

به نام خدا

کمیته ملی پارالمپیک جمهوری اسلامی ایران

قوانین و مقررات پارا دوومیدانی جهانی ۲۰۲۱-۲۰۲۰

(آخرین بروز رسانی مهر ۹۹)

تغییرات اعمال شده در قوانین و مقررات

لطفا توجه داشته باشید این قوانین و مقررات در هر زمان، برای مثال با توجه به تغییرات صورت گرفته در قوانین دوومیدانی جهانی و یا کلاسبندی موضوع مرتبط؛ و همچنین زمانی که پارا دوومیدانی جهانی ضرورت این امر را تشخیص دهد، تغییر خواهد یافت.

قوانین و مقررات کلاسبندی دوومیدانی جهانی

قوانین و مقررات کلاسبندی پارا دوومیدانی جهانی بخش جدایی ناپذیر این قوانین و مقررات می باشند که در تارنمای رسمی IPC به نشانی تعیین شده در دسترس می باشند.

بخش A - موارد کلی

- ۱- تعاریف
- ۲- ضوابط کلی
- ۱-۲ حیطه اجرایی
- ۲-۲ تفسیر
- ۳-۲ حاکمیت
- ۴-۲ انتشار قوانین
- ۵-۲ اصلاحات قوانین

بخش B: قوانین پارا دوومیدانی جهانی

۳- مسابقات رسمی پارا دوومیدانی جهانی

- ۱-۳- سطوح مسابقات
- ۲-۳- روند برگزاری مسابقات
- ۳-۳- مدیریت مسابقات
- ۴-۳- ثبت نام در مسابقات
- ۵-۳- تأیید نتایج
- ۶-۳- نحوه تبلیغات و نمایان شدن در مسابقات
- ۷-۳- الزامات تعیین شده در ممانعت از شرط بندی

۴- شرایط لازم و کلاسبندی

- ۴-۱ الزامات کسب شرایط لازم – بازیهای IPC
- ۴-۲ الزامات کسب شرایط لازم – مسابقات IPC و مسابقات مصوب پارا دوومیدانی جهانی
- ۴-۳ الزامات کسب شرایط لازم – مسابقات مصوب پارا دوومیدانی جهانی
- ۴-۴ الزامات کسب سهمیه
- ۴-۵ جنسیت
- ۴-۶ کلاسبندی

۵- مبارزه با دوپینگ

- ۵-۱ الزامات مبارزه با دوپینگ

۶- پزشکی

- ۶-۱ الزامات پزشکی
- ۶-۲ مسئولیت های پزشکی
- ۶-۳ درخواست انصراف پزشکی
- ۶-۴ بیمه نامه پزشکی
- ۶-۵ ارائه خدمات ایمنی و پزشکی در بازیها و مسابقات IPC و مسابقات مصوب پارا دوومیدانی جهانی
- ۶-۶ تعرض

۶-۷ دیسرفلکسیای ارادی

- ۶-۸ کمبود اکسیژن و یا hyperoxic chambers / tents

۶-۹ تحریک بدن

- ۶-۱۰ ممنوعیت استعمال دخانیات

۷- فناوری و تجهیزات

- ۷-۱ اصول بنیادی
- ۷-۲ نظارت بر نحوه استفاده از فناوری و تجهیزات
- ۷-۳ فناوری غیر مجاز

۸- قوانین انضباطی

- ۸-۱ آئین نامه اخلاق IPC و آئین نامه اجرایی پارا دوومیدانی جهانی

۹- اعتراض و درخواست تجدید نظر خواهی

- ۹-۱ محل مسابقه
- ۹-۲ مبارزه با دوپینگ
- ۹-۳ کلاسبندی

بخش C - قوانین مسابقات پارا دوومیدانی جهانی

بخش یک: داوران بین‌المللی

قانون یک: انتصاب داوران

قانون ۲: تعریف داوران وظایف آن‌ها

۱-۲- نماینده فنی

۲-۲- نماینده پزشکی

۳-۲- نماینده کنترل دوپینگ

۴-۲- کادر نماینده فنی بین‌المللی

۵-۲- داور بین‌المللی اندازه‌گیری مسیر جاده

۶-۲- استارتر بین‌المللی و داور بین‌المللی Photo Finish

۷-۲- هیأت ژوری تجدید نظر

۸-۲- داوران مسابقات

۹-۲- مدیر مسابقات

۱۰-۲- مدیر هماهنگی

۱۱-۲- مدیر فنی

۱۲-۲- مدیر معرفی (برگزاری) مسابقه

۱۳-۲- سر داور

۱۴-۲- داور

۱۵-۲- داور کمکی (مواد دو و ویلچرانی)

۱۶-۲- داوران وقت نگهدار (Photo Finish) و داوران زمان سنج خودکار

۱۷-۲- هماهنگ کننده استارت، استارتر و فرا خواننده (Recallers)

۱۸-۲- دستیاران استارتر

۱۹-۲- امتیاز دهندگان LAP (هر دور مسابقه)

۲۰-۲- منشی مسابقات، مرکز اطلاعات فنی

۲۱-۲- مسئول ناظر (Marshal)

۲۲-۲- مسئول بادستج

۲۳-۲- مسئول اندازه‌گیری با دستگاه‌های الکترونیک

۲۴-۲- داور اتاق اعلام (call room)

۲۵-۲- مدیر تبلیغات

۲۶-۲- سر کلاسیند

۲۷-۲- کلاسبندهای بین‌المللی

قسمت دو - قوانین کلی مسابقات

- قانون ۳: امکانات دوومیدانی
قانون ۴: سن و گروه‌های جنسیتی و مسابقات مختلط
قانون ۵: ثبت نام در مسابقات
قانون ۶: البسه، کفش‌ها و شماره‌های سینه ورزشکاران، اندام اورتز، پروتز، ماسک چشم، کلاه ایمنی
قانون ۷: کمک رساندن به ورزشکاران
قانون ۸: اعمال محرومیت
قانون ۹: رقابت در خارج از کلاس ورزشی - احراز صلاحیت
قانون ۱۰: بررسی و اندازه‌گیری
قانون ۱۱: معتبر بودن نتایج
قانون ۱۲: ضبط ویدئویی
قانون ۱۳: امتیازدهی

قسمت ۳- مواد دو

- قانون ۱۴: شرایط و الزامات ویلچر
قانون ۱۵: اندازه‌گیری‌های مسیر پیست
قانون ۱۶: بلوک‌های استارت
قانون ۱۷: استارت
قانون ۱۸: مسابقه
قانون ۱۹: پایان مسابقه
قانون ۲۰: وقت‌گیری و Photo Finish
قانون ۲۱: گروه بندی‌ها، قرعه کشی‌ها و انتخاب‌ها در مواد دو
قانون ۲۲: تساوی
قانون ۲۳: مسابقات امدادی

قسمت ۴ - مواد میدانی

- قانون ۲۴: شرایط کلی
A. پرش عمودی
قانون ۲۵: شرایط کلی
قانون ۲۶: پرش ارتفاع
B. پرش افقی
قانون ۲۷: شرایط کلی
قانون ۲۸: پرش طول
قانون ۲۹: پرش سه گام

بخش C- مواد پرتابی ورزشکاران دارای نقص عضو

قانون ۳۰: ادوات پرتابی (رسمی)

قانون ۳۱: پرتاب وزنه

قانون ۳۲: پرتاب دیسک

قانون ۳۳: پرتاب نیزه

بخش D- مواد پرتابی ورزشکاران نشسته

قانون ۳۴: شرایط کلی

قانون ۳۵: شرایط و الزامات پرتاب ایمن (بدون خطر)

قانون ۳۶: تکنیک (فن) پرتاب نشسته، بلند شدن و خطا کردن

قانون ۳۷: پرتاب کلاب

قسمت ۵- مسابقات داخل سالن

قانون ۳۸: اعمال قوانین محوطه باز برای مسابقات داخل سالن

قانون ۳۹: استادیوم سرپوشیده

قانون ۴۰: پیست مستقیم

قانون ۴۱: پیست بیضی شکل و مسیرها

قانون ۴۲: علائم شروع و خاتمه روی پیست بیضی شکل

قانون ۴۳: گروه بندی ها، قرعه کشی و انتخابی ها در مواد دو

قانون ۴۴: لباس، کفش و شماره ورزشکاران

قانون ۴۵: مسابقات امدادی

قانون ۴۶: پرش ارتفاع

قانون ۴۷: پرش های افقی

قانون ۴۸: پرتاب وزنه

قسمت ۶- مسابقات جاده

قانون ۴۹: مسابقات جاده

قسمت ۷- اعتراض و درخواست تجدید نظر

قانون ۵۰- اعتراض و درخواست تجدید نظر

قسمت ۸- رکوردهای منطقه ای و جهانی

قانون ۵۱: رکوردهای منطقه ای و جهانی

قسمت ۹- اعطاء مدال و دیپلم

قانون ۵۲: اعطاء مدال و دیپلم

ضمیمه ۱: اوزان ادوات پارا دوومیدانی جهانی در کلاس های مختلف ورزشی

ضمیمه ۲

جدول شماره ۱ کلاسبندی: مسابقات قهرمانی جهانی و بازی های پارالمپیک

جدول شماره ۲ کلاسبندی: مسابقات قهرمانی منطقه ای و بازی های منطقه ای

ضمیمه شماره ۳

کلاسبندی: به گروه بندی ورزشکاران در کلاس های ورزشی (طبق آئین نامه کلاسبندی ورزشکاران IPC) اطلاق می شود و اینکه تا چه حد معلولیت آنها در رشته های خاص ورزشی تاثیرگذار است. این کار "کلاسبندی ورزشکاران" نیز نامیده می شود.

مسابقه: به یک سری از مواد انفرادی اطلاق می گردد که تحت حاکمیت یک سازمان برگزار می شود.

مدیر پزشکی مسابقه: به مسئول منصوب شده از سوی کمیته برگزاری در مسابقات تحت پوشش IPC و سری مسابقات دوومیدانی تحت پوشش IPC اطلاق می شود که مسئول اجرای قوانین دوومیدانی IPC طبق مفاد قوانین خدمات رسانی پزشکی است.

قوانین مسابقه: قوانین مسابقات پارا دوومیدانی جهانی در بخش C این قوانین لحاظ شده است.

فدراسیون جهانی: به فدراسیون ورزشی مورد تأیید IPC اطلاق می شود که در سطح جهانی نماینده ورزشی ورزشکاران معلول می باشد و حاکمیت رشته ورزشی معلولین را از سوی IPC داراست. IPC و IOSD به عنوان فدراسیون های جهانی در رشته های خاص معلولین فعالیت می نمایند.

IOC: کمیته بین المللی المپیک

IPC: کمیته بین المللی پارالمپیک

مسابقات IPC: مسابقات قهرمانی پارا دوومیدانی جهانی و مسابقات قهرمانی منطقه ای پارا دوومیدانی جهانی

بازی های IPC: بازی های پارالمپیک و بازی های پارا آمریکن

IOSD: سازمان بین المللی ورزش معلولین؛ به سازمان مستقل مورد تأیید IPC اطلاق می شود که در سطح جهانی نماینده گروه خاص معلولین در IPC است.

LOC: کمیته برگزاری - به سازمان مشخص شده از سوی پارا دوومیدانی جهانی در مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش پارا دوومیدانی جهانی اطلاق می شود.

پزشک ارشد LOC: به پزشک ارشد منصوب شده از سوی کمیته برگزاری در مسابقات تحت پوشش IPC و دوومیدانی IPC اطلاق می شود.

فدراسیون ملی: یک عضو ملی فدراسیون جهانی را در بر می گیرد.

کمیته ملی پارالمپیک: کمیته ملی پارالمپیک، عضو ملی IPC که اختیار تام ورزشکاران معلول را در آن کشور/ منطقه بر عهده دارد. این کمیته ها اعضاء IPC محسوب می شوند.

اورتز: قطعه استخوانی مصنوعی مورد استفاده برای تقویت اعضای که بعلت معلولیت میزان حرکت آنها محدود شده / دچار ضعف عضلانی هستند و یا مبتلا به اختلاف طول می باشند را اورتز می نامند.

ورزش معلولین: به یک رشته ورزشی مورد تأیید IPC اطلاق می شود که طبق آئین نامه کلاسبندی IPC فعالیت می نماید.

پروتز: قطعه ای که جایگزین عضوی از بدن می گردد را پروتز می نامند. این نقص ها بدلیل بیماری ها، آسیب ها و یا بطور مادرزادی ایجاد شده اند.

داوران: به فرد منتصب شده ای اطلاق می شود که از حق داوری در مسابقات تحت پوشش پارا دوومیدانی جهانی برخوردار است.

قوانین: منظور قوانین مندرج در بخش B قوانین و مقررات پارا دوومیدانی جهانی است.

مقررات: به قوانین و مقررات پارا دوومیدانی جهانی متشکل از ضوابط کلی، قوانین پارا دوومیدانی جهانی و قوانین مسابقات پارا دوومیدانی جهانی اطلاق می شود.

کلاس ورزشی: به یک گروه مشخص شده از سوی پارا دوومیدانی جهانی اطلاق می شود؛ این کار با توجه به بررسی فعالیت های ورزشکار در انجام کارهای خاص و فعالیت های مورد نیاز در ورزش معلولین انجام می شود.

وضعیت کلاس ورزشی: به کلاس ورزشی تخصیص داده شده ای اطلاق می شود که در آن مشخص شده تا چه حد ورزشکار نیازمند انجام ارزیابی است و از حق اعتراض به کلاسبندی برخوردار است.

WADC: آئین نامه جهانی مبارزه با دوپینگ

World Athletics: در گذشته با عنوان فدراسیون انجمن جهانی دوومیدانی (IAAF) مطرح بود.

قوانین World Athletics: در گذشته با عنوان قوانین مسابقات فدراسیون انجمن جهانی دوومیدانی مطرح بود.

WPA: پارا دوومیدانی جهانی

مسابقات مصوب پارا دوومیدانی جهانی: به مسابقات بین المللی، ملی، مورد تأیید و مسابقات مورد تأیید دوومیدانی جهانی اطلاق می شوند که تأییدیه پارا دوومیدانی جهانی را نیز دارند.

کد ورزشکاران فعال پارا دوومیدانی جهانی: به کد صادر شده از سوی IPC اطلاق می شود که به ورزشکاران و راهنمای آنها اجازه شرکت در بازیهای IPC، مسابقات تحت پوشش IPC و همینطور مسابقات تحت پوشش پارا دوومیدانی جهانی را می دهد.

مسابقات رسمی پارا دوومیدانی جهانی: بازی های IPC، مسابقات IPC، مسابقات تحت پوشش پارا دوومیدانی جهانی و مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی

مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی: مسابقات جایزه بزرگ پارا دوومیدانی جهانی، جام های جهانی پارا دوومیدانی جهانی و سایر مسابقات بین المللی پارا دوومیدانی جهانی که در تقویم پارا دوومیدانی جهانی لحاظ شده اند را در بر می گیرد.

نماینده فنی پارا دوومیدانی جهانی: به فرد منصوب شده از سوی پارا دوومیدانی جهانی برای نظارت بر مسابقات مورد تأیید پار دوومیدانی جهانی اطلاق می شود تا بدین ترتیب کلیه موارد فنی طبق این قوانین اجرا شوند.

۲- ضوابط کلی

۱-۲ حیطه موضوعات و نحوه اجرا

۱-۱-۲ این قوانین و مقررات پارا دوومیدانی جهانی متشکل از قوانین پارا دوومیدانی جهانی و قوانین مسابقات پارا دوومیدانی جهانی (قوانین مسابقات) است که در مجموع قوانین نامیده می شود.

۲-۱-۲ اجرای این قوانین در کلیه مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی الزامی است.

۳-۱-۲ کلیه شرکت کنندگان (اعم از ورزشکاران و پرسنل همراه، مربیان، تمرین دهندگان، مدیران، مترجمان، داوران، پرسنل پزشکی) در کلیه مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی ملزم به تبعیت از این قوانین هستند.

۴-۱-۲ قوانین و مقررات کلاسبندی دوومیدانی پارا دوومیدانی جهانی بخش لاینفک این قوانین هستند و در تارنمای پارا دوومیدانی جهانی درج شده اند.

۵-۱-۲ کتابچه راهنمای IPC بخش لاینفک حاکمیت ورزشی پارا دوومیدانی جهانی محسوب می شود.

۶-۱-۲ در صورتی که مواردی در این قوانین بدان پرداخته نشده است با صلاحدید IPC مشخص خواهند شد.

۷-۱-۲ این قوانین از تاریخ ۱۲ بهمن ماه ۱۳۹۸ لازم الاجراست.

۲-۲ تفسیر

۱-۲-۲ هر گونه ارجاع به "مقررات" به معنای ارجاع به بخش B این قوانین است، ارجاعات صورت گرفته به "قوانین" به معنای ارجاع به

بخش C این قوانین است، منظور از ارجاع به "ضمیمه" به معنای رجوع به ضمیمه این قوانین است و اختصارات مندرج در این قوانین همراه با تعاریف آنها در بخش توضیحات تکمیلی آمده اند.

۲-۲-۲ هر گونه توضیحات مرتبط با ضوابط مختلف این قوانین در راستای تفسیر این قوانین استفاده می شود.

۳-۲-۲ سرتیترهای مندرج در صفحات مختلف این قوانین تنها برای تسهیل در ارائه مطالب آمده است و به معنای جداسازی مطالب از قوانین و مقررات محسوب نمی شود.

۴-۲-۲ کلیه ارجاعات صورت گرفته در این قوانین به ورزشکاران، راهنمای آنها را نیز در بر می گیرد. این مسئله بخش C قوانین را در بر نمی گیرد؛ مگر آنکه در قوانین بصورت دیگری آمده باشد.

۵-۲-۲ کلیه ارجاعات استفاده شده با ضمیرهای "او" در این قوانین هر دو جنسیت مونث و مذکر را در بر می گیرد.

۳-۲ حاکمیت

۱-۳-۲ IPC به عنوان فدراسیون جهانی در پارا دوومیدانی جهانی عمل می کند. این سازمان مسئولیت های مذکور را تحت عنوان

"پارا دوومیدانی IPC" انجام می دهد؛ عبارت "پارا دوومیدانی جهانی" در این قوانین در قالب IPC استفاده خواهد شد و عکس آن نیز صادق است.

۲-۴ انتشار قوانین

۲-۴-۱ این قوانین از حق چاپ و نشر IPC برخوردارند و در راستای انتفاع کمیته های ملی پارالمپیک، ورزشکاران، داوران و سایر افراد شاغل در پارا دوومیدانی جهانی منتشر می شوند. این قوانین در صورت لزوم ترجمه و مجدداً منتشر می شوند و همچنان تابع قوانین حق چاپ و نشر IPC می باشند. قوانین چاپ و نشر IPC نسخه های ترجمه شده این قوانین به زبان های مختلف را نیز در بر می گیرد. سایر سازمان ها قبل از هرگونه انتشار مجدد، ترجمه و انتشار این قوانین ملزم به اخذ مجوز کتبی از IPC هستند.

۲-۴-۲ در تفسیر قوانین، نسخه انگلیسی این قوانین به عنوان نسخه مرجع استفاده می شود.

۲-۵ اصلاحات قوانین

۲-۵-۱ پس از اتمام هر دوره از بازی های پارالمپیک، IPC با اخذ نظرات کمیته های ملی و سایر سازمان های بین المللی ورزش معلولین، طبق کتابچه راهنمای IPC مندرج در تارنمای رسمی خود، ملزم به بازبینی این قوانین می باشد. کلیه اصلاحات صورت گرفته قبل از فرا رسیدن فصل بعدی بازی های پارالمپیک آتی در مسابقات اجرا شوند.

۲-۵-۲ این قوانین در هر زمان و با توجه به تغییرات ایجاد شده در قوانین کلاسبندی، قوانین دوومیدانی جهانی و یا با صلاحدید پارا دوومیدانی IPC از امکان ایجاد تغییرات در محتوی برخوردارند.

بخش B: قوانین پارا دوومیدانی جهانی

۳- مسابقات رسمی پارا دوومیدانی جهانی

۳-۱ سطوح مسابقات

۳-۱-۱ مسابقات سطوح مختلف پارا دوومیدانی جهانی با توجه به اندازه، وسعت و ماهیت آنها الزامات اجرایی مسابقات را تعیین می نمایند.

۳-۱-۲ مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی به شکل زیر می باشند:

الف: بازی های IPC

- بازی های پارالمپیک
- بازی های پاراپان آمریکا

ب: مسابقات IPC

- مسابقات قهرمانی پارا دوومیدانی جهانی
- مسابقات قهرمانی منطقه ای پارا دوومیدانی جهانی

ج: مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی

- مسابقات گرند پریکس پارا دوومیدانی جهانی
- جام های جهانی پارا دوومیدانی جهانی
- سایر مسابقات بین المللی پارا دوومیدانی جهانی که در تقویم پارا دوومیدانی جهانی لحاظ شده اند.

ت: مسابقات مصوب پارا دوومیدانی جهانی

- مسابقات بین المللی رشته پارا دوومیدانی جهانی
- مسابقات کشوری رشته پارا دوومیدانی
- مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی (طبق موارد مندرج در قوانین دوومیدانی جهانی)
- سایر مسابقات رشته پارا دوومیدانی جهانی که در تقویم مسابقات پارا دوومیدانی جهانی لحاظ شده اند.

۲-۳ دوره زمانی برگزاری مسابقات

۱-۲-۳ دوره زمانی بازی های IPC، مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش پارا دوومیدانی جهانی و مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی به شکل زیر برگزار می شوند؛ مگر آنکه از سوی IPC بصورت دیگری مطرح شده باشند:

دوره زمانی	مسابقات
سال اول	- مسابقات قهرمانی پارا دوومیدانی جهانی - مسابقات گرند پریکس پارا دوومیدانی جهانی - جام های جهانی پارا دوومیدانی جهانی
سال دوم	- مسابقات منطقه ای پارا دوومیدانی جهانی - مسابقات گرند پریکس پارا دوومیدانی جهانی - جام های جهانی پارا دوومیدانی جهانی
سال سوم	- مسابقات قهرمانی پارا دوومیدانی جهانی - مسابقات گرند پریکس پارا دوومیدانی جهانی - جام های جهانی پارا دوومیدانی جهانی
سال چهارم	- بازی های پارالمپیک - مسابقات قهرمانی منطقه ای پارا دوومیدانی جهانی - مسابقات گرند پریکس پارا دوومیدانی جهانی - جام های جهانی پارا دوومیدانی جهانی

۳-۳ مدیریت مسابقات

۱-۳-۳ IPC مدیریت بازی های خود را بر عهده دارد.

۲-۳-۳ پارا دوومیدانی جهانی از حق مدیریت مسابقات IPC و مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی برخوردار است. همچنین از حق نظارت بر مسابقات مصوب پارا دوومیدانی جهانی نیز برخوردار است. هر گونه استفاده از عبارات جهانی، منطقه ای و پارا دوومیدانی جهانی بدون مجوز کتبی پارا دوومیدانی جهانی ممنوع است. افزون بر موارد فوق، در صورت انجام فعالیت های مرتبط با رشته های ورزشی IPC، IPC مالک انحصاری کلیه حقوق مرتبط با عبارات "پارالمپیک" و "جنبش پارالمپیک" و "پارا دوومیدانی" و شعار IPC، پرچم و سرود رسمی، سمبل پارالمپیک (۳ ستاره آجیتوس) و سایر نشان های تجاری مورد استفاده در جنبش پارالمپیک است.

۳-۳-۳ پارا دوومیدانی جهانی ملزم به اجرای این قوانین در کلیه مسابقات رسمی پارا دوومیدانی جهانی است. پارا دوومیدانی جهانی از حق واگذاری اختیار در کلیه مواردی که در این قوانین نیامده است به فرد / سازمان (برای مثال داور و یا کمیته برگزاری) دیگر برخوردار است.

۳-۳-۴ نحوه برگزاری مسابقه در کلیه مسابقات رسمی پارا دوومیدانی جهانی در مفاد قوانین مسابقات لحاظ شده اند.

۳-۴ ثبت نام در مسابقات

۳-۴-۱ ثبت نام در مسابقات IPC و مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی طبق این قوانین و کسب شرایط لازم مندرج در تارنمای رسمی پارا دوومیدانی جهانی است.

۳-۴-۲ شرایط ثبت نام و حداقل استانداردهای کسب سهمیه در بازی های IPC در بخش مربوط به شرایط کسب سهمیه تارنمای IPC لحاظ شده است.

۳-۴-۳ شرایط ثبت نام و نحوه کسب حداقل استانداردهای کسب سهمیه در مسابقات IPC و مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی در بخش راهنمای کسب شرایط لازم تارنمای پارا دوومیدانی جهانی درج گردیده است.

۳-۵ تأیید نتایج

۳-۵-۱ پارا دوومیدانی جهانی نتایج بدست آمده در مسابقات رسمی پارا دوومیدانی جهانی توسط ورزشکاران واجد شرایط (طبق مفاد قانون ۴) را تنها برای موارد زیر به رسمیت می شناسد:

۳-۵-۱-۱ رنکینگ پارا دوومیدانی جهانی

۳-۵-۱-۲ رکوردهای پارا دوومیدانی جهانی

۳-۵-۱-۳ تخصیص سهمیه به کمیته های ملی پارالمپیک برای شرکت در بازی های IPC ، مسابقات IPC و مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی و ..

۳-۵-۱-۴ کسب استانداردهای کسب سهمیه برای ثبت نام در بازی های IPC ، مسابقات IPC و مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی و ..

۳-۶ نحوه تبلیغات و جلوه ظاهری در زمان برگزاری مسابقات

۳-۶-۱ IPC الزامات نحوه تبلیغات در بازی های IPC را مشخص می نماید.

۳-۶-۲ قوانین تبلیغاتی تجهیزات و یونیفرم پارا دوومیدانی جهانی (در تارنمای رسمی پارا دوومیدانی جهانی آمده است) نحوه انجام تبلیغات در مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی را تعیین نموده است. در خلال برگزاری کلیه مسابقات تحت پوشش پارا دوومیدانی جهانی (به استثناء بازی های IPC) ، IPC با توجه به توافق خود با کمیته برگزاری الزامات نحوه تبلیغات را تعیین می نماید.

۳-۷ الزامات تعیین شده در ممانعت از شرط بندی

۳-۷-۱ IPC قوانین مبارزه با شرط بندی، خط مشی، آئین نامه ها / الزامات را در هر زمان مشخص می نماید که تبعیت از آن در مسابقات رسمی پارا دوومیدانی جهانی برای همه شرکت کنندگان لازم الاجراست.

۴- شرایط لازم و کلاسبندی

۴-۱ الزامات کسب شرایط لازم - بازی های IPC

۴-۱-۱ IPC الزامات کسب شرایط لازم در بازیهای IPC را تعیین می نماید.

۲-۴ الزامات کسب شرایط لازم - مسابقات IPC و مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی

۱-۲-۴ برای برآورده سازی شرایط لازم جهت شرکت در مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش پارا دوومیدانی جهانی ورزشکار ملزم به داشتن شرایط ذیل می باشد:

۱-۲-۴-۱ دارای کد فعال معتبر صادر شده از سوی IPC طبق خط مشی مشخص شده باشد (در تارنمای رسمی پارا دوومیدانی جهانی لحاظ شده است).

۲-۱-۲-۴ دارای کلاسبندی بین المللی باشد و طبق قوانین و مقررات کلاسبندی پارا دوومیدانی جهانی به وی کلاس ورزشی تخصیص داده شده باشد. (به استثناء NE).

۳-۱-۲-۴ از طریق کمیته ملی پارالمپیک خود ثبت نام شده باشد (و در صورتی که این اختیار از سوی کمیته ملی تفویض شده باشد ثبت نام از طریق فدراسیون ملی انجام می شود)؛ البته این در صورتی است که کمیته ملی پارالمپیک کلیه تعهدات خود را به خوبی انجام داده باشد (حق عضویت خود را پرداخت نموده باشد).

۴-۱-۲-۴ الزامات ملیت ورزشکار طبق خط مشی ملیت ورزشکاران IPC رعایت شده باشد. (مفاد آن در تارنمای رسمی IPC لحاظ شده است).

۵-۱-۲-۴ تا تاریخ ۳۱ دسامبر سال برگزاری مسابقات IPC / مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی دارای ۱۴ سال سن (یا بیشتر) باشد و ۶-۱-۲-۴ دچار محرومیت، تعلیق و یا در دوران سپری نمودن محرومیت نباشد.

۲-۲-۴ برای کسب شرایط لازم جهت شرکت در مسابقات IPC / مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی راهنما نیز از شرایط فوق الذکر به استثناء ماده ۲-۱-۲-۴ برخوردار باشد.

۳-۴ الزامات کسب شرایط لازم - مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی

۱-۳-۴ برای شرکت در مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی، ورزشکار/ راهنما از شرایط لازم مشخص شده کمیته برگزاری و یا سازمان حاکمیتی برخوردار باشد.

۴-۴ الزامات کسب سهمیه

۱-۴-۴ علاوه بر الزامات فوق الذکر، برای شرکت در مسابقات رسمی پارا دوومیدانی جهانی ورزشکار از شرایط لازم برای کسب سهمیه برخوردار باشد و قوانین مربوط به ثبت نام در برنامه مسابقات رسمی پارا دوومیدانی جهانی را رعایت نموده باشد.

۵-۴ جنسیت

۱-۵-۴ طبق قانون ۳-۵-۴ ذیل، ورزشکار برای شرکت در مسابقات آقایان حائز شرایط زیر شده باشد:

۱-۱-۵-۴ در اسناد قانونی جنسیت وی مذکر قید شده باشد.

۲-۱-۵-۴ تحت این قوانین حائز شرایط لازم شده باشد.

۲-۵-۴ طبق قانون ۳-۵-۴ ذیل ورزشکار برای شرکت در مسابقات خانم ها حائز شرایط زیر شده باشد:

۱-۲-۵-۴ در اسناد قانونی جنسیت وی مونث قید شده باشد.

۴-۲-۲ تحت این قوانین حائز شرایط لازم شده باشد.

۴-۵-۳ پارا دوومیدانی جهانی در مورد وضعیت ورزشکاران دو جنسیتی طبق کتابچه راهنمای افراد دو جنسیتی IOC (همراه با تغییرات آن) و قوانین پارا دوومیدانی جهانی بصورت موردی تصمیم گیری می نماید.

۴-۵-۴ شرایط لازم افرادی که جنسیت آنها در قانون خنثی قید شده است توسط IPC و طبق قوانین پارا دوومیدانی جهانی بصورت موردی بررسی و در مورد آنها تصمیم گیری می شود.

۴-۶ کلاسبندی

۴-۶-۱ پارا دوومیدانی جهانی در مسابقات رسمی پارا دوومیدانی جهانی کلاسبندی بین المللی را ارائه می نماید. در چنین مسابقاتی، کلاسبندی قبل از آغاز مسابقه و طبق قوانین و مقررات کلاسبندی پارا دوومیدانی جهانی انجام می شود.

۴-۶-۲ ورزشکاری که توسط پانل کلاسبندی پارا دوومیدانی جهانی کلاسبندی نشده باشد طبق قوانین مربوطه از صلاحیت لازم برای شرکت در بازی های IPC، مسابقات IPC (مگر آنکه پارا دوومیدانی جهانی نظر دیگری داشته باشد) و مسابقات تحت پوشش پارا دوومیدانی جهانی (طبق مفاد قانون ۴) برخوردار نیست.

۵- مبارزه با دوپینگ

۵-۱ الزامات مبارزه با دوپینگ

۵-۱-۱ آئین نامه مبارزه با دوپینگ IPC (در تارنمای IPC قرار گرفته است) در بازی های IPC، مسابقات IPC و مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی اعمال می شود.

۵-۱-۲ مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی طبق قوانین مبارزه با دوپینگ سازمان حاکمیتی مرتبط و استانداردهای بین المللی آئین نامه جهانی مبارزه با دوپینگ (WADC) اجرا می شود.

برای آنکه رکورد جهانی مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی باشد در مسابقه ای که در آن ثبت رکورد صورت گرفته است تست دوپینگ انجام خواهد شد و برای این منظور تست دوپینگ پیش از روز اول آغاز مسابقات صورت می گیرد. تست دوپینگ برای ورزشکاری که موفق به ثبت رکورد جهانی شده است، الزامی نیست.

چنانچه در مسابقه ای که در آن رکورد جدید ثبت شده است قبلاً هماهنگی لازم برای انجام تست دوپینگ صورت نگرفته نباشد آنگاه رکورد بدست آمده اعتبار نخواهد داشت.

۶- پزشکی

۶-۱ الزامات پزشکی

۶-۱-۱ آئین نامه پزشکی IPC (مندرج در تارنمای رسمی IPC) در بازی های IPC، مسابقات IPC و مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی اعمال می شود.

۶-۱-۲ قوانین پزشکی و ایمنی سازمان حاکمیتی مرتبط در مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی اعمال می شود.

۲-۶ مسئولیت های پزشکی

۱-۲-۶ طبق آئین نامه پزشکی IPC، کلیه ورزشکاران شرکت کننده در بازیهای IPC، مسابقات IPC و مسابقات مصوب پارا دوومیدانی جهانی مسئول حفظ سلامت جسمی و ذهنی و همچنین کنترل دارویی خود می باشند.

۲-۲-۶ به محض ثبت نام در بازیهای IPC، مسابقات IPC و مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی ورزشکار تابع مقررات IPC و پارا دوومیدانی جهانی قرار خواهد گرفت و در صورت بروز هرگونه حادثه در حین انجام مسابقه و یا کلاسبندی مسئولیت آن طبق قوانین با IPC خواهد بود.

۳-۲-۶ با در نظر گرفتن قوانین ۶.۲.۱ و ۶.۲.۲ کمیته های ملی قبل از حضور خود در بازیها، مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش پارا دوومیدانی جهانی باید تمام تلاش خود را نمایند تا ورزشکاران آنها از نظر سلامت جسمی و ذهنی در وضعیت مناسبی قرار داشته باشند.

۴-۲-۶ هر یک از کمیته های ملی مسئولیت مداوم کنترل وضعیت پزشکی ورزشکاران خود را بر عهده دارد. توصیه می شود کمیته های ملی بصورت دوره ای برنامه ای برای بررسی سلامتی ورزشکاران شرکت کننده در بازی های IPC، مسابقات IPC و مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی داشته باشند و این کمیته های ملی تیم پزشکی را برای حضور در این مسابقات منصوب نمایند.

۵-۲-۶ طبق قوانین، مسئول پزشکی هرگاه احساس نماید که حضور ورزشکاری در مسابقه سبب به مخاطره افتادن سلامتی وی می گردد باید از ورود وی به مسابقه جلوگیری نماید؛ این مسئله سایر ورزشکاران، داوران، تماشاچیان و حتی برگزاری مسابقه را نیز در بر می گیرد.

۶-۲-۶ در تمام مدت، اولویت اول حفظ سلامتی و ایمنی ورزشکاران، داوران و تماشاچیان می باشد. توجه به نتیجه مسابقه مربوطه هرگز نباید بر چنین تصمیماتی تأثیرگذار باشد.

۳-۶ درخواست انصراف پزشکی

۱-۳-۶ در کلیه بازی های IPC، مسابقات IPC و مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی فرم درخواست انصراف پزشکی (مندرج در تارنمای رسمی پارا دوومیدانی جهانی) پس از انجام ثبت نام نهایی و یا طبق الزامات تعیین شده مسابقه به پارا دوومیدانی جهانی ارسال شود تا به بطور رسمی انصراف ورزشکار از مسابقه مربوطه پس از ثبت نام نهایی و یا طبق الزامات ثبت نام در مسابقه انجام شده باشد.

۲-۳-۶ فرم درخواست انصراف پزشکی حاوی امضاء ورزشکار و پزشک تیم ورزشکار مربوطه می باشد. در صورتی که پزشک تیم در مسابقه حضور نداشته باشد، و تیم مربوطه طبق توافق نامه با پزشک تیم دیگری همکاری داشته باشد، می تواند فرم را امضاء نماید. در کنار آن، پزشک ارشد کمیته برگزاری نیز می تواند این کار را انجام دهد.

۳-۳-۶ تمام قسمت های مختلف فرم درخواست انصراف پزشکی نیز تکمیل شود.

۴-۳-۶ کلیه فرم های انصراف پزشکی حداقل ۲۴ ساعت پیش از مسابقه ورزشکار تحویل مسئولین می شود. چنانچه بدلیلی این کار محقق نشود؛ برای مثال بدلیل بروز بیماری در طی ۲۴ ساعت پیش از آغاز مسابقه؛ آنگاه باید توضیحات مبسوط در فرم مربوطه قید گردد.

۵-۳-۶ مسئول پزشکی و یا سایر افراد تعیین شده از سوی پارا دوومیدانی جهانی تصمیم خود را به نماینده فنی برای پذیرش درخواست مربوطه اعلام می دارد. این تصمیم نهایی است و تابع درخواست تجدید نظر / فرجام خواهی نمی شود.

۶-۳-۶- طبق این قانون چنانچه درخواست انصراف از شرکت در مسابقه ورزشکار کمتر از ۲۴ ساعت پیش از شروع مسابقه ماده مربوطه اعلام شود آنگاه در فرم نتایج به شکل DNS (مسابقه را شروع نموده است) نشان داده خواهد شد.

۶-۴ بیمه نامه پزشکی

۶-۴-۱- کمیته های ملی پارالمپیک مسئول تهیه بیمه های پزشکی برای پوشش سفر هیئت های اعزامی خود در مدت زمان سفر به مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی هستند (طبق قانون ۶.۴.۲ ذیل). در صورت لزوم کمیته های ملی می بایست یک نسخه از این بیمه نامه را در اختیار پارا دوومیدانی جهانی قرار دهند.

۶-۴-۲- تامین امکانات پزشکی و آمبولانس و ارائه خدمات کمک های اولیه و تامین پوشش بیمه در تمام بازی های IPC، مسابقات IPC و مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی از جمله وظایف کمیته برگزاری محسوب می شود. کمیته پزشکی IPC برای کمک به کمیته های برگزاری در تامین خدمات پزشکی و انجام اقدامات ایمنی در مسابقات راهنمایی لازم را ارائه می دهد.

۶-۵ ارائه خدمات ایمنی و پزشکی در بازی های IPC، مسابقات IPC و مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی

۶-۵-۱- کمیته برگزاری مسئول اجرای خدمات ایمنی در بازی های IPC طبق توافق نامه میزبان می باشد.

۶-۵-۲- کمیته های برگزاری مسئول اجرای خدمات ایمنی و پزشکی در مسابقات IPC و مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی طبق مفاد تعیین شده برای ارائه خدمات پزشکی به ورزشکاران IPC می باشد (فرم هایی که بخشی از توافق نامه بین IPC و IOC می باشند).

۶-۵-۳- مدیر پزشکی مسابقه از سوی کمیته برگزاری در هر یک از مسابقات IPC و مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی برای تدارک و هماهنگی خدمات پزشکی و موارد ایمنی مسابقه مربوطه منصوب می شود. بخش پزشکی IPC در کلیه امور مربوط به پزشکی و ایمنی به عنوان رابط بین پارا دوومیدانی جهانی و مدیر پزشکی مسابقه فعالیت می نماید. مدیر علمی و پزشکی IPC می تواند مسئولیت های خاصی را با صلاحدید خود به فرد / افرادی تفویض نماید.

۶-۵-۴- در کلیه مسابقات IPC و سایر مسابقات مندرج در تقویم پارا دوومیدانی جهانی، پارا دوومیدانی جهانی مسئول اجرا و کنترل قوانین پزشکی و حفظ اصول ایمنی می باشد.

۶-۶ تعرض

رعایت حفظ شان هر یک از افراد الزامی است. هر گونه تعرض و یا توهین ممنوع است. آئین نامه اخلاق IPC و خط مشی تعرض عامدانه (مندرج در تارنمای IPC) در کلیه مسابقات تحت پوشش پارا دوومیدانی جهانی اعمال می شود.

۶-۷ دیسرفلکسیای ارادی

خط مشی IPC در مورد دیسرفلکسیای ارادی (مندرج در تارنمای IPC) در کلیه مسابقات تحت پوشش پارا دوومیدانی جهانی اعمال می شود.

۶-۸ کمبود اکسیژن و یا hyperoxic chambers / tents

استفاده از hyperoxic chambers / tents در کلیه مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی ممنوع است.

۶-۹ تحریک بدن

خط مشی IPC در مورد تحریک بدن (مندرج در تارنمای IPC) در کلیه مسابقات رسمی دوومیدانی جهانی اجرا می شود.

۶-۱۰ ممنوعیت استعمال دخانیات

استعمال دخانیات در خلال برگزاری مسابقات در کلیه جایگاههای مسابقات رسمی پارا دوومیدانی جهانی ممنوع است.

۷- فناوری و تجهیزات

۷-۱ اصول بنیادی

۷-۱-۱ خط مشی IPC در مورد تجهیزات ورزشی (مندرج در تارنمای IPC) در کلیه مسابقات تحت پوشش پارا دوومیدانی جهانی اجرا می شود. اصول مندرج در این خط مشی به طور خاص (البته نه به شکل انحصاری) در ارتباط با بهبود قطعات خاص پروتز اعمال می شود.

۷-۲ نظارت بر نحوه استفاده از فناوری و تجهیزات

۷-۲-۱ پارا دوومیدانی جهانی نحوه استفاده از فن آوری و تجهیزات را در مسابقات رسمی پارا دوومیدانی جهانی برای رعایت اصول مندرج در خط مشی تجهیزات ورزشی IPC بررسی و نظارت می نماید. نمونه های ذیل خلاف این خط مشی؛ فناوری / تجهیزات و قوانین پارا دوومیدانی جهانی خواهند بود:

۷-۲-۱-۱ هر گونه افزایش طول غیر واقعی در مواد پرتابی

۷-۲-۱-۲ هر گونه باز نمودن غیر متعارف دو پا

۷-۲-۱-۳ در دسترس همه ورزشکاران نباشد مگر آنکه ورزشکار بتواند از موارد زیر اطلاع داشته باشد:

۷-۲-۱-۳-۱ فناوری / تجهیزات مورد استفاده به شکل محصول نهایی شده باشد.

۷-۲-۱-۳-۲ تولید کننده محصول تاریخ ارائه محصول / فناوری را اعلام نموده باشد و این تاریخ در خلال ۹ ماه از زمان اعلام درخواست ورزشکار باشد.

۷-۲-۱-۳-۳ تولید کننده اطلاعات فناوری / تجهیزات مورد استفاده را منتشر نموده باشد.

۷-۲-۱-۳-۴ تجهیزات استفاده شده از جنس و یا قطعاتی باشد که بیش از ورزشکاری که فاقد آن است ذخیره سازی انرژی را برای بالا بردن عملکرد جسمی به وی بدهد. چنانچه فن آوری و تجهیزاتی از فوریه ۲۰۲۰ تجاری سازی نشده باشد آنگاه ورزشکار خود احتمال افزایش تاثیر گذاری بر عملکرد کلی اش را در زمان استفاده از چنین فن آوری / تجهیزاتی در مقایسه با ورزشکاری که فاقد امکان استفاده از چنین فناوری بوده است را بررسی می نماید.

۷-۲-۲ پارا دوومیدانی جهانی ضوابطی را تعیین نموده است که استفاده از فن آوری خاص و تجهیزات برای کمک به ورزشکاران معلول را فراهم آورده است. این ضوابط در بخش قوانین مسابقات قید شده است.

۷-۳ فناوری غیر مجاز

۷-۳-۱ بهره گیری از فناوری ذیل در مسابقات رسمی پارا دوومیدانی جهانی ممنوع است:

۷-۳-۱-۱ تجهیزاتی که اصول بنیادی مندرج در خط مشی تجهیزات ورزشی IPC را نقض می نماید.

۷-۳-۱-۲ تجهیزاتی که سبب ایجاد نیروی حرکتی کاذب در ورزشکار می شود و این نیرو با بهره گیری از قطعات مکانیکی، الکترونیکی، روباتیک و شبیه آن ایجاد شود.

۳-۱-۳-۷ پروتز های استخوانی (osteo-integrated)

۲-۳-۷ در بازی های IPC، مسابقات IPC و مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی نماینده فنی از اختیار لازم برای ممانعت از استفاده تجهیزات ممنوعه طبق این قوانین برخوردار است. در صورت بروز قصور از قوانین، نماینده فنی پارا دوومیدانی جهانی موضوع را به پارا دوومیدانی جهانی گزارش می نماید. به محض دریافت گزارش پارا دوومیدانی جهانی موضوع به مدیر علمی و پزشکی جهانی ارجاع می شود. بررسی ها و اقدامات تکمیلی بصورت موردی توسط IPC انجام خواهد شد.

۳-۳-۷ پارا دوومیدانی جهانی می تواند بر اساس اصول بنیادی مربوط به تجهیزات، بصورت دائم و یا موقت (جهت بررسی بیشتر) استفاده از آنها را با ذکر دلایل قابل قبول و با عنایت به نقض اصول استفاده از تجهیزات ممنوع اعلام نماید.

۸- قوانین انضباطی

۱-۸ آئین نامه اخلاق IPC و آئین نامه اجرایی پارا دوومیدانی جهانی

۱-۱-۸ آئین نامه اخلاق IPC و آئین نامه پارا دوومیدانی جهانی (هر دو در تارنمای IPC درج شده اند) در کلیه مسابقات رسمی پارا دوومیدانی جهانی اعمال می شوند.

۲-۱-۸ هر گونه قصور از این قوانین طبق دستورالعمل های مندرج در آئین نامه اجرایی پارا دوومیدانی جهانی بررسی و مشخص خواهند شد.

۹- اعتراض و درخواست تجدید نظر خواهی

۱-۹ در محل مسابقه

۱-۱-۹ اعتراضات و درخواست تجدید نظر خواهی در محل مسابقه طبق قوانین مسابقات مشخص خواهند شد.

۲-۹ مبارزه با دوپینگ

۱-۲-۹ کلیه تخلفات صورت گرفته دوپینگ اعم از درخواست تجدید نظر در تخلفات صورت گرفته طبق آئین نامه مبارزه با دوپینگ IPC بررسی می شوند.

۳-۹ کلاسبندی

۱-۳-۹ اعتراضات و درخواست تجدید نظر خواهی مرتبط با کلاسبندی طبق قوانین و مقررات کلاسبندی پارا دوومیدانی جهانی بررسی می شوند.

بخش C - قوانین مسابقات پارا دوومیدانی جهانی

تفسیر - هرگاه در کنار هر یک از قوانین و در داخل پرانتز یک شماره درج شود، شماره مذکور به قانون دوومیدانی جهانی ارجاع می شود. این کار تنها برای راهنمایی است و بدین منظور نیست که قانون دوومیدانی جهانی تعیین کننده مسئله است و در تمام موارد همچنان مرجع قوانین دوومیدانی جهانی می باشد (به بخش B 3.1.2) مراجعه نمائید؛ به استثناء تعدادی از مکان ها که این قوانین به طور شفاف مشخص می نماید در آنجا باید قانون دوومیدانی جهانی اعمال شود.

بخش یک: (مسئولین) داوران بین‌المللی

(قانون ۱۱۰)

قانون یک: انتصاب مسئولین (داوران)

۱- انتصاب مسئولین برای مسابقات IPC:

(a) در مسابقات IPC، مسئولین بین‌المللی ذیل توسط IPC بر اساس پیشنهاد کمیته فنی ورزشی پارا دوومیدانی جهانی منصوب می‌شوند:

(b) نماینده فنی پارا دوومیدانی جهانی

(c) مسئولین فنی بین‌المللی پارا دوومیدانی جهانی

(d) نماینده پزشکی

(e) مسئول کنترل دوپینگ

(f) سرکلاسبند

(g) کلاسبندهای بین‌المللی

(h) داور استارتر بین‌المللی

(i) داور بین‌المللی photo finish

(j) هیأت ژوری تجدید نظر

توجه: مسئولین بین‌المللی باید لباس مشخص پوشیده یا از بیج مشخص استفاده نمایند.

در مسابقات و بازی‌های IPC (به بخش B-3.1.2 a/b مراجعه نمائید)، تعداد مسئولین منصوب شده در هر گروه، اینکه چطور و چه زمانی و توسط چه کسی منصوب شوند باید در الزامات فنی پارا دوومیدانی جهانی قید شود.

هزینه‌های مسافرت و اقامت هر یک از افراد منصوب شده توسط پارا دوومیدانی جهانی بر طبق این قانون، بر عهده برگزارکننده مسابقه بوده که به مسئول فنی و بر اساس شرایط و ضوابط مربوطه پرداخت می‌گردد.

۲- انتصاب مسئولین برای مسابقات مورد تأیید و منصوب IPC: (به بخش B-3.1.2 C/D مراجعه نمائید).

(a) یک نماینده (نمایندگان) فنی پارا دوومیدانی جهانی برای مسابقات بین‌المللی و ملی معلولین از سوی پارا دوومیدانی جهانی منصوب می‌شود.

(b) چنانچه کلاسبندی پارا دوومیدانی جهانی همزمان با مسابقات مربوطه در حال انجام می‌باشد، در این صورت مسئول کلاسبندی و کلاسبندهای بین‌المللی از سوی پارا دوومیدانی جهانی منصوب می‌شود.

(c) در خصوص سایر مسئولین، کمیته فنی ورزشی و نماینده فنی (همراه با اخذ مشورت از کمیته برگزاری) تصمیم‌گیری می‌نماید.

قانون ۲: مسئولین و وظایف آنها

۲-۱- نماینده فنی

(قانون ۱۱۲)

نماینده فنی به همراه مسئولین کمیته برگزاری مسابقات که می‌بایست تمامی کمک‌های لازم را به این کمیته ارائه نماید، مسئول کنترل و تطابق موارد فنی با قوانین و مقررات کتابچه راهنمای دوومیدانی دوومیدانی جهانی است.

نماینده (گان) فنی منصوب شده در مسابقات از حصول موارد زیر اطمینان حاصل نمایند:

- (a) جداول مواد مسابقات نهایی شده و به همراه استانداردهای ثبت نام در مسابقات منتشر می‌شود.
 - (b) در مواد میدانی، لیست وسایل پرتابی مورد استفاده و استانداردهای انتخاب برای مسابقات فینال تعیین می‌گردند.
 - (c) در مواد دو، مبنایی برای برگزاری دوهای مقدماتی باید ترتیب و تدوین گردد.
 - (d) اینکه مقررات فنی در زمان مناسب قبل از شروع مسابقات برای تمامی هیأت‌های شرکت کننده ارسال گردند.
 - (e) تمامی سایر تدارکات و آمادگی‌های فنی لازم برای برگزاری مسابقات دوومیدانی تضمین و در خصوص آنها تصمیم‌گیری شود.
 - (f) رد نمودن ثبت نام‌ها بر اساس دلایل فنی.
 - (g) گروه بندی و قرعه کشی همه ماده ها طبق قوانین و مقررات فنی اجرایی و استارت لیست های تائید شده انجام می شود.
 - (h) تصمیم‌گیری در خصوص کلیه مسائل پیش آمده پیش از شروع مسابقه و همچنین مواردی که فاقد ماده قانونی مشخصی در این قوانین هستند (و یا قوانین اجرایی آن وجود ندارد) و یا اقدامات صورت گرفته برای مسابقات، در جایی که نیاز به هماهنگی با کمیته برگزاری می باشد و یا همراهی با پارا دوومیدانی جهانی در بازی ها و مسابقات تحت پوشش IPC . (به بخش (b) . (a) B-3.1.2 رجوع نمائید).
 - (i) تصمیم‌گیری (به شکل صحیح همراه با سرداور مربوطه و مدیر مسابقات) در خصوص مسائلی که در خلال برگزاری مسابقه روی می دهد، مواردی که در این قوانین ماده خاص قانونی مشخصی ندارند (و یا قوانین اجرایی آن وجود ندارد) و همچنین انجام هماهنگی لازم برای برگزاری مسابقات و یا برای آنکه مسابقات بطور کامل اجرا شود نیاز به رد شدن از موضوع می باشد تا بدین ترتیب مسابقه همچنان به شکل جوانمردانه برای شرکت کنندگان ادامه یابد.
 - (j) در صورت نیاز جلسه فنی برگزار گردد و به مسئولین فنی توضیحات داده شود.
 - (k) گزارشات مکتوب پیش از آغاز مسابقه و همچنین پس از پایان مسابقه حاوی پیشنهاداتی برای بهبود روند کار در آینده ارسال شوند.
- نماینده فنی منصوب شده در جلسات از ارسال گزارشات در زمان برگزاری مسابقات اطمینان لازم را حاصل نماید و نظرات و پیشنهادات خود را به برگزار کننده اعلام نماید.

۲-۲- نماینده پزشکی

(قانون ۱۱۳)

نماینده پزشکی از اختیارات زیر برخوردار است:

(a) در همه موارد پزشکی اختیار تام دارد.

(b) تسهیلات لازم برای انجام معاینات پزشکی، درمان، اورژانس در محل برگزاری مسابقات و محل تمرین را فراهم می نماید و در صورت نیاز

ورزشکاران، مراقبت های لازم را برای همراهی آنها طبق الزامات قانون ۷۰۱ مد نظر قرار می دهد.

(c) مدارک پزشکی طبق قوانین ۵۰۴ و ۶۰۳ را بررسی نماید.

(d) از حق اعلام انصراف به ورزشکار پیش از / در خلال برگزاری مسابقه برخوردار است.

توجه ۱: نماینده پزشکی (در زمانی که مسئول پزشکی منصوب نگردیده است) می تواند اختیارات تعیین شده در بندهای C و d را به مسئول پزشکی و یا به یکی از پزشکان منصوب شده و یا تعیین شده از سوی کمیته برگزاری تفویض نماید. بطور معمول وی با یک بازوبند، جلیقه خاص و یا سایر ادوات تعیین شده مشخص می گردد. چنانچه مسئول پزشکی و یا پزشک فوراً در دسترس ورزشکار نباشد آنگاه نماینده پزشکی دستورالعمل های لازم را به مسئولین حاضر برای انجام کارها خواهد داد.

توجه ۲: طبق قانون ۲۰۲ (d)؛ پیش از اعلام رسمی انصراف ورزشکار آنهم قبل از شروع مسابقه، ورزشکار مربوطه توسط یکی از پزشکان منصوب شده کمیته برگزاری معاینه می شود. ورزشکاری که در خلال برگزاری مسابقه طبق قانون ۲۰۲ از شرکت در مسابقه انصراف می دهد به محض اعلام انصراف توسط یکی از پزشکان منصوب شده از سوی کمیته برگزاری معاینه می گردد.

توجه ۳: ورزشکاری که طبق قانون ۲۰۲ در خلال مسابقه انصراف دهد در جلوی اسم وی در لیست نتایج به ترتیب علائم اختصاری DNS و DNF درج می گردد. چنانچه ورزشکاری از این قوانین تبعیت ننماید از آن مسابقه اخراج خواهد شد.

توجه ۴: ورزشکاری که طبق قانون ۲۰۲ در مواد میدانی هنوز پرتابی را انجام نداده است و اعلام انصراف از شرکت در مسابقه را می دهد آنگاه در جلوی نام وی حروف اختصاری DNS درج می گردد. چنانچه اعلام انصراف پس از پرتاب باشد آنگاه رکوردهای وی همچنان نگاه داشته می شود و متعاقباً وی در لیست نتایج رده بندی خواهد شد. ورزشکاری که از این قوانین تبعیت ننماید از ادامه شرکت در آن مسابقه محروم خواهد شد.

توضیحات: سلامتی و ایمنی همه شرکت کنندگان مسابقه برای پارا دوومیدانی جهانی، سازمان های حاکمیتی و همچنین کمیته برگزاری اولویت اول محسوب می شود. حضور یک نماینده پزشکی با تجربه و دارای حسن رفتار برای انجام وظایف مهم این پست از اهمیت بسزایی برخوردار است؛ بالاخص که وی و یا افرادی که از سوی وی منصوب می شوند از اختیار لازم برای اعمال انصراف ورزشکار به دلایل پزشکی از ادامه مسابقه برخوردار می باشند. باید توجه داشت که تصمیم نماینده پزشکی (و یا پزشک منتصب از سوی او) در همه ی رویداد ها تاثیر گذار است. شایان ذکر است از آنجا که این موارد بر استارت لیست، نتایج و مدیریت مسابقات تاثیر مستقیم دارد، لذا یک سیستم ارتباطی با ثبات بین نماینده پزشکی (و یا مسئولین منصوب شده از جانب وی) و مسئولین فنی و مدیر مسابقه برای انجام موارد تعیین شده طبق بندهای C و d ایجاد می گردد.

۲-۳- نماینده کنترل دوپینگ

(قانون ۱۱۴)

نماینده کنترل دوپینگ به منظور تضمین ارائه امکانات مناسب برای انجام کنترل دوپینگ با کمیته برگزاری مسابقات در ارتباط می باشد. وی مسئولیت تمامی موضوعات مرتبط با کنترل دوپینگ را بر عهده خواهد داشت.

۲-۴- مسئولین (کادر) فنی بین المللی

(قانون ۱۱۵)

در صورت انتصاب مسئولین فنی بین المللی (ITO)، نمایندگان فنی مسابقات رئیس مسئولین فنی بین المللی را در صورتی که قبلاً منصوب نشده باشد، را تعیین می نمایند. در صورت امکان، رئیس مسئولین فنی بین المللی (رئیس ITO) همراه با نماینده فنی بین المللی حداقل یک نفر ITO را برای هر مواد مندرج در برنامه مسابقات تعیین نماید. این ITO (مسئول فنی بین المللی) سر داور مسابقات ماده محول شده نیز خواهد بود. توضیحات: از ژانویه ۲۰۱۶، وظایف نماینده فنی بین المللی به شکل قابل توجهی تغییر نموده است و این مسئله یکی از موارد مهم این پست است. از این پس نمایندگان فنی بین المللی به عنوان سر داور مسابقات انجام وظیفه می کنند. در میان مسئولین محلی منصوب شده، سرداور به عنوان مسئول ارشد انجام وظیفه می کند و چنانچه در گذشته برخی از جوانب سازمانی تیم بر عهده داور مربوطه بوده است؛ این وظایف از این پس بر عهده سرداور مربوطه خواهد بود.

البته باید به این نکته توجه داشت که نمایندگان فنی نقش مهمی در کمیته برگزاری دارند. آنها باید از دانش زیادی برخوردار باشند و از جانب سازمان های ملی خود در مسابقات مهم به عنوان داور فعالیت داشته باشند و در توسعه دوره های داوری در کشورهای خود سابقه داشته باشند. همچنین این افراد به وظایف مدیر جلسات نیز آشنا باشند و عمدتاً با وظایف خود آشنا باشند؛ قادر به مکالمه به زبان انگلیسی باشند. پارا دوومیدانی جهانی یک الگوی آموزشی برای نمایندگان فنی مشابه TOECS دوومیدانی جهانی ترسیم نموده است. این راهنما دارای یک برنامه آموزشی مقدماتی، دوره آموزشی فنی ملی و داوری ملی می باشد. آن دسته از افرادی که دوره فنی بین المللی را پشت سر بگذارند (برای شرکت در این دوره شرکت کنندگان باید از مهارت های مکالمه و نوشتاری به زبان انگلیسی استفاده نمایند) واجد شرایط برای شرکت در پانل مسئولین فنی بین المللی می باشند که هر چهار سال تشکیل می شود. انتخاب اولین دوره پانل داوران در نوامبر ۲۰۱۷ انجام شد. البته توجه به این مسئله نیز مهم است که نمایندگان فنی بین المللی به وظایف داوران نیز کاملاً واقف باشند؛ چرا که با توجه به تغییرات انجام شده در سال ۲۰۱۶ این افراد نقش سر داور مرتبط با مسابقه را در مسابقات بر عهده خواهند داشت.

۲-۵- داور بین المللی اندازه گیری مسیر جاده

(قانون ۱۱۷)

داور بین المللی اندازه گیری مسیر جاده را به منظور تأیید مسیرها در مواردی که مواد جاده به طور کامل یا تا بخشی، در خارج از استادیوم برگزار می شوند، تعیین می نمایند.

داور تعیین شده برای اندازه گیری پیست عضو هیأت بین المللی داوران اندازه گیری مسیر جاده AIMS/دوومیدانی جهانی باشد (و درجه داوری وی A یا B باشد).

مسیر مسابقه در زمان مناسب و قبل از مسابقات اندازه‌گیری می‌شود.

داور اندازه‌گیری مسیر (پیست) جاده را کنترل و در صورت مطابقت آن با قوانین و مسابقات جاده آن را تأیید خواهد کرد. (به قوانین ۴۹.۲ و ۴۹.۳ و ضmann مربوطه مراجعه نمائید).

وی با کمیته برگزاری در ترتیبات و آماده سازی پیست جاده، همکاری می‌نماید و شاهد برگزاری مسابقه جهت تضمین این مهم باشد که پیست مورد استفاده ورزشکاران در زمان انجام مسابقه همان پیستی است که قبلاً اندازه‌گیری و مورد تأیید قرار گرفته است.

وی یک گواهی مناسب را تهیه و به نماینده (گان) فنی مسابقه ارائه می‌نماید.

توضیحات: باید توجه داشت پارا دوومیدانی جهانی مسئولین محاسبه اندازه پیست را تأیید نمی‌نماید لیکن از پیست هایی باید استفاده شود که موردتأیید پارادوومیدانی جهانی / AIMS (انجمن بین المللی ماراتن و مواد استقامت) باشد.

۲-۶- استارتر بین المللی و داور بین المللی Photo Finish

(قانون ۱۱۸)

در تمامی مسابقات IPC (به فصل ۱۰.۱ مراجعه نمائید)، یک نفر استارتر بین المللی و یک نفر داور بین المللی Photo Finish توسط پارادوومیدانی جهانی تعیین می‌شود. استارتر بین المللی مسابقات را استارت می‌نماید و سایر وظایف محوله به خود از سوی نماینده (گان) فنی را به انجام برساند. داور بین المللی Photo Finish بر همه وظایف مربوطه Photo Finish نظارت داشته و سر داور Photo Finish نیز می‌باشد. توضیحات: لازم بذکر است هر چند داور بین المللی Photo Finish در مسابقاتی که منصوب شده است به عنوان سرداور Photo Finish نیز انجام وظیفه می‌کند و نمایندگان فنی بین المللی به عنوان سرداور عمل می‌نمایند، لیکن همچنان یک مرز مشخص بین وظایف استارتر بین المللی و سایر اعضای تیم استارت وجود دارد. در عین حال که استارتر بین المللی کلیه وظایف و اختیارات استارتر را برای زمان استارت (در صورت انتصاب) بر عهده دارد ولی نمی‌تواند به هیچ عنوان با سرداور استارت جایگزین شود.

۲-۷- هیأت ژوری تجدید نظر

(قانون ۱۱۹)

در تمامی مسابقات IPC، یک هیأت ژوری تجدید نظر تعیین می‌شود. این هیأت ژوری به طور معمول شامل سه، پنج یا هفت نفر می‌باشد. یکی از اعضای این هیأت ژوری رئیس و یک نفر دیگر دبیر هیأت می‌باشد. در صورت لزوم، دبیر می‌تواند فردی باشد که عضو هیأت ژوری نیست. اعضای هیأت ژوری نباید در هر مورد تجدید نظر خواهی که به طور مستقیم یا غیر مستقیم بر یک ورزشکار تحت پوشش بخش حاکمیتی ملی مطبوع خود تأثیر گذار می‌باشند، شرکت نمایند.

چنانچه موضوع مورد بررسی ژوری استیناف، مستقیم یا غیر مستقیم، بر ورزشکار وابسته به فدراسیون یکی از اعضای هیأت ژوری تأثیر گذار باشد، این عضو هیأت ژوری نمی‌تواند در رسیدگی به موضوع فرجام خواهی حضور داشته باشد و چنانچه شخصاً استعفاء نکرده است، رئیس هیأت ژوری از وی درخواست کناره گیری می‌نماید.

پارا دوومیدانی جهانی یا سازمان مسئول مسابقات برای هیئت ژوری یک یا چند عضو علی البدل در نظر بگیرد تا بتواند در اینگونه موارد آنان را جایگزین نماید.

علاوه بر این، یک هیأت ژوری استیناف همچنین در سایر مسابقاتی که برگزار کنندگان آن، تشکیل این هیأت را در راستای برگزاری صحیح مسابقات مناسب یا لازم می‌دانند، تشکیل شود.

وظایف اصلی هیأت ژوری استیناف، بررسی و رسیدگی به تمامی تجدید نظر خواهی‌ها و هر یک از موضوعات و مسائل پیش آمده، در خلال برگزاری مسابقات، که به این هیأت جهت تصمیم‌گیری ارجاع می‌گردد، می‌باشد.

توضیحات: لازم بذکر است در شرایط خاص و در زمانی که مستندات جامعی وجود داشته باشد، سرداور (در صورت بروز اعتراض) و ژوری (در صورت بروز حق تجدید نظر خواهی) می‌توانند در تصمیم اشتباه گرفته شده تجدید نظر نمایند. این تصمیم قابل اجرا بوده و اعمال می‌گردد. به طور معمول همه این کارها قبل از مراسم اهداء مدال مسابقه مورد سؤال انجام می‌شود.

۲-۸- مسئولین مسابقات

(قانون ۱۲۰)

کمیته برگزاری مسابقات و یا سازمان حاکمیتی مربوطه مسئولین را بر اساس این قوانین تعیین و منصوب می‌نمایند.

لیست ذیل شامل مسئولینی است که حضورشان برای مسابقات بین‌المللی مهم، لازم و مناسب می‌باشد. به هر حال کمیته برگزاری می‌تواند این لیست را بر اساس شرایط محلی تغییر دهد.

مسئولین مدیریتی:

- یک نفر مدیر مسابقات

- یک نفر مدیر جلسات و تعداد کافی دستیار

- یک نفر مدیر فنی

- یک نفر مدیر مراسم اعطای مدال

مسئولین مسابقه:

- یک یا چند داور برای اتاق فراخوان Call Room

- یک یا چند داور برای مواد دو

- یک یا چند نفر داور برای مواد میدانی

- یک یا چند نفر داور برای موادی که خارج از استادیوم برگزار می‌شوند.

- یک یا چند نفر داور ویدئو

- یک نفر رئیس داوران (chef judge) و تعداد کافی از داوران judge برای مواد دو

- یک نفر رئیس داوران chef judge و تعداد کافی از داوران chef judge برای هر ماده میدانی

- یک نفر مسئول داوری (Umpire) و تعداد کافی داور (Umpire)

- یک سرداور ثبت زمان و به تعداد کافی مسئول ثبت زمان
- یک سر داور Photo Finish و تعداد کافی دستیار
- یک نفر سرداور سیستم زمان سنج خودکار (Transponder Timing) و تعداد کافی دستیار
- یک نفر هماهنگ کننده استارت و تعداد کافی استارتر و فراخواننده (Recallers)
- یک یا چند نفر دستیار استارتر
- یک نفر مسئول امتیاز دهنده‌های LAP (هر لاین مسابقه) و تعداد کافی افراد (داوران) امتیاز دهنده
- یک نفر منشی مسابقات و تعداد کافی دستیار
- یک مدیر مرکز اطلاع رسانی فنی (TIC) و تعداد کافی دستیار
- یک نفر به عنوان مسئول مارشال (ناظر) و تعداد کافی داوران مارشال
- یک یا چند نفر اپراتور سنجش میزان باد
- یک یا چند نفر سر داور اندازه‌گیری (از نظر علمی) و تعداد کافی دستیار
- یک نفر مسئول ارشد اتاق Call Room و تعداد کافی داوران Call Room

سایر مسئولین:

- یک یا چند نفر اعلام کننده
 - یک یا چند نفر آمارگیر
 - یک نفر مسئول رسیدگی به امور تبلیغات (درج آگهی)
 - یک نفر ناظر (ارزیاب) رسمی
 - یک یا چند نفر پزشک
 - افراد ناظر (مباشر) برای ورزشکاران، مسئولین و اصحاب مطبوعات
- سرداوران و مسئولین داوران مستقر در زمین مسابقه یک لباس یا نشان مشخص را باید بپوشند.
- اما باید دقت شود که تعداد مسئولین (کادر فنی) حاضر در زمین مسابقه به تعداد مورد نیاز محدود شود تا مسابقه به صورت روان انجام گیرد.
- در صورت برگزاری مسابقات زنان، یک پزشک زن در صورت امکان منصوب و تعیین می گردد.
- توضیحات: تعداد مسئولین منصوب شده در مسابقات به اندازه ای باشد که بتوانند وظایف محوله را به شکل صحیح و موثر انجام دهند و در روزهای بعد تا پایان مسابقه همچنان از تعداد نیروی کافی برای انجام کار برخوردار باشند. اما توجه داشته باشند که نیرو به اندازه کافی در اختیار بگیرند و از ازدحام افراد غیر ضروری در محل مسابقه جلوگیری شود. در مسابقات دیگر، برخی وظایف محوله به داوران داخل زمین توسط فناوری انجام می شود و در صورتی که به پشتیبانی نیاز باشد؛ این مسئله مد نظر قرار خواهد گرفت و برای این منظور مسئولین فنی تعیین می شوند.

موارد ایمنی

سرداوران و داوران مسابقات دوومیدانی وظایف مهمی را بر عهده دارند ولی هیچکدام مهمتر از رعایت موارد ایمنی نیست. محدوده دوومیدانی می تواند مکان پرمخاطره ای باشد. در این محوطه ادوات سنگین و تیزی پرتاب می شوند که در مسیر پرتاب می توانند آسیب پذیر باشند. ورزشکاران دونه در داخل پیست در سرعت بالا می توانند به خود و با هر کسی در مسیر خود برخورد نمایند، آسیب برسانند. افرادی که در مواد پرتابی هستند اغلب در زمان فرود در جایی فرود می آیند که تحت کنترل آنها نیست. شرایط جوی و سایر شرایط می تواند مسابقه دوومیدانی را به شکل موقتی و یا بصورت دائم نا ایمن نماید. نمونه های فراوانی از ورزشکاران، داوران، عکاسان و سایرین وجود دارد که در حوادث مختلف در محل مسابقه و محل تمرین آسیب (فوت نموده اند) دیده اند. با کمی دقت امکان پیشگیری از این حوادث وجود داشت.

داوران همواره مراقب خطرات غیر مترقبه باشند که جزء لاینفک ورزش محسوب می شود. داوران در تمام مدت هوشیار می باشند و از هر گونه بی توجهی منع شده اند. بدون توجه به جایگاه آنها، کلیه داوران مسئول وظایف خود هستند و همچنین مراقب حفظ ایمنی ورزشکاران داخل محوطه دوومیدانی باشند. کلیه داوران همواره در زمان مسابقه موارد ایمنی را مد نظر قرار دهند و در صورت بررسی شرایط و احتمال بروز حادثه فوراً مداخله نمایند. رعایت موارد ایمنی از اهمیت زیادی برخوردار است؛ این مسئله حتی بیش از تبعیت از قوانین مسابقات اهمیت دارد. در زمان بروز تضاد، مسئله ایمنی در اولویت اول خواهد بود.

۹-۲- رئیس مسابقات

(قانون ۱۲۱)

رئیس مسابقات ساختار فنی یک مسابقه را با همکاری نماینده (گان) فنی مسابقه، طراحی و به مورد اجرا بگذارد. وی تعامل میان شرکت کنندگان در یک مسابقه را هدایت و مدیریت نماید و از طریق یک سیستم ارتباطی، با تمامی مسئولین مسابقه در ارتباط باشد.

۱۰-۲- مدیر هماهنگی

(قانون ۱۲۲)

مدیر مسابقه مسئول برگزاری صحیح مسابقه می باشد. وی باید کنترل نماید که تمامی مسئولین برای انجام وظیفه خود حضور داشته باشند. در صورت نیاز به تعیین افراد جایگزین (ذخیره) اقدام نماید و حق اخراج هر مسئولی که از قوانین تبعیت نمی کند را دارد. وی با همکاری داور مارشال مسابقه، ترتیبی اتخاذ نماید که فقط افراد مجاز در زمین بازی (مسابقه) حضور داشته باشند.

توجه: توصیه می گردد برای مسابقات بالای چهار ساعت یا مسابقاتی که بیش از یک روز طول می کشند، مدیر مسابقه تعداد کافی دستیار در اختیار داشته باشد.

توضیحات: هر چند قوانین پارا دوومیدانی جهانی گاهی اوقات در شکل جمله سطحی به نظر می رسند اما در عمل مسئولیت های سنگینی را متوجه مسئولین از قبیل مدیر مسابقه و مدیر هماهنگی در همه مسابقات متوجه آنها می سازد؛ بویژه در بازیهای پارالمپیک و مسابقات قهرمانی جهان. مدیر هماهنگی تحت نظارت مدیر مسابقه و طبق تصمیمات نماینده فنی مسئول کلیه اتفاقات داخل زمین مسابقه می باشد. در داخل استادیوم وی باید در جریان همه حوادث روی داده شده باشد و دستورات لازم را صادر نماید. وی اسامی کلیه داوران منصوب شده را داشته باشد و در زمان لازم با سایر مدیران، سرداوران و داوران تماس داشته باشد.

در مسابقاتی که در روزهای مختلفی برگزار می شود ممکن است برخی سرداوان نتوانند در کل زمان مسابقه قادر به داوری کل مسابقه شوند. مدیر هماهنگی در صورت لزوم با صلاحدید خود از سرداوان رزرو استفاده می کند. حتی در صورتی که کلیه سرداوان در مسابقه حضور داشته باشند، مدیر هماهنگی از صحت عملکرد سرداوان در انجام وظایف خود اطمینان حاصل می نماید و در صورت قصور آنها را تغییر دهد. سرداوان پس از اتمام مسابقه (همینطور کمک های آنها) و اتمام وظیفه خود فوراً محوطه را ترک نمایند.

مدیر مسابقه، مدیر هماهنگی و نماینده فنی با یکدیگر همکاری می نمایند تا بهترین شرایط برای ورزشکاران برای کسب رکورد بالاتر و ایجاد جذابیت برای تماشاچیان فراهم گردد.

۲-۱۱- مدیر فنی

(قانون ۱۲۳)

مدیر فنی مسئولیت های ذیل را بر عهده دارد:

(a) تضمین نماید که پیست، محل های پرش، دایره های پرتاب، قوس ها، محل پرتاب وزنه و ... محل های فرود برای مواد میدانی و تمامی تجهیزات و وسایل بر طبق قوانین می باشد.

(b) مسئولیت محل قرارگیری (استقرار) و خروج (برداشتن) تجهیزات و وسایل بر طبق برنامه (طرح) سازمان فنی جهت مسابقات طبق تأیید نماینده مسابقات بر عهده داشته باشد.

(c) تضمین نماید که آماده سازی فنی محل های مسابقه بر طبق چنین طرح سازمانی فنی می باشد.

(d) مسئولیت کنترل و علامت گذاری هرگونه تجهیزات و وسایل شخصی مجاز برای مسابقه را بر طبق قانون ۳-۳۰ بر عهده دارد.

(e) تضمین تأییدیه لازم بر اساس قانون ۱۰۰.۱ را قبل از مسابقه دریافت کرده باشد.

توضیحات: مدیر فنی تحت نظارت مدیر مسابقات و یا مدیر هماهنگ کننده انجام وظیفه می کند؛ لیکن مدیر فنی با تجربه قطعاً وظایف خود را بدون نیاز به نظارت بطور کامل انجام خواهد داد. وی در هر زمان در دسترس باشد. چنانچه سرداور و یا سرداور ارشد میدان متوجه شود که یک بخش از محل مسابقه نیازمند تغییراتی است؛ وی موضوع را به مدیر هماهنگ کننده ارجاع می دهد تا با پرسش از مدیر فنی اقدامات ضروری انجام شود. همچنین زمانی که سرداور احساس نماید که باید تغییری در مسابقه روی دهد (قانون ۲۴.۲۰) وی همان کار را برای مدیر هماهنگ کننده انجام می دهد و یا نظرات سرداور مربوطه را گزارش می نماید. شایان ذکر است سرعت باد و یا تغییر در جهت باد شرط کافی برای تغییر مکان مسابقه محسوب نمی شود. هرگاه رئیس مسابقه و یا در مسابقات بین المللی نمایندگان فنی با استفاده از ابزارآلات در جریان برگزاری مسابقه موافقت نمایند؛ آنگاه مدیر فنی ملزم به سفارش و وصول تجهیزات مختلف می باشد. در ادامه و در راستای تبعیت از قانون؛ وی و یا تیم همراه وی ملزم به کنترل وزن و ابعاد و همینطور تجهیزات فردی مورد استفاده می باشد. در صورت ثبت رکورد، وی از تبعیت و رعایت قانون ۵۱.۲۰ (d) به صورت صحیح و موثر اطمینان حاصل نماید.

در ارتباط با ادوات پرتابی؛ مدیر فنی در زمان پذیرش تجهیزات جدید از عرضه کنندگان طبق جدول مربوطه اجازه استفاده از آنها را بدهد و این ادوات را بدلیل نداشتن شرایط مذکور رد ننماید؛ حداقل وزن یکی از موارد مهمی است که باید مورد توجه قرار گیرد.

۲-۱۲- مدیر معرفی (برگزاری) مسابقه

(قانون ۱۲۴)

مدیر معرفی مسابقات با همکاری رئیس مسابقات در خصوص ترتیبات معرفی و اعلام یک مسابقه برنامه‌ریزی و آن را اجرا نماید. وی هم چنین تعامل میان اعضای تیم معرفی مسابقه را با استفاده از سیستم ارتباطی جهت ارتباط با هر یک از آن‌ها، هدایت نماید.

وی ملزم است از طریق وسایل ارتباطی اطلاعات لازم اعم از استارت لیست، کلاسنندی، نتایج را در اختیار ورزشکاران شرکت کننده در مواد مختلف قرار دهد. نتایج تأیید شده (رتبه، رکورد، ارتفاع، مسافت و امتیازات) هر ماده باید در اسرع وقت پس از دریافت اطلاع رسانی شود.

توضیحات: مدیر معرفی نه تنها مسئولیت برنامه ریزی، هدایت و هماهنگی مطالب ارائه شده در درون میدان را دارد؛ بلکه آن‌ها را به شکل جذاب برای تماشاچیان بیان می نماید. هدف نهایی از این کار اطلاع رسانی، ایجاد جذابیت برای تماشاچیان است. برای کسب موفقیت در این زمینه همراه داشتن تیم همراه و تجهیزات ضروری می باشد. مدیر اعلام مواد مسابقات، مسئول هماهنگی اقدامات لازم در رابطه با پرسنل درون میدان است و بخش های اعلام نتایج، تکنسین های صوتی و تصویری و مراسم اهداء مدال را نیز در بر می گیرد. تقریباً در اغلب مسابقات وجود وی ضروری است. وی از توانایی هدایت رویداد مورد نظر برخوردار باشد و ترجیحاً با مدیر مسابقه در ارتباط باشد. وی همچنین نسبت به موادی که در لحظه استارت به سکوت نیاز دارند نیز اطلاع داشته باشد (مانند پرش طول T11/12 و پرش سه گام) تا در آن زمان سکوت لازم برای آغاز مسابقه رعایت شده باشد.

۲-۱۳- سر داوران

(قانون ۱۲۵)

۱- یک (یا چند نفر) سر داور به ترتیب برای اتاق فراخوان (Call Room)، مواد دو، مواد میدانی و برای مواد ترکیبی و مواد جاده خارج از استادیوم تعیین شوند. در زمان مقتضی یک (یا چند نفر) داور ویدئو منصوب شوند. داور ویدئو در اتاق کنترل تصویری (ویدئویی) مستقر خواهد شد و با سر داور داخل پیست در ارتباط باشد.

توضیحات: در مسابقات، تعداد سر داوران به اندازه کافی باشند؛ بطوری که برای پیست بیش از یک داور در اختیار باشد، پیشنهاد می شود یکی از آنها به عنوان سرداور استارت منصوب شود. سرداور استارت در این کار متبحر و از تجربه لازم برخوردار باشد؛ چرا که مشاهدات وی بعنوان نظر فنی کارشناسی پذیرفته خواهد شد.

حال چنانچه تنها یک داور برای نظارت در مسابقات خاصی منصوب شود و با توجه به اختیاراتی که به وی داده شده است؛ پیشنهاد می شود داور در محدوده استارت قرار گیرد و در خلال هر استارت (حداقل در موادی که استارت به حالت خم شده بدن بر روی زانو انجام می شود) برای کنترل خطای احتمالی ورزشکاران و تصمیم گیری و حل و فصل مسئله در آنجا حضور داشته باشد. استفاده از سیستم اطلاع رسانی استارت مورد تأیید دوومیدانی جهانی این امر را تسهیل خواهد نمود.

حال در صورتی که شرایط این چنین نبود و سرداور فرصت حضور در خط پایان را پس از زدن استارت (در مواد ۱۰۰ و ۲۰۰ متر) نداشته باشد و برای پیش بینی احتمال نیاز به سرداور در آن محل، بهتر است در این مواقع از هماهنگ کننده استارت استفاده نمائیم که به عنوان سرداور انجام وظیفه می نماید. (البته این فرد تجربه زیادی را به عنوان یک استارتر داشته باشد).

۲- سرداوران متضمن رعایت این قوانین (مقررات قابل اجرا) باشند و در خصوص هرگونه موضوعی در خلال مسابقه (شامل موارد موضوعات پیش آمده در منطقه گرم کردن، اتاق اعلام و پس از مسابقه تا پایان مراسم اعطای مدال) و نیز برای مواردی که در این قوانین (و یا مقررات فنی مربوطه) بدان اشاره نشده است، در صورت لزوم همراه با نماینده (گان) فنی تصمیم‌گیری نماید.

داوران مربوط به مواد دو و برای مواد خارج از استادیوم از اختیار تصمیم‌گیری برای تعیین مقام‌های به دست آمده در یک مسابقه ای داوران برای تعیین مقام‌های آن مسابقه دچار اختلاف نظر بوده و قادر به تصمیم‌گیری نمی‌باشند، برخوردار باشند.

سرداور مربوطه مواد دو حق تصمیم‌گیری در مورد هر موضوع مرتبط با استارت‌ها را دارد، در صورتی که وی با تصمیمات گرفته شده توسط تیم استارت موافق نباشد، به جز در مواردی که یک استارت خطای آشکار به وسیله یک سیستم اعلان استارت مورد تأیید دوومیدانی جهانی مشخص شده باشد، مگر در صورتی که بنا به هر دلیلی سرداور تشخیص دهد که اطلاعات ارائه شده به وسیله این سیستم نادرست می‌باشد.

داور مواد دو که برای نظارت بر استارت‌ها منصوب شده، به عنوان داور استارت شناخته می‌شود. این داور نباید به عنوان سر داور و یا کمک داور عمل نماید اما می‌تواند هرگونه اقدام یا تصمیمی را برطبق قوانین براساس مشاهدات خود بگیرد و حتی تصمیم داوران را دیگر را ملغی نماید.

نکته: در راستای اجرای قوانین و مقررات اعم از قوانین مربوط به تبلیغات، مراسم اهدای مدال زمانی پایان می‌یابد که همه کارهای مستقیم و مرتبط با مسابقه (شامل عکس برداری، دور افتخار، شادی جمعیت حاضر و غیره) انجام شده باشند.

توضیحات: البته باید به این نکته توجه داشت که سرداور برای اخراج ورزشکار نیاز به داشتن گزارش داور / کمک داور ندارد. وی در تمام مدت با نظارت مستقیم خود عمل خواهد نمود. مطلب فوق بدین شکل تفسیر خواهد شد؛ کلیه امور مربوطه و یا مواردی که به مراسم اهداء مدال مربوط هستند و در همه آنها داور مسئول می باشد. در زمان برگزاری مراسم اهداء مدال در قسمت های مختلف و یا در جلسات مختلف، قضاوت صحیح مد نظر قرار گیرد و چنانچه سرداور اصلی امکان مدیریت شرایط را نداشته باشد؛ در صورت لزوم سرداور دیگری جایگزین وی خواهد شد.

۳- داور مربوطه تمامی نتایج نهایی را کنترل نماید، به هر گونه نکات و مسائل مورد اختلاف رسیدگی نماید و به همراه داور اندازه‌گیری (علمی) در صورت انتخاب وی، بر اندازه‌گیری‌های مربوط به نتایج و عملکردهای رکورد نظارت نماید. در پایان هر ماده، کارت نتیجه فوراً تکمیل و توسط سرداور مربوطه امضاء شده به منشی مسابقه تحویل داده شود.

توضیحات: در مواد پیست هر گاه سرداور پیست و سرداور ویدئو پیام "clear" ماده مربوطه را اعلام نمایند؛ نتایج توسط سرداور photo finish اعلام شده و نیازی به علامت زدن با خودکار بر روی برگه نیست.

۴- داور مربوطه در خصوص هر گونه اعتراض یا مخالفت در خصوص نحوه برگزاری مسابقه تصمیم‌گیری و حکم صادر نماید. (شامل محدوده گرم کردن ورزشکاران، Call Room، و حتی پس از انجام مسابقه که مراسم اهدای مدال را نیز در بر می‌گیرد.)

توضیحات: در مسابقات بزرگ مانند بازیهای پارالمپیک، مسابقات قهرمانی جهان و منطقه ای؛ نماینده فنی مسئول نظارت بر مراسم اهداء مدال می باشد و در صورت تخطی از قوانین به ورزشکاران کارت زرد و قرمز را بدلیل رفتار غیر اخلاقی نشان می دهد.

۵- داور طبق قوانین ۷، ۵-۱۷، ۱۷-۱۸، ۱۸-۱۸، ۲۴-۲، ۲۴-۵، ۱۹-۲۴، و یا ۸-۴۹ از قدرت و اختیار برای اخطار دادن یا اخراج هر ورزشکار / تیم امدادی خاطی از مسابقه به دلیل ارتکاب یک رفتار غیر ورزشی یا ناصحیح برخوردار می باشد. در خصوص مسائل انضباطی، داور اتاق اعلام از اختیار

قانونی لازم از زمان آغاز فعالیت محوطه تمرین پیش از مسابقه تا محوطه مسابقه برخوردار است. در سایر موارد داور مربوط به مسابقه ای که در آن ورزشکار حضور دارد از چنین اختیاری برخوردار است.

داور مربوطه (در زمانی که پس از مشاوره با مدیر مسابقه امکان پذیر باشد) می تواند هر فردی را از محل برگزاری مسابقه (و یا سایر محل های مرتبط با مسابقه اعم از اتاق اعلام و یا محل نشستن مربیان) بدلیل رفتار غیر ورزشی و غیر اخلاقی و یا بدلیل کمک نمودن غیر قانونی طبق مقررات اخراج نماید و یا به وی تذکر دهد.

اخطارها به یک ورزشکار به وسیله نشان دادن یک کارت زرد، اخراج به وسیله نشان دادن یک کارت قرمز اعلام گردد. اخطارها و اخراجها در کارت نتیجه درج گردد. آن دسته از اخطارها و اخراجهای تصمیم گیری شده توسط یک سرداور به منشی مسابقه و به سایر داوران اعلام گردد.

توجه ۱: سرداور می تواند با توجه به شرایط توجیه پذیری که مشاهده می نماید، ورزشکار / تیم امدادی را بدون اخطار قبلی از زمین مسابقه اخراج نماید. (به ضمیمه قانون ۷.۲ مراجعه نمائید).

توجه ۲: طبق این قانون و در زمان اخراج ورزشکار / تیم امدادی از زمین مسابقه، چنانچه سرداور بداند که ورزشکار کارت زرد داشته است، کارت زرد دوم را بلافاصله به همراه کارت قرمز به وی نشان دهد.

توجه ۳: چنانچه ورزشکار کارت زرد داشته باشد و سرداور از کارت زرد قبلی وی مطلع نباشد، از آنجا که کارت قرمز نشان داده شده است، همان پیامدها را برای ورزشکار خواهد داشت. سرداور مربوطه فوراً ورزشکار / تیم امدادی و یا تیم همراه وی را در جریان اخراج وی از زمین مسابقه قرار می دهد. توضیحات: برای شفاف سازی در مورد نحوه نشان دادن کارت ۶ نکته مهم به شرح ذیل ذکر شده است:

۱) کارت های زرد و قرمز بدلیل انضباطی (اغلب به قوانین ۲۰۱۳.۵ و ۸.۲ ارجاع می شود) و یا تخلفات فنی در موارد مختلف و رفتار ناپسند داده می شود. (برای مثال ایجاد تداخل عمدی در مسابقه)

۲) هر چند به طور معمول کارت زرد قبل از کارت قرمز داده می شود؛ اما در برخی موارد و بویژه در مواقع بروز رفتار ناپسند می توان از کارت قرمز استفاده نمود. لازم بذکر است ورزشکار در هر زمان از حق درخواست تجدید نظرخواهی به هیئت ژوری برخوردار است.

۳) برخی اوقات استفاده از کارت زرد چندان منطقی به نظر نمی رسد. برای مثال طبق قانون ۷.۲ می توان در خلال مسابقه و با استناد به قانون ۷.۳ از کارت قرمز استفاده نمود.

۴) مشابه چنین شرایطی را می توان زمانی مشاهده نمود که سرداور کارت زرد می دهد و ورزشکار فوراً با رفتار ناپسند خود به آن واکنش نشان می دهد؛ که در این صورت باید از کارت قرمز استفاده نمود. در مواجهه با رفتار ناپسند نیازی به تصمیم گیری در فواصل زمانی متفاوت نیست و به یکباره تصمیم نهایی اخذ می شود.

۵) همانطور که در توجه ۳ ذکر شده است زمانی که سرداور می داند ورزشکار مربوطه در مسابقه کارت زرد دریافت نموده است و درصدد صادر نمودن کارت قرمز است؛ سرداور ابتدا کارت زرد دوم را نشان می دهد و سپس کارت قرمز نشان می دهد. البته باید توجه داشت چنانچه سرداور کارت زرد دوم را نشان ندهد آنگاه نمی تواند کارت قرمز را به یکباره صادر نماید.

۶) سرداور می‌تواند در مورد یک تصمیم، چه در مرحله اول یا پس از بررسی یک اعتراض اعلام شده، بر اساس هر گونه شواهد موجود تجدید نظر نماید مشروط بر اینکه تصمیم جدید هنوز قابل اجرا باشد. بطور معمول چنین تجدید نظر و بررسی مجددی را فقط می‌توان قبل از مراسم اعطای مدال ماده مربوطه یا قبل از هر گونه تصمیم قابل اجرای اتخاذ شده توسط هیئت ژوری تجدید نظر انجام داد.

توضیحات: این قانون اینطور بیان می‌دارد که همسو با هیئت ژوری (قانون ۵۰.۹) سرداور می‌تواند در تصمیم اتخاذ شده تجدید نظر نماید و قبل از اعلام و یا دریافت اعتراض آن را تغییر دهد. این مسئله زمانی مد نظر خواهد بود که مستندات جدید فوراً تحویل شوند و از پیچیده ساختن فرایند درخواست تجدید نظر جلوگیری شود. لیکن به محدودیت زمانی برای تجدید نظر توجه داشت.

۷- اگر به نظر داور مربوطه، وضعیتی در هر مسابقه پیش آید که شرایط ایجاب نماید یک ماده یا بخشی از یک ماده می‌بایست مجدداً برگزار شود، در این صورت داور از اختیار اعلام ابطال یا لغو آن ماده یا قسمتی از آن ماده و لزوم برگزاری مجدد آن، در همان روز یا در جلسه بعدی مسابقات، مطابق تصمیم وی، برخوردار است.

توضیحات: لازم بذکر است سرداوران و اعضاء ژوری تجدید نظر، به استثناء شرایط اضطراری، باید توجه داشته باشند ورزشکاری که مسابقه خود را به پایان نرسانده است نباید به دور بعد راه یابد و یا اجازه شرکت وی در تکرار یک ماده را به وی بدهند.

۸- داور مواد جاده (ویلچرانی جاده) در موارد ضروری (لازم)، قبل از رد صلاحیت (حذف) ورزشکار، یک اخطار بدهد.

۲-۱۴ - سرداوران judge

(قانون ۱۲۶)

غده/یگضه ز

۱- مسئول داوران مواد دو مسئول داوران هر ماده میدانی کار داوران را در مواد مربوطه شان هماهنگ نماید. در صورتی که سازمان (مرجع) مربوطه از قبل وظایف داوران را اعلام نکرده باشد، مسئولین داوران وظایف آن‌ها را مشخص و اعلام نمایند.

۲- سرداور هرگونه تصمیمات قبلی که به اشتباه اخذ شده اند را متوقف و تصمیمات جدید خود را در صورت امکان اعمال می‌نماید. حال چنانچه قبلاً تصمیمی توسط سرداور و یا هیئت تجدید نظرخواهی گرفته شده باشد؛ باید تمام اطلاعات موجود را در اختیار سرداور قرار دهند.

غدهآگ گده قغدهآگ * آبی

۳- داوران مواد دو و جاده همگی از یک طرف پیست یا مسیر جاده فعالیت نمایند و باید ترتیبی که ورزشکاران بر اساس آن مسابقه را به پایان رسانیده اند، را مشخص نمایند و در هر موردی که آن‌ها نتوانند به یک تصمیم برسند، موضوع را به سرداور ارجاع دهند تا وی در این خصوص تصمیم‌گیری نماید.

توجه: داوران حداقل با فاصله ۵ متر و در راستای خط پایان مستقر می‌شوند و از یک سکوی بلند برخوردار باشند.

غدهآگ غده گده ز

۴- داوران مواد میدانی در خصوص هر سری پرتاب (مسابقه میدانی) داوری و نتیجه را ثبت می‌نمایند و هر پرتاب (پرش) ورزشکاران را در تمامی مواد میدانی اندازه‌گیری نمایند. در پرش ارتفاع، اندازه‌گیری‌های دقیق زمانی انجام شود که میله بالا می‌رود به ویژه در صورتی که رکورد به جای گذاشته

شود. حداقل دو نفر داور رکورد (سابقه) تمامی حرکات را ثبت نمایند و نتایج را در پایان هر دور مسابقه (پرتاب یا پرش) چک نمایند. داور مربوطه اعتبار یا عدم اعتبار یک حرکت (پرتاب یا پرش) را به طور متناسب با بالا بردن یک پرچم سفید یا قرمز مشخص و اعلام نماید. توضیحات: چنانچه سرداور یقین داشته باشد که تخلفی صورت نگرفته است؛ آنگاه برای جلوگیری از تردید فوراً پرچم سفید را بالا می برد. هر چند زمانی که سرداور ویدئو منصوب شود و دسترسی به تصاویر ویدئویی میدان مسابقه فراهم شود، آنگاه در صورت تردید در خطا، سرداور به همراه داور میدان در بالا بردن پرچم تأخیر داشته و تا زمان کنترل تصویر دست ننگ می دارند. همواره سعی می کنند تا رکورد وی سنجیده شود و جای فرود مشخص شود. این مسئله در مورد بالا بردن پرچم قرمز هم صادق است و تا زمان مطمئن شدن از مشاوره داور ویدئویی و ثبت ضربه فرود تامل نمایند. پیشنهاد می شود در ماده میدانی تنها یک نفر پرچم سفید و قرمز را بزند تا بدین ترتیب از هر گونه تردید در اعلام نتایج جلوگیری شود. لازم بذکر است در مواد پرش از بیش از یک نفر در زدن پرچم استفاده می شود. زمانی که تابلو در دسترس نباشد تا از طریق آن سرعت باد نشان داده شود؛ آنگاه از پرچم قرمز برای نشان دادن سرعت بیش از حد مجاز استفاده می کنند.

در مواد پرتابی با توجه به:

علائم سرداوران میدان به یکدیگر برای اعلام خطا، پیشنهاد می شود از یک نوع پرچم های قرمز به شکل کارت قرمز در دستان سرداوران استفاده شود.

برای فرود ادوات پرتابی در درون / بیرون محوطه فرود، پیشنهاد می شود از یک پرچم استفاده شود؛ بدین صورت که در دستان سرداور به موازات زمین مسابقه قرار می گیرد.

برای قضاوت در مورد تماس نوک نیزه با زمین قبل از تماس سایر بخش های نیزه؛ توصیه می شود از یک علامت جانبی به جای پرچم استفاده شود مانند نشان دادن دست باز داور به سمت زمین.

۲-۱۵- کمک داوران (مواد دو و ویلچرانی)

(قانون ۱۲۷)

- ۱- کمک داوران به عنوان افراد کمکی سر داور عمل می نمایند و از اختیار و قدرت برای تصمیم گیری نهایی برخوردار نیستند.
- ۲- این کمک داوران از سوی سرداور در مکان هایی مستقر شوند که بتوانند مسابقه را از نزدیک مشاهده نمایند و در صورت عدم رعایت یا نقض قوانین توسط یک ورزشکار یا فرد دیگر، گزارش کتبی فوری این گونه موارد را به سرداور بدهند.
- ۳- هر گونه موارد نقض قوانین با بالا بردن یک پرچم یا به وسیله سایر ابزار مطمئن مورد تأیید نماینده (گان) فنی مسابقات، به سرداور مربوطه اعلام گردد.
- ۴- تعداد کافی از این دسته از داوران هم چنین برای نظارت به مناطق جابجایی (تعویض) ورزشکاران در مسابقات امدادی، تعیین و منصوب شوند.

توجه (ا): زمانی که یک داور کمکی مشاهده می نماید که یک ورزشکار در خطی به غیر از خط خود دویده است یا این که یک جابجایی یا تعویض ورزشکار در مسابقه امدادی در خارج از منطقه تعویض انجام گرفته است، وی بلافاصله با یک ماده مناسب محل ارتکاب این خطا را علامت گذاری نماید و یا بر روی کاغذ آن را یادداشت و یا با ابزار الکترونیک خود آن را ثبت نماید.

توجه (fii): داور (داوران) کمکی هر گونه نقض این قوانین را حتماً در صورتی که ورزشکار (یا تیم در مسابقات امدادی) مسابقه را به پایان نبرده باشد، به سر داور گزارش نمایند.

توضیحات: داور کمکی (به قانون ۲.۸ رجوع شود) به عنوان داور پیست محسوب می شود و جایگزینی را مشخص می نماید و در تهیه گزارش کمک داوران به آنها کمک می نماید. مدیر مسابقه با همراهی داور پیست تعداد داوران کمکی را طبق سطح رویداد و تعداد افراد شرکت کننده و داوران تعیین می نماید.

اعلام خطا

زمانی که مسابقه ای در پیست مواد ترکیبی (مصنوعی) برگزار می شود لازم است تا کمک داوران از نوار چسبی استفاده نمایند بطوری که آنها بتوانند محل وقوع خطا را مشخص نمایند- هرچند این کار در قوانین نیامده است (به توجه شماره ۱ بالا رجوع نمائید) و معمولاً به روش های دیگری انجام می شود.

شایان ذکر است هر گونه قصور در گزارش خطا به طور خاص سبب جلوگیری از تصمیم اتخاذ شده برای اخراج ورزشکار نمی شود. لازم است کمک داوران در صورت مشاهده تخلف فوراً موارد را گزارش نمایند؛ حتی زمانی که ورزشکار و یا تیم هنوز مسابقه را به پایان نرسانده است.

۲-۱۶- داوران وقت نگهدار (Photo Finish) و داوران زمان سنج خودکار

(قانون ۱۲۸)

۱- در صورت زمان سنجی به صورت دستی، داوران وقت نگهدار به تعداد کافی با توجه به تعداد ورزشکاران شرکت کننده در مسابقه تعیین و منصوب می شوند. یکی از این داوران وقت نگهدار به عنوان مسئول داوران وقت نگهدار تعیین شوند. وی وظایف داوران وقت نگهدار را برای آنها تعیین و ابلاغ می نماید. این داوران وقت نگهدار به عنوان وقت نگهداران پشتیبان، در زمان استفاده از سیستم کاملاً اتوماتیک Photo Finish و یا سیستم زمان سنج خودکار عمل می نمایند.

۲- داوران وقت نگهدار، Photo Finish و سیستم زمان سنج خودکار بر اساس قانون ۲۰ عمل می نمایند.

۳- زمانی که از سیستم کاملاً اتوماتیک Photo Finish استفاده می شود، یک مسئول داوران Photo Finish و تعداد دستیاران کافی Photo Finish تعیین شوند.

۴- در صورت استفاده از سیستم زمان سنج خودکار (transponder)، سر داور مسئول این نوع زمان سنجی خودکار و تعداد دستیاران کافی تعیین گردند.

۲-۱۷- هماهنگ کننده استارت، استارتر و فرا خواننده (Recallers)

(قانون ۱۲۹)

۱- هماهنگ کننده استارت باید:

a) وظایف داوران تیم استارت را به آنها ابلاغ نماید؛ البته در مسابقات و بازی های IPC (به بخش B-3.1.2 a/b رجوع شود) تعیین آنکه کدام مواد به استارتر بین المللی محول شوند بر عهده نماینده فنی می باشد.

(b) بر انجام وظایف توسط هر یک از اعضای این تیم استارت نظارت نماید.

(c) پس از دریافت دستور مربوطه از مدیر (رئیس) مسابقات، به استارت اعلام نماید که همه چیز برای آغاز فرآیند (مراحل) آماده است (یعنی وقت نگهداران، داوران و در صورت لزوم و استفاده داور Photo Finish و اپراتور سنجش باد (داور بادسنج) آماده می‌باشند).

(d) به عنوان یک رابط میان کادر فنی شرکت تجهیزات زمان سنجی و داوران عمل نماید.

(e) تمامی اسناد و اوراق تهیه شده در خلال مراحل استارت شامل تمامی مدارک نشان دهنده زمان‌های عکس العمل و/یا تصاویر موجی استارت اشتباه را در صورت موجود بودن، نگهداری نماید.

توضیحات: کلیه اعضای تیم به خوبی از قوانین مطلع باشند و اینکه تفسیر آنها چه می‌باشد. تیم همچنین در اجرای کامل قوانین اشراف داشته باشد بطوری که مواد مسابقات بدون هیچ گونه تاخیری ادامه داشته باشند. به خوبی به وظایف خود آشنا باشند و هر یک وظایف خود را انجام دهند؛ بویژه استارتر و سرداور استارت.

۲- استارتر کنترل کامل ورزشکاران روی محل‌های استقرارشان (استارت شان) را در اختیار داشته باشد. در صورتی که از یک وسیله کنترل استارت نادرست (غلط) استفاده شود، استارتر و / یا فراخواننده (Recaller) مربوطه به منظور شنیدن واضح هر گونه علامت یا سیگنال شنیداری صادره در صورت انجام یک استارت اشتباه، از هدفون (گوشی) استفاده نمایند.

۳- استارتر به گونه ای استقرار پیدا کند که از کنترل بصری کامل بر روی تمامی ورزشکاران در خلال مراحل استارت برخوردار باشد.

توصیه می‌شود؛ به ویژه برای استارتهای تناوبی از بلندگو برای انتقال دستورات به ورزشکاران در زمان استارت و سایر دستورات در خطوط انفرادی استفاده شود.

توجه: استارتر به گونه ای جای گیری و استقرار یابد که کل محوطه ورزشکاران در داخل یک زاویه بصری باریکی برای وی قرار گیرد. برای مسابقاتی که ورزشکاران استارت خود را به صورت دولا یا خم شده انجام می‌دهند، لازم است استارتر به گونه ای جایگیری نماید که بتواند تشخیص دهد تمامی ورزشکاران، قبل از شلیک تپانچه یا فعال شدن وسیله تأیید شده برای اعلام استارت، در حالت استارت خود ثابت (بدون حرکت) می‌باشند. (از تمامی این قبیل وسایل اعلام استارت در این قوانین، به عنوان تپانچه (تفنگ یا Gun) نامبرده می‌شود). در صورتی که در مسابقات دارای استارت یک در میان از بلندگو استفاده نمی‌شود، استارتر به گونه ای جایگیری نماید که فاصله بین وی و هر یک از ورزشکاران تقریباً یکسان باشد. اما در صورتی که استارتر نمی‌تواند خود را در چنین موقعیتی قرار داده یا جایگزین نماید، باید از تپانچه استفاده شود و با تماس الکتریکی شلیک شود.

توضیحات: دستورات استارتر از شفافیت لازم برخوردار باشد و به گوش همه ورزشکاران برسد؛ مگر آنکه تعداد ورزشکاران زیاد باشد و سیستم صوتی موجود نباشد، در زمان تیراندازی نباید دستوری را اعلام نماید.

۴- یک یا چند نفر فراخواننده (Recaller) برای کمک به استارتر تعیین می‌شوند.

توجه: برای مواد دو ۲۰۰، ۴ در ۱۰۰ متر، ۴ در ۲۰۰ متر، ۴ در ۴۰۰ متر امدادی، حداقل باید دو نفر داور فراخوان (Recaller) حضور داشته باشند.

۵- هر نفر فراخواننده یا Recaller به گونه ای جایگیری می نماید که بتواند ورزشکار مربوط به خود را ببیند.

۶- چنانچه تخلفی از قوانین مشاهده شود، فراخواننده ملزم به اعلام مجدد است. پس از یک اعلام مجدد و یا اعلام خطای استارت (بازگشت به استارت)، فراخواننده باید مشاهدات خود را به استارتی که در مورد ورزشکار متخلف (اعلام خطا و یا اخراج وی) تصمیم‌گیری می‌نماید گزارش نماید.

۷- طبق قانون ۱۷.۸ اخراج ورزشکار تنها با تصمیم استارت انجام می‌گیرد.

توضیحات: شایان ذکر است مفاد این قانون را باید همراه با قانون ۲۰.۱۳ (سرداور) مطالعه نمود چرا که هر دوی استارت و سرداور (در صورت انتصاب دارو استارت) مسئول استارت می‌باشند و تعیین صحت استارت بر عهده آنهاست. به عبارت دیگر مسئول فراخواننده چنین اختیاری را ندارد و وی تنها استارت را اعلام می‌نماید؛ وی اختیار اجرایی ندارد و تنها می‌تواند مشاهدات خود را به استارت گزارش نماید.

۸- برای تعیین میزان خم شدن کمر دهنده در استارت دو (Crouch Start) از سیستم اعلان استارت مورد تأیید دوومیدانی جهانی استفاده می‌شود.

۱۸-۲ - دستیاران استارت

(قانون ۱۳۰)

۱- دستیاران استارت کنترل نمایند که ورزشکاران در دور مقدماتی یا مسابقه صحیح به رقابت می‌پردازند و این که شماره پیراهن آن‌ها درست می‌باشد.
۲- آنها هر یک از ورزشکاران را در خط یا ایستگاه صحیح خودش قرار می‌دهند و ورزشکاران را حدود سه متر پشت خط استارت گردآوری و مرتب نمایند (در صورتی که مسابقات به صورت پلکانی یا ترتیبی استارت (آغاز) می‌شوند، ورزشکاران به طور مشابه پشت خط استارت قرار گیرند). پس از انجام این کار، دستیاران استارت به استارت علامت دهند که همه چیز آماده است. زمانی که دستور یک استارت جدید داده می‌شود، دستیاران استارت باید مجدداً ورزشکاران را جمع‌آوری و آماده نمایند.

۳- دستیاران استارت مسئولیت آماده نمودن باتون‌ها را برای ورزشکاران اول در یک مسابقه امدادی را بر عهده داشته باشند.

۴- زمانی که استارت به ورزشکار دستور «به جای خود» می‌دهد، دستیاران استارت اطمینان حاصل نمایند که قوانین ۱۷-۴ و ۱۷-۵ رعایت می‌گردند.

۵- در صورت یک استارت خطا، دستیاران استارت بر اساس قانون ۱۷-۹ عمل نمایند.

۶- دستیاران داور استارت به ورزشکاران کمک می‌نمایند تا تخته استارت خود را طبق قانون ۱۳-۷ تنظیم نمایند.

توضیحات: اهمیت دستیاران استارت را نمی‌توان نادیده گرفت. آنها مسابقه را به شکل مورد نظر برای شرکت کنندگان آماده می‌کنند تا یقین شود که آنها در خط خود قرار گرفته‌اند. همچنین کمک می‌نمایند تا ورزشکاران برای معرفی آماده باشند و دستورات استارت را به خوبی اجرا نمایند. افزون بر موارد فوق؛ آنها چوب‌های دوهای امدادی را در مکان مناسب قرار می‌دهند و پس از پایان مسابقه آنها را جمع‌آوری می‌نمایند.

۲-۱۹- امتیاز دهندگان LAP (هر دور مسابقه)

(قانون ۱۳۱)

۱- امتیاز دهندگان LAP گزارشی از دوره‌های کامل شده توسط تمامی ورزشکاران را در مسابقات بالاتر از ۱۵۰۰ متر ثبت و نگهداری نمایند. برای مسابقات ۵۰۰۰ متر و بالاتر، تعدادی امتیاز دهنده LAP تحت مدیریت سرداور تعیین شوند و کارت‌های امتیاز دهی LAP در اختیار آن‌ها قرار گیرد. که آن‌ها می‌بایست تایم‌های هر LAP (دور) را که مربوط به ورزشکار تحت نظارتشان توسط یک وقت نگهدار رسمی در اختیار آن‌ها قرار می‌گیرد، را در این کارت‌ها ثبت نمایند. زمانی که چنین سیستمی مورد استفاده قرار می‌گیرد، هیچ یک از امتیاز دهندگان LAP نباید تایم بیش از چهار نفر ورزشکار را ثبت نمایند. به جای سیستم امتیاز دهی دستی LAP، می‌توان از یک سیستم رایانه‌ای استفاده کرد که می‌تواند شامل یک فرستنده که توسط هر ورزشکار حمل و مورد استفاده قرار می‌گیرد، باشد.

۲- یک نفر امتیاز دهنده LAP (دور) در خط پایان مسئول یک صفحه نمایش از دوره‌های (LAPهای) باقی مانده باشد. این صفحه نمایش در هر دور (LAP) زمانی که فرد (ورزشکار) اولی وارد خط مستقیم به طرف خط پایان می‌شود را تعیین نماید. علاوه بر این، علامت دستی در صورت لزوم به ورزشکارانی که از محل دور (LAP) عبور کرده یا نزدیک آن می‌باشند، نشان داده شود. دور (LAP) پایانی معمولاً به وسیله یک زنگ به هر ورزشکار اعلام و نشان داده شود.

۲-۲۰ منشی مسابقات، مرکز اطلاعات فنی (TIC)

(قانون ۱۳۲)

۱- منشی کلیه نتایج مواد هر مسابقه را جمع‌آوری می‌کند. این جزئیات به وسیله سرداور، سروقت نگهدار یا سرداور Photo Finish و یا سرداور زمان سنج خودکار و متصدی دستگاه بادسنج در اختیار وی قرار می‌گیرد. منشی در اسرع وقت این اطلاعات به دست آمده را به گوینده مخابره نموده و پس از ثبت نتایج حاصله، این نتایج رسمی را همراه با کارت‌های مربوط به مدیر مسابقه ارائه دهد. اگر از یک سیستم ثبت نتایج کامپیوتری استفاده می‌شود، ثبت‌کننده کامپیوتری در هر محل برگزاری مواد میدانی مطمئن باشد تمامی نتایج هر ماده را وارد سیستم کامپیوتری کرده است. نتایج حاصله از مسابقات دو تحت نظارت مستقیم سرداور Photo Finish وارد سیستم کامپیوتری گردد. گوینده و مدیر مسابقات از طریق یک کامپیوتر به کلیه نتایج دسترسی داشته باشند.

۲- در موادی که در آنها ورزشکاران با شرایط متفاوتی با یکدیگر مسابقه می‌دهند (مانند ابزارهایی با اوزان متفاوت)، تفاوت‌های مرتبط به طور شفاف در نتایج و یا در یک برگه جداگانه نتایج هر گروه ذکر شوند.

۳- حروف استاندارد اختصاری زیر در برگه‌های استارت لیست و نتایج در دسترس ذکر شوند:

DNS: استارت نزده است.

DNF: به خط پایان نرسیده است.

NM: عملکرد وی در مسابقه تأیید نشد.

DQ: اخراج از زمین

"O" عملکرد وی در پرش ارتفاع تأیید شد.

"X" در مسابقه ماده میدانی خود شرکت نکرده است.

"-" در مسابقه ماده میدانی خود شرکت نموده است.

r - از برنامه مسابقه کنار گذاشته شده است.

Q - در مواد دو بر اساس جایگاه رده بندی انتخاب شده است.

q - در مواد دو بر اساس زمان ثبت شده انتخاب شده است.

Q - در مواد میدانی بر اساس استاندارد انتخاب شده است.

q - در مواد میدانی بدون استاندارد انتخاب شده است.

qR - با تصمیم داور به دور بعد می‌رود.

qJ - با تصمیم هیئت استیناف به دور بعد می‌رود.

YC - کارت زرد

YRC - کارت زرد دوم

RC - کارت قرمز

چنانچه ورزشکاری بدلیل تخلف از یک ماده مسابقه اخراج شود، ماده قانونی که طبق آن خطا صورت گرفته است در برگه نتایج قید می شود.

چنانچه ورزشکاری بدلیل رفتار ناپسند از یک ماده مسابقه حذف شود، ماده قانونی که طبق آن خطا محسوب شده است در نتایج رسمی قید شود.

توضیحات: قوانین ۲۰۲۰.۲ و ۲۰۲۰.۳ موارد نامتعارف را در مسابقات مختلف و سطوح مختلف (حتی در مسابقات سطح بالا) و در رده های سنی

مختلف بیان می دارد. این ماده قانونی همچنین تائید می نماید که چطور با داشتن حداقل شرایط مندرج در قانون ۵۱.۱ و ۵۱.۲ نیز می توان نتایج را

اعلام داشت. اخراج ورزشکار از مسابقه می تواند بدلیل انضباطی و یا فنی باشد؛ البته درج دلیل اخراج از مسابقه همواره در لیست نتایج عنوان شود.

این بدان معنی است که باید آنها ماده قانونی که به آن استناد نموده اند را قید نمایند و اخراج از مسابقه را با علامت DQ نشان دهند.

۴- در مسابقات رسمی IPC (به بخش B-3.1.2 رجوع شود) یک مرکز اطلاع رسانی فنی (TIC) باید وجود داشته باشد و توصیه می‌شود دیگر

مسابقات را در طی چند روز برگزار نمایند. وظیفه اصلی این مرکز اطمینان از ارتباط کامل میان تیم‌های شرکت کننده با برگزار کننده، نمایندگان فنی

و مدیریت مسابقه درباره مسائل فنی و دیگر موضوعات مربوط به مسابقات است.

توضیحات: مرکز اطلاع رسانی فنی (TIC) در تحقق یک مسابقه قابل قبول کمک شایانی خواهد نمود. مدیر TIC از دانش کافی بر قوانین

برخوردار باشد و قوانین خاص در مورد مسابقات را به خوبی بداند. ساعات کار TIC نشان دهنده ساعات برگزاری مسابقات است و همچنین این

مرکز تعامل لازم را در قبل و بعد از مسابقه با هیئت های مختلف دارد. البته در مسابقات بزرگ TIC می تواند شعباتی را داشته باشد (این مراکز را

میزهای اطلاع رسانی (SID) می نمایند) و در مراکز اقامت رسمی ورزشکاران قرار می دهند. چنانچه این کار بدین صورت انجام شود، ارتباطات بین

این میزها و مراکز اطلاع رسانی به خوبی انجام شود. از آنجا که ساعات کاری TIC و SID ممکن است طولانی باشد؛ لازم است تا مدیر فنی

TIC دارای دستیار باشد و برای آنها شیفت کاری تعریف نماید. هر چند برخی از وظایف TIC در قوانین مسابقات لحاظ شده اند (برای مثال به

قوانین ۲۰۲۰، ۵۰.۳ و ۵۰.۷ مراجعه نمائید) اما موارد دیگر در قوانین هر مسابقه بطور جداگانه قید می شوند و در اسناد مسابقات مانند کتابچه راهنمای

تیم قید خواهند شد.

۲-۲۱ مسئول ناظر (Marshal)

(قانون ۱۳۳)

مسئول انتظامات کنترل کامل بر روی محوطه مسابقه داشته باشد و به هیچ شخصی به غیر از داوران، مقامات رسمی ثبت نام شده و ورزشکاران شرکت کننده اجازه ورود و ماندن در محوطه را ندهد.

توضیحات: مسئولیت ناظر مرتب نمودن زمین مسابقه در قبل و زمان برگزاری مسابقه است. وی به طور معمول و طبق برنامه مدون مدیر مسابقه انجام وظیفه می نماید و در ارتباط با موارد آنی دستورات را بطور مستقیم از سوی مدیر مسابقه دریافت می نماید و متعاقبا اقدامات زیر را انجام می دهد:

محدوده ورودیه ورزشکاران، داوران و داوطلبان داخل میدان، پرسنل خدماتی و خبرنگاران، گزارشگران ثبت نام شده را کنترل می نماید. در هر مسابقه تعداد افراد مجاز برای حضور در میدان مسابقه هماهنگ می شود و همه این افراد ملزم به داشتن شماره مخصوص می باشند. پس از اتمام مسابقه، خروج ورزشکاران را از محل تعیین شده مدیریت می نماید (معمولا در مسابقات بزرگ به شکل محوطه خبرنگاران و کنترل پس از مسابقه می باشد).

در تمام مدت مسیرهای دسترسی به محل مسابقات برای دسترسی تماشاچیان و شبکه های تلویزیونی تا حد امکان از روشنایی کافی برخوردار است. وی بطور مستقیم به مدیر مسابقه پاسخگو می باشد و در صورت بروز مسئله ای با وی در تماس خواهد بود.

برای کمک به ناظر و تیم وی در محل کار اجازه ورود به محوطه را دارند؛ البته شماره آنها کاملا از ورزشکاران متمایز می باشد و کارت ثبت نام آنها بر روی یونیفرم نصب شده است.

۲-۲۲ مسئول بادسنج

(قانون ۱۳۴)

مسئول باد سنج از سرعت باد در جهت دو در مواد مسابقاتی که به وی محول شده اطمینان حاصل نموده و سپس نتیجه به دست آمده را ثبت و پس از امضاء به منشی مسابقه مخابره کند.

توضیحات: هر چند در عمل بدین صورت است که مسئول بادسنج، مدیر فنی و داور Photo Finish باد سنج را در محل مناسب قرار می دهند اما در نهایت مسئولیت آن با داور مربوطه است که صحت کارکرد آن را طبق قوانین کنترل نماید (به قوانین ۱۸.۱۳ و ۲۷.۱۲ مراجعه نمائید). شایان ذکر است بطور خاص در مواد پیست بادسنج از راه دور کنترل می شود. در چنین شرایطی با دستگاه Photo Finish و سیستم نتایج مرتبط است بطوری که دستگاه بادسنج نیازی به فرد مسئول ندارد و یکی از اعضای تیم Photo Finish کارها را انجام می دهد.

۲-۲۳ مسئول اندازه گیری با دستگاه های الکترونیک

(قانون ۱۳۵)

زمانی که از دستگاه های الکترونیکی یا ویدئویی یا هر نوع وسیله الکترونیکی دیگر برای اندازه گیری مسافت استفاده می شود، مسئول ارشد اندازه گیری و یک (و یا چندین) دستیار اندازه گیری برای این کار حضور داشته باشند.

قبل از شروع مسابقه این فرد با هیئت فنی ملاقات کرده و با وسایل آشنا شود. قبل از هر مسابقه محل نصب این وسایل را کنترل و مدیریت کرده و راهنمایی‌های بروشور کارخانه تولید کننده را به کار بندد.

به منظور اطمینان از عملکرد صحیح دستگاه، این فرد قبل از مسابقه با همکاری داوران و تحت نظارت سرداور جهت تایید مطابقت نتایج حاصله از نوارهای آهنی مدرج مورد تایید، کلیه نتایج به دست آمده از تمامی منابع را نظارت کند. یک فرم تایید مطابقت تهیه شده، توسط تمامی افراد مسئول امضاء شده و به کارت نتایج الصاق شود. این فرد در طول مسابقه مسئولیت کلیه مسائیل مربوط به این کار را بر عهده می‌گیرد.

وی به سرداور مواد میدانی صحت و درستی دستگاه را گزارش و آن را تایید نماید.

توجه: هرچند این کار الزامی نیست؛ لیکن پیشنهاد می‌گردد داور اندازه‌گیری یک سری اندازه‌گیری‌ها را در خلال برگزاری مسابقه برای تایید اندازه‌گیری‌های گرفته شده قبل از مسابقه انجام دهد.

توضیحات: هرگاه از تجهیزات ویدئویی و یا الکترونیک استفاده شود یک سرداور بعنوان داور مسئول همانند داور Photo finish و یا Transponder اجرای وظیفه می‌نماید. در صورت استفاده از تجهیزات ویدئویی، از سرداور اندازه‌گیری انتظار می‌رود فعال تر عمل نماید و کلیه امور جاری مسابقه مذکور را در دست گیرد و اندازه‌گیری الکترونیک را انجام دهد.

بالاخص این امر شامل انجام ارتباطات صحیح در محل با سرداوران میدان است و داوران خواندن آن را انجام می‌دهند تا اطمینان حاصل نمایند که اندازه‌گیری بدرستی صورت گرفته است و در پرش‌های طول محل فرود تا زمان تایید تصویر آن نهایی نخواهد شد. چنانچه داور اندازه‌گیری وی ا داور دیگری مسئول خواندن ویدئو باشد آنگاه وی دقت کافی در اندازه‌گیری پرش جاری (پرش قبلی را شامل نمی‌شود) را داشته باشد.

۲-۲۴ داور اتاق اعلام (call room)

(قانون ۱۳۶)

سرداور اتاق اعلام بر انتقال ورزشکاران از منطقه گرم کردن (warm up) به محل مسابقه نظارت داشته باشد تا اطمینان یابد ورزشکاران بعد از کنترل شدن در اتاق اعلام، طبق جدول استارت حاضر و آماده هستند که به محل مسابقه بروند.

داوران اتاق اعلام اطمینان یابند ورزشکاران لباس رسمی ملی یا یونیفرم باشگاه ورزشی خود را که مورد تایید سازمان ملی مسئول کشورشان است پوشیده، شماره‌ها را درست و مطابق با لیست استارت نصب کرده و کفش‌ها، شماره‌ها، ابعاد میخ‌ها، چشم‌بند‌ها، باند ورزشکار و دنده همراه، ویلچر سرعت، صندلی پرتاب، حداکثر قد مجاز (به قانون ۲-۱۲-۶ رجوع نمایند)، تبلیغات روی لباس‌ها و کوله‌های ورزشکاران مطابق با قوانین و مقررات باشد و هیچ وسیله غیر قانونی به محوطه مسابقه وارد نمی‌شود.

داوران برای هرگونه مسائیل لاینحل و مشکلات به وجود آمده به سرداور اتاق اعلام مراجعه نمایند.

توضیحات: فراهم بودن یک اتاق اعلام مجهز و مرتب در موفقیت یک مسابقه نقش بسزایی دارد. البته پیش‌بینی لازم برای زمان ازدحام ورزشکاران در اتاق اعلام صورت گیرد و اینکه چه تعداد اتاق اعلام برای داشتن ارتباطات موثر لازم است تا ورزشکاران در زمان مناسب از محل تمرین به این اتاق فراخوانده شوند. شایان ذکر است در فرایند برنامه‌ریزی مشخص می‌شود که به چه صورت اطلاع‌رسانی به ورزشکاران و تیم‌ها صورت گیرد تا کمترین استرس قبل از مسابقه به آنها وارد شود. مهمتر از آن این است که داوران اتاق اعلام از صحت راند، مسابقه و گروه صحیح ورزشکار اطمینان

حاصل نمایند و طبق برنامه زمانبندی شده ورزشکاران این اتاق را ترک نمایند. بطور معمول زمان مراجعه به اتاق اعلام، زمان ورود و خروج از آن و حاضر شدن در محل مسابقه و همچنین شروع مسابقه مشخص شده اند.

سرداوران اتاق اعلام وظیفه سنگینی را در رابطه با بازرسی از تجهیزات مورد استفاده ورزشکاران مانند حلقه کشی، چشم بند، ویلچر و صندلی پرتابی دارند. آنها همچنین موظفند ورزشکاران کلاس های T/F 61-62 را از جهت برخورداری از شرایط حداکثر طول قد مجاز (به قانون ۱۳-۶ رجوع شود) کنترل نمایند.

در موادی که به کمک راهنما و یا دستیار نیاز است؛ سرداور اتاق اعلام مسئول کنترل ورزشکار و راهنما است.

شایان ذکر است در مواد پرتابی کلاس های ورزشی F11-12, F31-33, F51-54 یک دستیار برای یک ورزشکار در هر ماده طبق قانون ۷.۱۴ و ۷.۱۶ مجاز است. همین مورد برای ورزشکاران کلاس T12 در مواد پرش نیز وجود دارد (به قانون ۷.۲۰ رجوع شود). البته در کلاس T11 در مواد پرش حداکثر ۲ دستیار برای هر ورزشکار در هر ماده طبق قانون ۷.۱۸ مجاز است.

شایان ذکر است ورزشکاران کلاس T11 ملزم به داشتن یک راهنما می باشند لیکن در ماده ۵۰۰۰ متر و بیش از آن می توانند ۲ راهنما داشته باشند در حالیکه ورزشکار کلاس T12 در ماده ۵۰۰۰ متر و بیش از آن می تواند یک و یا دو راهنما داشته باشد. چنانچه ورزشکار کلاس T11 در مسابقه ۵۰۰۰ متر و یا بیش از آن بخواهد ۲ راهنما داشته باشد آنگاه باید درخواست خود مبنی بر تعویض راهنماها به همراه مشخصه دور تعویض مورد نظر را در مواد پیست و همچنین مسافت تعیین شده در مواد جاده را برای تعویض راهنما از قبل به داور و نماینده فنی طبق قوانین و مقررات مسابقه مربوطه اعلام نماید.

همچنین باید توجه داشت داوران اتاق اعلام به فردی که در مسابقه ثبت نام نشده است اجازه ورود به زمین را نمی دهند؛ مگر اینکه در آن رویداد خاص از قبل ثبت نام شده باشد. این مسئله در مواد امدادی بیش از سایر مواد مهمتر است چرا که تعیین افراد از روی استارت لیست آسانتر است.

۲-۲۵ مدیر تبلیغات

(قانون ۱۳۷)

مدیر تبلیغات (در صورت انتصاب) مسئول نظارت و اجراء قوانین استفاده از تبلیغات بوده و به هنگام به وجود آمدن مسائل لاینحل و مشکلات مربوط به تبلیغات در اتاق اعلام با همکاری سرداور اتاق اعلام، تصمیم نهایی را اتخاذ کند.

۲-۲۶ سر کلاسبند:

در صورت برگزاری (انجام) کلاسبندی بین المللی، یک نفر به عنوان سر کلاسبند از سوی پارا دوومیدانی جهانی تعیین گردد. این سر کلاسبند جهت تضمین تدارک و ارائه امکانات و لجستیک مناسب برای انجام کلاسبندی، با کمیته برگزاری و نماینده فنی منصوب شده برای مسابقات در ارتباط باشد. وی باید نظارت و تعیین نماید که کلاسبندی های بین المللی منصوب شده، کلاسبندی را کاملاً منطبق بر قوانین و مقررات کلاسبندی پارا دوومیدانی جهانی انجام می دهند. این سر کلاسبند مسئولیت تمامی موضوعات مرتبط با کلاسبندی را برعهده داشته باشد.

توضیحات: چنانچه در زمان ارزیابی کلاسبندی کلاس ورزشی ورزشکار تغییر یابد، سر کلاسبند، نماینده (گان) فنی و مدیر مسابقات با یکدیگر در ارتباط باشند. ثبت نام مجدد مد نظر خواهد بود لیکن تابع موافقت نماینده فنی می باشد. (به قانون ۵.۳ رجوع شود).

۲-۲۷ کلاسبندهای بین‌المللی:

کلاسبندهای بین‌المللی از سوی کمیته پارا دوومیدانی جهانی جهت انجام وظایفشان به عنوان اعضای پانل‌های کلاسبندهای منصوب گردند. آن‌ها ورزشکاران را از نظر معلولیتشان در قبل و/ یا در خلال مسابقه ارزیابی و نظارت نموده و براساس قوانین و مقررات کلاسبندهای پارا دوومیدانی جهانی به آن‌ها کلاس ورزشی و جایگاه (وضعیت) کلاس، اختصاص دهند.

قسمت دوم - قوانین کلی مسابقات

قانون ۳: امکانات دوومیدانی

(قانون ۱۴۰)

هر سطح مستحکم و یکنواختی که با ویژگی‌های مندرج در کتابچه امکانات دوومیدانی دوومیدانی جهانی مطابقت داشته باشد، می‌تواند در مسابقات تایید شده مورد استفاده قرار گیرد. بازی‌های پارالمپیک و مسابقات قهرمانی جهانی فقط بر سطوح مصنوعی که دارای گواهی معتبر کلاس یک و دو از دوومیدانی جهانی باشد برگزار گردد.

در هر صورت، یک گواهی ملی صادر شده از طرف یک نقشه کش (مساح) مورد تایید باید برای امکانات مورد استفاده در مسابقات قهرمانی منطقه‌ای، مورد تایید و مصوب وجود داشته باشد.

توجه (i): شما می‌توانید راهنمای امکانات مسابقات دوومیدانی تابع دوومیدانی جهانی را از روی سایت اینترنتی دوومیدانی جهانی دانلود کنید تا با جزئیات، تعاریف، شکل‌ها، اندازه‌گیری‌ها، علامت‌گذاری و ویژگی‌های بیشتر برای طراحی و ساخت میادین دوومیدانی آشنا شوید.

توجه (ii): فرم‌های استاندارد مربوطه جهت درخواست گواهی و گزارش اندازه‌گیری و مراحل سیستم دریافت گواهینامه را می‌توانید از روی سایت اینترنتی دوومیدانی جهانی دریافت نمایید.

قانون ۴: رده سنی، گروه‌های جنسیتی و مسابقات مختلط

(قانون ۱۴۱)

۱- رده سنی ذیل توسط کمیته پارا دوومیدانی IPC مورد تایید می‌باشند:

- (a) مردان و زنان بزرگسال (گروه بزرگسالان): هر ورزشکاری که به سی و پنجمین سال تولد خود رسیده باشد.
- (b) گروه سنی جوانان مرد و زن زیر ۲۰ سال: هر ورزشکاری که در تاریخ ۳۱ دسامبر سال مسابقات دارای ۱۸ یا ۱۹ سال سن باشد
- (c) گروه سنی زیر ۱۷ سال آقایان و خانم‌ها: هر ورزشکاری که در تاریخ ۳۱ دسامبر سال برگزاری مسابقات ۱۴، ۱۵ و یا ۱۶ سال سن داشته باشد.

توجه ۱: یک ورزشکار برای شرکت در یک مسابقه آزاد، تا تاریخ ۳۱ دسامبر سال برگزاری مسابقات، ۱۴ سال سن داشته باشد.

توجه ۲: واجد شرایط بودن، داشتن حداقل سن لازم برای شرکت در مسابقات IPC (به بخش 3.1.2-B رجوع نمائید) تابع قوانین خاص مسابقات می‌باشد.

۲- ورزشکار در صورتی واجد شرایط مسابقه در یک گروه سنی ذیل این قوانین می‌باشد که در محدوده سنی مشخص شده در کلاسبندی گروه سنی مربوطه قرار داشته باشد. ورزشکار باید قادر باشد مدرک معتبر در خصوص میزان سن خود را از طریق ارائه یک گذرنامه معتبر یا هرگونه مدارک دیگر که براساس مقررات مسابقه مجاز شمرده شد، ارائه نماید. ورزشکاری که موفق به ارائه چنین مدرکی نشود یا از ارائه آن خودداری نماید، واجدالشرایط شرکت در مسابقه نخواهد بود.

توضیحات: هر چند این قانون رده های سنی را مشخص می نماید؛ لیکن اغلب قوانین فنی در مسابقات خاص تعیین کننده رده سنی جوانان برای شرکت در مسابقه است که در توجه ۲ آمده است. چنانچه این افراد برای شرکت در مسابقه پذیرفته شوند باید با شرایط مشابه تعیین شده برای سایر گروههای سنی مسابقه دهند.

گروه های جنسیتی

۳- مسابقات براساس این قوانین به گروه های مردان، زنان و جهانی تقسیم می‌شوند. هرگاه یک مسابقه مختلط خارج از استادیوم و یا به شکل محدود و طبق قانون ۴.۷ و ۴.۸ برگزار شود؛ آنگاه نتایج زنان و مردان بطور جداگانه اعلام می شود. هرگاه ماده جهانی به شکل جداگانه برگزار شود؛ نتایج نیز تنها برای همان گروه اعلام خواهد شد.

۴- ورزشکار در صورتی واجدالشرایط شرکت در مسابقات گروه مردان است که براساس بخش B-4.5 این قوانین، جنسیت وی مرد باشد و واجدالشرایط شرکت در مسابقات براساس قوانین و مقررات باشد.

۵- ورزشکار در صورتی واجدالشرایط شرکت در مسابقات گروه زنان است که براساس بخش B-4.5 این قوانین جنسیت وی زن تلقی شود و واجدالشرایط شرکت در مسابقات براساس قوانین و مقررات باشد.

۶- ورزشکاری که نتواند یا نخواهد از مقررات مربوطه تبعیت نماید، واجدالشرایط شرکت در مسابقات نخواهد بود.

توضیحات: مسابقات جهانی به مسابقاتی اطلاق می شود که زن و مرد همراه با هم و بدون جداسازی با یکدیگر مسابقه می دهند و مواد امدادی مختلطی را نیز دارند که زن و مرد در یک تیم شرکت دارند.

مسابقات مختلط

۷- در مسابقات جهانی (ترکیبی از هر دو جنسیت و در معلولیت های مختلف)؛ در مواد امدادی که مردان و زنان با یکدیگر مسابقه می دهند و یا در موادی که مردان و زنان در یک گروه جنسیتی طبق قوانین رشته ورزشی با یکدیگر مسابقه می دهند.

۸- به استثناء قانون ۴.۷ و در تمام مسابقاتی که در استادیوم برگزار می‌شود، ادغام مواد ورزشکاران زن و مرد مجاز نیست. البته مواد زیر در همه مسابقات به استثناء موارد مندرج در بخش B-3.1.2 a,b مجاز است.

(a) مسابقات مختلط داخل استادیوم در مسافت ۵۰۰۰ متر و بیش از آن، لیکن تنها زمانی مجاز است که تعداد ورزشکاران یک و یا هر دو جنسیت به حدی اندک باشد که برگزاری مسابقه بطور جداگانه توجیه پذیر نباشد. جنسیت هر یک از ورزشکاران در لیست نتایج درج می گردد. در چنین مسابقاتی و در همه شرایط ورزشکاران نمی توانند با جنسیت مخالف گام بردارند و یا از وی کمک بگیرند.

(b) مواد میدانی مردان و زنان را می توان در یک و یا چند ایستگاه بطور همزمان برگزار نمود. برای هر کدام از آنها کارت نتایج جداگانه صادر می شود و نتایج هر گروه جنسیت نیز جداگانه اعلام می شود. هر دور مسابقه با فراخوان همه ورزشکاران یک گروه جنسیت و بصورت

نوبتی انجام می شود. چنانچه از یک جنسیت باشند، قانون ۲۴.۱۷ در مورد همه آنها اعمال خواهد شد. هرگاه پرش های عمودی در یک ایستگاه برگزار شود، قانون ۲۵ و ۲۶ اعمال خواهند شد بدین ترتیب که میله باید طبق اعلام قبل از مسابقه بطور مستمر بالاتر رود. توضیحات: محتوای قانون ۴.۸ در راستای تسهیل در هدایت مواد میدانی و در مسابقات ۵۰۰۰ متر و بالاتر است؛ و زمانی اجرا می شود که تعداد کمی از ورزشکاران یک و یا دو جنسیت وارد مسابقات بزرگ می شوند و بدلیل جدول زمانی جداسازی دو جنسیت با مشکل مواجه شده است. البته محتوای این قانون این مضمون را ندارد که زنان باید در مقابل مردان با داشتن پتانسیل بهتر جسمانی مسابقه دهند. برای شفاف شدن موضوع؛ مسابقات مختلط در مواد میدانی ۵۰۰۰ متر و مسابقات بالاتر بدین شکل می باشد:

در صورتی مصوب پارا دوومیدانی جهانی خواهند بود که از قوانین اجرایی سازمان حاکمیتی تبعیت نمایند. (دیگر نیازی به داشتن مجوز تأییدیه پارا دوومیدانی IPC ندارند.)

طبق قانون (C) 3.1.2-B در صورتی تحت پوشش دوومیدانی جهانی خواهند بود که تأییدیه پارا دوومیدانی جهانی را داشته باشند. طبق قانون (a,b) 3.1.2-B در بازیهای IPC و مسابقات IPC مجاز نیست. در مواردی که مسابقات مواد پرش ارتفاع بصورت مختلط برگزار می شود، قانون ۲۵ اعمال خواهد شد که در آن میله باید طبق یک سری توافقات صورت گرفته در کل زمان مسابقه به مرور بالاتر رود. البته محدودیت هایی نیز در تأیید رکوردهای جهانی مسابقات مختلط وجود دارد- به قانون ۵۱.۲ رجوع شود (با توجه به مسابقات سرعت ۵۰۰۰ متر و بالاتر) و قانون ۵۱.۲۲ (در رابطه با مسابقات جاده زنان)

نکته ۱ قانون ۵۱.۲۲ راهنمایی لازم در مورد مسابقه زنان را ارائه نموده است (قادر ساختن زنان برای ثبت رکورد) در شرایطی که هر دوی مردان و زنان با یکدیگر بتوانند مسابقه دهند (به قانون ۲۰۲۰.۲ و ۲۰۲۰.۳ رجوع نمائید).

قانون ۵: ثبت نام در مسابقات

(قانون ۱۴۲)

۱- مسابقات برگزار شده بر اساس این قوانین فقط محدود به ورزشکاران واجد شرایط است. (فقط ورزشکاران واجد شرایط می توانند در این مسابقات شرکت نمایند.)

ثبت نام در مسابقات همزمان

۲- اگر ورزشکاری در یک مسابقه دو و یک مسابقه میدانی و یا چند مسابقه میدانی که همزمان برگزار می شود شرکت نماید، داور می تواند به چنین ورزشکاری اجازه دهد برای یک دور همزمان یا برای هر پرش در پرش ارتفاع، خارج از نوبتی که در شروع مسابقه به او اعلام گردیده حرکت های خود را انجام دهد. اما اگر بعداً ورزشکار برای انجام حرکتها (تلاش ها)ی خود حاضر نباشد، هنگامی که ورزشکار در دوره زمانی مجاز برای انجام حرکت حضور نیابد به عنوان صرف نظر کردن او از انجام حرکت تلقی می شود.

توجه: در مسابقاتی که در بیش از سه مرحله (راند) برگزار می شوند، در مواد میدانی، سر داور نباید به ورزشکار اجازه شرکت در مسابقه دیگری را در مرحله فینال بدهد؛ لیکن انجام این کار در خلال هر یک از راندهای مقدماتی مجاز است.

توضیحات: مضمون این نکته آن است که نمی توان بدلیل تداخل یک ماده با مسابقه دیگر به ورزشکار خارج از نوبت اجازه شرکت در یک ماده دور انتخابی را داد (بدون توجه به تعداد راندهای انتخابی). چنانچه ورزشکاری در راند فینال حاضر نشود و قبلاً این مسئله را اطلاع رسانی ننموده باشد؛

آنگاه زمان تخصیص داده شده برای وی می گذرد و عنوان زمان ثبت شده برای وی لحاظ می شود. (به قانون ۲۴۰۱۸ رجوع نمائید؛ زمانی که در زمان تعویض ترتیب مسابقه به طور معمول انجام نمی شود).

ثبت نام مجدد پس از تغییرات کلاس ورزشی

۳- در همه بازیها و مسابقات IPC (به بخش B-3.1.2 (a,b) رجوع نمائید.) چنانچه کلاس ورزشکار در زمان ارزیابی کلاسبندی تغییر نماید، در آن صورت طبق تائیدیه نماینده فنی وی مجددا ثبت نام می شود.

چنانچه کلاس ورزشکار در زمان کلاسبندی تغییر نماید؛ یک نفر به نمایندگی از طرف وی و یا نماینده رسمی تیم فوراً پس از اعلام نتیجه کلاسبندی نظر موافق خود را برای ثبت نام مجدد اعلام می نماید.

ورزشکارانی که در وضعیت ثبت نام مجدد قرار می گیرند تنها در همان ماده ای (موادی) که قبلاً ثبت نام نموده اند می توانند ثبت نام مجدد شوند. چنانچه در ماده ای که ورزشکار بدلیل برگزار نشدن مسابقه امکان ثبت نام مجدد را نداشته باشد؛ وی می تواند درخواست ثبت نام برای یک ماده قابل اجرا در کلاس بازیابی شده را بدهد.

در جریان برگزاری مسابقه، کلاس ورزشکار ممکن است پس از بررسی در زمان مسابقه و یا بدلیل اعتراض تغییراتی داشته باشد و این مسئله طبق قانون ۵۲.۴ این قوانین بر روی نتیجه، رکورد و جایگاه ورزشکار تغییر نماید. چنانچه ورزشکار در سایر مواد کلاس قبلی خود در همان مسابقه ثبت نام نموده باشد؛ آنگاه وی را می توان با توجه به تائیدیه نماینده فنی در آن دسته از کلاس های بازیابی شده ثبت نام نمود.

توضیحات: معیارهای زیر پس از تغییر کلاس ورزشکار و در زمان ثبت نام مجدد مورد توجه قرار گیرند:

حداقل شرایط مورد نیاز برای تخصیص کلاس جدید ورزشی رعایت شده باشد.

ماده (مواد) کلاس جدید ورزشی برگزار شود.

حداکثر ثبت نام ورزشکاران هر کشور رعایت شود.

مسابقات مواد مربوطه هنوز آغاز نشده باشد.

برنامه زمانی مسابقات دستخوش تغییرات نشود.

خگم ی ع ید گ ی غ ا ه د ا

۴- در کلیه مسابقات IPC (به قسمت B-3.1.2 a/b مراجعه شود)، یک ورزشکار از تمام مسابقات مواد بعدی (شامل دیگر موادی که ورزشکار به طور همزمان در آن شرکت دارد)، از جمله امدادی ها، محروم خواهد شد:

(a) در صورتی که در آخرین تائیدیه شرکت در مسابقه مشخص شود که یک ورزشکار در ماده ای شرکت می نماید، اما بعد از آن، این ورزشکار موفق به حضور در آن مسابقه نشود.

توجه: زمان قطعی برای آخرین تائیدیه ثبت نام شرکت کنندگان باید قبلاً تعیین و منتشر گردد.

(b) ورزشکاری جهت شرکت در دوره های بعدی در یک دور مقدماتی یک ماده انتخاب شده است، اما بعداً نتواند در دوره های بعدی شرکت کند.

(c) شرکت نکردن ورزشکار و یا راهنمای همراه وی در مسابقه در حکم ناتوانی در رقابتی شرافتمندانه با تلاش صادقانه است. سرداور مربوطه در این مورد تصمیم گیری خواهد کرد و نام ورزشکار در نتایج رسمی انعکاس می یابد.

هرچند گواهی پزشکی صادر شده بر مبنای معاینات صورت گرفته از سوی مسئول پزشکی طبق قانون ۲۰۲ و یا در غیاب مسئول پزشکی گواهی پزشک تعیین شده از سوی کمیته برگزاری بعنوان مدرک کافی برای عدم توانایی دهنده / راهنما بدلیل آسیب جسمی / جراحات مورد قبول است. هرچند ورزشکار بتواند در سایر مسابقات همان روز شرکت نماید. پذیرش سایر دلایل توجیهی (برای مثال عواملی که از حیثه اختیارات ورزشکار فراتر می باشد برای مثال بدلیل مشکلات سیستم حمل و نقل) در حوزه اختیارات نماینده فنی می باشد.

d) ورزشکاری که بر خلاف قانون ۵-۵ به اتاق حضور و غیاب اطلاع نمی دهد.

توضیحات: هر گاه داور مطلع شد که ورزشکار مسابقه را بدلیل موجه ترک نموده است فوراً طبق قانون ۴۵.۴ حرف اختصاری DNF را در جلوی نام وی درج می نماید. هرگونه تصمیم گیری با توجه به اعتراض نماینده ورزشکار مربوطه و بررسی درخواست وی پیگیری می شود. در مواردی که بدلیل پزشکی این اتفاق روی داده است قانون به شکل جداگانه مسئله را پیگیری می نماید.

عدم مراجعه به اتاق اعلام

۵- به استثناء موارد ذیل، چنانچه ورزشکاری در زمان مقرر و طبق جدول زمانی اعلام شده در اتاق اعلام حاضر نشود از مسابقه اخراج

می شود. در برکه نتایج حرف اختصاری DNS قید می شود. سر داور مربوطه در مورد این مسئله تصمیم گیری می نماید (چنانچه داور

فوراً تصمیم گیری ننماید؛ ورزشکار می تواند تحت اعتراض همچنان مسابقه دهد) و موارد ثبت شده در نتایج رسمی قید خواهند شد.

دلایل قابل توجیه (همانند عواملی که از سوی ورزشکار روی نداده باشد مانند مشکلاتی که در ناوگان حمل و نقل رسمی و یا اشتباهاتی که در برنامه اتاق اعلام وجود داشته است) پس از اخذ تأییدیه مورد توافق داور نیز قرار می گیرد و ورزشکار می تواند در مسابقه شرکت نماید.

توضیحات: همانطور که در قوانین ذکر شده است ورزشکار ملزم به اعلام حضور طبق جدول زمانی اعلام شده است. این به معنای آن نیست که وی بیرون اتاق حضور و غیاب بایستد. داور مربوطه در مورد حضور ورزشکار در اتاق حضور و غیاب تصمیم گیری می نماید. همچنین وی در مورد ورزشکاری که مدعی است در زمان مقرر حاضر بوده و دلایل توجیهی برای حضور خود دارد نیز تصمیم گیری می نماید. چنانچه فوراً نتوان در مورد این مسئله تصمیم گیری نمود به ورزشکار اجازه انجام مسابقه را بطور مشروط می دهد (نتیجه مسابقه نهایی نخواهد بود). شایان ذکر است چنانچه در جلوی هر ورزشکار علامت DNS درج شده باشد وی از شرکت در سایر مواد دیگر نیز حذف می گردد. (درج علامت اختصاری DNS طبق قانون ۶.۱۶ خواهد بود).

قانون ۶: البسه، کفش‌ها و شماره‌های سینه ورزشکاران، اندام اورتز، پروتز، ماسک چشم، عدم تبعیت از قوانین تجهیزات و

کلاه ایمنی

(قانون ۱۴۳)

۶- ۱۱

۱- در کلیه مواد مسابقات، ورزشکاران و راهنمای آنها از البسه ای استفاده کنند که تمیز بوده و طوری طراحی شده باشد که قابل اعتراض نباشد. البسه از جنسی باشد که حتی در زمان خیس شدن بدن نما نگردد. ورزشکار نباید لباسی را که مانع دید داوران است را بپوشد. در صورت امکان، ورزشکاران لباس‌های متحدالشکل مورد تأیید سازمان حاکمیتی ملی خود را به هنگام شرکت در مسابقه بپوشند. در این مورد، مراسم اهداء مدال یا هر مرحله از این گونه مراسم بخشی از مسابقه محسوب می‌شود.

توجه ۱: در مواد پرتابی نشسته در دایره پرتاب داخل حفاظ، لباس ورزشکاران چسبیده (به بدن) باشد و نباید گشاد بوده و مانع دید داوران شود.

توضیحات: پیش از وارد شدن ورزشکاران به زمین مسابقه، در صورتی که لباس ورزشکاران نامناسب باشد داوران از آنها می‌خواهند تا لباس خود را تعویض نمایند. چنانچه ورزشکاری از الزامات تعیین شده داور سر بازند؛ داور مربوطه به ورزشکار هشدار داده و بر حسب مورد کارت زرد و یا قرمز را به وی نشان خواهد داد.

داوران از از ورزشکاران می‌خواهند تا لباس خود را مرتب نمایند بطوری که داوران نوع نشستن آنها بر روی صندلی پرتاب را به سهولت نظاره نمایند. زمانی که ورزشکاری یک قلم از البسه خود را به شکل نادرست از تن در آورد آنگاه چنین کاری برای نشان دادن بدن با دریافت یک کارت زرد همراه خواهد بود. در ادامه این کار وی طبق قانون ۲-۸ در برگه نتایج به شکل YC نشان داده خواهد شد. چنانچه برای مرتبه دوم روی دهد آنگاه یک کارت زرد و متعاقبا کارت قرمز با فرمان اخراج از مسابقه داده می‌شود و طبق قانون ۲-۸ در برگه نتایج حروف YRC درج می‌گردد.

۱۱ / ۱۱

۶-۲-۱- شرکت کنندگان می‌توانند با پای برهنه و یا با یک کفش یا با دو کفش مسابقه دهند. هدف از پوشیدن کفش در مسابقه، دادن پوشش، پایداری و گیر بهتر پاها بر روی زمین می‌باشد. کفش‌ها به ورزشکاران کمک اضافی ننموده و یا مزیتی را برای وی ایجاد ننماید.

۶-۲-۲- کفشی که مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی است و حائز شرایط لازم طبق قانون ۱۳-۵ پارا دوومیدانی جهانی است و همواره در فهرست کفش‌های مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی درج شده است را می‌توان در مسابقات تحت پوشش پارا دوومیدانی جهانی استفاده نمود. کفش‌هایی که در لیست مذکور نمی‌باشند برای استفاده از آنها در مسابقات تحت پوشش پارا دوومیدانی جهانی باید حائز سایر شرایط قوانین ۲-۶ الی ۶-۶ و ۱۰-۶ باشند.

تفسیر: برای مثال چنانچه کفشی در فهرست کفش‌های مسابقات مورد تأیید در بخش " ماده دو ۸۰۰ متر " پارا دوومیدانی جهانی آمده باشد آنگاه ورزشکاران می‌توانند از این کفش در مسابقات دو پارا دوومیدانی جهانی ۸۰۰ متر و بیش از آن استفاده نمایند.

۶-۲-۳- هر نوع کفش مورد استفاده باید به شکل قابل قبولی برای همه ورزشکاران در سرتاسر جهان در دسترس باشد. کفشی که دارای شرایط مندرج در قانون ۲-۶ می‌باشد می‌تواند برای تطبیق با ویژگیهای یک پای ورزشکار بطور سفارشی تهیه گردد. البته کفش‌های منحصرافارشی مجاز نمی‌باشند (تنها از آن یک نوع وجود داشته باشد).

۶-۲-۴- چنانچه پارا دوومیدانی جهانی به این نتیجه برسد که نوع کفش و یا فناوری مورد استفاده در آن تابع موارد مندرج در قوانین ۲-۶ الی ۶-۶ نمی باشد؛ آنگاه کفش مورد نظر برای بررسی دقیق فناوری مورد استفاده ارجاع شده و در صورت عدم رعایت مفاد قانونی، استفاده از کفش و یا فناوری مذکور در مسابقه ممنوع خواهد بود.

۶-۳ کفش ها - تعداد میخ‌های کفش

در کف کفش ها و یا پروتز (اعم از قسمت زیرین پاشنه ورزشکار) می‌توان حداکثر تا یازده میخ استفاده نمود. تا هر تعداد میخ کفش (حداکثر ۱۱ عدد) می‌توان استفاده نمود. لیکن تعداد جای میخ ها نباید فراتر از ۱۱ عدد باشد.

۶-۴ کفش ها - اندازه میخ ها

طول بخشی از هر میخ که از پاشنه یا کف پا بیرون آمده نباید از ۹ میلیمتر بیشتر باشد، مگر در پرش ارتفاع و پرتاب نیزه که نباید از ۱۲ میلیمتر بیشتر باشد. این میخ‌ها به گونه ای ساخته شوند که حداقل برای نصف طول خود تا سر پنجه، دارای قطر (ضخامت) معادل ۴ میلیمتر می‌باشند. چنانچه سازنده پیست و یا مسئول استادیوم حداقل اندازه دیگری را مد نظر داشته باشد و یا استفاده از شکل خاصی از میخ ها را ممنوع نموده باشد، آنگاه نظر آنها لازم الاجراست.

نکته: سطح پیست با میخ‌های کفش ورزشکاران سازگاری لازم را برای رعایت قانون داشته باشد.

توضیحات: اندازه طول میخ های کفش در راهنمای الزامات فنی مسابقات بطور معمول لحاظ شده اند.

۶-۵-۵- ض سقن !

۶-۵-۱- کف کفش (اعم از قسمت زیرین پاشنه ورزشکار) می‌تواند دارای شیار، فرورفتگی، برجستگی و یا تیغه باشد اما به این شرط که جنس آن با قسمت کفی پا یکی باشد. حداکثر ضخامت کف کفش در قانون ۱۰-۶ آمده است.

توجه ۱: ضخامت کف کفش (زمانی که به پا نشده باشد) یعنی در مرکز پنجه پا و مرکز پاشنه پا بطوری که فاصله بین بالاترین قسمت داخلی و پایین ترین قسمت خارجی که با زمین تماس دارد اعم از موارد فوق الذکر و همچنین هر نوع شکلی از کفی کفش را در بر گیرد. به شکل زیر رجوع فرمائید.

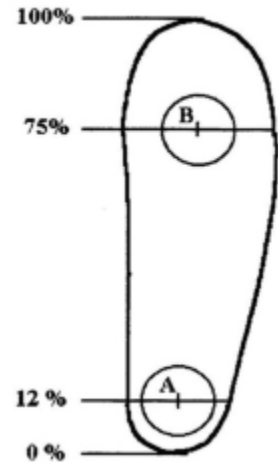
مضظ (۱): مگآل طه ین مگآل ض سقن !

توجه ۲: مرکز پنجه پای ورزشکار همان نقطه مرکزی کفش در ۷۵٪ طول داخلی آن می باشد. مرکز پاشنه ورزشکار همان نقطه مرکزی کفش در ۱۲٪ طول داخلی آن است. به شکل ۲ رجوع نمائید. در نمونه استاندارد (برای هر دو جنسیت) اندازه ۴۲ اروپا مرکز پنجه پای ورزشکار همان نقطه

مرکزی کفش حدوداً ۲۰۳ میلیمتری از قسمت درونی پشت کفش می باشد و مرکز پاشنه کفش ورزشکار همان نقطه مرکزی حدوداً ۳۲ میلیمتری از قسمت درونی پشت کفش می باشد.

موضع ۲: عرض کفک آل طه بین غیض قی " ا " ا ق " لقی ا

توجه ۳: حداکثر ضخامت کفی کفش با توجه به قانون ۶ بر مبنای ضخامت کفی کفش در نمونه استاندارد (هر دو جنسیت) در اندازه ۴۲ اروپا می باشد. پارادوومیدانی جهانی به خوبی واقف است کفش دارای نمونه استاندارد فوق می تواند دارای یک لایه نازک ضخیم تر از نمونه استاندارد و مدل مشابه باشد لیکن افزایش ضخامت کفی کفش تنها به اندازه های بزرگ آن کفش نسبت داده می شود. به منظور تأیید تبعیت از قانون از چنین افزایش حاشیه ای چشم پوشی می گردد.

۶-۶ هین ا لاص انج ا ل ان ا تلد ز ق ک لک نهی ا

ورزشکار نباید از هیچ وسیله ای در داخل یا بیرون کفش استفاده کند که بر ضخامت کفش بیش از مقدار مجاز بیفزاید و یا به شخصی که آن را به پا می کند، امتیازاتی بدهد که او از اجراء قانون بالا به دست نیاورده باشد. توضیحات: لطفاً برای کسب اطلاعات تکمیلی کفش ها به مفاد قانون ۸-۶ (عدم تبعیت) و ۱۰-۶ (موارد قانونی) ذیل رجوع نمایند.

۶-۷-۱- برای هر شرکت کننده دو شماره تهیه گردد که در طی مسابقه قابل رویت بوده و یکی در پشت و یکی در جلوی سینه ورزشکار نصب گردد. تنها در ماده پرش ارتفاع شرکت کننده می‌تواند از یک شماره در جلوی سینه یا پشت لباس استفاده نماید. می‌توان به جای استفاده از شماره، از نام ورزشکاران یا دیگر اطلاعات شناسایی هویت روی جلیقه مخصوص (bib) استفاده کرد. چنانچه از شماره استفاده می‌شود، شماره آنها با شماره اختصاص داده شده ورزشکار در استارت لیست و یا برنامه مسابقات یکسان باشند. اگر ورزشکار در طی مسابقه گرمکن پوشیده است، شماره سینه به همان طریق بالا نصب گردد.

جدول تخصیص شماره

مواد پيست	مواد پرش	مواد میدانی
ورزشکاران قطع عضو	یک شماره در روی سینه و یا پشت	یک شماره در قسمت پشت ورزشکار یک شماره در روی سینه
ویلچر سرعت	یک شماره در پشت ویلچر سرعت اختیاری: و یک شماره بر روی کلاه ایمنی ورزشکار	
پرتابی نشسته		یک شماره در پشت صندلی پرتاب و یک شماره بر روی سینه
ویلچر سه چرخه سرعتی	یک شماره در قسمت پشت ورزشکار اختیاری: و یک شماره بر روی کلاه ایمنی و یا در کنار تنه ویلچر سه چرخه	

۶-۷-۲- یکی از شماره ها بطور واضح در پشت ویلچر مسابقه یا صندلی پرتاب و یا در کنار فریم ویلچر سرعت نصب شده باشد.

۶-۷-۳- ورزشکاران اجازه ندارند به جای زدن شماره سینه در روی سینه و یا پشت خود آن را بر روی پای خود بچسبانند.

۶-۷-۴- این شمارهها به همان گونه که چاپ شده اند استفاده شود و نمی توان آنها را برید یا تا کرده یا به هر شکلی از دیده شدن آن جلوگیری کرد. در دوهای استقامت این شمارهها را می‌توان سوراخ سوراخ کرد تا به گردش هوا کمک شود، ولی این سوراخ ها نباید روی قسمت‌های نوشته شده از حروف یا شمارهها باشد.

۶-۷-۵- اگر در مسابقه از سیستم Photo Finish استفاده می‌شود، برگزار کننده می‌تواند ورزشکاران را ملزم به استفاده از شماره‌های اضافی از نوع چسبان بنماید که در قسمت جانبی شورت خود و یا اندام تحتانی طبق موارد تعیین شده از سوی ایتاق اعلام و یا سایر مسئولین فنی نصب نمایند. در کلیه مسابقات انفرادی و مسابقات تیمی داخل پیست و جاده ای ویلچری این شماره‌های اضافی روی کلاه ایمنی نصب می شوند.

۶-۷-۶- در هیچ مسابقه ای هیچ ورزشکاری مجاز نیست بدون شماره و/ یا هر نوع شناسایی هویت در مسابقه شرکت کند.

۶-۸- عدم تبعیت از قوانین البسه، کفش و شماره سینه

چنانچه ورزشکار بهر ترتیبی مفاد قوانین ۶-۱ الی ۶-۷ را رعایت ننماید و

الف: از دستور داور مربوطه و یا سایر داوران سرپیچی نماید؛ و یا

ب: در مسابقه شرکت نماید آنگاه از مسابقه اخراج می شود.

توضیحات: چنانچه مفاد قوانین ۶-۱ الی ۶-۷ رعایت نگردند؛ قانون ۶-۸ نحوه اعمال محرومیت آن را مشخص نموده است. انتظار می رود در صورت امکان داوران مربوطه ورزشکار را به تبعیت از قوانین راهنمایی نمایند و عواقب تخطی از قانون را در صورت تخلف از آن به وی اعلام نمایند. لیکن هرگاه ورزشکاری یک جنبه از قانون در خلال مسابقه را رعایت ننماید و برای داور درخواست رعایت قانون از سوی ورزشکار میسر نباشد آنگاه ورزشکاران باید توجه داشته باشند ممکن است با اخراج از مسابقه روبرو شوند. البته کمک داوران استارتر (در مواد پیست و خارج از استادیوم) و داوران (در مواد میدانی) نسبت به این موارد هوشیار باشند و هر گونه قصور آشکار را به سرداور مربوطه گزارش دهند.

۶-۹- راهنمایی داور نسبت به کفش ها

۶-۹-۱- چنانچه داوری نسبت به کفش مورد استفاده ورزشکار در مسابقه از جهت عدم رعایت موارد قانونی ظنین شود آنگاه طبق قوانین، داور (و یا مسئول دیگری که تحت هدایت داور می باشد) می تواند این مسئله را اعلام و ورزشکار فوراً موظف است کفش خود را پس از اتمام مسابقه ماده مربوطه برای بررسی پارا دوومیدانی جهانی به داور و یا سایر مسئولین دیگر تحویل دهد.

هر چند زمانی که عنوان شود کفش مورد نظر مفاد قوانین را نقض نموده است آنگاه داور مربوطه فوراً طبق قانون ۶-۸ عمل خواهد نمود.

۶-۹-۲- زمانی که کفش ها طبق این قانون از سوی ورزشکار تحویل داده شده باشند و ورزشکار بخواهد در سایر دوره‌های همان ماده و یا سایر مواد همان مسابقه شرکت نماید؛ داور و یا سایر مسئولین ملزم به تحویل کفش در هر یک از این مسابقات به ورزشکار می باشند. اینکه چطور، چه زمانی و چگونه در زمان مسابقه کفش در دسترس ورزشکار قرار خواهد گرفت با صلاحدید داور خواهد بود.

۶-۱۰- موارد قانونی (کفش ها)

۶-۱۰-۱- تا اطلاع ثانویه کفش های مورد استفاده در مسابقات باید حائز شرایط ذیل باشند مگر آنکه به طور خاص و بصورت مکتوب پارا دوومیدانی جهانی با موردی موافقت نماید:

الف: به استثناء زمانی که قانون ۶-۱۰ (ب) اعمال می شود کفش مورد نظر نباید بیش از یک کفه سفت و یا تیغه ساخته شده از فیبر کربنی و یا جنس مشابه دیگری و یا با تاثیرات مشابه داشته باشد. حال کفه مورد نظر کل و یا قسمتی از طول کفش را در برگیرد.

ب: می تواند حاوی یک کفه اضافی سفت و یا مکانیزم دیگری باشد و تنها برای اتصال میخ های کفش به لایه بیرونی کفش استفاده شود.

ت: باید حاوی یک کف با حداکثر ضخامت طبق موارد مندرج در جدول ذیل باشد.

جدول ضخامت کف کفش (همسو با اصلاحات قوانین دوومیدانی جهانی به تاریخ ۲۵ تیرماه ۱۳۹۹)

ماده	حداکثر ضخامت کف کفش (طبق مفاد توجهات ۱، ۲، ۳ قانون ۵۶ و جداول ۱ و ۲ قانون ۵-۶ و قانون ۱۳-۶ C	سایر الزامات قانونی
مواد میدانی (به استثناء پرش ۳ گام)	۲۰ میلیمتر	در تمام مواد پرتابی برای ورزشکاران دارای معلولیت و همچنین مواد پرش افقی و عمودی به استثناء پرش ۳ گام اعمال می شود. در مواد میدانی کفی قسمت مرکزی پنجه پای ورزشکار پائین تر از کفی قسمت مرکزی پاشنه پای ورزشکار باشد.
پرش ۳ گام	۲۵ میلیمتر	کفی قسمت مرکزی پنجه پای ورزشکار پائین تر از کفی قسمت مرکزی پاشنه پای ورزشکار باشد.
مواد دو حداکثر تا ۸۰۰ متر (دو ۸۰۰ متر را شامل نمی شود).	۲۰ میلیمتر	در مواد امدادی این قانون برای فاصله پای هر ورزشکار در حین دویدن اعمال می شود.
مواد دو ۸۰۰ متر و بیش از آن	۲۵ میلیمتر	در مواد امدادی این قانون برای فاصله پای هر ورزشکار در حین دویدن اعمال می شود.
مواد جاده	۴۰ میلیمتر	-----

توجه ۱: کفه و یا تیغه سفت مورد اشاره در قانون ۱۰-۶ (الف) می تواند در یک قسمت دیگر نیز باشد لیکن آن قسمت ها باید در توالی یکدیگر و در یک سطح باشند و به موازات یکدیگر نباشند (برای مثال بر روی هم انباشته نشوند) و هم پوشانی نداشته باشند.

۶-۱۱-۶-۱۱- موارد استثناء به قوانین ۲-۶، ۵-۶، ۶-۶ و ۱۰-۶

۶-۱۱-۱۱-۱- چنانچه ورزشکاری با محدودیت آناتومی (برای مثال اختلاف اندازه پا داشته باشد و یا شکل پاهای وی از شکل طبیعی برخوردار نباشد) در مسابقه حضور یابد آنگاه الزامات قوانین ۲-۶، ۵-۶، ۶-۶ و یا ۱۰-۶ رفع می گردند و سپس از سوی پارا دوومیدانی جهانی پیش از شروع مسابقه و بصورت استثنائی یک ارزیابی انجام می شود.

۶-۱۱-۲- کفش مورد استفاده ورزشکار در پای سالم دیگر باید حائز شرایط قانونی مندرج در مفاد قوانین ۲-۶، ۵-۶، ۶-۶ و ۱۰-۶ باشد.

۶-۱۱-۳- پارا دوومیدانی جهانی ملزم به تعیین فرایند مشخص برای چنین موارد استثنائی برای کفش ورزشکاران با رعایت مفاد قانونی می باشد.

۶-۱۲-۱- "یقو" (مگا/مغ قق قخ ز)

۶-۱۲-۱- در کلاس های T/F61-64 ورزشکاران دارای نقص عضو در قسمت اندام تحتانی بدن (برای مثال قطع عضو، Dysmelia) و اختلاف طول پا (برای رعایت حداقل معیارهای لازم به بخش ۱-۴-۱ و ۷-۱-۲ ضمیمه یکی از قوانین و مقررات کلاسبندی پارا دوومیدانی جهانی رجوع شود) برای حفظ تعادل دو پای خود و حالت متوازن بدن در حین مسابقه از پروتز استفاده نمایند. استفاده از چنین قطعاتی نباید سبب برتری جویی و نقض قوانین مندرج در بخش B-7.1 شود.

(a) در مواد دو و جاده ورزشکاران ورزشکاران کلاس های T61-64 الزاما همراه با پروتزه‌های اندام تحتانی مسابقه می دهند و ملزم به پایان مسابقه با این ادوات هستند. پروتزه‌ها برای بدن ورزشکار نقش تکمیل کننده عضو را ایفاء می نمایند. چنانچه ورزشکاری مسابقه را بدون ادوات پروتزه به پایان برساند آنگاه از مسابقه اخراج خواهد شد.

(b) در مواد میدانی ورزشکاران کلاس T/F61-64 استفاده از پروتزه‌های اندام تحتانی انتخابی است. قبل از استارت ماده مربوطه، ورزشکار داور خود را از این موضوع مطلع می نماید. چنانچه ورزشکار قصد مسابقه دادن با پروتزه را داشته باشد؛ وی باید در تمام مسابقات خود از زمان استارت تا خط پایان با پروتزه بدود. چنانچه این کار صورت نگیرد؛ آنگاه رکورد وی مردود خواهد بود.

توضیحات: زمانی که ورزشکار در نوبت مسابقه خود قصد استفاده از پروتزه اندام تحتانی را داشته باشد (برای مثال در پرش ارتفاع و طول)، داور مربوطه موارد قانونی ۲۵.۷ و ۲۷.۱۴ را در آن ماده خاص کنترل می نماید.

۱۲-۲-۶- در کلاس های T/F61-62 قد واقعی ورزشکار همراه با پروتزه نصب شده بر روی پا طبق قوانین و مقررات کلاسبندی پارا دوومیدانی جهانی نباید از حداکثر قد مجاز استاندارد (MASH) فراتر رود. قد ورزشکاران توسط داوران اتاق اعلام و در آنجا سنجیده می شود. چنانچه ورزشکاری از شرایط حداکثر قد مجاز استاندارد برخوردار نباشد آنگاه ورزشکار اجازه شرکت در مسابقه ماده خود را ندارد و طبق قانون ۶.۱۶ در جلوی نام وی در لیست نتایج حروف اختصاری DNS قید می شود.

توضیحات: رکوردهای منطقه ای و جهانی - به منظور تأیید رکوردها؛ همه رکوردهای جهانی و منطقه ای ورزشکاران در کلاس های T61-62 طبق شرایط مندرج در توجه ۱ قانون ۵۱.۱۰ باشند.

۱۲-۳-۶- در کلاس های T45-47 و F45-46 برای ورزشکاران دارای معلولیت عضلانی در قسمت اندام فوقانی (حداقل شرایط لازم در بخش ۱-۲-۴-۲ بخش ۱-۲-۲-۱ و ۲-۲-۲ ضمیمه قوانین و مقررات کلاسبندی پارا دوومیدانی جهانی آمده است). استفاده از پروتزه در اندام فوقانی اختیاری است.

(a) در مواد جاده و پیست، ورزشکاران کلاس های T45-47 که با پروتزه‌های اندام فوقانی می توانند مسابقه دهند؛ ورزشکاران ملزم هستند با پروتزه مسابقه را به پایان برسانند. از آنجا که استفاده از آنها اختیاری است ورزشکار می تواند در مورد استفاده از پروتزه اندام فوقانی در مسابقه بعدی خود تصمیم گیری نماید (برای مثال در دور نیمه نهایی و یا فینال ۱۰۰ متر). پروتزه‌ها برای بدن ورزشکار نقش تکمیل کننده عضو را ایفاء می نمایند. به محض شروع مسابقه ورزشکارانی که به همراه پروتزه های اندام فوقانی می دوند ملزم به رد شدن از خط پایان مسابقه با آنها می باشند. چنانچه ورزشکاری بدون ادوات پروتزه خود از خط پایان رد شود آنگاه از مسابقه اخراج خواهد شد.

(b) در مواد میدانی، ورزشکاران کلاس های T45-47 و F45-46 استفاده از پروتزه‌های اندام فوقانی اختیاری است. قبل از استارت ماده مربوطه، ورزشکار ملزم است تا داور را در جریان کار قرار دهد. چنانچه ورزشکار از پروتزه استفاده نماید باید در همه دورها از استارت تا خط پایان با پروتزه بدود. قصور در انجام این کار منجر به اخراج ورزشکار می شود.

توضیحات: زمانی که ورزشکار در نوبت مسابقه خود قصد استفاده از پروتزه اندام تحتانی را داشته باشد (برای مثال در پرش ارتفاع و طول)، داور مربوطه موارد قانونی ۲۵.۷ و ۲۷.۱۴ را در آن ماده خاص کنترل می نماید.

۶-۱۳- اورتز

۶-۱۳-۱- در کلاس های T32-34/F31-34, T/F35-38, T/F42-44, T51-54/F51-57 که دارای نقص عضو در قسمت اندام تحتانی با ۲ عضو معلول هستند استفاده از اورتز اختیاری است.

۶-۱۳-۲- در کلاس های T32-34/F31-34, T/F 35-38, T45-47, F45-46, T51-54/ F51-57 ورزشکاران دارای نقص عضو در قسمت فوقانی استفاده از اورتز اختیاری است.

۶-۱۳-۳- برای ورزشکارانی که دارای معلولیت در اندام تحتانی و فوقانی هستند استفاده از ادوات کمکی به غیر از موارد مندرج در قوانین ۶.۱۲ و یا این قانون ۱۳-۶ برای تسهیل در دویدن ممنوع است.

توضیحات: حداکثر تا تاریخ ۱۱ دیماه ۱۳۹۶ در کلاس های T/F42-44 ورزشکاران دارای پروتز و بدون پروتز با یکدیگر مسابقه می دهند. طبق نتایج اخیر استفاده از پروتز سبب برتری جویی در مواد پیست می شود.

۶-۱۴- چشم بند (عینک)

۶-۱۴-۱- ورزشکاران کلاس های T/F11 ملزم به استفاده از عینک تیره تایید شده یا جایگزین مناسب آن در تمامی مواد دو و/ یا میدانی می باشند. عینک تیره یا جایگزین آن بطور کامل چشمان ورزشکارا پوشانده و توسط مسئول فنی مربوطه مورد تایید قرار گرفته و به عقیده او این عینک تیره بتواند مانع از دید ورزشکار شود. مسئول فنی مربوطه می تواند عینک آفتابی ورزشکار یا جایگزین آنها را در هر زمانی از جمله بلافاصله قبل از شروع و بعد از پایان مسابقه کنترل و بازرسی نماید.

۶-۱۴-۲- مسئولیت استفاده ورزشکار از چشم بند با وی می باشد و همچنین رعایت الزامات آنها طبق موارد مندرج در ماده ۱-۱۴-۶ باشد. چنانچه ورزشکار در اتاق اعلام با شرایط ذیل حاضر شود:

الف) چشم بند نداشته باشد و یا چشم بند وی نامناسب باشد ب) چشم بند وی شرایط مندرج در قانون ۱۴-۶ را نداشته باشد آنگاه قانون ۱۶-۶ اعمال می شود.

۶-۱۴-۳- چشم بند و ماسک روی چشم/عینک آفتابی و یا هر وسیله جایگزین از زمان خارج شدن ورزشکار از اتاق فراخوان تا پایان مسابقه آن ماده بر روی چشم ورزشکار باشد. (پس از گذر از خط پایان در مواد دو و یا پس از پایان دور فینال ورزشکار در مواد میدانی) و یا پس از آنکه ورزشکار از مسابقه کنار رود. ورزشکاری که پیش از پایان مسابقه و یا قبل از کنار رفتن از مسابقه چشم بند / عینک تیره و یا ماسک روی چشم خود را بردارد برای اولین مرتبه طبق قانون ۴-۱۳-۲ از داور اخطار دریافت می نماید. برای تخلف بار دوم در آن مسابقه ورزشکار طبق قانون ۵-۱۳-۲ از مسابقه اخراج می شود.

۶-۱۴-۴- در مواد میدانی ورزشکار می تواند بین دوره های مسابقه بطور موقتی عینک تیره (لیکن چشم بند را شامل نمی شود) خود را بردارد.

۶-۱۴-۵- در مواد جاده بستن چشم بند توسط ورزشکاران ضرورتی ندارد.

توضیحات: نمایندگان فنی توجه داشته باشند در اتاق اعلام داوران چشم بند ورزشکار را کنترل نموده باشند (به قانون ۲۰۲۴ رجوع شود) و ورزشکاران در مدت زمان برگزاری مسابقه همچنان چشم بند بر روی چشمان آنها قرار داشته باشد. چنانچه ورزشکار بخواهد چشم بند را از روی چشم خود بردارد؛ باید اجازه این کار را بگیرد. داور و سرداور مسابقه نمی توانند بدون دلیل موجه اجازه این کار را بدهند.

هر چند بطور معمول چشم بند از لحظه ورود به خط استارت و در کل مسابقه باید بر روی چشمان ورزشکاران باقی بماند؛ اما در برخی مواد میدانی و در زمان بین مسابقه ورزشکار می تواند چشم بند را از روی یکی و یا هر دو چشم خود بردارد. هرگاه ورزشکار خواهان انجام این کار باشد؛ سرداور و یا داور باید از برداشته شدن آن توسط ورزشکار و یا دستیار وی قبل از شروع مسابقه بعدی اطمینان حاصل نمایند.

قصور در گذاشتن چشم بند به شکل صحیح بر روی چشمان ورزشکار منجر به اخراج ورزشکار از مسابقه می گردد. این مسئله همچنین افتادن چشم بند در حین مسابقه مواد پیست را نیز شامل می شود.

۶-۱۵- باندها (حلقه)

۶-۱۵-۱- در زمانی که ورزشکار به همراه یک دهنده راهنما مسابقه می دهد، ورزشکاران کلاس T11-12 با یک حلقه ویژه ارتباط دهنده و راهنما می دوند. شرایط این حلقه طبق قانون ۴-۱۵-۶ می باشد. چنانچه در بدو ورود به اتاق اعلام الف) باند نداشته باشد و یا ب) باند مذکور حائز مفاد قانون ۴-۱۵-۶ نباشد آنگاه قانون ۱۶-۶ اعمال می شود.

۶-۱۵-۲- تنها یک حلقه در زمان برگزاری مسابقه توسط ورزشکار و راهنمای وی استفاده می شود.

۶-۱۵-۳- چنانچه در خلال مسابقه باند آنها پاره گردد آنگاه ورزشکار از مسابقه اخراج خواهد شد.

توضیحات: مسئولیت حفظ حلقه در زمان مسابقه با ورزشکار می باشد و چنانچه حلقه پاره شود آنگاه طبق قانون ۹-۷ ورزشکار از مسابقه اخراج می شود.

۶-۱۵-۴- این حلقه از یک جنس غیر کششی باشد و نباید انرژی را ذخیره نماید و یا سبب برتری در عملکرد ورزشکار شود. دارای دو گره به شکل کروی شکل و یک بخش میانی می باشد که از دو طرف به دو بست حلقوی منتهی می شود.

a) در مواد پیست حداکثر فاصله بین دو نقطه در حالت کشش کامل ۳۰ سانتی متر می باشد. در مواد جاده حداکثر طول بین دو نقطه در حالت کششی ۵۰ سانتی متر مربع می باشد. در اتاق فراخوان هر یک از باندها در حالت بیشترین کشش اندازه گیری می شوند.

b) گره های انتهایی دو سر باند نباید باز شوند. استفاده از سیستم قفل در گره ها مجاز است البته بطوری که ورزشکار بتواند به راحتی اندازه گره را با دست خود تنظیم نماید. استفاده از قفل نباید بصورتی باشد که فاصله بین دو گره را کاهش دهد. فاصله بین دو گره حداقل ۱۰ سانتی متر است و باید در حالت حداکثر کشش محاسبه شود. رنگ فاصله بین دو گره کاملاً از دو گره متمایز باشد. گره های هر طرف باند حداقل یک سانتیمتر قطر داشته باشند.

شکل ۱: مشخصه های باند

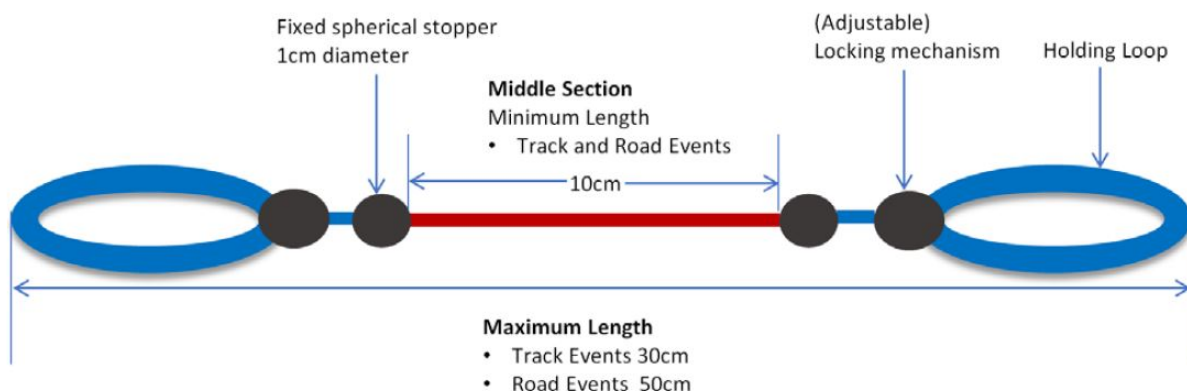

Figure 1 – Tether features

توضیحات: نمودار فوق حداقل و حداکثر طول قابل مشاهده و مطلوب در همه مسابقات مواد پیست و جاده را نشان می دهد. داوران اتاق اعلام بازرسی لازم را انجام داده و از صحت اندازه حلقه از قوانین ۱-۱۵-۶ و ۴-۱۵-۶ اطمینان لازم را حاصل می نمایند.

۱۶-۶-۱ عدم تبعیت از قوانین تجهیزات

۱-۱۶-۶-۱ چنانچه ورزشکاری از قوانین مربوط به تجهیزات تبعیت ننماید (منظور فریم های ویلچر سرعت، صندلی پرتاب، پروتز، حلقه و چشم بند و ماسک چشم می باشد) آنگاه از شرکت در مسابقه ماده خود محروم خواهد شد.

در چنین شرایطی سرداور اتاق اعلام (و یا سایر داوران مربوطه) به ورزشکار کارت زرد نشان می دهند.

۲-۱۶-۶-۲ چنانچه ورزشکار قادر به انجام تنظیمات لازم برای رعایت موارد قانونی باشد و یا پیش از زمان برنامه ریزی شده خروج از اتاق اعلام قادر به کسب تجهیزات مفقوده باشد (برای مثال باند را از کمیته برگزاری قرض نماید) آنگاه وی مجاز به شرکت در مسابقه می باشد. مسابقه هیچ ماده ای بدلیل انجام تنظیمات تجهیزات به تاخیر نخواهد افتاد.

۳-۱۶-۶-۳ چنانچه ورزشکاری در رعایت قوانین قصور نماید آنگاه ورزشکار نمی تواند در استارت مسابقه شرکت نماید و نام وی در نتایج به شکل DNS قید خواهد شد. این مسئله در نتایج رسمی ورزشکار و با استناد به قانون مربوطه درج خواهد شد. (برای مثال اینطور قید می شود: DNS+YC 612.2). در چنین شرایطی ورزشکار طبق قانون ۵.۵ از حق شرکت در سایر ماده های مسابقه خود برخوردار می باشد.

۴-۱۶-۶-۴ چنانچه تجهیزات ورزشکاری فاقد الزامات قانونی مسابقه ماده بعدی باشد آنگاه وی از شرکت در آن مسابقه محروم خواهد شد. در چنین شرایطی سرداور اتاق اعلام (و یا داور مربوطه دیگر) به ورزشکار کارت زرد دوم را نشان می دهد و بلافاصله کارت قرمز به وی داده می شود و در نتیجه ورزشکار از شرکت در مسابقات مواد بعدی مسابقه محروم خواهد شد.

۵-۱۶-۶-۵ ضوابط مندرج در قانون ۶.۱۶ در خصوص دادن کارت زرد و قرمز توسط داور مربوطه و همچنین در مواقعی که ورزشکار استارت زده است / و یا مسابقه را به پایان رسانده است بدلیل نقض قوانین تبعیت از تجهیزات نیز اعمال می گردد.

توضیحات: تحت این شرایط و در زمانی که تجهیزات همراه ورزشکار شرایط لازم را طبق قانون ندارد و همچنین برای رعایت قوانین، توصیه می شود سرداور اتاق کارت زرد و قرمز را طبق توالی مذکور انجام دهد.

۶-۱۷- کلاه ایمنی

کلاه ایمنی کلاس‌های T31-44 و T51-54

۶-۱۷-۱- استفاده از کلاه ایمنی در تمامی مسابقات ویلچررانی پیست و جاده و مسابقات سه چرخه دستی الزامی است. کلاه ایمنی دارای یک پوشش حفاظتی سخت است که از استاندارد ایمنی بین‌المللی مورد تأیید برخوردار می‌باشد.

مانند استانداردهای Snellb-84/90/95 BSI 6863, EN1078

۶-۱۷-۲- چنانچه ورزشکار در بدو ورود به اتاق اعلام الف) کلاه به‌همراه نداشته باشد ب) کلاه وی از شرایط مندرج در قانون ۱-۱۷-۶ برخوردار نباشد آنگاه قانون ۱۶-۶ اعمال می‌شود.

۶-۱۷-۳- ورزشکار از زمان خروج از اتاق اعلام تا پایان مسابقه ملزم به پوشیدن کلاه می‌باشد. ورزشکاری که کلاه خود را در این مدت از

سر بردارد برای مرتبه اول طبق قانون ۵-۱۳-۲ از داور اخطار دریافت می‌نماید. برای دومین تخلف انجام شده در همان مسابقه داور طبق قانون ۲-۱۳-۵ وی را از مسابقه اخراج می‌نماید.

۶-۱۷-۴- هدف قانون ۱۷-۶ کسب اطمینان از ایمنی همه ورزشکاران در زمان حضور آنها در پیست است و برداشتن کلاه بطور موقتی آنهم به دلایل ایمنی منجر به تنبیه ورزشکار نمی‌شود. برای مثال چنانچه ورزشکاری در زمان ثابت ماندن در پشت خط استارت نیازمند تنظیم مختصر کلاه خود باشد، این کار وی یک تخلف انضباطی محسوب نمی‌شود.

توضیحات: بدلائل ایمنی به ورزشکاران تحت پوشش این قانون توصیه می‌شود تا در تمام مدت در ماده پیست کلاه بر سر داشته باشند (برای مثال حتی پس از اتمام مسابقه)

قانون ۷: کمک رسانی به ورزشکاران

(قانون ۱۴۴)

صغض ل قغخلی ا عه ن

.)

a) انجام معاینات/معالجات پزشکی و/یا فیزیوتراپی می‌تواند توسط مسئولین پزشکی منصوب شده از طرف کمیته برگزاری که به وسیله لباس، جلیقه یا بازوبند مخصوص شناخته می‌شوند در محوطه مسابقه انجام شود و یا در محل‌های از پیش تعیین شده خارج از محوطه بازی و توسط پرسنل پزشکی تأیید شده نماینده پزشکی یا نماینده فنی که اختصاصاً برای این منظور تعیین شده اند، انجام گیرد. در هیچ کدام از این دو حالت، نباید در انجام مسابقه و یا انجام حرکت ورزشکار در نوبت تعیین شده، تاخیر بیفتد. چنین حضور یا کمکی، از سوی هر شخص دیگری، خواه در طی مسابقه یا بلافاصله قبل از مسابقه، زمانی که شرکت کنندگان اتاق فراخوان (اتاق اعلام) را ترک می‌کنند، کمک محسوب می‌شود.

b) چنانچه کادر پزشکی و یا پزشکی که عضو کادر پزشکی رسمی است و دارای بازوبند و علائم مشخصه و جلیقه و سایر علائم خاص است تشخیص به خروج ورزشکار از همان ابتدای مسابقه دهد، ورزشکار از دستور تبعیت نموده و از زمین بیرون رود.

توجه: محوطه مسابقه که محدودیت‌هایی برای حضور اشخاص دارد نیز مشمول این مسئله می‌شود زیرا طبق قوانین و مقررات زمان برگزاری مسابقه، محوطه مربوطه دارای محدودیت‌هایی برای ورود و دسترسی ورزشکاران در حال مسابقه و پرسنل مسئول است.

۲- اگر ورزشکاری کمکی برساند یا دریافت کند، توسط سرداور به او اخطار داده می شود که در صورت تکرار، وی از آن مسابقه اخراج خواهد شد. اگر ورزشکاری به این دلیل از بازی اخراج شد، نتایجی که تا آن زمان در آن دور به دست آورده برای او منظور نخواهد شد؛ اما نتایجی که در دور قبلی به دست آورده معتبر خواهد بود.

نکته: مواردی که قانون ۷.۳ (a) شامل آنها می شود، امکان اخراج ورزشکار بدون هشدار قبلی وجود دارد.

۳- بر اساس این قانون، موارد ذیل به عنوان مصادیق کمک به ورزشکار تلقی شده و لذا انجام آنها مجاز نمی باشد:

(a) به استثناء مواردی که در ذیل مجاز شمرده شده، قدم زدن در مسابقات توسط اشخاصی که در آن مسابقه شرکت ندارند یا ورزشکاری که یک دور جلوتر است یا در حال جلو افتادن از دیگران است و یا به وسیله هر نوع وسیله فنی. (به جز مواردی که در ذیل قانون ۷.۴ (د) مجاز دانسته شده اند).

(b) به همراه داشتن یا استفاده از دوربین فیلمبرداری، رادیو، CD، دستگاههای انتقال رادیویی، گوشی موبایل و یا لوازم مشابه در محوطه مسابقه که امکان برقراری ارتباط را دارند.

توجه: به همراه داشتن و یا استفاده از ارقام تعیین شده در قانون ۷.۳ (b) همچنین برای همراه و کمک دوندگان نیز اعمال می شود.

(c) به غیر از استفاده از کفش هایی که مطابق با قانون ۶/۱۲ هستند، استفاده از هر نوع فناوری یا تجهیزاتی که به استفاده کننده منفعتی را برساند که او با استفاده از وسایل قانونی به آن دست نیافته باشد.

(d) راهنمایی نمودن و یا سایر حمایتها از سوی هر یک از اعضای حاضر در مسابقه که در آن زمان ارتباطی با عنوان سمت وی در مسابقه ندارد (برای مثال راهنمایی مربیان؛ نقطه کندن از زمین در ماده پرش به استثنای زمانی که در پرش طول ورزشکار اشتباه می کند و یا در دو سرعت زمان و فاصله را به وی گوشزد می کنند).

توضیحات: قانون ۷.۳ d بطور شفاف بیان نموده است داوران نباید بیش از آن که برای آنها مشخص شده است به ورزشکار کمک نمایند. بویژه داوران نباید در مواد پرش در موقعیت یابی به ورزشکاران اطلاعات بدهند و تنها در پرش های طول باید در زمان پرش خطا محل "تماس" را اعلام نمایند. (e) ورزشکاران دارای نقص عضو که در حالت ایستاده مسابقه می دهند و از ویلچر برای ورود به زمین مسابقه استفاده می نمایند.

(f) کمک گرفتن از ورزشکار دیگر (به استثناء کمک دادن برای قرار گرفتن در موقعیت ایستاده) که برای به جلو کشاندن ورزشکار در مسابقه انجام می شود.

توضیحات: هر گونه ارقام فیزیکی و یا استفاده از فناوری در جهت کمک به ورزشکار که سبب برتری وی در مسابقه گردد؛ ممنوع است. استفاده از هر گونه ابزار ارتباطی در زمین مسابقه ممنوع است. نصب سرعت سنج بر روی ویلچر که مجهز به GPS می باشد در صورتی که امکان ارتباطی نداشته باشد مجاز است. (به قانون ۷.۳ b رجوع شود).

داوران اتاق اعلام ویلچر مسابقه و کلاه ایمنی / گوش ورزشکاران را کنترل می نمایند تا یقین حاصل نمایند هیچ گونه ارتباط رادیویی برقرار نشود.

توجه داشته باشید که در هر زمان امکان بازرسی از ورزشکاران در این رابطه وجود خواهد داشت. این قانون برای همه ورزشکاران و راهنمای آنها (دستیاران) در زمین مسابقه اعمال می شود. به داوران اتاق اعلام توصیه می شود برای رعایت مفاد قانونی همواره ورزشکاران و راهنمای آنها را کنترل نمایند.

در زمین مسابقه نمایندگان فنی و سایر مسئولین حاضر در میدان ترجیحا نباید از تلفن همراه، دوربین و سایر ابزار مشابه استفاده نمایند و از این ابزار تنها باید برای کار داوری استفاده شود.

۴- موارد ذیل کمک به ورزشکار محسوب نمی گردد:

(a) برقراری ارتباط میان ورزشکاران و مربیانشان که در محوطه مسابقه حضور ندارند. به منظور تسهیل در برقراری ارتباط و جلوگیری از تداخل در جریان مسابقه، مکانی را باید برای مربیان نزدیک به محل برگزاری مسابقات میدانی در نظر گرفته شود.

توجه: مربیان و سایر افراد به شرط رعایت شرایط مندرج در قانون ۴۹.۸ می توانند با ورزشکاران خود در ارتباط باشند.

(b) انجام معاینات / معالجات پزشکی و/ یا فیزیوتراپی در محوطه مسابقه که به ورزشکار کمک کند تا در مسابقه شرکت کرده یا به شرکت خود در مسابقه ادامه دهد. انجام چنین معاینات / معالجات پزشکی و / یا فیزیوتراپی می تواند در محوطه مسابقه طبق قانون ۷.۱ انجام شود.

(c) استفاده از هرگونه وسایل حفاظت شخصی (مانند بانداژ، نوار، بند، وسایل کمکی، کمک به سیستم تنفس، و غیره) یا وسیله (مانند سمعک یا هر گونه کمکی شنوایی) به منظور محافظت و یا اهداف پزشکی مجاز می باشد. سر داور به همراه نماینده پزشکی و در برخی موارد کلاسبند بین المللی از اختیار لازم برای تأیید و تصمیم گیری بصورت موردی برخوردار هستند. (به قانون ۳۰/۵ و ۳۴/۵ نیز رجوع نمائید).

(d) وسایل شخصی همراه ورزشکاران در خلال یک مسابقه از قبیل دستگاه تعیین ضربان قلب یا مانیتورهای میزان سرعت (Speed Distance Monitor) یا سنسورهای ویژه گام برداشتن (Stride Sensors)، مشروط به این که چنین وسایلی برای ارتباط با هر فرد دیگری نتواند مورد استفاده قرار بگیرد.

(e) تماشای تصاویر دور (های) قبلی توسط ورزشکاران شرکت کننده در مواد میدانی توسط افرادی که در محل مسابقه مستقر نمی باشند و از طرف ورزشکار اقدام به تهیه آن تصاویر کرده اند. (به بخش توجه قانون ۷/۱ نیز مراجعه نمایید). وسیله تصویربرداری (دوربین) یا تصاویر گرفته شده از آن نباید به داخل محوطه مسابقه آورده شود.

(f) کلاه، دستکش، کفش، اقلام البسه که در ایستگاههای رسمی برای ورزشکاران تدارک دیده می شوند.

(g) دریافت فرم حمایت فیزیکی از داور و یا سایر افراد منصوب شده از سوی کمیته برگزاری برای کمک به ورزشکار جهت حفظ موقعیت ایستاده ورزشکار و یا رساندن وی به مراکز پزشکی

(h) استفاده از ابزار نور پراکنی الکترونیک و یا ابزار مشابه که نشان دهنده زمان گذشته در خلال برگزاری مسابقه اعم از رکورد بدست آمده می باشد.

(i) استفاده از پرچم، سیگنال نور و سایر ادوات بصری و یا لمس ورزشکار توسط داور برای نشان دادن استارت مسابقه (به قسمت توجه قانون ۱۷.۲ رجوع نمائید).

۵- پارا دوومیدانی جهانی نیازهای خاص ورزشکاران دارای مشکلات شنوایی را درک می نماید و به دنبال این است که حضور آن ها در مسابقات را تشویق و تسهیل نماید. در مواردی که ورزشکاران ناشنوا - نابینا در یک مسابقه شرکت دارند، نماینده فنی مسابقه باید از اختیار لازم برای انجام تغییرات مناسب در این قانون تا آنجایی که برای تسهیل شرکت مؤثر این ورزشکاران ناشنوا-نابینا ضروری به نظر می رسد، برخوردار باشد. به طور اصولی، هیچ گونه تغییر در قوانین که باعث نابرتی (نابرابری) برای دیگر ورزشکاران شود، مجاز نخواهد بود.

توجه: هر یک از وسایل کمک شنوایی / تقویت شنوایی با استفاده از کاشت خارجی قطعات حلزون گوش که دارای اجزای انتقال یا دریافت رادیویی باشد، در مسابقه براساس قانون (b) ۳-۷ مجاز نمی‌باشد.

صغص یا لفگف " ا ق ی ه ی ضد ایف - غفاگ گف و ه ا ی

۶- ورزشکاران راهنمای خود را انتخاب می‌کنند.

توضیحات: منظور از این قانون آن است که برای رعایت خط مشی ملیت ورزشکاران IPC و صیانت از تاثیر عدم شناخت راهنما این کار توسط ورزشکار صورت می‌گیرد.

۷- استفاده از دوندگان راهنما برای ورزشکاران کلاس‌های T11-12 مجاز می‌باشد و بنابراین نباید کمک یا قدم زدن در محیط مسابقه تلقی شوند. ورزشکاران کلاس T11 باید در تمام مسابقات همراه با یک دونده راهنما بدونند. ورزشکاران کلاس ورزشی T12 می‌توانند به انتخاب خود با یک دونده راهنما و یا به تنهایی مسابقه دهند. کمیته برگزاری برای این افراد جلیقه‌های مخصوصی را تهیه کرده و در اختیار آنان قرار دهد.

۸- وقتی یک دونده کلاس T11-12 با دونده همراه مسابقه را شروع می‌کند، در صورتی رکورد وی به رسمیت شناخته می‌شود که ورزشکار و دونده همراه با تلاشی حقیقی، هردو باهم و با رعایت این قوانین و مقررات، مسابقه را به پایان برسانند.

توضیحات: چنانچه داور مربوطه در مورد عملکرد ورزشکار / راهنمای وی در یک ماده مردد باشد آنگاه باید از تصاویر ویدئویی کمک بگیرد. چنانچه تصاویر ویدئویی گویا باشند ورزشکار طبق قانون ۸.۲ از مسابقه اخراج می‌شود.

۷-۹-۱- طرز راهنمایی بین ورزشکار و دونده راهنمای وی از طریق حلقه (باند) صورت می‌گیرد. همچنین ورزشکار می‌تواند از دونده راهنما کمک شفاهی دریافت کند. دونده راهنما باید به هنگام دویدن یا (قدم زدن) وظیفه خود را به طور کامل انجام داده و مجاز به استفاده از وسایل حمل و نقل مکانیکی نمی‌باشد.

۷-۹-۲- اتصال حلقه تنها بین دست (ها) و انگشتان ورزشکار و همراه وی باشد. ورزشکار و دونده همراه وی نباید دستان، مچ و سایر قسمت‌های بدن را طوری بگیرند که سبب کشیدگی بیش از حد باند شود.

۷-۹-۳- از ابتدای مسابقه تا بعد از اتمام مسابقه دونده و راهنمای وی حلقه را بسته باشند. تا زمان گذشتن ورزشکار و راهنمای وی از روی خط پایان نباید این حلقه جدا شود و تنها در زمان تعویض راهنما این کار مجاز است.

۷-۹-۴- در هیچ نقطه در حین برگزاری مسابقه، ورزشکار و یا دونده راهنمای وی اجازه ندارند قسمت میانی باند را نگاه دارند بطوری که سبب کوتاهی طول باند شود.

۷-۹-۵- چنانچه ورزشکار و یا دونده راهنمای وی از این قانون تخطی نمایند آنگاه هر دو نفر (ورزشکار و دونده همراه وی) از مسابقه اخراج خواهند شد.

توضیحات: بدلیل ایمنی در کلیه مسابقات راهنما تا رسیدن به خط پایان اجازه جدا سازی حلقه از خود را ندارد. گاهی اوقات تشخیص جداسازی حلقه قبل از خط پایان امری دشوار است. بنابراین در بازیها و مسابقات IPC چنانچه داور با شک و تردید مواجه شود؛ برای تشخیص موضوع مسئله را به داور ویدئویی و یا داور photo finish ارجاع می‌دهد.

۷-۱۰-۱- دونده راهنما مجاز به هل دادن، کشیدن یا در غیر این صورت به جلو راندن ورزشکاران با هدف برتری جستن در هر مرحله ای در خلال مسابقات نمی باشد.

۷-۱۰-۲- Slingshotting تکنیکی می باشد که در آن دونده راهنما عمدا بازوی خود را (که متصل به ورزشکار است) را به طرف جلو پرت می کند (به سرعت حرکت می دهد) تا باعث کشاندن تا هل دادن ورزشکار در جهت دویدنش گردد (او را به سمت جلو حرکت می دهد) چنین تکنیکی در هیچ یک از مراحل در خلال مسابقه مجاز نمی باشد.

۷-۱۰-۳- راهنمای دونده می تواند به ورزشکار در زمانی که لیز خورده و یا افتاده است کمک کند تا وی سرپا بایستد؛ البته این کمک نباید طوری باشد که سبب برتری جویی وی در مسیر دویدن شود.

۷-۱۰-۴- چنانچه ورزشکار و یا دونده راهنمای وی از این قانون تخطی نماید آنگاه هر دو نفر (ورزشکار و دونده همراه وی) از مسابقه اخراج خواهند شد.

توضیحات: در مواد پیست نمایندگان فنی و سایر داوران باید همواره نحوه کشانده شدن، هول دادن و نحوه پرتاب بازوی ورزشکار به سمت جلو را نظاره نمایند. ورزشکار همواره در حالت و سبک ماده دو باقی بماند و همسو با آن ماده مربوطه حرکت نماید؛ نه به سبک دونده راهنما. چنانچه دونده راهنما سبک خود را به وی دیکته نماید؛ این مسئله مد نظر قرار خواهد گرفت و ورزشکاری که حرکت دست و یا شانه وی غیر طبیعی باشد به شکل نامتعارف تلقی می گردد. در بسیاری موارد بدون استفاده از تصاویر ویدئویی بررسی نحوه کشانده شدن ورزشکار امری دشوار است. مشاهده پرتاب بازوی ورزشکار به سمت جلو در خط پایان معمولاً آسان است چرا که راهنما سعی در سوق دادن ورزشکار به سمت جلو دارد تا یقین نماید ورزشکار قبل از خود به خط پایان می رسد.

۷-۱۱-۱- در مسابقات ۵۰۰۰ متر یا بالاتر، ورزشکاران مجاز به استفاده از دو نفر دونده راهنما می باشند. اما فقط یک بار تعویض دوندگان راهنما برای هر ورزشکار در هر مسابقه مجاز می باشد. این تعویض راهنما بدون هیچ گونه مشکل و مانعی برای دیگر ورزشکاران انجام شود و فقط در یکی از مسیرهای مستقیم (راست) و به طرف پشت انجام گیرد. در مواد پیست و یا در محل تعیین شده در مواد جاده (به قانون ۱۳-۴۹ رجوع نمائید).

۷-۱۱-۲- چنانچه تعویض دوندگان راهنما وجود داشته باشد، ورزشکار و دونده راهنمایی جایگزین هر دو باید مسابقه را به پایان برسانند تا عملکرد آن ها مورد تأیید قرار گیرد.

۷-۱۲-۱- قصد تعویض دوندگان راهنما از قبل به سرداور و نماینده فنی اعلام گردد. کادر فنی (داوران) شرایط تعویض را مشخص کرده و آن ها را از قبل به ورزشکاران اطلاع خواهند داد.

۷-۱۲-۲- اگر تعویض پس از ترتیبات فنی صورت گرفته انجام نگیرد، ورزشکار مربوطه از مسابقه حذف می شود.

توضیحات: نماینده فنی مربوطه در مواد پیست و یا جاده در زمان تعویض راهنما از صحت انجام کار طبق این قوانین اطمینان حاصل نماید. تعویض دونده راهنما باید در ناحیه خطوط مستقیم پیست و یا در مواد جاده در محل از پیش تعیین شده انجام شود و در زمان تعویض؛ داوران مربوطه از صحت قرارگیری دونده راهنما در محل مناسب در بیرون از پیست / محل مسابقه و آماده برای تعویض دونده راهنما اطمینان حاصل نمایند. نماینده فنی مربوطه یقین نماید که دونده راهنمایی که در تدارک تعویض می باشد با سایر جریان های مسابقه و فعالیت های جاری پیست تداخل ننماید.

برای مثال در مواد پیست چنانچه در پشت منطقه تعویض "ریل دوربین" قرار داده شده است دهنده راهنما در زمان تعویض نباید بین ریل دوربین و ورزشکار در حال مسابقه در حالت موقعیت انتظار قرار گیرد و تنها در زمان اجرای تعویض باید در آنجا حضور داشته باشد.

نماینده فنی مربوطه یک نسخه از مشخصات افرادی که (اسامی ورزشکارانی که قصد تعویض دهنده راهنمای خود را دارند و همینطور دوری / محلی که قرار است این کار در آن انجام شود) قصد تعویض دارند را در اختیار داشته باشد. نماینده فنی مطمئن شود همه تعویض های دهنده راهنماها طبق برنامه انجام می شود. پس از انجام تعویض، دهنده راهنمای تعویض شده توسط نماینده فنی و یا داوطلب حاضر در محل به بیرون از محوطه مسابقه هدایت می شود.

چنانچه تعویض طبق فرایند فوق انجام نشود؛ نماینده فنی موارد را به داور پیست / داور مسابقه جاده برای تصمیم گیری نهایی گزارش نماید و در آن زمان در مورد اخراج و یا عدم اخراج ورزشکار تصمیم گیری می شود.

۱۳- برخی از ورزشکاران در کلاس های ورزشی T12, (مواد دو سرعت) T31-32, T20, T35-38 و T42-47 و T61-64 ممکن است نیاز داشته باشند که تخته استارت شان توسط دستیار استارت رتبر برایشان تنظیم گردد. نماینده فنی مسابقات مدرک لازم را در این خصوص در اختیار ورزشکاران و/یا مربیان آنها برای نشان دادن نیازهایشان قرار خواهد داد.

توجه ۱: نماینده فنی، در صورت دریافت درخواست کتبی کمک، می تواند به یک راهنما اجازه دهد در شرایط ویژه، به همراه ورزشکار به قسمت استارت رفته و تخته استارت را برای او تنظیم نماید. کمک باید قبل از شروع مسابقه از زمین مسابقه خارج شود.

توجه ۲: نماینده فنی در صورت دریافت درخواست کتبی ورزشکار، می تواند به وی اجازه دهد در کلاس های T31-32 (مواد دو سرعت) از کمک استفاده نمایند تا ورزشکار به شکل صحیح در خط استارت قرار گیرد. کمک باید قبل از شروع مسابقه از زمین مسابقه خارج شود.

توجه ۳: برای انتقال ایمن ورزشکاران کلاس T12، نماینده فنی می تواند به یک کمک اجازه دهد تا ورزشکاران را از Call Room تا زمین مسابقه همراهی نماید. کمک باید قبل از شروع مسابقه از زمین مسابقه خارج شود.

توضیحات: هر گونه درخواست در این رابطه باید مبتنی بر تکمیل فرم مربوطه از سوی ورزشکار، کمک وی و یا سرپرست تیم (فرم درخواست کمک در مسابقه) باشد. فرم های تکمیل شده باید برای اخذ تأییدیه نماینده فنی به TIC تحویل شوند. چنانچه با نظر موافق نماینده فنی روبرو شود آنگاه فرم مربوطه توسط ورزشکار، کمک و یا سرپرست تیم در اتاق اعلام به داوران اتاق اعلام داده می شود و در نهایت کمک همراه وی تا خط استارت ورزشکار را هدایت می نماید. هرگاه داوران اتاق اعلام در مورد تأییدیه فرم مربوطه مردد باشند فوراً باید با نماینده فنی تماس بگیرند و نظر وی را داشته باشند.

چنانچه در قانون همراه داشتن کمک به ورزشکار را قید نموده باشد آنگاه نیازی به تکمیل فرم مربوطه نیست.

ضغض ی آله ز" ا ق ی یض ای - غقه آک غه گله ز

۱۴- ورزشکاران کلاس های F31-33 و F51-54 اجازه کمک گرفتن را دارا هستند (یک کمک برای یک ورزشکار در هر ماده). این راهنما به ورزشکار و داوران کمک می نماید تا ورزشکار به سلامت به دایره پرتاب منتقل شود و به وی کمک می نماید تا خودش را به صندلی پرتاب ببندد.

توجه ۱: بستن به صندلی پرتاب باید با بند یا نواری غیر از جنس الاستیکی (دارای خاصیت ارتجاعی) باشد.

توجه ۲: در صورت نیاز به کمک گرفتن، دستیار وی باید به شکل فیزیکی قادر به انتقال ورزشکار بر روی صندلی پرتاب باشد و در مواقعی که وی قادر به انجام این کار نباشد داوران و یا داوطلبان مستقر در محل و یا سایر افراد بدون اجازه قبلی نماینده فنی نمی توانند به وی کمک نمایند.

توضیحات: در مسابقات / بازی های IPC (به بخش 3.1.2 B-a و b رجوع نمائید)، در زمانی که ورزشکار در حال انجام مسابقه نیست، سرداور از دستیاران می خواهد تا از محوطه مسابقه خارج شوند و در روی صندلی بنشینند. لحظه ای که ورزشکار آماده مسابقه دادن می شود سرداور با درک شرایط برای کمک به ورزشکار به دستیار اجازه آماده نمودن ورزشکار را می دهد. زمانی که ورزشکار مسابقه خود را به پایان رساند آنگاه دستیار باید مجدداً از محوطه مسابقه خارج شود.

شایان ذکر است استفاده از کمک تنها برای کلاس های F31-33 و F51-54 مجاز است. چنانچه ورزشکاری در کلاس متفاوت نیاز به کمک داشته باشد آنگاه باید فرم مربوطه را تکمیل و حداقل ۲۴ ساعت قبل از شروع مسابقه تحویل نماینده فنی بدهد. استفاده از کمک تنها با مجوز نماینده فنی مجاز است.

داوران مسئول قراردادن ورزشکاران بر روی صندلی پرتاب نیستند. ورزشکاران و یا کمک های آنها (با اخذ تأییدیه) مسئول این کار هستند. در برخی اوقات نماینده فنی با صلاحدید خود و برای جلوگیری از ازدحام افراد در محوطه مسابقه به یکی از داوطلبان حاضر در محل مسابقه و یا داور فنی اجازه کمک نمودن به ورزشکار را می دهد.

داوران فنی و یا داوطلبان حاضر در محل مسابقه اجازه کمک کردن به ورزشکار از روی ویلچر روزانه بروی صندلی پرتاب و یا بالعکس آن را ندارند. هرگونه کمک تنها توسط کمک های مورد تأیید نماینده فنی و بر حسب درخواست مطرح شده انجام می شود.

۱۵- این فرد کمکی پس از انجام این وظایف از محوطه مسابقه خارج می شود و در زمان حضور در محوطه مسابقه از دستورات مسئولین مسابقات تبعیت نماید.

۱۶- برای ورزشکاران کلاس های F11-12 یک کمک می تواند ورزشکاران را به داخل دایره پرتاب یا مسیر پرتاب نیزه بیاورد. فرد کمکی می تواند ورزشکار را در جهت یابی در داخل دایره پرتاب یا مسیر پرتاب نیزه قبل از شروع هر حرکت پرتاب یا پرش، راهنمایی و کمک نماید. کمک قبل از شروع هر حرکت، دایره پرتاب یا مسیر حرکت را ترک می نماید. جهت یابی از طریق راهنمایی صوتی (شنیداری) در قبل، در خلال و بعد از هر تلاش مجاز می باشد. ورزشکاران تنها بعد از این که داوران معتبر بودن یا نبودن یک حرکت را مشخص کردند، می توانند از محل دایره پرتاب یا مسیر پرتاب نیزه، راهنمایی (کمک) شوند.

توجه: اگر داور مسئول یک مسابقه اعلام نماید که یک فرد راهنمایی که جهت یابی شنیداری را برای ورزشکار ارائه می دهد، در یک موقعیت نامن و خطرناک قرار دارد، در این صورت این داور حق درخواست از فرد راهنما برای جابجایی از این محل را دارد.

۱۷- برای ورزشکاران کلاس T11، کمک شنیداری در خلال مواد پرش طول، پرش سه گام و پرش ارتفاع مجاز می باشد. اما هیچ گونه تغییر بصری (دیداری) در امکانات موجود مجاز نمی باشد. در موادی که از کمک شنیداری استفاده شود، از تماشاگران درخواست شود سکوت کامل را رعایت نمایند.

توجه: در صورت امکان، برای حصول اطمینان از رعایت سکوت، موادی که در آنها از کمک شنیداری استفاده می شود، نباید از نظر زمانبندی، با دیگر مواد دو همزمان باشد.

توضیحات: اغلب این مواد در ابتدای جلسه مسابقه برنامه ریزی می شوند چرا که در آن زمان تعداد تماشاچیان حاضر در استادیوم کمتر می باشد. در این زمان لازم است که مسئول اعلام کننده رشته های مختلف ورزشی اعم از گوینده استادیوم به دقت مسابقه را رصد نماید و بصورتی عمل نماید که سبب برهم زدن تمرکز ورزشکاران و کمک های آنها در حین برگزاری مسابقه نشود.

۱۸- در خلال مواد پرش، ورزشکاران در کلاس های ورزشی T11 می توانند به وسیله دو نفر تا داخل زمین بازی همراهی شوند تا این دو نفر:

(a) به عنوان یک اعلام کننده (Caller) جهت ارائه جهت یابی شنیداری در خلال خیز اولیه برای پرش ارتفاع، پرش طول و پرش سه گام عمل نمایند و/یا

(b) در جای گیری ورزشکار در باند حرکت قبل از هر پرش، به عنوان یک راهنما به او کمک نمایند.

نکته ۱: ارائه جهت یابی شنیداری قبل، در خلال و بعد از هر تلاش مجاز می باشد. ورزشکاران تنها بعد از این که داوران معتبر بودن یا نبودن یک حرکت را مشخص کردند، می توانند به جای ارائه جهت یابی شنیداری، راهنمایی (کمک) شوند.

نکته ۲: کمک ها در ماده پرش طول و ۳ گام در کنار و یا پشت محوطه دورخیز قرار می گیرند. کمک ها در جلو و یا پشت محوطه فرود می ایستند ولی نباید در محدوده پرش (خط کشی شده) و یا فرود بایستند.

نکته ۳: کمک ها نباید در موقعیتی بایستند که سبب مسدود نمودن دید داوران شود و همینطور در پشت سر ورزشکار نیز قرار نگیرند.

توضیحات: ورزشکاران و کمک های آنها نمی توانند بطور فیزیکی تا زمان اشاره سرداور همدیگر را لمس نمایند. این کار به طور معمول پس از انجام مسابقه و در زمان خروج از دایره پرتاب، دورخیز، محل فرود و یا در ماده پرش پس از فرود بر روی تشک انجام می شود که در آن زمان سرداور پرچم سفید را به نشانه صحیح بودن حرکت بلند نموده باشد.

۱۹- برای ورزشکاران کلاس T/F12، تغییر بصری (دیداری) در امکانات موجود در خلال مواد میدانی (از قبیل استفاده از رنگ، گچ کشی، پاشیدن پودر، گذاشتن مخروط، پرچم و) بنا به صلاح دید نماینده فنی مجاز می باشد. همچنین می توان از علائم شنیداری استفاده کرد.

۲۰- در کلاس T12 فقط یک نفر می تواند ورزشکار را به داخل زمین مسابقه همراهی نماید و به عنوان یک کمک و/یا اعلام کننده برای مواد پرش و پرتاب عمل نماید. کمک باید قانون ۷.۱۸ را رعایت نماید.

۲۱- در مواد میدانی، افراد کمکی نباید اقداماتی به غیر از موارد مشخص شده در قوانین ۷-۱۴ تا ۷-۲۰ را انجام دهند. اگر داور مسئول آن مسابقه تشخیص دهد که یک کمک این قوانین را نقض کرده (یعنی در محیط مسابقه به راهنمایی ورزشکار مبادرت نماید)، ورزشکار و کمک همراه وی باید از سوی سرداور اخطار بگیرند و به آنها اعلام شود که در صورت تکرار، ورزشکار براساس قانون ۷.۲ از آن مسابقه حذف می گردد. توجه: کمیته برگزاری محل های نشستن جداگانه ای را برای ورزشکاران و کمک های آنها در نظر بگیرد.

۲۲- برخی از ورزشکاران در کلاس های ورزشی T/F35-38، T/F42-47 و T/F20 ممکن است نیاز داشته باشند که قبل از مسابقه، علائم باند حرکتشان در یک فاصله از قبل تنظیم شده از تخته های استارت، برایشان تنظیم گردد. در این موارد، قبل از مسابقه، این علائم با کمک داور زمین انجام خواهد شد. این مورد در ماده نیزه نیز اعمال خواهد شد. نماینده فنی به این دسته از ورزشکاران و یا مربیشان مدرکی را ارائه خواهد نمود که به وسیله آن نیازهای خود را اعلام نمایند.

توضیحات: یک فرم درخواست از سوی مسئولین کمیته ملی پارالمپیک مربوطه تکمیل می شود و در آن الزامات نحوه همکاری با نماینده فنی قید می شود. نماینده فنی با در اختیار گذاشتن کمک برای ورزشکار موافقت می نماید لیکن این کار توسط داور میدان صورت می گیرد. این تصمیم توسط نماینده فنی از آن جهت گرفته خواهد شد که از ازدحام افراد غیر ضروری در محل مسابقه جلوگیری شود.

استفاده از حیوانات برای راهنمایی ورزشکار

۲۳- در محوطه مسابقه استفاده از حیوانات برای راهنمایی ممنوع است.

قانون ۸: اعمال محرومیت

(قانون ۱۴۵)

اگر ورزشکاری به دلیل تخلفی از قانون از شرکت در ماده ای محروم شود آنگاه در نتایج رسمی به قانونی که از آن تخلفی شده اشاره می شود.

۱- اگر ورزشکاری از مسابقه اخراج شود، نتایج به دست آمده در آن ماده و در آن راند (دور) که از آن اخراج شده، برای او منظور نخواهد شد. اما نتایج راند قبلی او معتبر است. محرومیت از یک ماده نمی تواند سبب محرومیت ورزشکار از شرکت در دیگر ماده های آن مسابقه گردد.

اگر ورزشکاری طبق قانون ۲۰۱۳.۵ از مسابقه اخراج شود از ادامه انجام آن مسابقه محروم خواهد شد. اگر به ورزشکاری برای بار دوم در یک

مسابقه برای حرکت غیر ورزشی و نامناسب اخطار داده شود، از ادامه آن مسابقه محروم خواهد شد. اگر اخطار دوم در یک مسابقه دیگر (متفاوت) به او داده شده، او فقط از مسابقه دوم محروم می شود. نتایجی که ورزشکار در همان دور مسابقه تا زمان اخراج به دست آورده معتبر نمی باشد. اما نتایج راند قبلی همان مسابقه و دیگر مسابقات قبلی معتبر می باشد. اخراج از یک مسابقه می تواند ورزشکار را در معرض احتمال محرومیت توسط سرداور از شرکت در تمامی دیگر مواد در آن مسابقات نیز قرار دهد (این مسئله شامل مواد امدادی و سایر موادی که بطور همزمان در آن شرکت نموده است؛ نیز می شود).

۳- در صورتی که طبق قانون ۲۰۱۳.۵ تیم امدادی از مسابقه ای اخراج شود؛ آنگاه اجازه شرکت در ماده مربوطه را ندارند. رکورد بدست آمده در راندهای قبلی همچنان معتبر می باشند. این محرومیت اعمال شده سبب نمی گردد که ورزشکار / تیم امدادی از شرکت در سایر مواد دیگر محروم شوند (این مسئله سایر موادی که ورزشکار بطور همزمان در آنها شرکت می نماید را نیز در بر می گیرد).

۴- چنانچه تخلف ورزشکار جدی باشد؛ آنگاه مدیر مسابقه به منظور اعمال اقدامات انضباطی گزارش می دهد.

۵- ریختن ادرار جمع شده در لوازم بهداشتی همراه ورزشکاران در محوطه مسابقه و تمرین ممنوع است. تخلف از این قانون منجر به اخراج ورزشکار از مسابقه خواهد شد.

قانون ۹: رقابت در خارج از کلاس ورزشی - احراز صلاحیت

مطابق با آیین نامه کلاسبندی IPC و اصول کلی کلاسبندی، ورزشکاران عموماً در مقابل ورزشکاران هم کلاس مشابه ورزشی خود به رقابت بپردازند.

چنانچه ورزشکاران کلاس های مختلف بتوانند در یک ماده مسابقه شرکت نمایند؛ آنگاه اطلاعات تکمیلی در بسته ثبت نام مسابقات، کسب سهمیه و شرایط مورد نیاز برای مسابقات مورد تأیید قید خواهند شد.

در مسابقات / بازی های IPC (به بخش B-3.1.2 a /b رجوع نمائید) گروه بندی کلاس های ورزشی اصولاً طبق جدول کلاسبندی مندرج در ضمیمه ۲ می باشد.

این قانون در مسابقات رسمی اجرا نمی شود و پس از تدوین این قوانین و مقررات جدید پارا دوومیدانی جهانی اجرا خواهد شد بصورتی که شرایط لازم پیش از تاریخ تصویب این آئین نامه رعایت شده باشد.

در مواد میدانی که بیش از یک کلاس ورزشی باهم به رقابت می پردازند، از سیستم امتیازی Raza جهت مشخص کردن رتبه ها استفاده می شود. (همچنین توسط کمیته برگزاری و نماینده فنی مشخص شود آیا این ماده یک " ماده کلاسی انفرادی" و یا یک " ماده کلاسی ادغامی" است). وقتی از سیستم نمرات Raza استفاده می شود، اعداد دارای اعشار به صورت نزولی گرد می شوند. مثلاً اعداد ۱۰۰۰/۴۹۹ و ۱۰۰۰/۵۰۱ هر دو عدد ۱۰۰۰ منظور می شوند. فقط در صورت تساوی اعداد بعد از اعشار مورد استفاده قرار می گیرند.

در شرایط استثنایی و محدود، پارا دوومیدانی جهانی می تواند گروه بندی کلاس های ورزشی فاقد جدول کلاسبندی مندرج در ضمیمه ۲ را مجاز اعلام نماید.

توضیحات: تغییرات اعمال شده در قوانین و مقررات کلاسبندی در ارتباط با کلاس های ورزشی T61-64 در جدول کلاسبندی ضمیمه شماره ۲ آمده است.

قانون ۱۰: بررسی و اندازه گیری

(قانون ۱۴۸)

۱- صحت نشان گذاری و چیدمان تجهیزات ورزشکاران طبق قانون ۳ و قانون ۱۱.۲ توسط فرد مسئول با اندازه های ارائه شده تولیدی در مدارک اجناس کالای کنترل می شود. وی اختیار تام برای دسترسی به همه مکان های استادیوم را داشته باشد و آخرین گزارشات مربوط به اندازه گیری ها در اختیار وی قرار داده شود.

۲- در مواد پیست و میدانی بازی های IPC و مسابقات تحت پوشش IPC (بخش B-3.1.2 a/b) تمام اندازه گیری ها با یک نوار یا میله فولادی مندرج مورد تایید یا یک دستگاه اندازه گیری علمی انجام می شود. دقت هر وسیله اندازه گیری استفاده شده در یک مسابقه، از سوی یک مرجع اندازه ها و اوزان ملی تایید شود که این اندازه گیری ها بر اساس استانداردهای ملی و بین المللی انجام شده است.

به غیر از مسابقات و بازی های IPC می توان از نوارهای فایبرگلاس نیز استفاده کرد (به قانون B-3.1.2 a/b رجوع شود).

توجه: در رابطه با قبول رکوردهای جهانی و/یا منطقه ای به فصل ۵۱.۱۹ a مراجعه نمایید.

توضیحات: شایان ذکر است هرگاه تجهیزات الکترونیک اندازه گیری بدرستی کار نکنند کلیه اندازه گیری ها با نوار یا میله فولادی مندرج انجام می شود.

قانون ۱۱: معتبر بودن نتایج

(قانون ۱۴۹)

۱- نتایج به دست آمده از سوی ورزشکار زمانی معتبر خواهد بود که در خلال یک مسابقه مورد تایید پارا دوومیدانی جهانی به دست آمده باشد. (به قانون B-3.1.2 رجوع شود).

۲- مواد مختلف دوومیدانی بطور معمول در داخل استادیوم و یا مکان های مرسوم برگزاری مسابقات دوومیدانی در خارج از استادیوم (مانند میادین شهر و در کنار ساحل دریا) ثبت و نتایج آنها ثبت می شود؛ البته در محل های موقتی چند منظوره داخل یک استادیوم دیگر نیز می توان با حفظ شرایط زیر مواد دوومیدانی را برگزار نمود:

a: سازمان مربوطه مندرج در بخش B-3 مجوز آن ماده را داده باشد.

b: مسئولین فنی محلی برای نظارت و دآوری ماده منصوب شده باشند.

c: در صورت امکان؛ تجهیزات و وسایل مورد استفاده با قوانین تطابق لازم را داشته باشند.

d: ماده در محل برگزاری مسابقات همراه با تبعیت از قوانین و طبق بررسی صورت گرفته طبق ماده ۱۰ برگزار می شود.

توضیحات: زمانی که یک مسابقه طبق قانون ۱۱.۲ در بیش از یک روز برگزار می شود، بررسی در روز اول مسابقات انجام می شود. در سایر موارد چنانچه مسئول بازرسی از شرایط کار یقین حاصل نماید آنگاه نیازی به انجام بررسی مجدد نیست. انجام این کار گاهی ۲ روز قبل از برگزاری اولین مسابقه ماده انجام می شود.

قانون ۱۲: ضبط ویدئویی

(قانون ۱۵۰)

در صورت امکان در مسابقات / بازی های IPC و سایر مسابقات (به بخش B-3.1.2 a/b رجوع نمائید.) یک ضبط ویدئویی رسمی از کلیه مسابقات بنا به نظر نمایندگان فنی انجام شود. این ضبط ویدئویی می تواند صحت رکوردهای بدست آمده و هرگونه تخلف از قوانین اعم از قوانین و مقررات کلاسنیدی پارا دوومیدانی جهانی را نشان دهد.

توضیحات: انتصاب داور ویدئویی در مسابقات بر جنبه های عملی مسابقات که تصاویر ویدئویی آن ضبط می شود و قابلیت پخش مجدد تصاویر را دارد به طور قابل ملاحظه ای تاثیر بسزایی خواهد داشت. داور ویدئویی در مواد دو بطور خودکار عمل می نماید (برای مثال استارت، دودین اطراف خط دور منحنی، تنه زدن و سد کردن دیگران، زود از خط خود خارج شدن، تبادل ورزشکار در مواد امدادی). چنانچه تعداد دوربین ها و تجهیزات برای ضبط تصاویر سایر مواد میدانی کافی باشد؛ وی می تواند وظیفه مشابه دیگری نیز داشته باشد؛ لیکن در داخل میدان مسابقه و در صورتیکه داور میدان درخواست بررسی بیشتر برای یک مورد پیش آمده نماید. در مواد دو؛ سرداور ویدئویی مسابقات را در یک و یا چند مونیتور در اتاق ضبط مشاهده می نماید و سپس بر اساس مشاهدات خود و یا بر اساس مشاهدات کمک داور حاضر در محوطه مسابقه مسئله پیش آمده را با استفاده از سیستم پخش مجدد ویدئویی بازبینی می نماید. چنانچه مشخص شود که تخلف از قوانین صورت گرفته است؛ آنگاه وی تصمیم لازم را اتخاذ

می نماید و مسئله را برای بررسی بیشتر به داور پیست و سرداور photo finish ارجاع می دهد. چنانچه کمک داور و یا داور کناری پیست در مورد تخلفی مردد باشند؛ آنگاه این مسئله توسط داور ویدئویی کنترل و تصمیم مورد نظر اتخاذ شود. در ادامه از تصاویر ویدئویی گرفته شده برای بررسی

اعتراضات و درخواست تجدید نظر استفاده می شود. البته شرکت های معتبر خدمات متنوعی را برای مسابقات فراهم می آورند و استفاده از این امکانات با نظر کمیته برگزاری خواهد بود. در هر حال از یکی از این گزینه ها استفاده می شود.

قانون ۱۳: امتیازدهی

(قانون ۱۵۱)

در مسابقه ای که نتیجه بر مبنای ترتیب امتیازات تعیین می شود، روش امتیاز دادن باید در اسناد صلاحیت ثبت نام ورزشکاران و فرم های ورودی از قبل گفته شده باشد.

قسمت ۳- مواد دو

قانون ۱۴: شرایط و الزامات ویلچر

(کلاس های ورزشی T32-34 و T51-54)

۱- شرایط کلی ویلچر

(a) در مسابقات رسمی پارا دوومیدانی جهانی ویلچر (به فصل B-3.1.2 a/b رجوع شود) ویلچر باید دارای دو چرخ بزرگ در عقب و حداقل یک و یا دو چرخ کوچک در جلو باشد.

(b) همه ویلچرها برای رعایت حفظ ایمنی دارای ترمز می باشند.

(c) استفاده از دنده ها یا دسته های مکانیکی برای راندن ویلچر مجاز نمی باشد.

(d) استفاده از آینه در در مسابقات ویلچررانی داخل پیست یا مسابقات جاده ای مجاز نمی باشد.

(e) در تمامی مسابقات، ورزشکار خود قادر به چرخاندن چرخ (های) جلو با دست به سمت چپ و راست باشد. فقط استفاده از فرمان های دستی و مکانیکی مجاز می باشد.

(f) استفاده از هرگونه قطعات برای کاستن مقاومت هوا و طراحی شده جهت ارتقاء سطح آیرودینامیکی ورزشکار بر روی ویلچر مجاز نمی باشد.

(g) هیچ یک از بخش های ویلچر و یا متعلقات آن نباید دارای امکان ذخیره سازی انرژی باشد (قابلیت ارتجاعی) تا بدین وسیله سبب افزایش عملکرد ورزشکار گردد.

(h) لوازم جانبی ویلچر / همراه ورزشکار باید از قانون ۷.۴ d تبعیت نمایند و نباید امکان ارتباط با سایرین را داشته باشد.

توجه: تنها با تائید پارا دوومیدانی جهانی و نماینده فنی استفاده از تجهیزات مخبراتی مجاز است و در غیر اینصورت استفاده از آنها با قابلیت انجام کار رسانه ای در مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC ممنوع است.

۲- شرایط تنه ویلچر.

(a) هیچ یک از قسمت های تنه اصلی ویلچر (یعنی صفحه عمودی لبه پشتی و چرخ ها که شامل محل نشستن هم می شود) نباید

بیرون تر از تویی چرخ جلو قرار گیرد و پهن تر (عریض تر) از قسمت صفحه اریب طوقه ها باشد. (همانند شکل A).

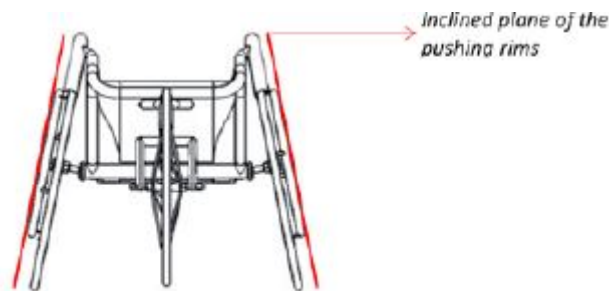

Figure A – Inclined plane of the pushing rims

توضیحات: داوران اتاق اعلام ویلچر ها را کنترل خواهند نمود تا یقین حاصل شود هیچ قطعه ای به صفحه اریب طوقه ها متصل نشده است.

هیچ یک از قسمت‌های ویلچر نباید از پشت صفحه عمودی لبه عقبی تایرهای (لاستیک های) چرخ عقب بیرون زده باشد.

(b) حداکثر ارتفاع بدنه اصلی ویلچر از سطح زمین ۵۰ سانتیمتر باشد.

(c) به منظور رعایت موارد ایمنی، جنس سازه تنه ویلچر از استحکام کافی برخوردار باشد.

(d) برای حفظ موقعیت نشست، تنه ویلچر دارای نشیمنگاه باشد.

(e) استفاده از طلق روی چرخ برای حفظ دست ورزشکار از چرخ ها طبق قانون ۱۴.۲ مجاز است.

۳- الزامات چرخ و دسته طوقه چرخ.

(a) حداکثر قطر چرخ بزرگ شامل لاستیک باد شده ۷۰ سانتی متر می باشد.

(b) حداکثر قطر چرخ کوچک شامل لاستیک باد شده ۵۰ سانتیمتر می باشد.

(c) فقط یک دسته (طوقه) صاف، گرد برای هر یک از چرخ‌های بزرگ (جهت راندن ویلچر به طرف جلو) مجاز می‌باشد.

توجه ۱: این قانون برای افرادی اعمال می شود که برای راندن ویلچر به یک دست نیاز دارند.

توجه ۲: در کلاس های T32/33/51/52 برای ورزشکارانی که در زمان فشار به دست، توان ثابت نگهداشتن مچ خود را ندارند، تغییر در آن مجاز

است؛ تا بدین ترتیب هل دادن چرخ‌ها یا دسته طوقه چرخ‌ها با هم ترکیب و سبب سرعت چرخ شود. سایر تغییراتی که منجر به نقض مفاد کلی

قانون ۱۴.۳ می‌شود، مجاز نیست.

توجه ۳: نباید برای هل دادن چرخ‌ها یا دسته طوقه چرخ‌ها، هیچ یک از قسمت‌های بدن ورزشکار با بند بسته شده باشد.

توجه ۴: کلیه ورزشکاران حاضر در مسابقه ویلچر سرعت تنها می توانند ویلچر خود را با هل دادن و با نیروی دست به جلو برانند. استفاده از اندام

تحتانی مانند پاها و یا هر نوع پروتز برای لمس زمین برای حفظ ثبات و همچنین استارت زدن ممنوع است.

۴- ویلچرها در اتاق اعلام اندازه گیری و بازرسی می شوند و به محض بازرسی و پیش از شروع مسابقه نباید از محوطه مسابقه خارج شوند. پیش از

شروع مسابقه داور پیست و یا سایر داوران می توانند ویلچرها را بررسی نمایند.

۵- ورزشکار ملزم به رعایت شرایط فوق الذکر در مورد ویلچر خود می باشد. در زمانی که ورزشکار در حال تنظیم کردن (انجام اصلاحات در) ویلچر

خود می‌باشد، هیچ مسابقه ای نباید به تاخیر بیفتد. چنانچه ورزشکاری از این قوانین قصور نماید ورزشکار اجازه شرکت در مسابقه را نخواهد داشت و

طبق قانون ۶.۱۶ در جلوی نام وی حرف اختصاری "DNS" درج خواهد شد.

۶- اگر نمایندگان فنی معتقد باشند یک ویلچر و/ یا ورزشکاری که از آن استفاده می کند باعث خطر بشود، می توانند آن ورزشکار را از آن مسابقه اخراج کنند.

توجه: برای رعایت اصول ایمنی، ورزشکاران باید عضو (اعضای) قسمت پاتین بدن خود را محصور نمایند تا بر روی زمین نیافتند و سبب صدمه بدنی نشود.

توضیحات: شایان ذکر است نباید هیچ وسیله ای بر روی ویلچر کاربری ارتباطی داشته باشد و سبب برتری جویی ورزشکار در مسابقات شود. ویلچرها در اتاق اعلام اندازه گیری و بازرسی می شوند؛ هر چند در مسابقات بزرگ مانند مسابقات قهرمانی جهان، بازیهای پارالمپیک و بازیهای منطقه ای برای تأیید ویلچرهای سرعت یک کنترل قبل از مسابقه انجام می شود و تبعیت از قوانین تبلیغاتی آنها در مسابقات کنترل می شود. آنچه که در زمان کنترل انجام می شود میزان تبعیت از الزامات قوانین جاری است.

توصیه می شود از یک برجسب ۵۰ ، ۷۰ سانتی متری برای سنجش استفاده شود چرا که این دو اندازه از اهمیت بسزایی برخوردار هستند. قطر ویلچر را با درج عدد "۰" در انتهای برجسب اندازه گیری بر روی زمین کنار چرخ اندازه می گیرند و به موازات چرخ اندازه گیری انجام می شود. قطر چرخ کوچکتر حداکثر ۵۰ سانتی متر است در حالی که قطر چرخ (های) بزرگتر حداکثر ۷۰ سانتی متر است. چنانچه تایرها باد نداشته باشند، مجدداً کنترل می شوند ولی مربیان و ورزشکاران توجه داشته باشند که ویلچر مجدداً در اتاق اعلام قبل از آغاز مسابقه هر ماده دوباره کنترل می شود.

از همان برجسب اندازه گیری مجدداً برای اندازه گیری حداکثر ارتفاع از سطح زمین تا انتهای ویلچر استفاده می کنند و اندازه آن حداکثر ۵۰ سانتی متر می باشد.

هر چند طول کلی ویلچر نباید مشکلی داشته باشد؛ اما هیچ یک از قسمتهای ویلچر نباید از عقب و جلوی چرخ ها جلوتر بیاید. بهترین روش محاسبه قرار دادن چرخ در کنار دیوار است. بدین ترتیب که ویلچر را پشت به دیوار قرار می دهند؛ چنانچه تایرها جلوتر از نشیمنگاه به دیوار بچسبند؛ آنگاه مورد تأیید است.

صندلی باید حائز شرایط دیگر نیز باشد؛ دارای سیستم ترمز باشد و بتوان با آن دور زد که البته این موارد از قبل کنترل می شوند.

داوران اتاق اعلام باید طبق قانون ۱۴.۱ h یقین نمایند ویلچر مسابقه دارای ابزار ارتباطی با دیگران نیست؛ البته به استثناء خود ورزشکار.

بدون توجه به اینکه ویلچر قبلاً کنترل اولیه شده است یا خیر؛ مجدداً باید همراه با ورزشکار در اتاق اعلام کنترل شود.

لازم بذکر است نمایندگان فنی با قانون کنترل اولیه ویلچرها کاملاً آشنا باشند و الزامات کنترل آنها در اتاق اعلام را نیز بدانند.

الزامات کلی تنه ویلچر سرعت

(کلاس های 32-31-T)

۷- الزامات کلی تنه ویلچر سرعت:

- (a) در کلیه مسابقات رسمی پارا دوومیدانی جهانی (به بخش B-3.1.2 رجوع نمائید) تنه ویلچر سرعت دارای زین پشتی، صفحه محافظ، فرمان، ۲ چرخ در عقب و ۱ چرخ در جلو باشد.
- (b) به منظور حفظ ایمنی ورزشکاران، کلیه تنه های ویلچر سرعت دارای سیستم ترمز باشند.
- (c) استفاده از اهرم های مکانیکی برای به جلو راندن ویلچر سرعت ممنوع است.
- (d) استفاده از آینه در مواد ویلچر سرعت ممنوع است.
- (e) در کلیه مسابقات ورزشکار با چرخ جلو قادر به دور زدن به سمت چپ و راست باشد. تنها استفاده از یک دست برای استفاده از فرمان مجاز است.
- (f) استفاده از حفاظ روی پا و یا وسایل مشابه به منظور بهبود حالت آیرودینامیکی ورزشکار ممنوع است.
- (g) هیچ یک از قسمت های ویلچر سرعت نباید برای بهبود عملکرد ورزشکار دارای خاصیت ذخیره انرژی باشد (برای مثال حالت ارتجاعی داشته باشد)
- (h) کلیه ادوات متصل به تنه ویلچر سرعت باید از قانون d ۷.۴ تابعیت نماید و نباید از قابلیت ارتباطی با سایرین (به استثناء خود ورزشکار) برخوردار باشد.

توجه: تنها با تأیید پارا دوومیدانی جهانی و نماینده فنی استفاده از تجهیزات مخابراتی مجاز است و در غیر اینصورت استفاده از آنها با قابلیت انجام کار رسانه ای در مسابقات رسمی پارا دوومیدانی جهانی ممنوع است.

۸- الزامات تنه ویلچر سرعت.

- (a) هیچ یک از قسمت های تنه اصلی ویلچر (یعنی صفحه عمودی لبه پشتی و چرخ ها که شامل محل نشستن هم می شود) نباید بیرون تر از تویی چرخ جلو قرار گیرد و پهن تر (عریض تر) از قسمت داخلی تویی های دو چرخ عقب باشد. هیچ یک از قسمت های ویلچر نباید از پشت صفحه عمودی لبه عقبی تایرهای (لاستیک های) چرخ عقب بیرون زده باشد.
- (b) حداکثر ارتفاع بدنه اصلی ویلچر از سطح زمین ۲۰۰ سانتیمتر و حداکثر عرض آن به همراه دو چرخ ها ۹۵ سانتیمتر باشد.
- (c) به منظور رعایت موارد ایمنی، جنس سازه تنه ویلچر از استحکام کافی برخوردار باشد.
- (d) برای حفظ موقعیت نشستن، تنه ویلچر دارای نشیمنگاه باشد.
- (e) پایه نیز بصورتی باشد که با پایه های ویلچر سرعتی مرسوم متفاوت باشد.
- (f) به منظور حفظ ثبات ورزشکار، ساختار تنه بصورتی باشد که شکل محافظتی داشته باشد.
- توجه: برای حفظ ایمنی، ورزشکار با صفحه پشتی با یک کمربند و یا بریس بسته می شود تا بر روی زمین نیفتد و از هر گونه آسیب جلوگیری شود. دست ها نیز با کمربند به فرمان متصل می شوند.

۹- الزامات چرخ:

(a) حداکثر قطر چرخ بزرگ شامل لاستیک باد شده ۷۲ سانتی متر می باشد.

(b) فقط یک دسته (طوقه) صاف، گرد برای هر یک از چرخ‌های بزرگ (جهت راندن ویلچر به طرف جلو) مجاز می‌باشد.

۱۰- فرایند اندازه‌گیری و بازرسی تنه ویلچر سرعت طبق قانون ۱۴.۴ و ۱۴.۶ انجام می‌شود.

۱۱- تطبیق شرایط تنه ویلچر سرعت با الزامات فوق‌الذکر از وظایف ورزشکار می‌باشد. در زمان بازرسی تنه ویلچر سرعت هیچ ماده‌ای نباید با تاخیر برگزار شود. چنانچه ورزشکاری از انجام این کار تخطی نماید اجازه استارت در مسابقه را نخواهد داشت و طبق قانون ۶.۱۶ در جلوی اسم وی در نتایج علامت DNS قید خواهد شد.

۱۲- ورزشکاران شرکت‌کننده در کلاس‌های T31-32 ویلچر سرعت با پاهای خود ویلچر را برانند و آن را به عقب و جلو سوق دهند.

قانون ۱۵: اندازه‌گیری‌های مسیر پیست

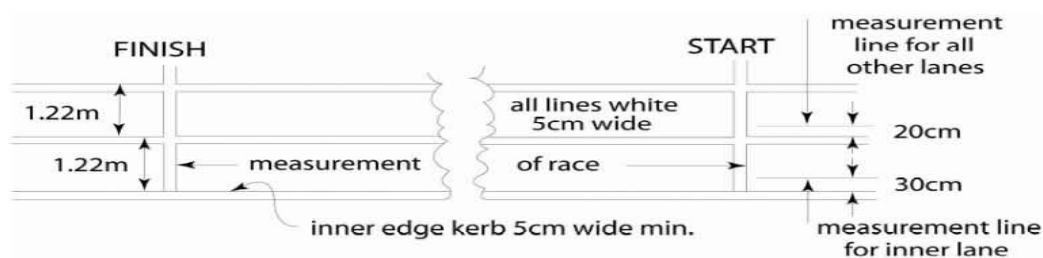
(قانون ۱۶۰)

۱- طول یک پیست دوی استاندارد ۴۰۰ متر می‌باشد. مسیر دویدن از دو قسمت مستقیم موازی و دو قوس که شعاع هایشان مساوی است تشکیل می‌شود.

قسمت داخلی پیست به وسیله جدول (حاشیه‌ای) از جنس مناسب و به رنگ سفید می‌باشد؛ ارتفاع آن ۵ تا ۶.۵ سانتی متر و عرض آن ۵ تا ۲۵ سانتی متر باشد. جدول حاشیه‌ای دو مسیر موازی می‌تواند حذف شده و یک خط سفید به پهنای ۵ سانتیمتر به جای آن کشیده شود. چنانچه برای مسابقات میدانی باید بخشی از جدول به طور موقت برداشته شود، می‌توان به جای آن از خط سفیدی به عرض ۵ سانتیمتر و مخروط‌های ایمنی یا پرچم به ارتفاع حداقل ۱۵ سانتیمتر روی خط سفید استفاده کرد به طوری که لبه پایه مخروط ایمنی یا میله پرچم بر لبه خط سفید نزدیک تر به مسیرهای دویدن منطبق شود و با فاصله حداکثر ۴ متر قرار گیرد. (پرچم‌ها نسبت به زمین دور پیست زاویه ۶۰ درجه داشته باشند). همچنین این قانون برای نیمه بیرونی پیست در زمان شروع مسابقات با مسافت طولانی اجرا شود، البته اگر مسابقه بر اساس قانون ۱۷/۱۱ در دو گروه شروع شده و می‌تواند در مسیر مستقیم باشد که در این صورت فواصل نباید بیش از ۱۰ متر باشد.

توجه: همه امتیازات بدست آمده در تغییر پیست از خط منحنی به مستقیم و یا مستقیم به منحنی باید با رنگ متمایز به اندازه ۵۰ در ۵۰ میلیمتر در روی خط سفید توسط مسئول بررسی نشانه گذاری شود و در زمان مسابقه بر روی آنها مخروط قرار گیرد.

۲- اندازه‌گیری از ۳۰ سانتیمتر دورتر از جدول و یا جایی که جدول روی قوس وجود ندارد، از ۲۰ سانتیمتری خط نشانه داخل مسیر صورت بگیرد.

شکل ۳- اندازه‌گیری پیست (نمای داخلی)

- ۳- مسافت مسابقه از لبه خط شروع که دورتر از خط پایان قرار دارد، تا لبه خط پایان که به خط شروع نزدیک تر است اندازه‌گیری می شود.
- ۴- در تمام مسابقات دو فوق الذکر اعم از دو ۴۰۰ متر، هر شرکت کننده باید یک مسیر جداگانه با عرض ۱/۲۲ متر (با تلورانس ۰/۰۱ متر) به انضمام خط سمت راست خود، که با خطوطی به عرض ۵ سانتیمتر مشخص شده است را داشته باشد. کلیه خطوط پهنای مشابه داشته باشند. مسیر داخلی طبق قانون ۱۵/۲ اندازه‌گیری شود، اما سایر مسیرها از ۲۰ سانتیمتری لبه خارجی خطوط اندازه‌گیری شوند.
- توجه: در کلیه پیست هایی که قبل از اول ژانویه ۲۰۰۴ برای این گونه مسابقات ساخته شده اند، خطوط می‌توانند پهنای حداکثر ۱/۲۵ متر داشته باشند. البته این پیست بطور کامل دارای پوشش ویژه پیست باشد، اندازه عرض خط طبق ماده قانونی باشد.
- ۵- در بازی ها و مسابقات IPC پیست مسابقه حداقل ۸ مسیر (به بخش B-3.12 و a و b مراجعه نمائید) داشته باشد.
- ۶- حداکثر شیب جانبی پیست نباید بیش از یک صدم (مگر آنکه در شرایط خاص دوومیدانی جهانی استثناء قایل شود) و شیب سراسری آن در مسیر دویدن نباید بیش از یک هزارم رو به پایین باشد.
- توجه: پیشنهاد می‌شود برای پیست‌های جدید شیب جانبی به سوی مسیر داخلی باشد.
- ۷- تمامی اطلاعات فنی درباره ساخت پیست، طراحی و علامت گذاری آن در کتابچه قوانین و مقررات امکانات دوومیدانی دوومیدانی جهانی گنجانده شده است. این قوانین فقط شامل اصول اولیه و ابتدایی می‌باشد و لازم الاجراست.
- توضیحات: لازم بذکر است تنها از پیست های دارای شرایط کتابچه راهنمای دوومیدانی دوومیدانی جهانی می توان در بازیهای پارالمپیک و مسابقات قهرمانی جهان استفاده نمود.

قانون ۱۶: بلوک‌های استارت

(قانون ۱۶۱)

- ۱- در کلاس‌های ورزشی T31-32، T42-47، T35-38 (سرعت) و T61-64 برای تمام مسابقات تا مسافت ۴۰۰ متر و به انضمام آن (از جمله اولین دور ۴ در ۱۰۰ متر و ۴ در ۲۰۰ متر و ۴ در ۴۰۰ متر و همینطور ۴ در ۱۰۰ متر امدادی مختلط) از تخته‌های استارت استفاده شود اما نباید برای سایر مسابقات دو به کار رود. تخته‌های استارت برای کلاس‌های T11-13 و T20 در کلیه مسابقات تا ۴۰۰ متر به علاوه ۴۰۰ متر استفاده شود. وقتی تخته‌های استارت روی پیست در جای خود قرار داده می‌شود، هیچ قسمت از آن‌ها نباید روی خط شروع قرار بگیرد یا وارد مسیر دیگری شود. با این استثناء که مزاحمتی برای سایر ورزشکاران ایجاد نماید؛ قسمت عقب تخته استارت می تواند روی خط نیز قرار گیرد.
- ۲- تخته‌های استارت مطابق با مشخصات کلی ذیل می باشد:
- (a) تخته استارت دارای دو جای پا باشد؛ بصورتی که ورزشکار بتواند با فشار بر روی آن موقعیت استارت بگیرد. آن‌ها به طور کامل ساختار سخت و انعطاف ناپذیری داشته و مزیت نابرابری برای ورزشکار ایجاد نکنند. صفحات جای پا روی قاب سختی که در موقع جداشدن پاها از تخته‌ها به هیچ وجه مانعی ایجاد نکند، سوار (جاسازی) می شوند.
- (b) جای پا به سمت پیست متمایل باشد؛ بطوری که موقعیت ورزشکار حفظ شود و تا حد امکان از شیب ملایم برخوردار باشد. صفحات جای پا متناسب با وضعیت استارت ورزشکار شیبدار شوند و می‌توانند تخت و یا قدری مقعر باشند. سطح صفحات جای پا برای جا گرفتن میخ‌های کفش

ورزشکار، با به کار بردن شکافها یا فرورفتگی هایی بر روی سطح جای پا و یا با پوشاندن سطح صفحه جای پا با مواد مناسبی که استفاده از میخ‌های کفش را ممکن می‌سازد، آماده شده باشند.

(c) سطح مقاوم جاپایی از جنس سخت و قابل تنظیم باشد؛ لیکن در زمان استارت حرکت نداشته باشد. در همه موارد جا پایی به سمت جلو و عقب قابل تنظیم باشد. قسمت های قابل تنظیم با قفل های مکانیکی سفت می شوند که به راحتی توسط ورزشکار باز و بسته می شوند.

(d) آن‌ها با تعدادی میله‌های کوتاه یا میخ روی پیست ثابت قرار می گیرند به طوری که کمترین آسیب ممکن به پیست وارد شود. ترتیب قرار گرفتن میخ‌ها به نحوی باشد که امکان جابجا کردن تخته‌های استارت را فراهم سازد. تعداد، ضخامت و طول میله ها / میخ‌ها بستگی به ساختار پیست دارد. استحکام و ثبات تخته‌ها به نحوی باشد که در موقع استارت واقعا حرکتی نداشته باشد.

(e) سوار کردن سطوح جای پا روی قاب سخت می‌تواند قابل تنظیم بوده ولی نباید در موقع استارت واقعی امکان حرکتی را فراهم کند. در تمام موارد، صفحات جای پا برای حرکت به جلو یا عقب نسبت به یکدیگر قابل تنظیم باشند. امکان تنظیم با ضامن یا با یک مکانیزم قفلی که به سادگی و به سرعت برای ورزشکار قابل استفاده باشد، تامین می شود.

نکته: ورزشکاران کلاس‌های 38-35 T و 44-42 T و 64-61 T نیازی به استفاده از دو صفحه جا پا در بلوک استارت ندارند.

توضیحات: این قانون به شکل زیر نیز تفسیر می شود:

(a) هیچ یک از قسمت های صفحه جای پا با خط استارت هم پوشانی ننماید.

(b) فریم (در مورد قسمت های صفحه پا اینطور نیست) تنها در صورتی می تواند از لبه خط خارج شود که مانعی ایجاد ننماید. این حالت برای

ورزشکارانی است که در حالت ایستاده در ابتدای مسابقه قرار دارند. استفاده از لامپ نورافکن برای ورزشکاران ناشنوا و کم شنوا در صورتیکه که کمک محسوب نشود مجاز است. البته مهیا نمودن این تجهیزات بر عهده ورزشکار و یا تیم وی می باشد و کاملا با سیستم استارت مطابقت داشته باشد؛ مگر در شرایط خاص که مسئول فنی این وسایل را مهیا می نماید.

۳- در کلیه مسابقات / بازی های IPC، (به بخش 3.1.2 a, b مراجعه نمائید) نتایجی که برای تایید به عنوان یک رکورد جهانی / منطقه ای برای کلاسهای ورزشی T11-13 و T20 ارائه می‌شوند، تخته های استارت با یک دستگاه تشخیص خطای استارت مورد تایید دوومیدانی جهانی مرتبط باشد. حتی اگر ورزشکار کلاس دیگری از تخته استارت استفاده می نماید؛ سیستم اطلاعات استارت برای آن کلاس ها استفاده نمی شود.

۴- کمیته برگزاری می‌تواند بر این که فقط تخته های استارت تهیه شده توسط آن‌ها استفاده شود، اصرار ورزد.

توجه ۱: برخی از ورزشکاران کلاس‌های ورزشی 38-35 T، 47-42 T و 20 T و 32-31 T (سرعت) ممکن است نیاز داشته باشند قبل از مسابقه تخته‌های استارت آنها را توسط دستیار استارتر برایشان تنظیم نمود. نماینده فنی به این دسته از ورزشکاران و یا مربی تیم شان مدرکی را ارائه خواهد نمود که به وسیله آن نیازهای خود را اعلام نمایند. (طبق قانون ۷.۱۳)

توجه ۲: استفاده از تخته استارت شخصی منوط به داشتن تأییدیه نماینده فنی می‌باشد.

توضیحات: شایان ذکر است تنها کلاس هایی که ملزم به استفاده از تخته استارت هستند کلاس های T11-13 و T20 می باشد. در سایر

کلاس ها استفاده از تخته استارت و سایر ادوات مورد تأیید اختیاری است.

البته کلاس های دیگری نیز هستند که اغلب ورزشکاران آنها قطع عضوی هستند و نیاز به استفاده از تخته استارت برای یک پا و یا دو پای خود بصورت جداگانه دارند و یا باید برای هر کدام از پاهای آنها یک فریم تهیه نمود. این کار بطور معمول با توافق نماینده فنی قبل از مسابقه و با تکمیل فرم درخواست کمک انجام می شود. در همه موارد هر گونه دستکاری در تخته استارت نباید سبب برتری جویی شود و طبق بخش B-7 این قوانین باشد.

قانون ۱۷: استارت

(قانون ۱۶۲)

توجه: طبق این قانون منظور از ورزشکار کلاس T11-12 همان ورزشکاران و راهنمای دوندگی می باشند. در ماده ای که از سوی دوندگی راهنما تقاضای قانون صورت گیرد که منجر به دادن کارت زرد به وی شود، ورزشکار همراه وی نیز متعاقباً کارت می گیرد و یا از مسابقه اخراج می شود.

۱- محل شروع مسابقه با خط سفیدی به عرض ۵ سانتیمتر مشخص شده باشد. در تمام مواد مسابقات دوپی که در مسیرهای مجزا دویده نمی شود، خط شروع قوسی شکل می باشد به نحوی که تمام دوندگان از جایی که تا خط پایان به یک فاصله باشد، مسابقه را شروع کنند. حالت های استارت در کلیه مسافت ها از چپ به راست و به همان طرفی که ورزشکاران می دوند، شماره گذاری شده باشد.

توجه (i): در مسابقاتی که استارت آن بیرون از استادیوم است، عرض خط استارت حداکثر ۳۰ سانتی متر بوده و رنگی متمایز با رنگ زمینه محوطه شروع داشته باشد.

توجه (ii): در ماده ۱۵۰۰ متر، خط شروع می تواند از خارج از مسیر منحنی شروع شده و تا امتداد همان سطح مصنوعی محوطه امتداد یابد.

در تمامی مسابقات کلاس های ورزشی T11-13 و T20 تا و شامل ۴۰۰ متر (شامل اولین دور مسابقات امدادی قطع عضو ۴ در ۱۰۰ متر، ۴ در ۲۰۰ متر و ۴ در ۴۰۰ متر و ۴ در ۱۰۰ متر امدادی مختلط)، خم شدن جهت استارت و استفاده از تخته های استارت اجباری می باشد.

توجه: یک حالت استارت به صورت خمیده توسط ورزشکاران در کلاسهای ورزشی T61-64, T35-38 & T42-47 نیاز نمی باشد.

توضیحات: برای اجرای بهترین شکل رویه استارت و برای آنکه در مسابقات بزرگ شرکت کنندگان به شکل مناسب حاضر شوند؛ ابتدا قسمت های تخته استارت مونتاژ می شود و سپس به یکباره بر روی پیست و در جهت مسابقه قرار می گیرد.

۲- تمام مسابقات پس از آن که استارتر درمی یابد تمام شرکت کنندگان به طور پایدار و در وضعیت صحیح استارت قرار دارند، با صدای تپانچه استارتر که به طرف بالا شلیک شده، شروع می شوند.

اگر به هر دلیلی استارتر احساس نماید که بعد از استقرار ورزشکاران در محل هایشان، آنان آماده شروع نمی باشند، دستور دهد شرکت کنندگان برخیزند و کمک استارتر آنها را مجدداً در محل تجمع (شروع استارت) قرار دهد.

توجه: چنانچه یک ورزشکار دارای مشکل (معلولیت) شنوایی باشد، استارتر (شروع کننده مسابقه) یا دستیار وی می توانند از یک پرچم، یک لامپ

نور افکن یا سایر وسایل بصری علاوه بر یک تپانچه، برای نشان دادن علامت شروع مسابقه، استفاده نمایند. در برخی موارد، برای ورزشکارانی که هم دارای مشکلات شنوایی و هم بینایی هستند، یک داور می تواند از طریق حس لامسه (تماس بدنی) شروع مسابقه را به وی علامت دهد.

توضیحات: استارتر نباید روند استارت را پیش از آماده بودن تیم ثبت زمان و همچنین داوران خط پایان آغاز نماید؛ این مسئله تا ماده ۲۰۰ متر را شامل می شود و مسئول باد سنج را نیز در بر می گیرد. فرایند ارتباطات بین محوطه استارت و خط پایان و تیم ثبت زمان بر اساس سطح مسابقه

متفاوت است. در بازیهای IPC و مسابقات تحت پوشش IPC (به بخش 3.1.2 B-a و b رجوع شود) و بسیاری از مسابقات دیگر یک شرکت مسئول ثبت زمان الکترونیکی و سیستم اطلاع رسانی استارت است. در چنین شرایطی، مسئولین فنی مسئول ارتباطات هستند. در سایر مسابقات سیستم های مختلف ارتباطی استفاده می شوند؛ مانند تجهیزات رادیویی، گوشی همراه و یا حتی با پرچم و لامپ نورافکن.

۳- فرمان های استارتر به زبان انگلیسی باشند. برای تمامی مسابقات تا ۴۰۰ متر و همینطور ۴۰۰ متر (شامل امدادی قطع عضو ۴ در ۱۰۰ متر، ۴ در ۲۰۰ متر و ۴ در ۴۰۰ متر و مختلط امدادی ۴ در ۴۰۰ متر) فرمان بصورت "به جای خود" (On your marks) و سپس "حاضر" (Set) باشد. زمانی که ورزشکاران کاملا حاضر شدند، تپانچه شلیک می شود. ورزشکار وقتی روی علامت مخصوص به خود قرار گرفت، نباید خط استارت و/یا زمین جلوی آن را با دستان یا پاهایش لمس نماید. در مسابقات بالای ۴۰۰ متر فرمان به صورت "به جای خود" باشد و وقتی همه ورزشکاران در جای خود قرار گرفتند، تپانچه شلیک می شود. در مسابقات بالای ۴۰۰ متر ورزشکاران به هنگام استارت نباید با دست یا دست های خود زمین را لمس نمایند.

۴- در مسابقات ۴۰۰ متر و همینطور ۴۰۰ متر بعد از فرمان "به جای خود"، هر ورزشکار به خط شروع نزدیک شده و به طور کامل در مسیر مختص به خود و پشت خط شروع موضع بگیرد. برای کلاسهای ورزشی T11-13 و T20 هر دو دست و حداقل یک زانو زمین را لمس کند و هر دو پا با بلوک های استارت در تماس باشد. هر شرکت کننده باید با فرمان "حاضر" بی درنگ به وضعیت نهایی استارت خود بالا آمده و تماس دستها با زمین و پاها با تخته های استارت را حفظ نماید.

در مسابقات ویلچررانی (کلاس های T33-34 و T51-54)، و همینطور مواد ویلچر سرعت (کلاس های T31-32) فرمانها و جایگاه های ذیل باید رعایت شوند. بعد از دستور "به جای خود یا On Your Marks" یک ورزشکار به خط استارت نزدیک می شود، کاملا داخل لاین (مسیر) مخصوص به خود و پشت خط استار، مستقر شود. به هنگام دستور "Set"، یک ورزشکار بلافاصله حالت استارت نهایی خود را بگیرد، ضمن اینکه تماس چرخ جلو در پشت خط، حفظ شود.

توضیحات: در همه مسابقات استارت به شکل خمیده اعم از مسابقات ویلچر سرعت، در زمانی انجام می شود که ورزشکاران در پشت تخته استارت خود در خط مربوطه قرار گرفته اند؛ استارتر دستی که تپانچه در آن قرار دارد را بالا می برد و دستور "Set" می دهد. سپس منتظر بماند تا همه ورزشکاران در جای خود مستقر شده و سپس ماشه را می کشد.

استارتر نباید دست خود را زود بالا برد؛ بویژه زمانی که از ثبت زمان بطور دستی استفاده می شود. به وی گفته شده است تنها زمانی که درصدد بیان دستور "Set" می باشد این کار را انجام دهد. البته قانون خاصی برای تعیین زمان سپری شده بین دستور "on your marks" و "Set" و همچنین دستور "Set" تا زمان شلیک تپانچه وجود ندارد. زمانی که همه آنها در موقعیت صحیح استارت قرار گرفتند؛ استارتر به ورزشکاران اجازه حرکت می دهد. این بدین معنی است که وی می تواند فوراً در استارت ماشه تپانچه را بکشد و یا تا زمان در جای قرار گرفتن ورزشکاران تحمل نموده و ماشه را نکشد.

۵- برای مسابقات تا ۴۰۰ متر با فرمان "حاضر" و برای مواد بالاتر، با فرمان "به جای خود" تمامی ورزشکاران بی درنگ و بلافاصله به حال وضعیت کامل و نهایی برای شروع مسابقه قرار می گیرند.

جایی که ورزشکار مورد قضاوت استارتر قرار می گیرد:

(a) بعد از فرمان "حاضر" در مسابقات تا ۴۰۰ متر و فرمان "به جای خود" در مواد بالاتر، و قبل از صدای تپانچه، باعث می‌شود این استارت عقیم بماند، مثلا به هنگام استارت نشست، بدون دلیل، یک دست خود را بالا ببرد و/یا بایستد و یا بنشیند (چنین دلایلی توسط سرداور مربوطه ارزیابی شود)، یا

(b) ورزشکاری نتواند در زمان تعیین شده، خود را با فرمان "به جای خود" و "حاضر" به طور مناسب تطبیق داده یا نتواند در وضعیت نهایی خود قرار گیرد، یا

(c) بعد از فرمان "به جای خود" یا "حاضر" با سر و صدا یا تکان خوردن به گونه ای دیگر برای دیگر دوندگان مزاحمت ایجاد کند، استارت این استارت را خطا اعلام می‌کند.

سر داور می‌تواند به ورزشکار به دلیل رفتار نامناسب در مراحل مختلف استارت اخطار دهد و اگر ورزشکار در یک مسابقه به دلیل اجراء نکردن قانون دو اخطار بگیرد، سرداور می‌تواند او را از بازی اخراج نماید.

در مواردی که دلایل خارجی باعث عقیم ماندن یک استارت شوند، یا سرداور با تصمیم استارت موافق نباشد، یک کارت سبز به همه دوندگان نشان داده می‌شود به این معنا که هیچ ورزشکاری در استارت خطایی انجام نداده است.

توضیحات: بخش قوانین استارت در ارتباط با موارد انضباطی (طبق قانون ۱۷.۲ و قانون ۱۷.۵) و خطای استارت (قوانین ۱۷.۷) از آن جهت اهمیت دارد که کل میدان مسابقه بدلیل خطای یک ورزشکار بلاتکلیف نماند. این کار برای حفظ تمامیت این بخش از قوانین و همچنین برای آن است که استارترها و داوران نسبت به قانون ۱۷.۲ و ۱۷.۵ توجه داشته باشند و خطای استارت را مشخص نمایند. چنین رفتاری حال بصورت عمدی و یا سهوی منجر به اجرای قوانین ۱۷.۲ و ۱۷.۵ می‌شود. چنانچه استارت بر این عقیده باشد که رفتار انجام شده سهوی بوده است اعمال قانون ۱۷.۲ به نظر مناسب خواهد بود.

در مقابل مواردی نیز وجود دارد که ورزشکار بدلیل قانونی می‌تواند درخواست تاخیر در اجرای استارت نماید. بنابراین داور استارت توجه ویژه ای به شرایط حاکم حول محوطه استارت می‌نماید؛ بویژه زمانی که استارت بدلیل آماده سازی خود و تنظیم هدفون اندکی از تمرکز خود را از دست می‌دهد. در همه موارد استارتر و سرداور به شکل قانونی و موثر تصمیمات روشن اتخاذ نمایند. با صلاحدید داور، دلایل تصمیمات اتخاذ شده را می‌توان به ورزشکاران حاضر در مسابقه اعلام نمود و یا آنکه از طریق شبکه ارتباطات به گویندگان، تیم رسانه ای مخابره نمود. در زمانی که کارت زرد و قرمز نشان داده می‌شود نباید از کارت سبز استفاده نمود.

توجه: ورزشکاران قطع عضو از ناحیه دست یا ورزشکاران دارای دست کوتاه مجاز هستند از پارچه‌های (محافظ‌های) نرم (چند لایه) برای قرار دادن استامپ (باقیمانده عضو قطع شده) روی آن در زمان استارت مسابقه یا برای بهبود (ارتقاء) تعادل خود، استفاده نمایند. این پارچه‌های محافظ کاملا پشت خط استارت قرار داشته و نباید باعث ایجاد مزاحمت برای سایر ورزشکاران شوند. این محافظ‌ها از رنگ مشابه رنگ پیست یا از یک رنگ خنثی برخوردار باشند (بی رنگ باشند).

توضیحات: همواره حل مسئله رنگ‌های مورد استفاده در پدهایی که ورزشکاران قطع عضو از آن استفاده می‌نمایند کمی با مشکل روبرو است. توصیه می‌شود برچسب هم‌رنگ پیست در اتاق اعلام مهیا باشد تا پدهایی که شرایط لازم را ندارند در آنجا تصحیح شوند.

۶- در مسابقات ویلچرانی و ویلچر سرعت ۸۰۰ متر و یا بیشتر، داور استارتر حق اعلام (فراخوان) برای یک استارت مجدد را دارد (اما ملزم به انجام این کار نیست)، البته این در صورتی است که یک تصادف (برخورد) توسط هر یک از ورزشکاران حاضر در مسابقه در ۵۰ متر اول مسابقه رخ دهد. این باعث کاهش یا لغو اختیار سر داور برای اتخاذ اقدام لازم در خصوص گزارشات دریافتی از داوران در خلال این قسمت از مسابقه نمی شود.

۱۱/۱/۱/۱

۷- ورزشکار، بعد از استقرار کامل در وضعیت نهایی مکان شروع، نباید تا زمانی که تپانچه شلیک نشده، شروع به دویدن کند. اگر، طبق قضاوت استارتر یا فراخوان ها، ورزشکار زودتر شروع به دویدن نماید، این استارت خطا اعلام می شود.

زمانی که سیستم اعلان استارت مورد تایید دوومیدانی جهانی مورد استفاده قرار می گیرد، استارتر و / یا احضار کننده مسئول برای واضح شنیدن علائم صوتی که سیستم در موقع استارت خطا (یعنی موقعی که زمان عکس العمل کمتر از صد هزارم ثانیه است) پخش می کند، گوشی بگذارد. به محض این که استارتر و/یا احضار کننده مسئول، علائم صوتی را شنید و اگر تپانچه شلیک شود، آنگاه ورزشکاران احضار می شوند و استارتر بلافاصله زمان های عکس العمل و سایر اطلاعات موجود در سیستم اعلان استارت را بررسی می کند و مشخص می نماید کدام ورزشکار (ورزشکاران) سبب اعلام خطا شده است.

در راستای اجرای قانون "نحوه استارت زدن" به شرح زیر تعریف می گردد:

(a) در کلاس های مربوطه و در زمانی که استارت به شکل خم شدن بدن اجباری و یا اختیاری باشد (ورزشکار خود نحوه استارت زدن را

انتخاب می نماید) (به قانون ۱۷.۱ توجه ۲ و توجه ۳ رجوع نمائید)، شروع استارت بدین شکل تعریف شده است: هرگونه حرکت ورزشکار

در یک و یا دو پا و یا پروتزهای اندام تحتانی که سبب قطع تماس با تخته استارت شود. (و یا زمانی که از تخته استارت استفاده

نمی نماییم تماس با زمین قطع شود) و یا یک / هر دو دست، دست (های) کوتاه و یا پروتز اندام فوقانی تماس خود را با زمین از دست

بدهند (در این صورت از پد استفاده می شود).

(b) در موقعیت استارت ایستاده، شروع استارت به هر نوع حرکتی اطلاق می شود که منجر به قطع تماس یک / دو پا و یا پروتزهای اندام

تحتانی با زمین گردد.

چنانچه استارتر تشخیص دهد که پیش از صدای تپانچه ورزشکار در جای خود یک حرکت نمود و متوقف نشد و متصل به استارت شد (طبق

موارد فوق) آنگاه این حرکت خطای استارت تلقی می گردد.

توجه ۱: هرگاه در مسابقه ای از سیستم استارت مورد تایید دوومیدانی جهانی استفاده شود؛ داوران مربوطه برای تصمیم گیری از این تجهیزات به

عنوان مدرک استفاده می نمایند.

توجه ۲: هرگونه حرکت نباید به منزله حرکت استارت ورزشکار تلقی شوند. البته چنین مواردی در صورت امکان می تواند منجر به تذکر انضباطی و

یا اخراج از مسابقه شود.

توجه ۳: چنانچه ورزشکاران در موقعیت استارت در حالت ایستاده بطور سهوی نتوانند تعادل خود را حفظ نمایند؛ این تکان ها غیر عمد تلقی شده؛

آنگاه استارت به شکل حالت "بی ثبات" مد نظر قرار می گیرد. هرگاه ورزشکاری در روی خط و قبل از استارت هل داده شود، جریمه ای متوجه وی

نخواهد شد. ورزشکاری که مرتکب چنین کاری شده باشد تذکر انضباطی دریافت نموده و یا از زمین اخراج می شود.

توضیحات: هرگاه پای ورزشکار از زمین و یا صفحه جاپایی جدا نشود خطای استارت محسوب نمی شود. برای مثال باسن ورزشکاری به سمت بالا حرکت می کند ولی بدون آنکه دست و یا پاهای او از زمین جدا شود دوباره به سمت پائین می رود. این مسئله خطای استارت محسوب نمی شود.

همواره اخطار داده شده به ورزشکار باید بدلیل رفتار نامتناسب طبق قانون ۱۸.۷ باشد (یا اگر اخراج با توجه به هشدار قبلی باشد).

در مواردی که "استارت غلت خوردن" (rolling start) روی می دهد؛ منظور زمانی است که استارتر (یا مسئول اعلام) معتقد است ورزشکار با توجه به پیش بینی خود قبل از اعلام استارت تکان خورده است؛ ولی دست و یا پاهای وی قبل از صدای تپانچه حرکتی نداشته است، در آن صورت مسابقه مجدداً از سر گرفته می شود. این کار توسط استارتر و یا مسئول اعلام انجام می شود ولی استارتر نظر نهایی را می دهد چرا که تنها وی می داند در زمان قرار داشتن انگشت بر روی ماشه، ورزشکار در چه حالتی قرار داشته است. در این موارد و زمانی که استارتر یقین دارد ورزشکار پیش از صدای تپانچه تکان خورده است، خطای استارت اعلام می شود. طبق موارد مندرج در نکته ۳ در این مواقع استارترها و داوران باید از هر گونه تعصب بی مورد در مورد اجرای قانون ۱۷.۷ جلوگیری نمایند. البته این موارد سهوی به ندرت روی می دهند چرا که حفظ تعادل در یک استارت دو و یا سه مرحله ای به سهولت انجام خواهد شد. معمولاً این موارد بی جهت خطا محسوب نمی شوند. اگر چنین حرکتی تصادفی تلقی شود؛ به استارترها و داوران توصیه می شود استارت را "بی ثبات" محسوب نموده و طبق قانون ۱۷.۲ مسابقه را ادامه دهند. هر چند تکرار یک رفتار در همان ماده منجر به آن خواهد شد که استارتر و یا داور خطای استارت اعلام نمایند و از دستورالعمل های انضباطی استفاده نمایند و می توان گفت در این مواقع بهترین کار ممکن است.

توجه ۴: در عمل هرگاه یک و یا تعداد بیشتری از ورزشکاران خطای استارت داشته باشند، دیگران نیز باید با صدای بازگشت به حالت اولیه برگردند در غیر اینصورت خطای استارت برای وی در نظر گرفته می شود. استارتر تنها به ورزشکار و یا ورزشکارانی که معتقد است خطای استارت داشته اند اخطار و یا آنها را اخراج می نماید. این مسئله می تواند برای یک و یا چند ورزشکار روی دهد. چنانچه هیچ یک از ورزشکاران خطای استارت نداشته باشند؛ اخطاری به کسی داده نمی شود و به همه آنها کارت سبز نشان داده می شود.

۸- ورزشکاری که مرتکب خطای استارت شده است توسط استارتر از مسابقه اخراج می شود.

۹- در یک استارت خطا، دستیاران استارتر کارهای ذیل را انجام می دهند:

در استارت خطا، در مقابل ورزشکار(ان) خاکی یک کارت زرد و سیاه که با یک خط مورب نصف شده است به علامت اخطار بالا برده می شود. در صورتی که در زمان نشان دادن کارت به ورزشکار خاکی از نشان گذار مسیر استفاده شود؛ علامت مربوطه در نشان گذاری ها نشان داده می شود. توضیحات: هر چند استارتر مسئول اخراج ورزشکار از زمین مسابقه است؛ لیکن دستیار وی مسئول نشان دادن کارت اخراج ورزشکار از زمین مسابقه است. چنانچه ورزشکار فوراً نسبت به این کارت اعتراض شفاهی نماید، موضوع برای بحث به سرداور استارت ارجاع می شود و پس از بررسی اجازه پیگیری اعتراض را به ورزشکار و یا عدم پیگیری آن را اعلام می نماید.

توجه: دلیل آنکه از کارتهای اریب استفاده می شود آن است که بین این کارتها با کارتهای زرد و قرمز که بدلیل انضباطی داده می شوند تفاوت باشد- هرکدام از این کارت ها در محوطه استارت استفاده می شوند. البته تفاوت این کارت ها برای ورزشکاران و افراد ناظر بر استارت کاملاً مشهود باشد؛ بویژه افرادی که نیازمند دریافت اطلاعات هستند مانند گوینده /مفسران رادیو و تلویزیون. توصیه می شود اندازه این کارت های اریب در قطع

A5 باشد و بصورت پشت و رو باشند. برای جلوگیری از صرف هزینه های غیر ضروری، نشان گذاری با رنگ های زرد و قرمز مانند قبل انجام

می شود.

۱۰- اگر استارتر یا هر کدام از دستیارانش به این نتیجه رسیدند که استارت انجام شده به هر دلیلی عادلانه نمی باشد، می توانند به وسیله شلیک اسلحه ورزشکاران را فراخوانند.

توضیحات: اعلام برای بازگشت به خط استارت تنها در زمان خطای استارت اتفاق نمی افتد. این قانون برای شرایط دیگر نیز اعمال می شود مانند سر خوردن تخته استارت، برخورد یک عامل خارجی با یک و یا چند تن از ورزشکاران در زمان استارت و غیره.

غالباً ۵۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰ غی

۱۱- در صورتی که بیش از ۱۲ شرکت کننده و راهنمای دنده شان در یک مسابقه مسافتی وجود داشته باشد، می توان آن ها را برای استارت به دو گروه تقسیم نمود. یک گروه که حدود ۶۵ درصد از محوطه (میدان) مسابقه را در برمی گیرند در خط استارت قوسی عادی قرار می گیرند و گروه دوم در خط استارت قوسی شکل مجزای دیگری که در عرض نیمه بیرونی پیست مشخص شده استقرار می یابند. گروه بیرونی تا پایان اولین قوس نیمه بیرونی پیست که با پرچم یا مخروط مشخص شده می دوند. خط استارت قوسی شکل جداگانه به گونه ای کشیده شود که مسافت دویدن تمامی ورزشکاران یکی شود. هر ورزشکار گروه دوم که در چنین استارتی در مسیر خارجی مخصوص به خود ندود، مانند هر ورزشکار دیگری که در مسیر خود ندود، از آن مسابقه اخراج خواهد شد.

در مسابقاتی که استارت آن به حالت عادی خط استارت و پایان است (home straight)، یک خط شکسته در یک مسابقه ۸۰۰ متر وجود دارد که نشان می دهد در چه محلی ورزشکاران گروه دوم / بیرونی باید به ورزشکاران با استارت معمولی بپیوندند. در مسابقاتی که استارت در

back straight است (استارت ۲۰۰ متری) پیست باید برای گروه شروع کننده در ابتدای مسیر پایان علامت گذاری شود تا نشان دهد در چه محلی، ورزشکارانی که در گروه دوم/بیرونی استارت زده اند باید به ورزشکاران استارت عادی بپیوندند. این نشان می تواند یک علامت ۵ در ۵ سانتیمتری روی خط بین مسیرهای ۴ و ۵ (مسیرهای ۳ و ۴ در پیست های ۶ مسیری) باشد که دقیقاً قبل از آن یک پرچم یا مخروط گذاشته می شود تا دو گروه با هم متقارن شوند.

قانون ۱۸: مسابقه

(قانون ۱۶۳)

۱- جهت دویدن بر خلاف جهت عقربه های ساعت باشد. مسیرها با شماره یک برای مسیر داخلی سمت چپ شماره گذاری شوند. توضیحات: هرگاه شرایط ایجاب نمود و پیست بدرستی بازدید شده باشد؛ آنگاه موادی که بطور مستقیم می باشند را می توان در خلاف جهت برگزار نمود؛ برای مثال به سمت راست.

آگزه ی هف

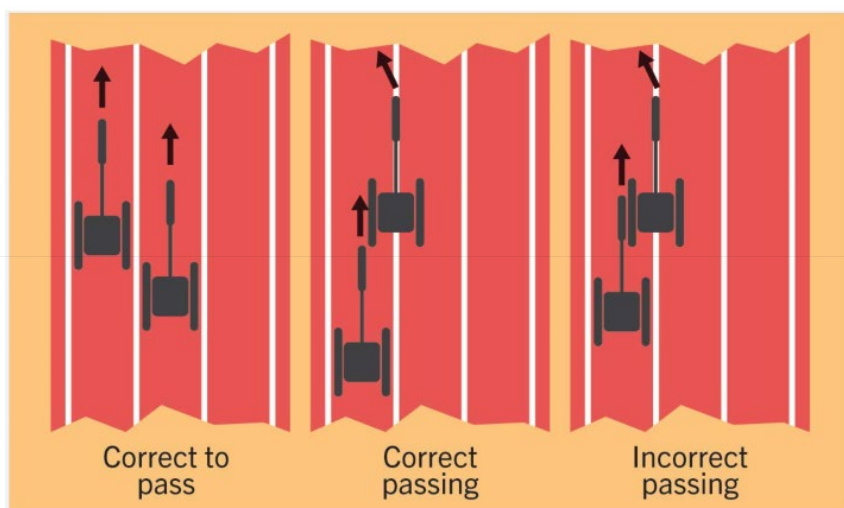
۲- اگر ورزشکار یا راهنمای وی در حال مسابقه تنه بخورد یا مانعی برایش ایجاد شود، به نحوی که از پیشروی او جلوگیری نماید: (a) اگر این تنه زدن یا ایجاد مانع غیر عمدی باشد یا توسط یک ورزشکار دیگر صورت نگرفته باشد، و اگر داور تشخیص دهد ورزشکار یا تیمش به طور جدی به خاطر تنه خوردن و یا ایجاد مانع طبق ماده ۲۰۱۳.۷ زیان دیده اند، می تواند دستور دهد مسابقه تکرار شده یا ورزشکار یا تیم زیان دیده در دور بعدی آن ماده شرکت کند.

(b) و چنانچه داور تشخیص دهد یک ورزشکار دیگر یا راهنمایش به دیگری تنه زده یا مانع ایجاد کرده، ورزشکار خاطی (یا تیمش) از آن مسابقه اخراج می‌شوند. اگر داور تشخیص دهد یک ورزشکار به طور جدی طبق ماده ۲۰۱۳.۷ به خاطر تنه خوردن و یا ایجاد مانع زیان دیده، می‌تواند دستور دهد مسابقه بدون حضور ورزشکار محروم شده (یا تیمش) تکرار شده یا ورزشکار (یا تیم) زیان دیده (بدون حضور ورزشکار محروم شده یا تیمش) در دور بعدی آن ماده شرکت کند.

در هر دو مورد بالا a و b، ورزشکار زیان دیده (یا تیم وی) باید آن مسابقه را با تلاش صادقانه به اتمام برساند.

۳- در خلال مسابقات ویلچررانی، راندن ویلچر به طرف جلو به هر روش دیگری به غیر از هل دادن چرخ‌ها یا دسته طوقه چرخ‌ها توسط ورزشکار، منجر به حذف ورزشکار از دور مسابقه خواهد شد.

۴- در خلال مسابقات ویلچررانی و سه چرخه رانی، ورزشکاری که از پشت در حال تلاش برای سبقت گرفتن می‌باشد، مسئولیت تضمین فاصله ایمن کامل از ویلچری که از آن سبقت می‌گیرد، را قبل از عبور از وی بر عهده دارد. ورزشکاری که از او سبقت گرفته می‌شود، نباید باعث ایجاد سد یا ممانعت از سبقت ورزشکار پشت سری خود پس از رویت چرخ (های) جلوی ویلچر آن ورزشکار گردد.

شکل ۴ - سبقت گرفتن ویلچرها

چیزه * یقن کج قش

۵-

(a) در تمام مسابقات دویی که ورزشکاران در روی خط می‌دوند، هر یک از شرکت کنندگان یا راهنمای وی از شروع تا پایان در مسیری که به او اختصاص داده شده می‌دوند. این موضوع در مورد هر بخش از مسابقه که باید در مسیر دویده شود اعمال خواهد شد.

(b) در تمامی مسابقات دو (یا قسمتی از مسابقات آن) که در مسیرهای مشخص دویده نمی‌شوند، ورزشکار و یا دونده راهنمایی که بر اساس قانون ۱۷/۱۱ در قوس نیمه بیرونی پیست می‌دود، نباید داخل یا روی جدول (حاشیه) یا خطوط مشخص کننده مرز پیست (داخل پیست یا نیمه بیرونی پیست) بدود و یا پا بگذارد.

به غیر از قانون ۱۸.۶، چنانچه سرداور با گزارش داور، کمک داور و یا بطریق دیگری قانع شود، ورزشکار و یا دونده راهنمایی که این قانون را نقض نموده اند از مسابقه اخراج می‌شوند و چنانچه ماده آنها امدادی باشد آنگاه تیم از مسابقه اخراج خواهد شد.

۶- در موارد ذیل ورزشکار و یا دونده راهنما و یا در صورتی که ماده امدادی باشد تیم وی اگر در مسیر اختصاصی خود ندوند، از انجام مسابقه محروم نخواهند شد:

(a) اگر ورزشکار به وسیله شخص دیگری هل داده شود تا در خارج از مسیر خود یا روی یا داخل جدول یا خطها و علائم مرزی پا بگذارد، بدود یا چرخش وارد شود، یا:

(b) در خارج از مسیر در خط مستقیم یا در قوس خارج از خط بیرونی مسیر خود پا بگذارد، بدود یا چرخش وارد شود، بدون آن که از این بابت بهره ای ببرد و مانع دونده دیگری هم نشود یا تنه نزند به گونه ای که مانع پیشرفت دیگری شود. چنانچه در این موقعیت برتری نصیب وی شود؛ ورزشکار از زمین اخراج می شود.

توجه: برتری ابزار شامل بهبود موقعیت فرد با هر وسیله ای است و منظور خارج شدن از حالت سکون در مسابقه است؛ بطوری که بر روی لبه داخلی و یا خارجی پیست قدم بگذارد.

توضیحات: این مطلب عملکرد ورزشکاری را تشریح می نماید که درصدد خارج کردن خود از حالت سکون و بهبود وضعیت جسمی خود به داخل پیست است (حال این کار بصورت عمدی و یا پس از هل دادن توسط ورزشکار دیگری صورت گرفته باشد) که با دويدن به داخل پیست صورت می گیرد. هر چند بطور معمول دويدن در داخل خط ۱ پیست و در راستای مسیر مستقیم (بصورت مجزا از خطوط دیگر) منجر به اخراج از مسابقه نمی شود؛ لیکن اگر داور احساس نماید ورزشکار با این کار درصدد برتری جویی است آنگاه با صلاحدید خود دستور به اخراج وی خواهد داد. در چنین مواقعی ورزشکار باید فوراً و بدون هیچ گونه کسب برتری به پیست برگردد.

۷- در مسابقات و بازی های IPC (به بخش a و b رجوع شود) ابتدای استارت ماده ۸۰۰ متر باید دونده در مسیر مختص به خود بدود تا نزدیک ترین لبه، جایی که خط تغییر مسیر علامت گذاری شده است .

خط تغییر مسیر خطی خمیده به عرض ۵۰ میلیمتر است که بعد از اولین قوس مشخص شده، به غیر از مسیر (lane) یک، بقیه مسیرها را قطع می کند. برای کمک به شرکت کنندگان در شناسایی خط تغییر مسیر، می توان مخروط یا منشورهای کوچکی به ابعاد ۵ در ۵ سانتیمتر که ارتفاع آن بیش از ۱۵ سانتیمتر نباشد، و ترجیحاً متفاوت با رنگ خط مسیر و خطوط مسیر، دقیقاً قبل از محل تقاطع خط مسیر و خط تغییر مسیر قرار داد. چنانچه ورزشکار و یا دونده راهنمای وی و یا در ماده امدادی تیم وی این قانون را رعایت نمایند، از زمین مسابقه اخراج خواهند شد.

توجه ۱: مخروطها نباید روی پیست برای مسابقات ویلچرانی و سه چرخه رانی قرار داده شود. نشان های رنگی و یا مخروط ها حداکثر در اندازه ۵۰ در ۵۰ میلیمتر در محل تلاقی خطوط در محل خط شکسته قرار می گیرند.

توضیحات: علاوه بر پرچم ها، برخی نشان های رنگی نیز بر روی سطح پیست و در محل تلاقی خطوط قبل از رسیدن به محل خط شکسته قرار می گیرند که بیشتر برای ورزشکاران قابل رویت است و سد راه آنها نیز نخواهد شد. البته رنگ این نشان های رنگی با برچسب به شکل متمایز از پیست و خطوط سفید باشند. نشان های رنگی از جنس نرم می باشند و نباید هیچ گونه مزاحمتی برای ورزشکاران ایجاد نمایند.

توجه ۲: برای مسابقات ویلچرانی، یک پرچم با ارتفاع ۱،۵ متر در انتهای دو طرف خط شکسته قرار داده می شود. یکی از آنها داخل و دیگری خارج از پیست قرار می گیرند.

توجه ۳: در مسابقات ویلچرانی، زمانی که منتهی الیه چرخ عقب ویلچر (با زمین تماس پیدا نموده است) از لبه خط شکست نزدیک به خط استارت بگذرد، ورزشکاران می‌توانند از خط خود خارج شوند.

توجه ۴: در مسابقات مورد تایید پارا دوومیدانی جهانی، (به بخش B-3.1.2 d رجوع شود) کشورها می‌توانند برای عدم استفاده از خطوط (lanes) توافق نمایند.

۸- در کلاس های T11-12، ورزشکاران مواد دو بطور کامل و یا بخشی از آن را در داخل خط های خود می‌دوند و به هر یک از آنها دو خط اختصاص می‌یابد. خطوط استارت در استارت تفکیک شده (حاشیه دار)، در خطوط ۱، ۳، ۵، ۷ خواهند بود.

توضیحات: از جهت داوری این دو خط باید قابل مشاهده و با یک خط نشان گذاری شوند (خطوط ۱+۲ برابر است با خط ۱، خطوط ۳+۴ برابر است با خط ۳ و ادامه آن). تعیین سمت قرار گرفتن دهنده راهنما در کنار ورزشکار با نظر ورزشکار خواهد بود. ورزشکار و دهنده راهنما از استارت تا خط پایان ملزم به انجام مسابقه در محدوده خط تعیین شده خود می‌باشند (هر دو در بین ۲ خط تعیین شده قرار گرفته باشند).

به ورزشکاران کلاس ورزشی T12 که بدون دهنده راهنما می‌دوند ۲ خط اختصاص داده می‌شود. آنها می‌توانند تخته استارت خود را در هر جایی از خط استارت و در محدوده خط تعیین شده قرار دهند و از زمان استارت مسابقه تا خط پایان ملزم به حفظ موقعیت خود در محدوده خط تعیین شده می‌باشند.

کایه ی عکف ا ه ا

۹- وقتی ورزشکار و / یا دهنده راهنما (همراه) در طی مسابقه به اختیار از پیست خارج شوند، به استثناء زمانی که تبعیت از قانون ۲۳.۵ صورت گیرد، نباید به ورزشکار اجازه ادامه مسابقه داده شود و نتیجه به عنوان یک مسابقه تمام نشده درج می‌گردد. اگر ورزشکار و/یا راهنمایش برای برگشت مجدد به بازی یا ادامه آن تلاش نمایند، داور ورزشکار خاطی را از دور مسابقه محروم می‌نماید.

ف ف ا ا ا ن ن ق ی ظ

۱۰- به استثناء موارد مندرج در قانون ۲۳.۳، ورزشکاران مجاز نیستند برای کمک به خود علائم کنترل ایجاد کنند یا اشیایی را روی پیست یا حاشیه آن قرار دهند. داوران فوراً به ورزشکار استفاده کننده از علائم فاقد شرایط مندرج در قانون می‌خواهد تا آنها را بردارد. اگر این اقدام را انجام ندهند آنگاه خود آنها را بر می‌دارند.

توجه: موارد جدی را طبق قانون ۸.۲ و ۲۰.۱۳.۵ با آنها برخورد می‌شود.

م ک ا ل ط ه ی ن آ ی خ ه ه

۱۱- تمامی وسائل اندازه گیری باد و مورد استفاده توسط یک سازمان مورد تایید مرجع اندازه گیری ملی تایید گردد به این نحو که تمامی نتایج

اندازه گیری شده مطابق با استانداردهای ملی و بین المللی باشد.

۱۲- دستگاه بادسنج غیر مکانیکی در تمامی بازی ها و مسابقات IPC، (به بخش B-3.1.2 a و b رجوع شود) و در نتایجی که برای ثبت و تایید رکورد جهانی دریافت می‌شود، مورد استفاده قرار بگیرد.

بادسنج مکانیکی دارای حفاظ مناسب باشد تا ضربه هرگونه ورزش باد را کاهش دهد. جایی که از لوله های تو خالی استفاده می‌شود، در ازای آنها در هر طرف ابزار اندازه گیری حداقل دو برابر قطر لوله باشد.

۱۳- برای مواد دوها، بادسنج در کنار مسیر مستقیم، چسبیده به خط و در فاصله ۱/۵ متری از خط پایان قرار می‌گیرد. ۱/۲۲ متر از زمین ارتفاع داشته و فاصله اش از پیست بیش از ۲ متر نباشد.

۱۴- بادسنج می‌تواند به صورت خودکار یا کنترل از راه دور شروع به کار کرده و یا متوقف شود و اطلاعات به طور مستقیم به کامپیوتر مسابقه انتقال یابد.

۱۵- دوره های زمانی که برای آن سرعت باد اندازه گیری می‌شود به شرح ذیل می‌باشند:

در ماده ۱۰۰ متر - برای ۱۰ ثانیه فوراً بعد از استارت.

در ماده ۲۰۰ متر - سرعت باد برای یک دوره ۱۰ ثانیه ای اندازه گیری می‌شود که با ورود اولین دهنده به خط مستقیم شروع، این دوره زمانی نیز آغاز می‌گردد.

۱۶- بادسنج بر حسب متر بر ثانیه باشد و بتواند هر ثانیه یک دهم متر بالاتر برود، مگر آن که رقم اعشار دوم در جهت مثبت صفر باشد. (یعنی قرائت ۲/۰۳+ متر بر ثانیه به صورت ۲/۱+ و قرائت ۲/۰۳- متر بر ثانیه به صورت ۲/۰- ثبت شود.) وسائل اندازه گیری که قرائت دیجیتالی آن به صورت دهم ثانیه از متر بر ثانیه است به نحوی ساخته شود که با این قانون مطابقت داشته باشد.

كَلَامٌ لِّلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ عَذَابَ اللَّهِ

۱۷- زمان‌های میانی مسابقات و زمان‌های مقدماتی برای به پایان رساندن به طور رسمی اعلام و/یا نمایش داده می‌شوند. در غیر این صورت،

هیچ کس در زمین بازی، قبل از تایید سرداور مربوطه، حق ندارد بدون اجازه قبلی از سر داور مربوطه که آنهم تنها به یک نفر داده می‌شود

این زمان‌ها را به ورزشکار اطلاع دهد.

ورزشکارانی که زمان‌های میانی به آنها بصورت غیر قانونی اعلام می‌شود، به منزله دریافت کمک محسوب می‌شود و طبق مفاد قانون ۷.۲ با آنها برخورد خواهد شد.

در کلاس‌های ورزشی T12 در مواد دو ۸۰۰ متر و بالاتر، ورزشکاران می‌توانند افراد کمکی از پرسنل به غیر از مسئولین مسابقه داشته باشند. این افراد می‌توانند از یک نقطه داخل محوطه مسابقات و چسبیده به خط که برای این منظور توسط سرداور مربوطه مشخص شده، تایم‌های میانی (میان مرحله ای) را اعلام نمایند. تعیین این محل بر عهده نماینده فنی است.

توجه ۱: افرادی که در محل تعیین شده داخل محوطه مسابقه قرار می‌گیرند نمی‌توانند هیچ گونه راهنمایی را به غیر از اعلام زمان‌های میانی به آنها بکنند. تخطی از این قانون، منجر به دادن اخطار و یا اخراج ورزشکار طبق قانون ۷.۲ خواهد شد.

توجه ۲: محوطه مسابقه که محدودیت‌هایی برای حضور اشخاص را دارد، نیز مشمول این مسئله می‌شود زیرا که طبق قوانین و مقررات زمان برگزاری مسابقه، محوطه مربوطه دارای محدودیت‌هایی برای ورود و دسترسی ورزشکاران در حال مسابقه و پرسنل مسئول است.

فَقِيهِمْ لِيَعْلَمَ الَّذِينَ غَدَا هُمْ أَنَّ اللَّهَ يَوْمَئِذٍ شَاقٌّ

۱۸- در مسابقات دو ۵۰۰ و ۱۰۰۰ متر، کمیته برگزاری، آب و اسفنج‌هایی را در صورتی که شرایط آب و هوایی ایجاب کند در اختیار ورزشکاران قرار خواهد داد.

(a) ورزشکار و یا دهنده راهنما در هر زمان می تواند آب و یا تنقلات را با دست و یا همراه خود داشته باشد البته در صورتی که آنها را در خط استارت و یا ایستگاه های تعیین شده دریافت نموده باشد.

(b) ورزشکار / راهنمایی که نوشیدنی و یا تنقلات خود را از مکانی به غیر از محل تعیین شده دریافت نماید (به استثناء زمانی که بدلیل پزشکی بطور مستقیم زیر نظر داور مسابقه دریافت می نماید) و در صورتیکه از ورزشکار / راهنمای دیگر دریافت کند بطور معمول بدلیل تخلف صورت گرفته یک کارت زرد دریافت می نماید. در مرتبه دوم؛ داور ورزشکار را با نشان دادن کارت قرمز اخراج می کند. ورزشکار فوراً باید زمین مسابقه را ترک نماید.

توجه: ورزشکار / راهنما می تواند تنقلات را از محل رسمی تعیین شده دریافت و به ورزشکار / راهنمای دیگر بدهد؛ البته در صورتیکه این کار در محل استارت و یا محل در تعیین شده انجام شود. البته هرگونه حمایت مستمر از ورزشکار / راهنما به یک و یا چند ورزشکار / راهنما بدین صورت به شکل کمک غیر منصفانه تلقی شده و متعاقب آن اخطار و اخراج از مسابقه برای وی در نظر گرفته می شود.

قانون ۱۹: پایان مسابقه

(قانون ۱۶۴)

۱- پایان مسابقه دو با خط سفیدی به عرض ۵ سانتیمتر مشخص می شود.

توجه: در مسابقاتی که خارج از استادیوم پایان می یابند، خط پایان می تواند پهنایی برابر با حداکثر ۳۰ سانتیمتر بوده و رنگی متضاد با منطقه پایان داشته باشد.

۲- دوندگان دارای نقص عضو (ambulant) باید به ترتیبی که تنه آنها (به غیر از سر، گردن، بازوها، ران ها، دستها و پاها) به صفحه عمودی لبه نزدیک تر خط پایان می رسد، رده بندی شوند.

۳- در مسابقات ویلچررانی / سه چرخه رانی، ورزشکاران به ترتیبی قرار بگیرند که در این ترتیب، مرکز محور چرخ جلو به سطح (صفحه) عمودی لبه نزدیک تر خط پایان، طبق تعریف فوق برسد.

۴- در مسابقات ویژه ورزشکاران در کلاس های ورزشی T11-12 که به همراه یک دهنده راهنما مسابقه می دهند، در این صورت ورزشکار باید جلوتر از دهنده راهنما به لبه خط پایان برسد، در غیر این صورت ورزشکار از دور مسابقه حذف خواهد شد.

۵- محدودیت های زمانی مسابقه (کلاس های ورزشی T32-34 و T51-54)

در مسابقات ویلچررانی ۱۵۰۰ متر یا بالاتر، مسئولین مسابقه می توانند مسابقه را به خاتمه رسانده و پیست را بعد از انقضای محدوده زمانی مورد توافق، تخلیه نمایند. هر ورزشکاری که پس از پایان یک مسابقه، مسافت تعیین شده را به اتمام نرساند، در برگی نتایج رسمی به عنوان DNF (یعنی فردی که مسابقه را به اتمام نرسانده است) نشان داده شود. داور مسابقه حق کنار گذاشتن هر ورزشکاری که (با ورزشکار درگیر) دچار هم پوشانی یا برخورد با یکدیگر شوند (دارای حالت overlap شوند) را دارد.

قانون ۲۰: وقت گیری و Photo Finish

(قانون ۱۶۵)

۱- سه روش جایگزین زمان سنجی به عنوان زمان سنجی رسمی شناخته می‌شود:

(a) زمان سنجی دستی

(b) زمان سنجی تمام خودکار که از دستگاه Photo Finish به دست می‌آید.

(c) فقط برای مسابقات جاده ای - زمان سنجی توسط یک سیستم دارای رادار انجام می‌گیرد.

۲- برای مسابقات ویلچر رانی / سه چرخه رانی، طبق قانون 20.1 a, b زمان از لحظه ای گرفته می‌شود که یک قسمت از بدن ورزشکار (یعنی

نیم تنه بالا که از سر شروع می‌شود تا گردن، بازوها، ران ها، دست‌ها و پاها) به صفحه عمودی نزدیک ترین لبه خط پایان برسد.

۳- در مسابقات ویلچر رانی و سه چرخه رانی، زمان مسابقه تا لحظه ای که در آن مرکز محور چرخ جلو ویلچر ورزشکار به صفحه عمودی لبه نزدیک

تر خط پایان

می‌رسد طبق موارد فوق الذکر اندازه‌گیری می‌شود.

۴- زمان های تمام کسانی که به خط پایان می‌رسند ثبت می‌گردد. همچنین، در صورت امکان زمان های هر دور مسابقات ۸۰۰ متر و بالاتر ثبت

شوند.

غرفه "ز" ز

۵- وقت نگهداران در راستای خط پایان و در صورت امکان، باید در جایی بایستند که حداقل ۵ متر از مسیر بیرونی پیست فاصله داشته باشد. برای

آن که همگی بتوانند دید خوبی بر خط پایان داشته باشند، سکوی مرتفعی مهیا شود.

۶- وقت نگهداران از تایمرهای الکترونیکی دستی که صفحه نمایش دیجیتالی دارند استفاده نمایند. همه این گونه ابزارهای زمان سنجی برای انجام

این قوانین "ساعت" خوانده می‌شود.

۷- زمان های میانی و دورها یا توسط اعضاء تعیین شده تیم وقت نگهداران که دارای ساعت هایی با قابلیت ثبت بیش از یک زمان هستند ثبت شود

یا توسط وقت نگهداران اضافی و یا زمان سنج خودکار.

۸- زمان از لحظه بیرون آمدن شعله / دود تپانچه محاسبه می‌شود.

۹- سه نفر وقت نگهدار رسمی (که یکی از آنها وقت نگهدار ارشد خواهد بود) و یک یا دو وقت نگهدار اضافی زمان برنده هر ماده و سایر نتایج را

ثبت می‌نمایند.

زمان هایی که با ساعت های وقت نگهداران اضافی ثبت شده است در نظر گرفته نمی‌شود مگر این که یک یا چند ساعت وقت نگهدارها زمان را به

درستی ثبت نکرده باشند که در این صورت وقت نگهدارهای اضافی به ترتیبی که قبلا معین شده احضار می‌شوند، به نحوی که در تمام مسابقات دو،

زمان رسمی برنده را سه وقت نگهدار ثبت کرده باشند.

۱۰- وقت نگهدار مستقل و بدون نشان دادن ساعت خود و یا گفت و گو با شخص دیگری درباره زمان خود، زمانش را روی برگه های رسمی ثبت، و

پس از امضاء آن به وقت نگهدار ارشد که ساعت‌ها را جهت تایید زمان های گزارش شده امتحان می‌نماید تحویل می‌دهد.

۱۱- برای تمام مسابقات که با سیستم دستی زمان سنجی شده اند، زمان‌ها به ترتیب ذیل خوانده و ثبت می‌شوند:

(a) در مسابقات داخل پیست، زمان‌ها به یک دهم ثانیه بیشتر بعدی خوانده می‌شود، مگر آن که زمان دقیقاً یک دهم یک ثانیه باشد. برای مثال زمان ۱۰.۱۱ را به صورت ۱۰.۲ ثبت نمایند.

(b) در مسابقاتی که تمام یا قسمتی از آن در خارج از ورزشگاه انجام می‌شود، زمان به ثانیه کامل طولانی‌تر بعدی تبدیل می‌شود، یعنی زمان ماراتن ۲:۳۹:۴۴.۳ به صورت ۲:۳۹:۴۵ ثبت می‌شود؛ مگر آن که زمان دقیقاً یک ثانیه کامل باشد.

۱۲- اگر بعد از تبدیل زمان‌ها همان‌طور که در بالا گفته شد، از سه دستگاه دو ساعت با هم مطابقت داشته باشند و ساعت سوم مطابقت نداشته باشد، زمان ثبت شده با دو ساعت، زمان رسمی خواهد بود. اگر هر سه زمان سنجی با هم مغایر باشند، زمان میانی رسمی خواهد بود. اگر فقط دو زمان در اختیار باشد، و هر دو متفاوت باشند، زمان طولانی‌تر رسمی خواهد بود.

۱۳- وقت نگهدار ارشد که مطابق با قوانین بالا عمل خواهد کرد، زمان رسمی هر شرکت کننده را تعیین می‌کند و نتیجه را برای انتشار در اختیار منشی مسابقات قرار می‌دهد.

آه اُغ غف لُی ز ن ا ا قضا کمض ق آه اُغ Photo Finish آه اُغ

۱۴- برای این که یک سیستم توسط دوومیدانی جهانی مورد تایید قرار گیرد، قبل از مسابقه آزمایش شده و در زمان مسابقه دارای "گواهی نامه دقت" با اعتبار ۴ سال مسابقه بوده و دیگر موارد به شرح ذیل می‌باشد:

(a) دوربین سیستم در امتداد خط پایان مستقر می‌شود تا بتواند با عکس‌های متعدد (ترکیبی) لحظه پایان را کاملاً ثبت و ضبط نماید.

(i) در مسابقات ذکر شده در بخش B-3,1.2 این عکس ترکیبی حداقل متشکل از هزار عکس گرفته شده در یک ثانیه می‌باشد.

(ii) در سایر مسابقات، این تصویر ترکیبی، متشکل از ۱۰۰ عکس در یک ثانیه خواهد بود.

در هر دو مورد بالا، این تصویر به صورت یک درجه زمان بندی یک پارچه به ترتیب از اول تا آخر در هر یک صدم ثانیه می‌باشد.

(b) دستگاه به طور خودکار از طریق تپانچه استارتر شروع به کار می‌کند تا این که تاخیر کلی بین صدای شلیک تپانچه یا اعلام بصری مشابه آن و شروع سیستم زمان سنجی، ثابت و برابر یا کمتر از یک هزارم ثانیه باشد.

۱۵- به منظور تایید تراز بودن صحیح دوربین و تسهیل در قرائت فیلم دستگاه Photo Finish، محل تقاطع خطوط مسیر و خط پایان با یک طراحی مناسب سیاه رنگ شده باشد. این قسمت کاملاً در همان محل تقاطع بوده و بیش از دو سانتیمتر از لبه ابتدای خط پایان را نگیرد.

برای تسهیل بیشتر در قرائت فیلم دستگاه، نشان‌های سیاه رنگ مشابه را در هر طرف محل تقاطع خط مقتضی و خط پایان می‌توان قرار داد.

توضیحات: چنانچه بخواهیم یک حداقل را برای تحقق دقت لازم طبق قانون ۲۰.۲۴ تعریف نماییم؛ باید یک ترکیب حداقل ۱۰۰ تصویر در هر ثانیه را داشته باشیم. برای تحقق دقت ذکر شده در قانون ۲۲.۲ و تعیین آن سیستم زمان سنجی برابر با ۰/۰۰۱ ثانیه باشد که حداقل ۱۰۰۰ مولفه تصویر در ثانیه ثبت شود. اغلب سیستم‌های Photo Finish حداقل ۱۰۰۰ تصویر در ثانیه می‌گیرند.

۱۶- مقام ورزشکاران از روی تصویر دارای یک مکان نما که بر اساس زمان به صورت ستون وار مدرج شده خوانده می‌شود.

۱۷- سیستم باید بتواند به طور خودکار زمان‌های پایان ورزشکاران را ثبت و مشخص کرده و بتواند یک تصویر چاپی که نشان دهنده زمان هر ورزشکار باشد را ارائه دهد. علاوه بر آن، سیستم دارای جدول نتایج (جهت بازیابی نتایج) باشد که در آن زمان همه ورزشکاران را نشان دهد. تغییرات بعدی خودکار ارقام و ارقام دستی وارد شده (مانند زمان استارت، زمان پایان) توسط سیستم خودکار در مقیاس زمانی به شکل تصویر چاپی و جدول نتایج نشان داده می‌شود.

۱۸- سیستم زمان سنجی که بصورت خودکار تنها در مرحله پایان عمل می‌کند برای ثبت زمان در نظر گرفته می‌شود، البته در صورتی که سیستم طبق قانون ۲۰.۸ از دقت کافی برخوردار باشد.

فیلم مربوطه را می‌توان به عنوان پشتیبان معتبر جهت تعیین مقام‌ها و تنظیم فواصل زمانی بین دوندگان به کار برد.

توجه: اگر مکانیزم زمان سنجی با تپانچه استارتر شروع نشود، درجه زمان بندی زمانی روی فیلم این واقعیت را به طور خودکار نشان خواهد داد.

۱۹- سیستمی که به شکل خودکار در خط استارت عمل می‌نماید نباید دستی و یا خودکار باشد و بنابراین نباید برای ثبت زمان های رسمی مورد استفاده قرار گیرد.

کارکرد سیستم

۲۰- سرداور Photo Finish مسئول کارکرد سیستم می‌باشد. پیش از استارت مسابقه وی جلسه ای را با پرسنل فنی خواهد داشت و با تجهیزات و نصب و راه اندازی آن آشنا خواهد شد. با همکاری داور پیست و استارتر وی یک تست پیش از نوبت آغاز مسابقه خواهد گرفت تا از نحوه کارکرد استاندارد دستگاه بصورت خودکار در زمان ۰.۰۰۱ ثانیه اطمینان حاصل نماید. وی همچنین بر نحوه انجام تست تجهیزات نظارت خواهد داشت و از صحت کارکرد دوربین (ها) اطمینان حاصل خواهد نمود.

۲۱- حداقل در هر طرف، یک دوربین Photo Finish کار گذاشته می‌شود. این سیستم‌های زمان سنجی، ترجیحاً از نظر فنی مستقل می‌باشند؛ یعنی با منابع نیروی متفاوت و با وسایل و کابل‌های جداگانه صدای تپانچه استارتر را ضبط و تقویت کند.

توجه: هر جا که دو یا چند دوربین Photo Finish به کار می‌رود، قبل از شروع مسابقه، یکی از آن‌ها از سوی نماینده فنی (یا داور بین‌المللی Photo Finish - اگر تعیین شده باشد) به عنوان دستگاه رسمی تعیین شود. زمان‌ها و رکوردهای به دست آمده از سایر دوربین‌ها نباید در نظر گرفته شود مگر این که دلیلی بر تردید در صحت کار دوربین رسمی وجود داشته باشد و یا نیاز به استفاده از تصاویر اضافی برای حل تردیدهای موجود در ترتیب پایان مسابقه باشد (یعنی دوندگان به طور کامل یا تا حدودی در دوربین رسمی نامشخص باشند).

۲۲- داور ارشد Photo Finish، با همکاری دستیاران خود، مقام‌های شرکت کنندگان و در نتیجه زمان‌های رسمی آن‌ها را تعیین خواهد کرد. او اطمینان یابد این نتایج به طور صحیح وارد یا به سیستم نتایج مسابقه منتقل شده و به دبیر مسابقات داده شده است. وی همچنین در صورت لزوم تصمیمات مقتضی و یا اخراج از مسابقه را طبق قانون ۱۹.۴ اتخاذ خواهد نمود.

توضیحات: در مسابقات بزرگ هرگاه از فناوری استفاده شود، تصویر Photo Finish اغلب فوراً بر روی صفحه نمایشگر و یا در اینترنت منتشر می‌شود. این کار برای ورزشکاران و یا افراد همراه آنها انجام می‌شود که خواهان اعتراض هستند ولی با دیدن تصاویر متقاعد شده و از انجام آن منصرف گردند.

۲۳- زمان هایی را که از دوربین Photo Finish گرفته شده به عنوان زمان رسمی در نظر گرفت مگر این که به هر دلیلی مقام رسمی مربوطه نظر دهد که آن ها مطمئناً نادرست هستند. در چنین موردی، زمان های وقت نگهداران پشتیبان، که در صورت امکان بر اساس اطلاعات حاصل از فواصل زمانی تصویر Photo Finish تنظیم شده، زمان رسمی محسوب می شود. چنین وقت نگهداران پشتیبانی هر جا که امکان عدم موفقیت ابزار زمان سنجی وجود دارد با صلاحدید نماینده فنی تعیین شوند.

۲۴- زمان ها به شرح ذیل از تصویر Photo Finish خوانده می شوند:

- (a) برای تمام مسابقات دو تا ۱۰۰۰۰ متر زمان بر مبنای یک صدم ثانیه خوانده می شود، اگر زمان دقیقاً یک صدم ثانیه نباشد، به یک صدم ثانیه طولانی تر بعدی خوانده می شود. برای مثال ۲۶:۱۷.۵۳۳ را به شکل ۲۶:۱۷.۵۴ نشان می دهند.
- (b) برای آن دسته از مسابقات دو که تمام یا قسمتی از آن خارج از ورزشگاه برگزار می شود زمان بر مبنای یک صدم ثانیه خوانده و به ثانیه کامل طولانی تر بعدی ثبت می شود. برای مثال برای دو ماراتن، زمان به دست آمده ۲:۰۹:۴۴.۳۲۲ به صورت ۲:۰۹:۴۵ ثبت می شود.

سیستم زمان سنجی خودکار (Transponder)

۲۵- استفاده از سیستم های زمان سنجی راداری مورد تایید IPC می تواند در مسابقات دو جاده ای مورد استفاده قرار گیرد به شرط آن که:

- (a) هیچ یک از دستگاه های مورد استفاده در قسمت استارت، در طول مسیر یا خط پایان نباید به گونه ای نصب شوند که مانع یا مشکلی برای پیشروی (حرکت رو به جلوی) یک ورزشکار به وجود آورند.
- (b) وزن رادار (گیرنده / فرستنده) و ضمائم نصب آن بر روی لباس ورزشکار نباید سنگینی محسوسی داشته باشد.
- (c) سیستم با شلیک تپانچه استارت شروع به کار کند یا باید با سیگنال استارت هماهنگ باشد.
- (d) ورزشکار نباید بتواند در طی مسابقه، در خط پایان یا در هر مرحله ای در فرآیند نتیجه گیری این سیستم دخالتی داشته باشد.
- (e) برای کلیه مسابقات دو زمان بر مبنای یک دهم ثانیه خوانده و به ثانیه کامل طولانی تر بعدی ثبت می شود؛ یعنی برای دو ماراتن زمان به دست آمده ۲:۳۹:۴۴.۳ به صورت ۲:۳۹:۴۵ ثبت می شود.

توجه: زمان رسمی، زمان ثبت شده میان دو زمان شلیک تپانچه (یا سیگنال استارت تنظیم شده) و رسیدن ورزشکار به خط پایان می باشد. اما زمان سپری شده میان دو نقطه گذشتن ورزشکار از خط شروع و پایان تنها به ورزشکار اطلاع داده می شود و زمان رسمی تلقی نمی گردد.

- (f) توصیه می شود از داوران و / یا دستگاه های ضبط کننده ویدئویی استفاده گردد تا به تشخیص ترتیب رسیدن ورزشکاران به خط پایان و کمک شود.

۲۶- سر داور مسئول زمان سنجی خودکار (TRANSPONDER) مسئولیت عملکرد این سیستم را بر عهده داشته باشد. قبل از شروع مسابقه، وی با کادر فنی مسئول این سیستم ملاقات و خود را با این تجهیزات آشنا خواهد نمود و همه تنظیمات قابل اجرا را کنترل نماید. وی بر آزمایش نمودن این تجهیزات نظارت نموده و اطمینان حاصل می نماید که عبور این وسیله زمان سنج از روی خط پایان زمان پایان ورزشکار را ضبط خواهد کرد. وی با همکاری سر داور مسابقه تضمین نماید که تمهیدات لازم برای اعمال قانون (f) ۲۵-۲۰ در صورت لزوم صورت گیرد.

توضیحات: استفاده از زمان سنج خودکار برای ثبت نتایج رکوردهای جهانی در کلیه مسابقات خارج از استادیوم قابل قبول است.

قانون ۲۱: گروه بندی ها، قرعه کشی ها و انتخابها در مواد دو

(قانون ۱۶۶)

دوره‌های کامل و گروه‌های مقدماتی

۱- در مسابقات دو، در شرایطی که تعداد شرکت کنندگان آن چنان زیاد است که نمی‌توان مسابقه را فقط در یک دور (نهایی) به نحو رضایت بخشی برگزار نمود، دوره‌های انتخابی برگزار خواهند شد. زمانی که دوره‌های انتخابی برگزار می‌شود، تمام شرکت کنندگان باید در آن شرکت کنند و از طریق چنین دوره‌های انتخابی، برای شرکت در مرحله نهایی احراز صلاحیت نمایند. به استثنای زمانی که برگزار کننده ای توانایی بیشتری در برگزاری یک و یا چند ماده دارد. در این صورت می‌تواند سایر دوره‌های انتخابی همان مسابقه و یا یک/چند مسابقه را زودتر برگزار نماید تا بدین ترتیب ورزشکاران حائز صلاحیت برای شرکت در دور مسابقه انتخابی مشخص شوند. چنین رویه‌ای و یا سایر روش‌هایی که (مانند کسب استانداردهای لازم در خلال یک دوره تعیین شده با کسب مقام در یک مسابقه تعیین شده و یا از طریق رنکینگ بدست آمده) ورزشکار مجاز به شرکت در مسابقه و دور انتخابی شده است در قوانین هر یک از مسابقات لحاظ شوند.

توضیحات: این قانون از سوی پارا دوومیدانی جهانی در ماه مارس ۲۰۱۶ متعاقب اصلاحات دوومیدانی جهانی تدوین شد تا بتوان طبق قوانین خاص آن مسابقه را آغاز نمود و این کار به روش‌های مختلف انجام پذیر است.

۲- ترتیب دسته‌های دوره‌های انتخابی را نمایندگان فنی تعیین شده مشخص می‌کنند. اگر نماینده فنی انتخاب نشده باشد، این کار را کمیته برگزاری انجام می‌دهد.

در صورتی که وضعیت فوق العاده وجود نداشته باشد، جداول ذیل برای تعیین تعداد دوره (rounds) و تعداد مسابقات مقدماتی (heats) که در هر دور باید برگزار شود و نیز برای انجام دور انتخابی مورد استفاده قرار گیرند. یعنی افراد صعود کرده بر اساس مقام (P) و تایم (T) به دست آمده برای هر دور از مواد دو مشخص شوند.

(a) در صورت امکان، نمایندگان کشورهای مختلف و بهترین ورزشکاران کلیه دوره‌های انتخابی را در راندهای مختلف مسابقه قرار می‌دهند.

برای اجرای این قانون و پس از برگزاری اولین راند انتخابی؛ تغییر ورزشکاران بین دورها تا حد امکان باید بین ورزشکارانی انجام پذیرد که

در همان "گروه از خطوط" طبق قانون ۲۱.۴ گروه بندی شده اند.

(b) زمانی که دورها ترتیب بندی شدند؛ توصیه می‌شود تا حد امکان راجع به رکورد همه ورزشکاران اطلاعات کسب شود و دورها بصورتی

تعیین شوند که دارنده بهترین رکوردها به فینال راه یابند.

توضیحات: دوره‌های انتخابی بصورتی برگزار می‌شوند که بهترین ورزشکاران بتوانند به دوره‌های بعد و در نهایت به فینال راه یابند. برای این کار

ترجیحا بهترین ورزشکاران (حتی از یک تیم و یک کشور) را در یک دور در کنار هم قرار نمی‌دهند (به طور کلی با توجه به رکورد های بدست آمده

در مرحله کسب سهمیه تعیین می‌شوند و البته رکورد اخیر آنها در مسابقه را نیز مد نظر قرار می‌دهند). در مسابقات بزرگ معیار گروه بندی حداقل

باید بهترین رکورد بدست آمده ورزشکار در شرایط قانونی (منظور در نظر گرفتن سرعت باد و موارد مربوطه است) باشد. این موارد را نماینده فنی

تعیین می‌کند و یا در مستندات شرایط شرکت در مسابقه قید می‌نمایند. هرگاه چنین شرایطی ایجاد نشد؛ آنگاه نماینده فنی و یا کمیته برگزاری

برای تعیین گروه بندی تصمیم گیری می نمایند. حتی اگر رکوردهای ورزشکاران در جریان تمرینات و یا مسابقات آزمایشی در سطح ایده آل مسابقات باشد و این تصور بوجود آید که ورزشکار از شرایط لازم برخوردار است؛ بازهم نباید این موارد در گروه بندی مد نظر قرار گیرند. برای برآورده سازی الزامات قانونی در رابطه با عملکرد بهترین ورزشکاران داشتن انعطاف پذیری نسبت به موارد فوق نیاز است. برای مثال ورزشکاری که باید بطور معمول در موقعیت بالاتری قرار گیرد ولی رکورد معتبر و یا شاید رکورد ضعیفی را در دوره قبل کسب نموده است (بدلیل آسیب جسمی، بیماری، عدم کسب شرایط مطلوب). هرچند این ورزشکار بطور معمول در گروه بندی در انتهای لیست قرار می گیرد؛ لیکن نماینده فنی تعدیلاتی را صورت می دهد. حتی اگر نتایج راند انتخابی قبلی ورزشکاران را در یک دور قرار می دهد باز هم برای پیشگیری از تداخل ورزشکاران در راند انتخابی اصول مشابه بکار گرفته شود. در همین زمان باید توجه ویژه ای شود تا حد امکان ورزشکاران کشورهای مختلف در دوره های مختلف قرار گیرند. در چنین شرایطی امور مربوط به گروه بندی را بعد از تخصیص اولیه دورها و قبل از قرعه کشی خطوط انجام می دهند. برای اجرای این اصول تبادل ورزشکاران به شکل زیر انجام پذیرد:

(a) در راند اول؛ ورزشکارانی که بهترین رکورد را در دوره قبل از مسابقه بدست آورده اند؛ و

(b) در راندهای بعدی ورزشکارانی که رنکینگ مشابه ای را طبق قانون ۲۱.۴ b کسب نموده اند.

متعاقب اجرای این اصول لازم است که در مسابقات تعداد راندهای برخی مواد کاهش یابد - گروه بندی مناسب و صحیح برای تحقق نتایج مطلوب ضروری است.

در مسابقات سطح پائین؛ نماینده فنی و یا کمیته برگزاری اصول مختلفی را برای تحقق نتایج مشابه مد نظر قرار خواهند داد.

۱۰۰، ۲۰۰، ۴۰۰ متر

نیمه نهایی			دور دوم			دور اول			تعداد ورزشکاران
زمان	مقام	تعداد دسته ها	زمان	مقام	تعداد دسته ها	زمان	مقام	تعداد دسته ها	
						۲	۳	۲	۱۶-۹
						۲	۲	۳	۲۴-۱۷
۲	۳	۲				۴	۳	۴	۳۲-۲۵
۲	۲	۳				۴	۴	۵	۴۰-۳۳
۲	۲	۳				۶	۳	۶	۴۸-۴۱
۲	۲	۳				۳	۳	۷	۵۶-۴۹
	۴	۲	۴	۳	۴	۸	۳	۸	۶۴-۵۷
	۴	۲	۴	۳	۴	۵	۳	۹	۷۲-۶۵
	۴	۲	۴	۳	۴	۲	۳	۱۰	۸۰-۷۳
	۴	۲	۱	۳	۵	۷	۳	۱۱	۸۸-۸۱
	۴	۲	۱	۳	۵	۴	۳	۱۲	۹۶-۸۹
۲	۲	۳	۶	۳	۶	۹	۳	۱۳	۱۰۴-۹۷
۲	۲	۳	۶	۳	۶	۶	۳	۱۴	۱۱۲-۱۰۵

۸۰۰ متر، ۴ در ۱۰۰ متر، ۴ در ۲۰۰ متر، ۴ در ۴۰۰ متر

نیمه نهایی			دور دوم			دور اول			تعداد ورزشکاران
زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	
						۲	۳	۲	۱۶-۹
						۲	۲	۳	۲۴-۱۷
۲	۳	۲				۴	۳	۴	۳۲-۲۵
۲	۲	۳				۴	۴	۵	۴۰-۳۳
۲	۲	۳				۶	۳	۶	۴۸-۴۱
۲	۲	۳				۳	۳	۷	۵۶-۴۹
	۲	۳				۸	۲	۸	۶۴-۵۷
	۴	۲	۴	۳	۴	۵	۳	۹	۷۲-۶۵
	۴	۲	۴	۳	۴	۲	۳	۱۰	۸۰-۷۳
	۴	۲	۱	۳	۵	۷	۳	۱۱	۸۸-۸۱
	۴	۲	۱	۳	۵	۴	۳	۱۲	۹۶-۸۹
۲	۲	۳	۶	۳	۶	۹	۳	۱۳	۱۰۴-۹۷
۲	۲	۳	۶	۳	۶	۶	۳	۱۴	۱۱۲-۱۰۵

۱۵۰۰ متر

نیمه نهایی			دور دوم			دور اول			تعداد ورزشکاران
زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	
						۴	۴	۲	۳۰-۱۶
۲	۵	۲				۶	۶	۳	۴۵-۳۱
۲	۵	۲				۴	۵	۴	۶۰-۴۶
۲	۵	۲				۴	۴	۵	۷۵-۶۱

۵۰۰۰ متر

نیمه نهایی			دور دوم			دور اول			تعداد ورزشکاران
زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	
						۵	۵	۲	۲۰-۴۰
۳	۶	۲				۶	۸	۳	۴۱-۶۰
۳	۶	۲				۶	۶	۴	۶۱-۸۰
۳	۶	۲				۵	۵	۵	۸۱-۱۰۰

۱۰۰۰۰ متر

دور اول			تعداد ورزشکاران
زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	
۴	۸	۲	۵۴-۲۸
۵	۵	۳	۸۱-۵۵
۴	۴	۴	۱۰۸-۸۲

از جداول تناوبی زیر برای یک کلاس خاص و یا ادغام کلاسها به همان صورتی که در جدول مربوطه علامت گذاری شده اند، استفاده شود. برای ادغام کلاسی که در جدول زیر نیامده است، جداول معمول فوق الذکر باید اعمال شوند، در غیر این صورت جدول صحیح را نماینده فنی تعیین خواهد نمود.

۱۰۰، ۲۰۰، ۴۰۰، ۸۰۰ متر (T11-12)

نیمه نهایی			دور دوم			دور اول			تعداد ورزشکاران
زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	
						۲	۱	۲	۸-۵
						۱	۱	۳	۱۲-۹
۲	۱	۲				۴	۱	۴	۱۶-۱۳
۱	۱	۳				۷	۱	۵	۲۰-۱۷
۱	۱	۳				۶	۱	۶	۲۴-۲۱
۱	۱	۳				۵	۱	۷	۲۸-۲۵
۲	۱	۲	۴	۱	۴	۸	۱	۸	۳۲-۲۹

۱۵۰۰ متر (T11-12)

دور اول			تعداد ورزشکاران
زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	
۲	۲	۲	۱۲-۷
۳	۱	۳	۱۸-۱۳

۵۰۰۰، ۱۰۰۰۰ متر (T11-12)

دور اول			تعداد ورزشکاران
زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	
۴	۳	۲	۲۰-۱۱
۴	۲	۳	۳۰-۲۱

۱۵۰۰، ۵۰۰۰ متر (T32-34 و T51-54)

نیمه نهایی			دور دوم			دور اول			تعداد ورزشکاران
زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	
						۴	۳	۲	۱۱-۲۰
						۱	۳	۳	۲۱-۳۰
۴	۳	۲				۴	۴	۴	۳۱-۴۰

۱۰۰۰۰ متر (T32-34 و T51-54)

دور اول			تعداد ورزشکاران
زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	
۴	۴	۲	۱۳-۲۴
۳	۳	۳	۲۵-۳۶
۰	۳	۴	۳۷-۴۸

۴x۴۰۰ متر، ۴x۱۰۰۰ متر، ۴x۱۰۰۰۰ متر امدادی جهانی (T11-13 و T33-34، T51-52 و T53-54)

نیمه نهایی			دور دوم			دور اول			تعداد ورزشکاران
زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	
						۴	۰	۲	۸-۵
						۴	۰	۳	۱۲-۹
۴	۰	۲				۸	۰	۴	۱۶-۱۳

“تذکره لاریغ ائضا صوم یغله ز م ن ف ق” انمان “ایلیغ نمض” کافظی اؤز نیا گین قئمه فق نغ” قئمه لئع ترا جغ نغ نغ لئق ک

توضیحات: پیچیده ترین رویداد برای تعیین توالی گروه بندی ماده ۸۰۰ متر است چرا که گروه بندی هر دو مواد خط کشی شده و غیر خط کشیده شده را در بر می گیرد. این مسئله برای تخصیص خط بسیار مهم می باشد چرا که بطور کلی توالی بر اساس محل و زمان پایان مسابقه قبلی تعیین می شود و ورزشکاران طبق زمان گروه بندی و یا رکورد مسابقه قبلی رنکنگ می گیرند که ترجیحا بهتر است از زمان گروه بندی استفاده شود.

(همانطور که در قانون b ۲۱.۳ ذیل نیز بدان اشاره شده است.)

۳- در دور اول، ورزشکاران جهت ورود به گروه‌ها به حالت زیگزاگ و بر اساس لیست نتایج معتبر کسب شده از دور قبل گروه بندی شوند.

بعد از دور اول، دوندگان مطابق مراحل ذیل در گروه های دورهای بعدی قرار می‌گیرند:

(a) در مواد دو ۱۰۰ الی ۴۰۰ متر (و ۴۰۰ متر) و دوهای امدادی و همچنین ۴ در ۴۰۰ متر (و ۴ در ۴۰۰ متر) گروه بندی بر اساس مقامها و زمان‌های هر دور قبلی خواهد بود. به این منظور ورزشکاران به شرح ذیل رده بندی خواهند شد:

i. سریع ترین برنده گروه مقدماتی

ii. دومین برنده سریع تر در گروه مقدماتی

iii. سومین برنده سریع تر در گروه و الی آخر

iv. سریع ترین دونده مقام دوم

v. دومین ورزشکار سریعتر برای مقام دوم

vi. سومین مقام دوم سریع تر و الی آخر

vii. سریع ترین فردی که بر مبنای زمان انتخاب شده

viii. دومین فرد سریع تر از بین منتخبین بر اساس زمان

ix. سومین فرد سریع تر از بین منتخبین بر اساس زمان و الی آخر

(b) در دیگر مواد، از لیست های نتایج اصلی برای گروه بندی استفاده می شوند و فقط بر اساس بهتر شدن نتایج در دور(های) قبلی می‌توان این لیست‌ها را تغییر داد.

(c) سپس ورزشکاران در دسته هایی که به ترتیب زیگزاگی مرتب شده قرار می‌گیرند، یعنی سه دسته شامل گروه بندی ذیل خواهند بود:

۲۴	۱۹	۱۸	۱۳	۱۲	۷	۶	۱	A
۲۳	۲۰	۱۷	۱۴	۱۱	۸	۵	۲	B
۲۲	۲۱	۱۶	۱۵	۱۰	۹	۴	۳	C

(d) در تمامی موارد ترتیب این که کدام دسته باید بدود به وسیله قرعه کشی و بعد از معلوم شدن ترکیب دسته‌ها مشخص می شود.

توضیحات: در اولین راند برای کاهش تعداد دورهای مورد نیاز، استفاده از سایر خطوط برای مسابقات مختلف از جمله ماده ۴۰۰ متر قابل قبول است (برای مثال از روی خط مستقیم و یا بیضی شکل پیست به عنوان خط نهم استفاده می کنند). البته چنانچه در زمان استارت ماده ۸۰۰ متر یک ورزشکار بیشتر داشته باشیم نیز از این روش استفاده می شود.

قرعه کشی تصادفی برای تعیین دورها بر پایه عدالت محوری خواهد بود. در مسابقات دو مسافت میانه و استقامت ورزشکاران در دور آخر زمان انتخابی مورد نیاز برای راه یابی به دور بعدی را می دانند. حتی در مسابقات مسیر کوتاه نیز به محض تغییر شرایط جوی (بارش ناگهانی و یا تغییر سرعت باد) این مسئله رعایت می شود. عدالت محوری ایجاب می نماید که ترتیب دویدن باید به شکل تصادفی باشد.

ص یخاض ؑ زه یان گمگ ا غ له یلا

۴- در مواد دو ۱۰۰ الی ۸۰۰ متر (و ۸۰۰ متر) و امدادی‌ها تا ۴ در ۴۰۰ متر (و ۴ در ۴۰۰ متر)، که در آن‌ها چندین دور متوالی یک مسابقه وجود دارد، خطوط به شرح ذیل قرعه کشی می‌شود:

(a) بر اساس قانون ۲۱/۱، در اولین دور و هر دور انتخابی دیگر، ترتیب خطوط بر اساس قرعه کشی تعیین می‌شود.

(b) برای دورهای بعدی، ورزشکاران بعد از هر دور مطابق مراحل که در بالا گفته شد، رده بندی می‌گردند.

سپس سه قرعه کشی انجام می‌شود:

(i) یکی برای چهار ورزشکار یا تیم‌هایی که بالاترین رتبه را به دست آورده اند تا محل قرار گرفتن آن‌ها در خطوط ۳، ۴، ۵ و ۶ مشخص شود.

(ii) قرعه کشی بعدی برای ورزشکاران یا تیم‌های رده پنجم و ششم تا محل قرار گرفتن آن‌ها در خطوط ۷ و ۸ مشخص شود

(iii) قرعه کشی بعدی برای ورزشکاران یا تیم‌های دو رتبه پایین تر تا محل قرار گرفتن آن‌ها در خطوط ۱ و ۲ مشخص شود.

توجه (i): وقتی تعداد خطوط کمتر از ۸ خط باشد، سیستم بالا ضمن تغییرات لازم اعمال خواهد شد.

توجه (ii): در مسابقات مورد تایید و مصوب مسابقات ۸۰۰ متر را می‌توان با یک یا دو شرکت کننده در هر خط یا با استارت گروهی و از پشت خط قوسی شکل شروع نمود. این به طور طبیعی باید فقط برای دور اول به کار گرفته شود، مگر آن که به دلیل پیش آمدن وضعیت تساوی یا رسیدن به دور بعد با نظر سرداور، برای دور بعدی تعداد ورزشکار بیش از تعداد پیش بینی شده باشد.

توجه (iii): در مسابقه ۸۰۰ متر، شامل یک مسابقه فینال در مواردی که بنا به هر دلیلی تعداد ورزشکار بیشتری نسبت به خط‌های (Lane‌های) موجود در مسابقه حضور دارند، نماینده فنی مسابقات باید مشخص نماید که در کدام یک از خطوط بیشتر از یک ورزشکار (برای مسابقه آن لاین) قرعه کشی خواهد شد.

توجه (iv): اگر تعداد مسیرها (خط‌ها) از تعداد ورزشکاران بیشتر باشد، مسیر(های) داخلی همیشه خالی می‌مانند.

توضیحات: با در نظر گرفتن نکته ۳، از آنجا که به طور مشخص ذکر نشده است که نماینده فنی به چه صورت عمل نماید لذا شرایط بسیار متفاوت خواهد بود. البته این موضوع تنها بر روی اولین دور مسابقه تاثیرگذار است و به اندازه تخصیص خطوط در مسابقه مسافت کوتاه اهمیت ندارد. به نماینده گان فنی توصیه می‌شود ورزشکاران اضافی را در زمان ازدحام آنها در خطوط قرار دهند تا نارضایتی به حداقل برسد - معمولاً در خطوط بیرونی قرار می‌گیرند تا ورزشکاران دور یکدیگر جمع نشوند.

همانطور که در توجه ۴ بدان اشاره شد هرگاه استادیوم دارای ۸ خط بود، نماینده فنی (در نبود آنها کمیته برگزاری) از قبل در مورد تعیین خطوط تصمیم گیری می‌نماید. برای مثال زمانی که ۹ خط بیضی شکل در پیست باشد؛ و کمتر از ۹ ورزشکار در مسابقه شرکت کرده باشند از خط اول استفاده نمی‌شود. متعاقباً طبق قانون ۲۱.۴، خط ۲ به عنوان خط شماره ۱ تلقی شده و الی آخر. تخصیص خطوط در کلاس های T11-12 و در زمانی که پیست دارای ۹ خط می‌باشد به شکل زیر عمل می‌شود: خطوط ۱-۲، ۳-۴، ۵-۶، ۷-۸ و ۹ ورزشکاران و راهنما اختصاص می‌یابد و خط شماره ۹ بلا استفاده باقی می‌ماند.

غالباً اخص غیچہ ان (فہم لنڈ)

۵- هر مسابقه ای که فقط یک مرحله نهایی نیاز دارد، خطوط / مکان های شروع به استثناء مسابقات و بازی های IPC و طبق قانون ۱.۱ (a) تا (c) در مواد دو ۱۰۰، ۲۰۰، ۴۰۰ و ۴ در ۱۰۰ متر به وسیله قرعه کشی معین می شوند. تعیین خطوط بر اساس رنکینگ مشخص شده در لیست مربوطه نتایج بدست آمده و طبق قانون ۲۱.۴ (b) و موارد مندرج در توجه ۳-۱ صورت می گیرند.

توضیحات: منظور از این قانون آن است که هرگاه تعداد ورزشکاران شرکت کننده در مسابقه برای تکمیل دوره های مقدماتی و فینال کافی نباشند؛ ورزشکاران برتر بواسطه قرعه کشی با نابرابری روبرو نشوند. در بازیها و مسابقات IPC زمان گروه بندی با توجه به رکورد دوره قبل بدست آمده در مسابقه مشخص می شوند و از آن در قرعه کشی تعیین خطوط استفاده می شود.

۶- زمانی که قرار است چند مسابقه در یک مرحله برگزار شود، و مراحل و فینال آن تنها در یک مرحله باشد، قوانین مسابقه آن همه موارد مربوطه اعم از گروه بندی و قرعه کشی و روشی که با آن نتایج نهایی تعیین می شود را مشخص کرده باشد.

۷- ورزشکار مجاز به شرکت در دسته یا خطی غیر از آن چه نامش در آن ثبت شده نیست مگر در شرایطی که به عقیده سرداور، تغییری را ایجاب می کند.

مسابقات مرحله ای

۸- در تمامی مراحل انتخابی، مگر آنکه در جداول تناوبی طبق قانون ۲۱.۲ بصورت دیگری مجاز باشد، حداقل نفرات اول و دوم هر دسته برای دور بعدی انتخاب خواهند شد و توصیه می شود در صورت امکان، حداقل سه نفر برتر هر گروه به دور بعدی راه یابند. به غیر از اعمال قانون ۲۲، سایر ورزشکاران نیز می توانند طبق قوانین فنی اختصاصی قانون ۲۱.۲ و یا با تصمیم نماینده (نماینده گان) فنی بر اساس مقام و زمان انتخاب شوند. وقتی ورزشکاران طبق زمان هایشان انتخاب شده اند، فقط یک سیستم زمان سنجی باید به کار رفته شود.

توجه: چنانچه نماینده فنی تصمیم به استفاده از جداول مختلف نماید، توصیه می شود این کار در مسابقات بیش از ۸۰۰ متر انجام شود که در راندهای مختلف اجرا می شود و در آن تنها تعداد اندکی از ورزشکاران حائز شرایط لازم برای مسابقه حضور دارند.

توضیحات: هرگاه جداول در قوانین یک مسابقه ذکر شده باشند؛ بطور معمول اصول مندرج در قانون ۲۱.۸ اعمال می شود. در غیر این صورت نماینده فنی و یا کمیته برگزاری باید جدول توالی تعیین شده را دنبال نماید. البته مواردی نیز وجود دارد که قانون ۲۲ با تغییرات اندکی اعمال

می شود؛ بویژه زمانی که برای انتخاب نفر آخر سهمیه نتیجه برابر شد. در چنین شرایطی زمانی که خطوط به اندازه کافی موجود بود و یا در ماده ۸۰۰ متر (در جایی که در استارت بیش از ۱ ورزشکار در خط کنار هم قرار گرفته باشند) و یا در یک مسابقه بدون خط؛ نماینده فنی می تواند یک ورزشکار دیگر را اضافه نماید. از آنجا که طبق ضوابط مندرج در قانون ۲۱.۸ در مرحله انتخابی تنها از یک سیستم رکوردگیری استفاده می شود لازم است از سیستم های رکوردگیری در راندهای انتخابی یک فایل پشتیبان تهیه شود تا در صورت اشکال در سیستم (photo finish) همچنان سیستم رکوردگیری به کار خود ادامه دهد. در موادی که روش سیستم های مختلف رکوردگیری برای دو و یا چند دور متفاوت باشد؛ نماینده فنی همراه با داور پیست با توجه به شرایط مسابقه منصفانه ترین روش برای انتخاب ورزشکاران و راه یابی آنها به دور بعد را انتخاب می کنند. در جائیکه خطوط بیشتری در اختیار داشته باشیم؛ توصیه می شود این مسئله در اولویت اول قرار گیرد.

غالباً غیچہ ان (فہم لنڈ)

۹-در مسابقات مندرج در بخش B-3.1.2 d گروه بندی، اختصاص رنکینگ و تعیین خطوط ورزشکاران طبق قوانین اجرایی مسابقات و سایر روش های تعیین شده توسط مسئولین برگزاری مشخص می شوند؛ لیکن این مسئله از قبل به اطلاع ورزشکاران و مسئولین تیم ها می رسد. توضیحات: در مسابقات تک مرحله ای، چنانچه تنها یک "دور فینال" داشته باشیم ولی در بیش از یک مسابقه برگزار شود، مسابقات طبق قوانین اجرایی آن مسابقه و یا سری مسابقات برگزار می شود. چنانچه هیچکدام از این موارد وجود نداشت؛ تخصیص ورزشکاران در مسابقات مختلف بر عهده کمیته برگزاری و یا با درخواست نماینده فنی صورت می گیرد. موارد مشابه نیز برای نحوه رنکینگ نمودن ورزشکاران در چنین مواردی اعمال می شود. در برخی مسابقات به غیر از مسابقه اصلی بقیه مسابقات به عنوان مسابقات جداگانه در نظر گرفته می شوند و برای همین منظور در رنکینگ کلی درج نخواهند شد ولی در سایر موارد نتایج بیش از یک مسابقه بصورت "ترکیبی" برای ارائه رنکینگ کلی درج خواهند شد. قویا پیشنهاد می شود هر روشی که برای مسابقه اعمال می شود از قبل به اطلاع شرکت کنندگان برسد چرا که ممکن است بر روی جوائز و سایر موارد مربوط به آنها تاثیر گذار باشد.

حداقل زمان بین راندها

۱۰-در صورت عملی شدن، حداقل زمان های ذیل بین آخرین دسته هر دور و اولین دسته دور بعدی یا دور نهایی وجود داشته باشد:

تا ۲۰۰ متر (و ۲۰۰ متر): ۴۵ دقیقه

بیش از ۲۰۰ متر الی ۱۰۰۰ متر (و ۱۰۰۰ متر): ۹۰ دقیقه

بیش از ۱۰۰۰ متر: در یک روز نمی باشد.

قانون ۲۲: تساوی

(قانون ۱۶۷)

۱-چنانچه بر اساس این قوانین، داوران مسابقه یا داوران Photo Finish نتوانند ورزشکاران برنده را طبق قوانین ۱۹.۲، ۱۹.۳، ۲۰.۱۹، ۲۰.۲۲ و یا ۲۰.۲۵ (در صورت اجرا) مشخص کنند، نتیجه مساوی بودن ایشان باقی خواهد ماند.

نتیجه تساوی در رنکینگ (طبق قانون ۲۱.۳ a)

۲- چنانچه طبق قانون ۲۱.۳ a نتیجه رنکینگ برابر شد؛ سرداور photo finish زمان های واقعی بدست آمده توسط ورزشکاران را به

۰/۰۰۱ ثانیه ثبت می نماید و چنانچه با یکدیگر برابر بودند، نتیجه تساوی در نظر گرفته خواهد شد و برای احتساب رنکینگ بالاتر

قرعه کشی می شود.

نتیجه تساوی برای تعیین آخرین سهمیه بر اساس جایگاه

۳- چنانچه پس از اعمال قانون ۲۲.۱، برای کسب آخرین سهمیه بر اساس جایگاه نتیجه مساوی شد و همچنان خط و جایگاه باقی مانده

باشد، (منظور به اشتراک گذاشتن خط در مواد ۸۰۰ متر است) آنگاه ورزشکارانی که با یکدیگر مساوی شده اند به دور بعد راه می یابند.

چنانچه این کار اجرایی نبود برای تعیین ورزشکاران به راند بعد قرعه کشی انجام می شود.

۴- زمانی که انتخاب برای راند بعدی بر اساس زمان و مکان باشد (مثلا انتخاب سه نفر اول در دو دور اول به علاوه دو نفر انتخابی که تندتر دویده اند)، و برای آخرین دور انتخابی بر اساس مکان یک تساوی داشته باشیم، برای مشخص کردن برنده ورزشکاران دارای تساوی برای شرکت در دور بعدی، باید تعداد ورزشکاران انتخاب شده بر اساس زمان را کاهش داد.

نتیجه تساوی برای تعیین آخرین سهمیه بر اساس زمان

۵- برای مشخص شدن تساوی ورزشکاران در رده بندی یا رده بندی انتخابی جهت شرکت در دور بعدی، سرداور Photo Finish، زمان حقیقی را بر مبنای یک هزارم ثانیه لحاظ خواهد کرد. اگر برای مشخص شدن رده بندی باز هم تساوی وجود داشت، می توان با قرعه کشی تصمیم نهایی را گرفت. اگر همچنان خط و جایگاه باقی مانده باشد (منظور به اشتراک گذاشتن خط در مواد ۸۰۰ متر است) ورزشکاران متساوی به دور بعد راه می یابند. چنانچه این کار اجرایی نبود برای تعیین ورزشکاران به راند بعد قرعه کشی انجام می شود.

قانون ۲۳: مسابقات امدادی

(قانون ۱۷۰)

۱- خطوطی با پهنای ۵ سانتیمتر در طول پیست کشیده شود تا بدین وسیله فاصله هر دور مسابقه (leg) و خطوط scratch (محل خروج) مشخص گردند.

۲- در مسابقات امدادی قطع عضو امدادی ۴ در ۱۰۰ متر، ۴ در ۲۰۰ متر و همچنین در اولین و دومین منطقه تعویض ماده امدادی مختلط ۴ در ۱۰۰ متر، هر یک از مناطق تعویض ۳۰ متر می باشند به این صورت که خط جدا کننده از نقطه شروع ۲۰ متر است. در مواد امدادی ویلچر سرعت ۴ در ۱۰۰ متر و ۴ در ۴۰۰ متر و سومین منطقه تعویض ماده مختلط امدادی ۴ در ۴۰۰ متر؛ مناطق تعویض ۴۰ متر طول داشته باشند به این صورت که خط جدا کننده (محل خروج) از نقطه شروع ۳۰ متر می باشد. این مناطق از نزدیکترین لبه به خط استارت شروع شده و به لبه خط پایین منطقه که به خط شروع نزدیک تر است خاتمه یابد. هنگامی که تعویض در خطوط (مسیرها) انجام می گیرد، فرد مسئول اطمینان می یابد ورزشکاران در محل تعویض به درستی مستقر شده اند و متوجه کارایی منطقه سرعت گیری (شتاب گیری) هستند. همچنین این افراد مسئول دقت کنند قانون ۲۳/۳ به درستی اجرا می شود.

توضیحات: کمک داوران از قرار گیری هر یک از تیم ها در خط و موقعیت مناسب خود اطمینان حاصل می نمایند. کمک دستیاران مسئول قراردادن اولین سری دوندگان در پیست هستند که به همراه آنها باتون نیز می باشد. همچنین در صورت نیاز برای قرار گیری در خط استارت به آنها کمک نیز می شود. سر داوران و کمک داوران منطقه تعویض باتون برای انجام کارهای مربوطه دوندگان بعدی در موقعیت خود قرار می گیرند. زمانی که همه ورزشکاران به درستی در جای خود قرار گرفتند، سرداور با وسایل ارتباطی به دیگر داوران راهنمایی لازم را می نماید که بطور معمول در مسابقات بزرگ این کار از طریق وسایل رادیویی انجام می شود.

آنها همچنین یقین نمایند که در زمان تعویض دوندگان، قبل از آنکه حرکت خود را آغاز نمایند؛ پروتز ورزشکار و دو چرخ عقب ویلچرها بطور کامل در داخل محدوده تعویض باشد (منظور زمانی است که ورزشکاران درصدد گرفتن باتون و تماس با یکدیگر هستند). این حرکت نباید از بیرون از محدوده تعویض انجام شود.

۳- هنگامی که در یک دو امدادی تمامی دوندگان یا گروه اول / دوندگان راهنما در لاین خود مسابقه را به اتمام رساندند، ورزشکار / دونده راهنما می‌تواند به وسیله یک نوار چسبیده به اندازه حداکثر ۵ در ۴۰ سانتیمتر لاین خود را روی پیست مشخص کند. رنگ این نوار به گونه ای باشد که با دیگر علامت‌های دائمی اشتباه نشود. از دیگر Check-Marks ها نمی‌توان استفاده کرد.

توجه: در مواد امدادی مختلط ۴ در ۱۰۰ متر، دستیار می‌تواند در منطقه تعویض حضور داشته باشد تا به ورزشکار برای قرارگیری در خط خود کمک نماید.

۴- باتون ماده امدادی یک لوله تو خالی صاف یک تکه به اندازه ۲۸ تا ۳۰ سانتیمتر بوده که جنس آن از چوب یا فلز یا هر جنس محکم دیگر است. قطر بیرونی آن ۴۰ میلی متر (+۲ میلی متر) می‌باشد و وزن آن حداقل ۵۰ گرم می‌باشد. رنگ آن در طی مسابقه کاملاً قابل تشخیص باشد. توجه: در مواد امدادی ویلچر سرعت بازی ها و مسابقات IPC (به بخش B-3.1.2 a/b رجوع نمائید)، کمیته برگزاری ملزم به تهیه کلاه کشی روی صورت برای هر یک از تیم ها به رنگ متمایز می‌باشد بطوری که در زمان مسابقه به سهولت تشخیص داده شود.

توضیحات: در مسابقات امدادی ویلچر سرعت ورزشکاران علاوه بر قرار دادن کلاه ایمنی شماره دار؛ ملزم به پوشیدن کلاه کشی روی صورت نیز می‌باشند. در این صورت، کمیته برگزاری ملزم به تهیه کلاه کشی می‌باشد. داوران اتاق اعلام مسئول کنترل کلاه کشی صورت می‌باشند.

۵-

(a) در تمامی مسابقات امدادی داخل استادیوم، به استثنای قانون ۲۳۶ برای مسابقات امدادی با ویلچر، امدادی قطع عضو و امدادی ۴ در ۱۰۰ متر مختلط در کل مسابقات باتون فقط توسط دست حمل می‌گردد. حداقل در مسابقات و بازی های IPC (به بخش B-3.1.2 a/b رجوع نمائید) باتون شماره گذاری و با یک رنگ متفاوت باشد و می‌توان در زمان سنجی (Time Transponder) آن را نیز لحاظ نمائیم.

توجه: در صورت امکان، نوع رنگ هر خط و یا ترتیب مکان استارت در استارت لیست ذکر شود.

(b) دوندگان / دوندگان راهنما نمی‌توانند از دستکش استفاده کرده یا در دستشان ماده ای باشد که باعث بهتر گرفتن باتون شود (به غیر از مواردی که در قانون C ۷/۴ گفته شده است).

(c) اگر باتون افتاد، فقط دونده ای / دونده راهنمایی که آن از دستش افتاده می‌تواند دوباره آن را بردارد. این دونده / دونده راهنما می‌تواند برای برداشتن مجدد باتون لاین خود را ترک کند به این شرط که مسافت مسابقه خود را کاهش ندهد. علاوه بر این، چنانچه باتون بصورتی بیافتد که به سمت دو طرف پیست (مسیر دو) یا در جلو ورزشکار در جهت دو (همچنین آن طرف تر از خط پایان) حرکت کند، ورزشکاری / دونده راهنمایی که آن را انداخته اند، پس از برداشتن آن حتی الامکان به نقطه ای که آخرین لحظه در دست شان بوده باز گردند. اگر این مراحل صحیح اجراء شده و مانعی برای ورزشکار / دوندگان راهنما دیگر به وجود نیآورده، افتادن باتون باعث اخراج دونده نمی‌شود.

اما اگر ورزشکار / دونده راهنما این قانون را رعایت نکند، تیمش از ادامه مسابقه محروم خواهد شد.

۶- باتون در منطقه تعویض دست به دست می‌شود. این رد کردن باتون از لحظه خروج از دست دونده / دونده راهنما ورودی به منطقه تعویض شروع شده و وقتی کاملاً در دست دونده خروجی / دونده خارج شد، تمام می‌شود. در رابطه با دست به دست کردن در منطقه تعویض، این باتون است که

باید مطمئناً در این منطقه قرار داشته باشد و محل و موقعیت بدن ورزشکاران ملاک نیست. رد و بدل کردن باتون در خارج از منطقه تعویض، باعث اخراج ورزشکاران می‌شود.

توضیحات: در تعیین موقعیت چوب (باتون)، کل قسمتهای چوب مد نظر باشد. کمک داوران بدقت هر گونه دریافت چوب توسط دونده خروجی را قبل از داخل شدن ورزشکار به داخل محوطه، بویژه در مواد ۴ در ۴۰۰ متر امدادی نقص عضو کنترل نمایند. چنانچه دونده خروجی چوب را قبل از آنکه وارد منطقه تعویض شود، لمس نماید؛ کل تیم از زمین اخراج می‌شود. آنها مطمئن شوند که ورزشکار دریافت کننده قبل از آنکه محوطه تعویض را ترک نماید؛ چوب را دریافت نموده است.

در مسابقات ویلچری امدادی (T53-54, T51-52, T33-34) و امدادی قطع عضوها (T61-64, T42-47) و امدادی مختلط جهانی ۴ در ۱۰۰ متر لحظه جابجایی ورزشکاران زمانی است که دونده ورودی هر قسمت از بدن دونده خروجی را لمس کند. این تماس در منطقه تعویض می‌باشد. در زمان رد و بدل کردن باتون، هل دادن ورزشکار خارج شونده باعث اخراج ورزشکاران می‌شود.

توجه: در ماده امدادی مختلط ۴ در ۱۰۰ متر، کلاه ایمنی استفاده شده توسط ورزشکار ویلچر سرعت به شکل بخشی از اعضاء ورزشکار محسوب می‌شود.

۷- ورزشکاران/ دوندگان راهنما، قبل / پس از گذشتن از منطقه تعویض، منطقه، لاین و یا موقعیت خود را حفظ کنند تا کاملاً مشخص شود هیچ ممانعتی برای دیگر ورزشکاران/ دوندگان راهنما به وجود نیآورده اند. قانون ۱۸/۵ و قانون ۱۸/۶ نباید درباره این دوندگان/ دوندگان راهنما اعمال گردد. چنانچه راهنمای دونده به طور عمد برای یک عضو تیم دیگر از طریق دویدن به خارج از جایگاه یا خط خود در زمان پایان دور خود، ممانعت ایجاد کند، قانون ۱۸.۲ باید اعمال شود.

۸- تعویض چوب (باتون) برای مواد امدادی T11-13

(a) ورزشکار یا دونده راهنما می‌توانند چوب (باتون) را حمل نمایند.

(b) تعویض باتون می‌تواند میان دوندگان راهنما یا ورزشکاران بدون محدودیتی انجام گیرد، به جز در مواردی که شرایط مربوط به روش راهنمایی می‌بایست رعایت شود.

(c) یک تعویض درست زمانی انجام می‌گیرد که حمل کننده باتون آن را در منطقه تعویض به دریافت کننده باتون تحویل دهد.

(d) به محض این که دونده خارج شونده منطقه تعویض را ترک می‌کند، دیگر نمی‌تواند برای دریافت باتون، مجدداً وارد منطقه تعویض شود. (یعنی در زمانی که خیلی زود از این منطقه خارج شده باشند، نمی‌توانند مجدداً به منطقه تعویض باز گردند).

(e) یک نفر کمک به ازای هر منطقه تعویض برای کمک به استقرار هر ورزشکار T12 که بدون دونده راهنما در مسابقه شرکت کرده، مجاز به حضور در پیست خواهد بود. فرد کمکی باید قبل از شروع مسابقه از محدوده مسابقه خارج شود و باید در موقعیتی که نماینده فنی آن را تعیین نموده مستقر شود و در جریان برگزاری مسابقه تداخلی ایجاد نکند. تخطی از این قانون، طبق قانون ۷.۲ منجر به دادن اخطار و یا اخراج خواهد شد.

۹- چنانچه در مسابقه ورزشکاری باتون را از تیم مقابل بگیرد، تیم وی از مسابقه اخراج می‌شود. تیم مقابل چنانچه امتیاز دیگری کسب نکرده باشد جریمه نخواهد شد.

۱۰- هر عضو یک تیم امدادی فقط می‌تواند یک دور (leg) را بدود. هر چهار دوندۀ / دوندگان راهنما که برای همان مسابقه یا مسابقه دیگر وارد شده اند، می‌توانند برای همه راندها در ترکیب تیم امدادی شرکت کنند. اما وقتی در یک مسابقه، تیم امدادی رقابت خود را شروع کرد، حداکثر تا چهار ورزشکار دیگر و راهنماهای مربوط به آنها می‌توانند به عنوان ذخیره (جایگزین) در ترکیب آن تیم حضور داشته باشند. تخطی از این قانون منجر به اخراج تیم خواهد شد.

توجه: تعویض دوندۀ راهنما جزء تعویض های کلی ورزشکاران محسوب نمی‌شود.

۱۱- ترکیب یک تیم و ترتیب دویدن آنان حداقل یک ساعت قبل از توزیع لیست فراخوان اول (منظور زمانی است که ورزشکاران در اتاق حضور و غیاب حاضر می‌شوند) برای دور اول رسماً اعلام شود. هر گونه تغییرات دیگر تنها در صورتی مجاز است که بیماری و یا صدمه جسمی اعلام شده، ورزشکار را از انجام مسابقه باز دارد و این گزارش باید توسط مسئول پزشکی کمیته برگزاری تایید گردد و انجام آن زمان اعلام آخر (زمانی که اسامی ورزشکاران برای خروج از اتاق حضور/ غیاب باید ثبت شود). همان مرحله ای است که تیم در حال رقابت هستند. تیم به همان ترتیب اسامی و اعلام شده در لیست مسابقه می‌دهد. تخطی از این قانون منجر به اخراج تیم خواهد شد.

در مسابقات مورد تایید پارا دوومیدانی جهانی، (به بخش B-3.1.2 رجوع نمائید) مواد امدادی را می‌توان بر طبق خوشه هایی (گروه هایی) از کلاس های ورزشی و شرایط و الزامات ترکیب تیمی مربوطه که در جدول ذیل آورده شده، برگزار گردد:

شرایط ترکیب تیم امدادی	کلاس (های) ورزشی
حداقل شامل یک ورزشکار کلاس T11 و فقط شامل حداکثر یک ورزشکار کلاس T13 باشد	T11-13
حداقل شامل یک ورزشکار کلاس T33 باشد.	T33-34
فقط می‌تواند شامل حداکثر دو ورزشکار کلاس T38 باشد.	T35-38
فقط می‌تواند حداکثر شامل دو نفر ورزشکار کلاس T47/T46 باشد	T42-47 و T61-64
حداقل شامل یک ورزشکار کلاس T51 باشد.	T51-52
حداقل شامل یک ورزشکار کلاس T53 باشد.	T53-54

ترکیب تیم، ترتیب دویدن و کلاس های ورزشی حائز شرایط در ماده امدادی ۴ در ۱۰۰ متر مختلط به شکل زیر مشخص شده اند:

- تیم دارای ۲ ورزشکار مرد و ۲ ورزشکار زن واجد شرایط لازم می باشد.
- حداکثر ۲ ورزشکار از کلاس های T13, T46/47, T38, T54 باشند.
- مابقی ۲ ورزشکار از کلاس های تعیین شده در جدول زیر می باشند.
- ترتیب دویدن نیز طبق جدول زیر تعیین می شود:

کلاس های مجاز	ترتیب دویدن
T11-13	دوندۀ اولی
T42-47, T61-64	دوندۀ دومی
T35-38	دوندۀ سومی
T33-34, T51-54	دوندۀ چهارمی

توضیحات: در کلیه مواد امدادی، استراتژی نقش مهمی ایفاء می نماید. برای مثال، برخی تیم ها سریعترین دونده را انتخاب می نمایند، در ادامه دونده سریعتر بعدی را می گذارند تا به کندترین دونده در تیم می رسند. سایر تیم ها استراتژی کاملا متفاوتی را دنبال می نمایند. در ماده ۴ در ۱۰۰ متر مختلط امدادی مسئله به این سهولت نخواهد بود. برخلاف مسابقات امدادی ویلچر و قطع عضو، در ماده مختلط امدادی ۴ در ۱۰۰ متر الزامات دیگری نیز وجود دارد. اولاً، تیم ترکیبی از ۲ ورزشکار مرد و ۲ ورزشکار زن می باشد. دوماً، ترتیب دویدن از قبل مشخص شده در تمام مدت مسابقه رعایت شود؛ این بدان معناست که طبق جدول فوق ورزشکاران در کلاس های مختلف می دوند. در نهایت تنها حداکثر ۲ ورزشکار از کلاس های زیر انتخاب می شوند: T13, T46/47, T38, T54. بنابراین با توجه به استراتژی تیمی می توان هیچکدام، یک ورزشکار و یا دو ورزشکار را از بین این کلاس ها انتخاب نمود. البته باید توجه داشت که بدون توجه به استراتژی تیم، حداکثر ۲ ورزشکار از کلاس های قبلی را می توان انتخاب نمود. برای مثال، هرگاه تیمی ورزشکاران کلاس های T13 و T54 را به ترتیب به عنوان نفرات اول و چهارم انتخاب نموده است، آنگاه برای نفرات دوم و چهارم نمی توان ورزشکاران کلاس های T38 و یا T46/47 را انتخاب نمود.

۱۲- در دو امدادی ۴ در ۱۰۰ متر، ورزشکاران کاملاً در خطوط مسابقه دهند.

۱۳- دو امدادی ۴ در ۲۰۰ متر به هر یک از طرق ذیل می تواند برگزار شود:

(a) تا حد امکان، کاملاً در خطوط مسابقه دهند (ورزشکار چهار قوس را در خطوط باشد).

(b) برای دو دور اول و قسمتی از دور سوم تا لبه نزدیک خط شکسته (توضیح در قانون ۱۸/۷) در خطوط باشند، جایی که ورزشکار می تواند خط خود را ترک نماید (ورزشکار سه قوس را در خطوط باشد).

(c) در دور اول تا لبه نزدیک خط شکسته مشخص شده در قانون ۱۸/۷ در خطوط باشند، جایی که ورزشکار می تواند خط خود را ترک کند (ورزشکار باید یک قوس را در خطوط باشد).

توجه: اگر بیش از چهار تیم در مسابقه شرکت نداشته باشند و انتخاب *a* کارآیی نداشته باشد، پیشنهاد می شود انتخاب *c* استفاده شود.

۱۴- مسابقات ۴ در ۴۰۰ متر در هر یک از طرق ذیل می تواند برگزار گردد:

(a) ورزشکاران در دور اول و همچنین قسمتی از دور دوم را تا نزدیک خط شکسته مشخص شده در قانون ۱۸/۷، کاملاً در خطوط بدوند، جایی که ورزشکار می تواند خط خود را ترک نماید (یعنی باید سه قوس را در خط بدود).

(b) ورزشکار اولین دور را تا لبه نزدیک خط شکسته مشخص شده در قانون ۱۸/۷ را در خط بدود، جایی که می تواند خط خود را ترک نماید (یعنی یک قوس را باید در خط بدود).

توجه: در مواد امدادی به غیر از مسابقات نابینایان و ویلچر، اگر بیش از چهار تیم در مسابقه حضور ندارند، پیشنهاد می گردد انتخاب *b* اجرا شود.

۱۵- در همه تعویض های مسابقات ورزشکاران اجازه ندارند دویدن را از خارج از منطقه تعویض شان شروع نمایند و باید از این مناطق مسابقه را آغاز کنند. چنانچه ورزشکاری از این قانون تخلف نماید، تیمش از دور مسابقه حذف خواهد شد.

۱۶- دوندگان دو امدادی / دوندگان راهنما ۴ در ۴۰۰ متر در دور سوم و چهارم خود، تحت نظارت داور مسئول، مانند همان ترتیب جایگیری اعضای تیم شان قرار گرفته و در مکان انتظار به ترتیب از داخل به خارج می ایستند. به محض آن که دونده قبلی / دوندگان راهنما به این نقطه می رسد، دونده

منتظر / دوندگان راهنما همان ترتیب را ادامه داده و نباید محل استقرار را در همان ابتدای منطقه تعویض تغییر دهد. چنانچه دونده ای / دونده راهنما این قانون را رعایت نکند، تمامی اعضا، تیم مربوطه اخراج خواهند شد.

توجه: در مسابقات دوی امدادی ۴ در ۲۰۰ متر (چنانچه این ماده کاملاً در خطوط برگزار نشود (دویده نشود)، دوندگان به ترتیب لیست استارت (از داخل به خارج) جایگیری می نمایند.

۱۷- برای مواد امدادی ویلچری (ویلچررانی امدادی) و مواد امدادی برای کلاس‌های ورزشی T11-13 (شامل دوندگان راهنما) و امدادی مختلط ۴ در ۱۰۰ متر که نیاز است ماده امدادی در داخل خطوط دویده (انجام) شود، به هر تیم دو لاین مجاور هم اختصاص داده شود. ورزشکاران / دوندگان راهنما می‌توانند از هر یک از دو لاین اختصاص یافته خود استفاده نمایند. خطوط داخلی هر دو لاین اختصاص یافته در امتداد خطوط خارجی دو لاین اختصاص یافته کشیده شود (امتداد یابد) تا فاصله‌های سکوها (جایگاه‌های) شروع مسابقه و خطوط برجسته را مشخص سازد. تغییرات (تعویض‌ها) برای خطوط (لاین‌ها) ۱، ۳، ۵ و ۷ انجام خواهد شد. امتداد خطوط باکس (مربع) استارت و تعویض با نوار چسب هم‌رنگ و هم‌پهنای علامت‌گذاری‌های خطوط موجود در زمین مشخص می‌گردند. (خطوط باکس استارت و تعویض باید از رنگ و پهنای همانند خط‌کشی‌های موجود در زمین باشد).

۱۸- در یک مسابقه دو امدادی ۴ در ۴۰۰ و ۴ در ۲۰۰ متر و هر مسابقه دیگری، اگر بعضی لاین‌ها استفاده نشده اند (خالی هستند) و قابل استفاده هستند، دوندگان منتظر / دوندگان راهنما می‌توانند داخل پیست جایگیری شوند تا اعضاء تیم شان برسند به شرط این که ممانعت و جلوگیری برای ورزشکاران دیگر به وجود نیآورده یا تنه نزنند. در مسابقات ۴ در ۲۰۰ متر و ۴ در ۴۰۰ متر، دوندگان منتظر / دوندگان راهنما ترتیب اصلی خود را بر طبق قانون ۲۳.۱۶ حفظ می‌نمایند. اگر یک ورزشکار / دونده راهنما از این قانون تبعیت نکند، تیم وی از مسابقه حذف می‌گردد.

توضیحات: سرداوران و داوران در محلی قرار می‌گیرند که به آنها محول شده است. به محض آنکه ورزشکاران بدرستی در خط خود قرار گرفتند و مسابقه آغاز شد؛ سرداور و کمک داورانی که به آنها مسئولیت واگذار شده است، گزارش تخلفات از این قوانین بویژه از قانون ۱۸ را بر عهده دارند.

۱۹- در مواد امدادی ویلچر سرعت، زمانی که ورزشکاران نیازی به داخل خط قرار گرفتن ندارند؛ برای مثال مواد ۴ در ۲۰۰ متر، ۴ در ۴۰۰ متر، طبق قانون ۲۳.۱۶ به ورزشکاران در حالت انتظار ۲ خط اختصاص داده می‌شود. ورزشکاران در حالت انتظار می‌توانند از یکی از این خطوط استفاده نمایند؛ لیکن باید تا پایان زمان تعویض در جای خود باقی بمانند. در مواد ویلچر سرعت ورزشکار در حالت انتظار نمی‌تواند حالت وارد شدن به داخل خط قرار گیرد و چنانچه از این مسئله تخطی نماید از مسابقه اخراج می‌شود.

۲۰- چنانچه ماده امدادی وجود داشته باشد که در مفاد این قانون نگنجد؛ آنگاه قوانین اجرایی آن مسابقه باید بصورتی باشد که موارد خاص و همچنین روش اجرای مسابقه در آن مشخص شده باشد.

قسمت ۴ - مواد میدانی

قانون ۲۴: شرایط کلی

(قانون ۱۸۰)

چیزه ۱۱۰: تعقیب زگریغ ژرغ ائضا

۱- هر ورزشکار می‌تواند در محل برگزاری و قبل از شروع مسابقه، تمرینات آزمایشی انجام دهد. در مواد پرتابی، تمرینات آزمایشی به قید قرعه مشخص شده و همیشه تحت نظارت داوران انجام می‌شود.

توضیحات: هرچند در گذشته در قوانین ذکر شده بود که هر ورزشکار می‌تواند ۲ پرتاب آزمایشی در مواد میدانی داشته باشد؛ در قوانین جاری از ذکر تعداد پرتاب‌ها صرف‌نظر شده است. قانون ۲۴.۱ بدین صورت تفسیر می‌گردد که در زمان تمرین قبل از مسابقه تعداد پرتاب‌ها به هر تعداد می‌تواند باشد. البته در مسابقات بزرگ ۲ پرتاب حد استاندارد می‌باشد؛ این تعداد حداقل پرتاب‌ها می‌باشند و تا جایی که زمان اجازه دهد و ورزشکاران تقاضای پرتاب آزمایشی داشته باشند می‌توانند پرتاب نمایند.

۲- به محض شروع مسابقه، ورزشکاران حق استفاده از موارد ذیل برای انجام تمرینات را ندارند:

(a) باند دورخیز یا منطقه جهش (take-off)

(b) وسایل مسابقه

(c) دواپر پرتاب یا زمین داخل آن بخش با وسیله یا بدون وسیله

توضیحات: در مواد پرش طول و سه گام، در زمان برگزاری مسابقه ورزشکاران اجازه ندارند از پیست برای انجام حرکات تمرینی استفاده نمایند. آنها باید در محوطه تعیین شده خود بمانند و بدقت دستورالعمل‌های داوران را اجرا نمایند. داور و نماینده فنی مسئول کنترل مسابقات هستند و به ورزشکارانی که از محدوده مسابقه دور شوند تذکر می‌دهند. با توجه به شرایط از کارت زرد و قرمز استفاده می‌شود. اجرای این قانون نباید منجر به آن شود که ورزشکار از دست زدن به ادوات خود برای تمرین امتناع نماید؛ البته در صورتی که منجر به ایجاد خطر و تداخل با دیگران نشود. تفسیر این قانون از اهمیت زیادی برخوردار است و داوران باید یقین نمایند که مسابقه به شکل صحیح و در بهترین حالت پیش می‌رود و ورزشکار نیز قادر باشد تا به محض آغاز مسابقه تمرین خود را کنار بگذارد.

خلاغ ۱۱۰: یقن ۱۱۰ (Markers)

-۳

(a) در مسابقات میدانی وقتی باند دورخیز استفاده می‌شود، علامت‌ها در کناره‌های باند قرار می‌گیرند؛ اما در مسابقات پرش ارتفاع، علامت‌ها می‌توانند در باند گذاشته شوند. دهنده می‌تواند از یک یا دو علامت (که یا از طرف کمیته برگزاری داده شده یا مورد تایید این کمیته است) به منظور کمک در انجام حرکت دو یا جهش خود استفاده نماید. چنانچه چنین علاماتی در دسترس نباشند، ورزشکار می‌تواند از نوارهای چسبنده (نوار چسب) استفاده کند، اما نمی‌توان از گچ یا مواد مشابهی که بعد از استفاده اثراتشان باقی می‌ماند استفاده کرد.

(b) در مسابقات پرتابی که از دایره پرتاب استفاده می‌شود، ورزشکار فقط می‌تواند از یک علامت استفاده کند. این علامت تنها می‌تواند روی زمین در محل مسابقه دقیقاً پشت یا چسبیده به دایره پرتاب گذاشته شود. این علامت موقتی بوده و فقط برای همان ورزشکار استفاده شود و نباید جلوی دید داوران را بگیرد. هیچ علامت شخصی نباید در داخل یا کنار منطقه فرود وجود داشته باشد.

توجه: هر علامت یک تکه می‌باشد.

توضیحات: چنانچه زمین خیس باشد؛ محدوده تعیین شده ماده پرش ارتفاع را با یک نوار چسبناک و با استفاده از پین‌های منقوش به رنگ‌های مختلف می‌پوشانند.

علامت استفاده شده بصورت علامت تکی می‌باشد و محسوس بودن آن توسط داور تأیید شده باشد. حال چنانچه تولید کننده در ساخت علامت از دو جنس استفاده نموده باشد، مجاز است. در صورتیکه ورزشکار هر دو علامت خود را در یک مکان قرار دهد؛ نیز مجاز است. در ماده پرش ارتفاع چنانچه نوار پاره شود به ورزشکار یک علامت ساخته شده از یک و یا دو جنس داده می‌شود تا علامت متفاوت خود را همچنان داشته باشد.

خلائع 'ان' 'له' 'غ' 'اص' 'ق' 'ای' 'ی'

۴-

(A) یک پرچم یا علامت مشخص نیز می‌تواند برای اعلام شکستن رکوردهای جهانی، و در صورت لزوم، رکوردهای منطقه ای کشوری و در آن مسابقه مربوطه مورد استفاده قرار گیرد.

(B) یک و یا چند بادسنج را در همه مسابقات پرش، پرتاب دیسک و پرتاب وزنه در موقعیت مناسبی قرار داد تا به ورزشکاران جهت و سرعت دقیق باد را نشان دهد.

'پ' 'غ' 'اص' 'ا'

۵- دوندگان به ترتیبی که به وسیله قرعه کشی مشخص شده است، مسابقه می‌دهند؛ در غیر اینصورت قانون ۲۴.۶ اعمال می‌شود. چنانچه ورزشکاری با تصمیم خود یک دور را به شکل متفاوت از دور قبلی بزند؛ منجر به اعمال قانون ۲/۱۳/۵ و قانون ۸/۲ خواهد شد؛ لیکن نتیجه آن دور (معتبر و یا مردود) در شکل وضعیت هشدار باقی می‌ماند. اگر دور مقدماتی وجود داشته باشد، برای دور نهایی باید دوباره قرعه کشی انجام شود.

توضیحات: چنانچه ورزشکار با تصمیم خود به شکل متفاوت از دور قبلی بدود؛ طبق قانون ۲.۱۳.۵ و قانون ۸.۲ به وی اخطار داده می‌شود (برای تخلف مرتبه دوم اخراج می‌شود) لیکن نتیجه مسابقه (معتبر و یا مردود) به حالت اخطار ثبت می‌شود.

۶- به غیر از مواد پرتابی نشست و پرش ارتفاع، بیش از یک نتیجه از تلاش‌ها در یک راند ورزشکاران ثبت نخواهد شد (در انتها فقط یک تلاش آن‌ها ثبت و ضبط می‌شود).

در تمامی مواد میدانی قطع عضوی، به غیر از پرش ارتفاع، زمانی که بیش از هشت ورزشکار وجود داشته باشند، هر ورزشکار می‌تواند سه حرکت داشته باشد. هشت ورزشکاری که بالاترین نتیجه را کسب کرده اند می‌توانند سه حرکت اضافه تر نیز داشته باشند؛ مگر آنکه در قوانین اجرایی به شکل دیگری آمده باشد.

اگر در آخرین دور انتخابی، دو یا چند ورزشکار نتایجشان مساوی بود، قانون ۲۴/۲۲ اعمال خواهد شد. و اگر باز هم تساوی وجود داشت، ورزشکاران مزبور می‌توانند در دور نهایی دارای حرکت اضافی باشند. چنانچه در پرش ارتفاع در مرحله آخر انتخابی نتایج برابر شد، مسئله مذکور طبق قانون ۲۴.۲۲ زیر حل و فصل می‌شود.

در مواد پرتابی نشست، شش پرتاب متوالی برای هر یک از ورزشکاران در نظر گرفته می‌شود، مگر آنکه نماینده فنی تصمیم بگیرد ۳ پرتاب اول با فاصله زمانی (در دو مرحله متوالی) برگزار شود. در مسابقات و بازی‌های پارا دوومیدانی جهانی (بخش B-3.1.2) پیشنهاد می‌شود ترتیب مسابقات برای ۶ پرتاب متوالی به ترتیب معکوس عملکرد (نتیجه) انجام خواهد شد.

اگر تعداد ورزشکار ۸ نفر یا کمتر باشد، شش حرکت برای هر ورزشکار مجاز خواهد بود؛ مگر آنکه قوانین اجرایی به شکل دیگری بیان شده باشند. اگر در اولین دور سه تایی (حرکت‌ها)، بیش از یک حرکت غیر قابل قبول انجام شود، این ورزشکاران در راندهای بعدی حرکت‌ها، قبل از ورزشکارانی که حرکت‌های قابل قبول داشته‌اند مسابقه می‌دهند. ترتیب آن‌ها همان ترتیب قرعه‌کشی شده خواهد بود.

در هر دو حالت:

(a) بعد از سه دور اول حرکت‌ها، ترتیب مسابقه برای سه دور آخر پرتاب‌ها بر عکس ترتیب رنکینگ ثبت شده می‌باشد؛ مگر آنکه قوانین اجرایی به شکل دیگری بیان شده باشند.

توجه ۱: در مواد پرتابی نشسته (کلاس‌های ورزشی F31-34 و F51-57) و در صورتیکه ۳ پرتاب اول در دو گروه برگزار شود، ۳ پرتاب آخر به ترتیب معکوس عملکرد (نتیجه) انجام خواهد شد.

(b) اگر ترتیب مسابقه تغییر یابد و یک مساوی وجود داشته باشد، آن ورزشکارانی که مساوی شده‌اند به همان ترتیب قرعه‌کشی اصلی (ابتدایی) مسابقه می‌دهند:

توجه (i): برای پرش‌های عمودی به قانون ۲۵ مراجعه نمایید

توجه (ii): چنانچه سرداور به یک یا چند ورزشکار اجازه بدهد در یک مسابقه مورد اعتراض بر طبق قانون ۵۰.۵ مسابقه خود را ادامه دهند، این ورزشکاران تمامی راندهای بعدی حرکت‌های خود را قبل از دیگر ورزشکاران حاضر در مسابقه انجام می‌دهند و چنانچه بیش از یک ورزشکار باشند به همان ترتیب قرعه‌کشی اولیه به مسابقه خود ادامه می‌دهند.

توجه (iii): قوانین سازمان حاکمیتی ورزشی مربوطه می‌تواند تعداد پرتاب‌ها را تعیین نماید (در صورتی که حداکثر شش پرتاب باشد) و تعداد ورزشکارانی که به راندهای اضافی می‌رسند پس از راند سوم مشخص می‌شود.

توجه (iv): در مواد میدانی قطع عضوی، قوانین سازمان حاکمیتی مربوطه در راندهای اضافی پس از راند سوم تغییر در ترتیب افراد را برای مسابقه مشخص می‌نماید.

توضیحات: در سال ۲۰۱۱ دستورالعمل تغییر در نحوه پرتاب پس از راند پنجم مواد میدانی کنار گذاشته شد. در اصل این موضوع به زمانی بر می‌گردد که تغییر در ترتیب برای اولین بار معرفی شده بود. در آن زمان بر این باور بودند این دستورالعمل بر نحوه اجرای مسابقه چیزی اضافه نخواهد نمود؛ در واقع هرگاه ورزشکار تصمیم می‌گرفت که ۳ پرتاب آخر خود را انجام ندهد؛ در عمل این کار انجام نمی‌گرفت.

۷- حرکت‌ها به ترتیب ذیل ثبت خواهند شد:

به غیر از پرش ارتفاع، یک حرکت معتبر، با همان اندازه‌گیری گرفته شده مشخص می‌گردد. برای استفاده از حروف اختصاری و نشان‌های استاندارد در همه موارد به قانون ۲.۲۰.۳ مراجعه نمایید.

” صحنه ۱ (۱ تا ۲) چرخه ۱۱ “

۸- داور نباید تا زمان اتمام کامل یک حرکت، پرچم سفید خود را به نشانه قابل قبول بودن آن حرکت بالا ببرد. چنانچه داور متوجه شود که به اشتباه پرچم زده است می‌تواند در تصمیم خود تجدید نظر نماید.

زمان اعلام اتمام یک حرکت قابل قبول:

(a) در پرش‌های عمودی، وقتی که داور بر اساس این قوانین تصمیم بگیرد که هیچ اشتباهی صورت نگرفته است.

(b) در پرش‌های افقی، وقتی که ورزشکار مطابق با این قوانین محل فرود خود را ترک کند.

(c) در مواد پرتابی ورزشکاران قادر به راه رفتن، وقتی که ورزشکار مطابق با این قوانین دایره پرتاب یا باند دورخیز را ترک نماید.

(d) در مواد پرتابی نشسته، وقتی که وسیله پرتاب در منطقه مجاز فرود آمده است.

توضیحات: این موضوع از آن جهت برای داور حاضر در میدان (در مواد پرتابی) و یا محوطه فرود (در ماده پرش طول) اهمیت دارد که در صورتی که سرداور پرچم اشتباه زد با یک علامت و یا نشان محل فرود مشخص شده باشد.

” قوانین ۹ “

۹- در مواد میدانی دور انتخابی زمانی برگزار می‌گردد که تعداد ورزشکاران به حدی است که اجازه نمی‌دهد کل مسابقه در یک دور (نهایی) به راحتی برگزار شود. در دور انتخابی، همه ورزشکاران شرکت می‌کنند و به وسیله این دور، افراد انتخاب می‌شوند. به استثنای زمانی که

برگزار کننده ای توانایی بیشتری در برگزاری یک و یا چند ماده دارد. در این صورت می‌تواند سایر دورهای انتخابی همان مسابقه و یا یک و یا چند مسابقه را زودتر برگزار نماید تا بدین ترتیب ورزشکاران حائز صلاحیت برای شرکت در دور مسابقه انتخابی مشخص شوند. چنین دستورالعملی و یا سایر روش‌هایی که (مانند کسب استانداردهای لازم در خلال یک دوره تعیین شده با کسب مقام در یک مسابقه تعیین شده و یا از طریق رنکینگ بدست آمده) ورزشکار مجاز به شرکت در مسابقه و دور انتخابی شده است در قوانین هر یک از مسابقات لحاظ می‌شوند. نتایج دور انتخابی در دور نهایی منظور نمی‌شوند.

توضیحات: هر چند رکورد بدست آمده به عنوان بخشی از فینال محسوب نمی‌شود؛ لیکن چنانچه رکورد جهانی بدست آید و همچنین سایر شرایط برای ثبت در رکورد جهانی رعایت شود؛ این رکورد در پارا دوومیدانی جهانی به عنوان رکورد جهانی ثبت خواهد شد.

۱۰- ورزشکاران در حالت عادی به دو یا چند گروه به صورت رندوم تقسیم می‌شوند، اما در صورت امکان به گونه ای باشد که نماینده هر کشور یا

تیم در گروه‌های مختلف (متفاوت) قرار گیرند. هر گروه حرکت تمرینی خود را فوراً بعد از اتمام کار گروه قبلی شروع می‌کند، مگر آن که تسهیلات برای گروه‌ها وجود داشته باشد و آنان بتوانند در یک زمان و تحت شرایط مساوی مسابقه دهند.

۱۱- توصیه می‌شود در مسابقات پرش ارتفاعی که بیش از سه روز طول می‌کشد، یک روز استراحت میان دور انتخابی و دور نهایی در نظر گرفته شود.

۱۲- نماینده(گان) فنی درباره شرایط دور انتخابی، استانداردهای انتخابی و تعداد ورزشکاران در دور نهایی تصمیم می‌گیرند. اگر هیچ نماینده فنی برای آن مسابقات تعیین نشده، این شرایط توسط کمیته برگزاری اتخاذ می‌گردد. بهتر آن است که حداقل ۱۲ ورزشکار به دور نهایی راه یابند؛ مگر آنکه در قوانین مسابقات به شکل دیگری آمده باشد.

توضیحات: عمدتاً این به معنای آن است که چنانچه در جایگاه دوازدهم برای راه یابی به فینال نتیجه دو ورزشکار مساوی شد؛ انتخاب بیش از ۱۲ نفر برای دور فینال امکان پذیر است. هر چند در دور انتخابی حداکثری وجود ندارد؛ لیکن راه یابی بیش از ۱۲ نفر به گروه فینال غیر معمول نخواهد بود.

۱۳- در دور انتخابی، به غیر از پرش ارتفاع، هر ورزشکار می‌تواند تا سه حرکت داشته باشد. ورزشکاری که به استاندارد انتخابی رسیده است، نباید در دور انتخابی شرکت کند.

۱۴- در دور انتخابی پرش ارتفاع، طبق قانون ۲۵.۲ (شامل پرش آزمایشی) ورزشکار فرصت دارد تا آخرین تلاش (حرکت) خود را بکند تا شاید بتواند به ارتفاع استاندارد انتخابی برسد، مگر آن که تعداد ورزشکاران برای دور نهایی تا آن زمان مشخص شده باشند. این قانون شامل ورزشکارانی که پس از سه حرکت متوالی ناکام حذف نشده اند، نمی‌شود. هرگاه مشخص شد که ورزشکار به فینال رسیده است، نباید به پرش‌های خود در دور انتخابی ادامه دهد.

۱۵- اگر هیچ ورزشکاری به ارتفاع استاندارد انتخابی نرسد یا تعداد آن‌ها از تعداد مورد نیاز کمتر باشد، گروه فینالیست‌ها به وسیله اضافه کردن ورزشکار طبق نتایج آنان از دور انتخابی، به حد نصاب خواهد رسید. در پایان دور انتخابی، اگر دو یا چند ورزشکار نتایجی مشابه در پرش یا مسافت داشتند، قانون ۲۴/۲۲ باید به کار گرفته شود. اگر باز هم نتیجه مساوی وجود داشت، ورزشکاران مربوطه به دور نهایی راه می‌یابند.

۱۶- اگر در پرش ارتفاع یک مسابقه انتخابی در دو گروه به طور همزمان دارد انجام می‌شود، توصیه می‌گردد در هر گروه میله در یک زمان و به یک ارتفاع بالا بیاید. همچنین پیشنهاد می‌شود هر دو گروه تقریباً از یک قدرت مشابه برخوردار باشند.

توضیحات: در گروه بندی انتخابی پرش ارتفاع مفاد قوانین ۲۴.۱۰ و ۲۴.۱۶ رعایت شوند. نماینده فنی و سرداور از نزدیک فرایند انتخابی پرش ارتفاع را دنبال نمایند و یا به عبارت دیگر ورزشکاران پرش خود را بصورتی انجام دهند که طبق قانون ۲۵.۲ حذف نشوند و به حد استاندارد لازم برسند (مگر آنکه طبق مفاد قانون ۲۴.۱۲ تعداد ورزشکاران فینال مشخص شده باشد) و در صورت ایجاد تساوی بین ورزشکاران در دو ماده میدانی مسئله مربوطه طبق ماده ۲۵.۹ حل و فصل می‌شود. البته باید به این نکته نیز توجه شود طبق قانون ۲۴.۱۴ ضرورتی ندارد ورزشکاران زمانی که یقین نمودند به فینال رسیده اند بدون توجه به شرایط دیگر ورزشکاران باز هم به مسابقه خود برای فینال ادامه دهند.

“ غف غ ” یان نه ” اچید ”

۱۷- داور مسئول به ورزشکار اعلام می‌کند همه چیز برای شروع یک حرکت آماده است و زمان مجاز انجام یک حرکت از زمان اعلام داور شروع می‌شود.

چنانچه زمان پرتاب ها آغاز شده باشد و ورزشکاری متعاقب آن، حرکت خود را انجام ندهد، وقتی زمان داده شده به اتمام رسید، آن حرکت خطا محسوب می شود.

زمان های زیر بیشتر نخواهند شد. چنانچه این زمان بگذرد، به استثناء قانون ۲۴.۱۸، آن پرتاب خطا محسوب خواهد شد.

غذای آگنی یا آگن

تعداد ورزشکاران باقی مانده در مسابقه

پرش ارتفاع	سایر مواد ورزشکاران قطع عضوی	مواد پرتابی نشسته
بیش از ۳ نفر (و یا اولین حرکت هر ورزشکار)	۱ دقیقه	۱ دقیقه
۲ یا ۳ نفر	۱.۵ دقیقه	۱ دقیقه
۱ نفر	۳ دقیقه	--
پرتاب های متوالی	۲ دقیقه	۱ دقیقه

توجه ۱: در مواد پرتابی نشسته، به استثناء زمانی که سه راند اول در دو و یا چند گروه برگزار می گردد؛ نماینده فنی با صلاحدید خود می تواند یک دقیقه بین پرتاب سوم و چهارم وقت اضافه بدهد.

توضیحات: از جنبه عملی؛ سرداور و یا داور در موقعیتی هستند که بتوانند در صورت آماده نبودن ورزشکار در بین پرتابها به وی وقت اضافه بدهند. در مواد پرتابی نشسته کرنومتر پس از دادن ادوات پرتابی به ورزشکار آغاز شده؛ ناحیه پرتاب آماده مسابقه و داوران در بیرون محوطه آن قرار گرفته اند. ممکن است در این زمان دستورالعمل شفاهی از سوی سرداور به ورزشکار داده شود. زمانی که ورزشکار پرتاب سوم خود را انجام داد و اندازه گیری انجام شد ثبت زمان یک دقیقه وقت استراحت آغاز می شود. در این مدت زمان یک دقیقه تنها در صورت درخواست ورزشکار، ادوات پرتابی به وی داده می شود. چنانچه پیش از اتمام این زمان ورزشکار درخواست چنین موضوعی را داشته باشد آنگاه زمان برای پرتاب چهارم فوراً محاسبه خواهد شد. (منظور لحظه ای است که ادوات پرتابی به دست ورزشکار داده می شود و آن بخش مسابقه آماده است و داوران خارج از محل پرتاب در جای خود مستقر شده اند).

توجه ۲: ساعتی که زمان مجاز باقی مانده برای یک حرکت را نشان می دهد باید در معرض دید ورزشکار باشد. همچنین، داور با بالا نگاه داشتن یک پرچم زرد یا با اعلام، ۱۵ ثانیه آخر زمان مجاز را مشخص می نماید.

توجه ۳: در پرش ارتفاع، تا میله در ارتفاع جدید خود گذاشته نشود، هیچ تغییری در زمان مجاز برای انجام حرکت اعمال نمی گردد؛ در غیر این صورت در جایی که امکان دارد قانون زمان مجاز برای حرکت های پیاپی اعمال می شود.

توجه ۴: هرگاه تنها ورزشکاری که در ماده پرش ارتفاع برنده شده است برای ثبت رکورد جهانی در محل مسابقه باقی بماند، یک دقیقه دیگر به محدودیت زمانی تعیین شده اضافه می شود.

توضیحات: زمانی که ورزشکاران چند کلاس با هم ادغام می شوند این مسئله برای داوران مشکلاتی را به همراه خواهد داشت. برای مثال زمانی که یک ورزشکار در یک کلاس برنده آن ماده می شود درخواست بالا بردن میله می نماید؛ این کار زمانی انجام می شود که موارد فنی مسابقه امکان

این کار را بدهد و یا نماینده فنی تشخیص دهد که این کار مجاز است. البته انجام این کار می تواند سبب قطع موقت مسابقات سایر کلاس های آن ماده شود.

توجه ۵: در حرکت اول، تمامی ورزشکاران از زمانی که وارد مسابقه می شوند، تنها ۵/۰ دقیقه مهلت دارند.

توجه ۶: در زمان محاسبه تعداد ورزشکاران باقی مانده در مسابقه، باید ورزشکارانی هم که برای مقام اول دور پرش *jump-off* را دارند، به حساب بیایند.

توجه ۷: در مواد میدانی کلاس های ۱۱ و ۱۲ که در آن ورزشکاران از افراد اعلام کننده (*Caller*) یا راهنما کمک دریافت می کنند، زمان اختصاص یافته از لحظه ای که داور مسئول اطمینان حاصل می کند که ورزشکار فرآیند (مرحله) جهت یابی خود را به اتمام رسانیده، آغاز می شود. چنانچه ورزشکاری تقاضای تایید شفاهی شروع تایم (ساعت تایم) مسابقه را بنماید، یک نفر داور چنین تاییدیه یا اعلامی را انجام می دهد.

توضیحات: سرداوران همواره از سیستمی استفاده می نمایند که نفر بعدی را فرا خوان می نماید و ورزشکار بعد از وی نیز آماده می باشد؛ این مسئله زمانی از اهمیت بسزایی برخوردار است که زمان تخصیص داده شده برای انجام حرکت ورزشکار ۳۰ ثانیه و یا یک دقیقه باشد. همچنین یقین داشته باشند که قبل از اعلام نام ورزشکار محوطه مسابقه کاملاً برای انجام مسابقه بعدی مهیا است و سپس زمان را منظور می نمایند. سرداوران و داوران باید توجه ویژه ای را به شرایط جاری مسابقه در زمان تصمیم گیری در مورد شروع ثبت زمان، اعلام "time out" و یا اعلام خطا معطوف نمایند. از جمله شرایط خاص توجه ویژه به خالی بودن محوطه دورخیز در ماده پرش طول و پرتاب نیزه است (زمانی که مواد دو بطور همزمان در یک محوطه از مسابقه برگزار می شود) و همینطور مسافتی که ورزشکاران برای راه رفتن و رسیدن به قفس دایره پرتاب دیسک باید طی نمایند.

در مجموع و هرگاه تنها ۲ و یا ۳ ورزشکار برای انجام حرکت خود باقی مانده باشند؛ زمان در نظر گرفته شده سبب تغییر راند نهایی مواد میدانی پرش طول نمی شود. ۱ دقیقه زمان تنها زمانی اعمال می شود که در مسابقه ماده میدانی پرش طول تنها ۲ و یا ۳ ورزشکار در استارت لیست باقی مانده باشند (به استثناء اولین حرکت هر یک از ورزشکاران).

توجه ۸: چنانچه ورزشکار جهت یابی خود را از دست بدهد و نیاز به جهت یابی مجدد داشته باشد، ساعت مسابقه متوقف می شود و مسابقه فقط در صورتی مجدداً آغاز شود که جهت یابی ورزشکار به اتمام رسیده باشد (تا هرگونه تایم سپری شده که قبلاً ثبت شده را شامل گردد).

توضیحات: در این شرایط اختصاص وقت اضافه ممنوع است. در زمان جهت یابی مجدد توسط ورزشکار، زمان را نگه می دارند.

توجه ۹: در مواد پرتابی نشسته، زمان مجاز از لحظه ای آغاز می شود که وسیله پرتاب پس از بستن صندلی پرتاب به دایره پرتاب و بسته شدن ورزشکار به صندلی خود و فرار گرفتن روی صندلی، به ورزشکار داده می شود.

توضیحات: چنانچه ورزشکاری در زمان تعیین شده همچنان در جای خود قرار نگرفته باشد؛ زمان ممکن است زودتر شروع شود. حال اگر ورزشکار طبق توضیحات تکمیلی توجه ۱ قانون ۲۴.۱۷ آماده باشد؛ ثبت زمان از زمانی شروع می شود که آن قسمت مسابقه خالی از داوران شده باشد.

شایان ذکر است که ساعت شماره انداز در جایی قرار می گیرد که ورزشکار قادر به رویت آن باشد.

نحوه اجرای مجدد حرکت

۱۸- چنانچه بهر دلیلی فراتر از کنترل؛ ورزشکار در انجام حرکت خود با مانع روبرو شود و قادر به انجام آن نباشد و یا رکورد حرکت وی بدرستی ثبت نشود؛ داور برای برگزاری مجدد حرکت و یا ثبت کامل و یا بخشی از زمان مسابقه از اختیار لازم برخوردار است. هر گونه تغییر در ترتیب مسابقه ممنوع است. با توجه به شرایط مسابقه یک زمان مشخصی را برای انجام مجدد تخصیص می دهند. در مواردی که مسابقه قبل از آنکه آغاز شود؛ درخواست تکرار داشته باشد؛ این کار قبل از انجام دوره‌های بعدی انجام می شود.

توضیحات: البته موارد مختلفی وجود دارد که بدلیل بوجود آمدن نقص فنی و یا خطا در محاسبه مجدداً حرکت ورزشکار تکرار می شود. برای جلوگیری از این موضوع از سیستم های کارآمد و فایل پشتیبان استفاده می شود؛ و تا حد امکان از فناوری استفاده شود و در صورت اشکال تدارکات لازم اندیشیده شود. از آنجا که هر گونه تغییری در ترتیب مسابقه ممنوع است (مگر آنکه مشکل ایجاد شده فوراً مشخص نشده باشد و مسابقه همچنان تداوم داشته باشد)؛ آنگاه سرداور با توجه به شرایط خاص ایجاد شده در مورد حرکت مجدد تصمیم گیری می نماید.

بده "گرفتن" چنانچه این غلط است

۱۹- ورزشکار نمی تواند فوراً محل مسابقه را در زمان برگزاری مسابقه ترک نماید؛ مگر آنکه با اجازه و همراهی داور باشد. در صورت انجام این کار ابتدا اخطار داده می شود ولی در صورت اصرار بر انجام این کار ورزشکار از مسابقه اخراج می شود. توضیحات: ورزشکار همچنان می تواند عرض پیست را رد نموده و با مربی خود صحبت نماید.

"بده" پیغ غلط است

۲۰- نماینده فنی یا داور مسئول اختیار دارد بنا بر عقیده خود چنانچه شرایط ایجاد کند، محل مسابقه را تغییر دهد. چنین تغییری فقط زمانی اعمال می شود که یک راند از حرکتها به تمام رسیده باشد.

توجه: قدرت و تغییر جهت ورزش باد، شرایط کافی برای تغییر مکان یا زمان مسابقه را به وجود نمی آورد.

توضیحات: عبارت "راند اجرا" به جای "راند" از آن جهت در نظر گرفته شده است که وجه تمایز مشخصی بین راند اجرا در مسابقات مواد میدانی و راند مسابقات ایجاد شود. (برای مثال راند انتخابی و یا فینال).

چنانچه شرایط بصورتی باشد که اتمام راند اجرای مسابقه قبل از تغییر مکان و یا زمان غیر ممکن باشد؛ نماینده فنی (از طریق سرداور) و یا سرداور بطور معمول آن دسته از مسابقاتی که به تازگی در راند اجرا به اتمام رسیده است را باطل اعلام نموده (همواره با توجه به ارزیابی شرایط و نتایج راندها و زمان تعلیق مشخص می شوند) و مجدداً مسابقه در راند بعدی از سر گرفته می شود.

فده "راند"

۲۱- ورزشکاران بر اساس بهترین عملکرد خود از میان حرکت هایش مورد تایید قرار می گیرند و این شامل حرکت‌های پرش ارتفاعی است که برای حل نتیجه مساوی و معلوم شدن نفر اول انجام گرفته است.

تساوی

۲۲- به غیر از پرش ارتفاع، دومین نتیجه برتر ورزشکارانی که بالاترین نتیجه مشابه را داشته اند، مشخص می‌کند که آیا حالت تساوی وجود دارد یا خیر. سپس چنانچه لازم باشد، سومین نتیجه برتر و الی آخر. چنانچه بعد از اعمال این قانون ۲۴/۲۲ باز هم تساوی وجود داشت، بنابراین نتیجه مساوی اعلام خواهد شد.

به استثناء پرش ارتفاع، در صورتی که برای هر مقامی، از جمله برای مقام اول، حالت تساوی وجود داشته باشد، این نتیجه مساوی باقی خواهد ماند. (مراجعه به قانون ۲۵/۹ و ۲۵/۱۰)

تکنیک لی لی (Hopping)

۲۳- ورزشکاران کلاس های T42-44 و T61-64 می توانند از تکنیک لی لی کردن (Hop) در مواد پرش استفاده نمایند.

A. پرش عمودی

قانون ۲۵: شرایط کلی

(قانون ۱۸۱)

۱- سرداور قبل از شروع مسابقه اندازه ارتفاع میله در شروع مسابقه و در هر دور را به اطلاع ورزشکاران برساند تا زمانی که تنها یک ورزشکار یا یک مساوی به عنوان برنده مسابقه باقی بماند.

توضیحات: چنانچه این موارد در کتابچه راهنمای تیم ها و یا اطلاعات فنی ماده مربوطه نیامده باشد؛ بطور معمول این کار در جلسه فنی انجام می شود. شایان ذکر است برخی تغییرات اندک در زمان برگزاری مسابقه توسط سرداور در راستای منافع ورزشکاران انجام می شود.

چرخه ۱۰

۲- ورزشکار می تواند پرش خود را با همان ارتفاعی که سرداور اعلام کرده شروع کرده و سپس با صلاحدید خود در پرش های بعدی ارتفاع را تغییر دهد. سه خطای پیاپی در هر ارتفاعی که اتفاق افتاده باشد، باعث اخراج ورزشکار از ادامه مسابقه می شود؛ مگر آن که برای مشخص شدن برنده یک مساوی به وجود آمده باشد.

این قانون آن جا کارایی دارد که یک ورزشکار ممکن است پرش دوم یا سومش در یک ارتفاع بهتر باشد (بعد از آن که اولین یا دومین پرش او با شکست مواجه شده باشد) و باز هم بتواند در ارتفاع بعدی پرش داشته باشد.

اگر ورزشکاری در یک ارتفاع مشخص پیشی گرفته است، نیازی نیست در آن ارتفاع باز هم پرش داشته باشد؛ مگر آن که برای کسب مقام اول پرش jump-off خود را انجام می دهد.

۳- ورزشکاری که از قبل انتخاب شده، حتی بعد از آن که بقیه ورزشکاران باخته اند، می تواند به پرش خود ادامه دهد تا زمانی که از حق ادامه مسابقه محروم شود.

۴- مگر آن که تنها یک ورزشکار باقی مانده و برنده مسابقه شده باشد.

(a) در پرش ارتفاع، میله بعد از هر دور حداقل ۲ سانتیمتر بالاتر می رود.

(b) میزان تغییر ارتفاع مانع هرگز نباید افزایش یابد. (افزایش یا بالا رفتن میله هرگز نباید در محاسبه لحاظ شود).

این قوانین در زمانی که ورزشکار در حال مسابقه، مستقیماً درخواست افزایش ارتفاع میله تا ارتفاع رکورد جهانی را کرده، به کار گرفته نمی شود.

بعد از برنده شدن یک ورزشکار، او می تواند با مشورت داور مربوطه یا سرداور ارتفاع میله خود را بالا ببرد.

تکلیف

۵- تمامی اندازه گیری ها بر اساس سانتیمتر و به طور عمودی از زمین تا پایین ترین قسمت بیرونی میله افقی گرفته می شود.

۶- اندازه گیری یک ارتفاع جدید قبل از پرش ورزشکار انجام می شود. چنانچه میله تعویض گردد آنگاه اندازه گیری مجدد صورت می گیرد. در پرش های ثبت رکورد، چنانچه میله از اندازه گیری قبلی تکان خورده باشد (به میله برخوردی صورت گرفته باشد)، داوران قبل از انجام پرش بعدی ثبت رکورد، مجدداً اندازه ارتفاع میله را کنترل کنند.

ملاحظات استفاده از پروتز

۷- برای ورزشکاران مواد پرش ارتفاع در کلاس های T61-64 استفاده از پروتز اختیاری است. داور مربوطه تبعیت از قانون ۶.۱۲.۱ b را بررسی می نماید.

a: چنانچه پروتز در زمان دویدن (run up) از جایش در آید، ورزشکار نمی تواند بدون آن به مسابقه خود ادامه دهد و در زمان مجاز باید

آن را درست کرده و سپس به مسابقه خود ادامه دهد.

b: چنانچه پروتز در زمان پرش ورزشکار از جایش در آید و با میله مانع برخورد نماید، این حرکت خطا محسوب شده و ثبت می شود.

غبار غلغ (crossbar)

۸- جنس میله مانع از فایبرگلاس یا هر جنس مناسب دیگر غیر از فلز می باشد. به غیر از دو انتهای آن، بقیه میله مدور و گرد باشد. رنگ میله به

شکلی باشد که برای همه ورزشکاران قابل رویت باشد. در پرش ارتفاع، کل طول میله مانع ۴ متر با تلورانس مثبت / منفی ۲ سانتیمتر است.

حداکثر وزن میله مانع در پرش ارتفاع ۲ کیلوگرم است. قطر این میله در قسمت مدور آن ۳۰ میلیمتر با تلورانس مثبت/منفی یک میلیمتر است.

میله مانع از سه قسمت تشکیل شده است: قسمت مدور میله و دو قسمت انتهایی آن. دو قسمت انتهایی ۳۰ تا ۳۵ میلیمتر عرض و ۱۵ تا ۲۰

سانتیمتر طول دارد. دو قسمت انتهایی روی قسمت نگهدارنده تیرک های عمودی قرار می گیرند.

این دو قسمت انتهایی دارای یک صفحه کاملاً مسطح می باشند تا روی قسمت نگهدارنده تیرک های عمودی قرار گیرند.

این قسمت مسطح نباید بالاتر از مرکز قسمت مدور میله مانع قرار داشته باشد. دو قسمت انتهایی باید سخت و صاف باشد. جنس این دو قسمت نباید

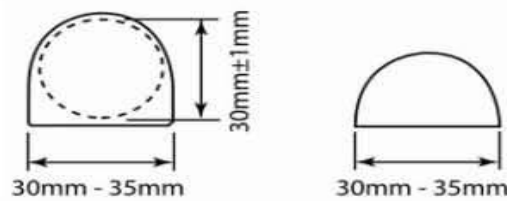
از لاستیک یا پوشیده از جنس لاستیکی یا جنس دیگری باشد که باعث اختلاف سطح روی نگهدارنده شود.

میله مانع نباید اریب بوده و وقتی در جای خود قرار می گیرد می تواند تا ۲ سانتیمتر شکم بدهد (افت داشته باشد).

کنترل قابلیت انعطاف: وقتی که میله مانع در جای خود قرار دارد، یک وزنه ۳ کیلوگرمی در وسط آن آویزان کنید. باید در پرش ارتفاع حداکثر ۷

سانتیمتر افت داشته باشد.

شکل ۷- انتهای تناوبی میله مانع

مخالفان ضد ایگی

۹- چنانچه دو یا چند ورزشکار نتیجه آخرین ارتفاع شان مشابه باشد، تصمیم‌گیری جهت مشخص شدن مقام هایشان به روش ذیل می‌باشد:

- (a) ورزشکاری که در طی تعداد کمتر پرش توانسته به آن ارتفاع دست یابد، مقام برتر را می‌گیرد.
- (b) چنانچه ورزشکارانی بعد از به کارگیری قانون بالا باز هم مساوی شدند، ورزشکاری که بالاترین ارتفاع را با کمترین خطا زده، مقام برتر را کسب می‌کند.
- (c) اگر باز هم ورزشکاران مساوی شدند، این ورزشکاران به طور مشترک مقام مربوطه را کسب می‌کنند؛ مگر آن که مقام اول در این میان مطرح باشد.
- (d) اگر کسب مقام اول مطرح باشد، بین این ورزشکاران بر اساس قانون ۲۵/۱۰ دور پرش (jump-off) شروع می‌شود؛ مگر آن که طبق قوانین فنی مسابقات، یا قبل از مسابقه یا در طی مسابقه، نماینده فنی یا داور (اگر نماینده فنی منصوب نشده باشد) تصمیم دیگری گرفته باشد. اگر پرش (jump-off) انجام نشود یا اگر ورزشکاران مربوطه در هر زمانی از ادامه پرش خودداری کنند، نتیجه تساوی برای کسب مقام اول به همان صورت باقی خواهد ماند (دو یا چند ورزشکار به مقام اول دست می‌یابند).

توضیحات: به روش‌های مختلف زیر پرش خاتمه یافته تلقی می‌شود:

- (a) طبق دستورالعمل‌های از پیش تعیین شده و درج آنها در قوانین
- (b) با تصمیم اتخاذ شده در خلال برگزاری مسابقه توسط نماینده فنی (در صورت عدم حضور وی داور این تصمیم را خواهد گرفت).
- (c) طبق تصمیم ورزشکار و انصراف وی قبل از پرش اول و یا در زمان انجام پرش‌های دیگر
- هرچند هر گونه تصمیم مبنی بر پرش نمودن توسط نماینده فنی و یا سرداور قبل از استارت مسابقه انجام می‌شود؛ لیکن شرایطی وجود دارد که این کار میسر نیست مانند مواردی که در زمان مسابقه روی می‌دهد و شروع و یا تداوم پرش را غیر ممکن می‌سازد. سرداور طبق قوانین ۲۰۱۳ و ۲۴ از اختیار لازم برای برخورد با این مسئله برخوردار است.

۱۰. # و (jump-off)

-۱۰

- (a) در دور پرش (jump-off)، ورزشکاران مربوطه تا زمان اخذ نتیجه نهایی در هر ارتفاعی بپرند، یا در هر مرحله ای تمام ورزشکاران می‌توانند از ادامه پرش انصراف دهند.
- (b) هر ورزشکار یک پرش در هر ارتفاع داشته باشد.

(c) بعد از اتمام پرش تمامی ورزشکاران مربوطه، دور بعدی jump-off با ارتفاع مشخص شده طبق قانون ۲۵/۱ آغاز می‌گردد.
 (d) اگر نتیجه ای حاصل نشود: چنانچه بیش از یک ورزشکار موفق شده، میله ۲ سانتیمتر بالا می‌رود؛ چنانچه تمام ورزشکاران موفق نشده اند، میله ۲ سانتیمتر پایین می‌آید.

(e) اگر ورزشکاری در دور پرش (jump-off) از پرش یک ارتفاع خودداری کند، به طور خودکار از کسب مقام اول حذف می‌شود. اگر در آخر تنها یک ورزشکار باقی مانده باشد (دیگر ورزشکاران از ادامه مسابقه کنار کشیده باشند)، ورزشکار باقیمانده حتی اگر آن ارتفاع را نپزیده باشد، مقام اول را کسب خواهد کرد.

پرش ارتفاع - نمونه

موارد و جدول ذیل فقط به عنوان نمونه هستند

ارتفاع هایی که توسط سرداور در ابتدای مسابقه اعلام شده است:

۱/۷۵ متر، ۱/۸۰ متر، ۱/۸۴ متر، ۱/۸۸ متر، ۱/۹۱ متر، ۱/۹۴ متر، ۱/۹۷ متر، ۱/۹۹ متر،.....

ورزشکار	ارتفاع (متر)							ناموفق	پرش jump-off			مقام
	۱/۷۵	۱/۸۰	۱/۸۴	۱/۸۸	۱/۹۱	۱/۹۴	۱/۹۷		۱/۹۱	۱/۸۹	۱/۹۱	
A	O	XO	O	XO	----X	XX		۲	X	O	X	۲
B	----	XO	----	XO	----	----	XXX	۲	X	O	O	۱
C	----	O	XO	XO	----	XXX		۲	X	X		۳
D	----	XO	XO	XO	XXX			۳				۴

O = با موفقیت انجام شده X = ناموفق ---- = انجام نشده

A, B, C, D همگی ۱/۸۸ متر را پزیده اند.

قانون تساوی در این جا کارایی دارد؛ داوران تعداد کل پرش‌های ناموفق را جمع می‌زنند؛ که شامل آخرین ارتفاعی که پزیده شده (یعنی ارتفاع ۱/۸۸ متر) نیز می‌باشد (پرش‌های ناموفق تا همین ارتفاع جمع زده می‌شود). ورزشکار D به نسبت سه ورزشکار دیگر، پرش ناموفق بیشتری داشته و بنابراین مقام چهارم را کسب می‌کند. ورزشکاران A, B, C هنوز مساوی هستند و مقام اول مشخص می‌شود. حالا آنان یک پرش دیگر در ارتفاع ۱/۹۱ خواهند داشت (ارتفاع بعدی است که ارتفاع قبلی آن را تمامی ورزشکاران مساوی پزیده‌اند) از آن جایی که هر سه ورزشکار مساوی نتوانستند این ارتفاع (۱/۹۱ متر) را ببرند، برای یک jump-off دیگر میله تا ارتفاع ۱/۸۹ متر پایین می‌آید. در این ارتفاع (۱/۸۹ متر) فقط ورزشکار C نمی‌تواند ببرد. بنابراین دو ورزشکار مساوی A, B سومین jump-off خود را در ارتفاع ۱/۹۱ متر انجام می‌دهد که فقط ورزشکار B موفق شده و به عنوان نفر برتر مسابقه اعلام می‌گردد.

توضیحات: هرگاه ورزشکاری بطور یک جانبه تصمیم به انصراف از پرش می‌دهد، طبق قانون e ۲۵.۱۰ ورزشکار دیگر (چنانچه تنها یک ورزشکار باقی مانده باشد) برنده اعلام خواهد شد. ورزشکار نیازی به پرش در ارتفاع تعیین شده را ندارد. هرگاه بیش از یک ورزشکار در پرش باقی مانده باشند؛ پرش همچنان با آن ورزشکاران تداوم خواهد داشت؛ ورزشکاری که انصراف داده است طبق نتیجه پایانی خود در رده بندی قرار می‌گیرد؛ وی از هر گونه حق انتخاب ارتفاع بالاتر محروم خواهد بود.

۱۱- وقتی به وضوح دیده می‌شود که به غیر از ورزشکار عوامل دیگری مانند یک تند باد، میله را از جای خود حرکت داده است: (برای مثال باد تندی شروع به وزیدن کند).

- (a) اگر این اتفاق بعد از اتمام پرش ورزشکار رخ داده و ورزشکار میله را لمس نکرده، پرش این ورزشکار مورد قبول واقع می‌شود. یا
(b) اگر چنین جابجایی در هر شرایط و حالت دیگری اتفاق بیفتد، اجازه یک حرکت جدید به ورزشکار داده خواهد شد.

قانون ۲۶: پرش ارتفاع

(قانون ۱۸۲)

غ ا ا ا ا

۱- ورزشکار از یک پای خود برای شروع جهش استفاده می‌کند.

۲- در موارد ذیل پرش ورزشکار، ناموفق خواهد بود:

- (a) اگر بعد از پرش، به دلیل حرکت ورزشکار در طی پرش، میله از روی نگهدارنده‌ها افتاده باشد.
(b) اگر ورزشکار زمین را با هر قسمت از بدن خود لمس کند (شامل منطقه فرود خارج از سطح عمودی نزدیک ترین لبه میله مانع، یا قسمت میانی یا خارجی تیرک‌ها)، بدون آن که میله برای بار اول جا گذاری شده باشد. اما اگر ورزشکار در حال پرش باشد، یک ورزشکاری منطقه فرود را با پای خود لمس کند و به عقیده داور هیچ سودی برای ورزشکار اصلی نداشته باشد، آن پرش به این دلیل خطا محسوب نمی‌گردد.

(c) در زمان دویدن قبل از پرش، ورزشکار با میله مانع و یا قسمت عمودی تیرک‌ها برخورد نماید.

توجه (i): جهت کمک به اجراء این قانون، یک خط سفید به پهنای ۵۰ میلی‌متر، ۳ متر خارج از هر یک از تیرک‌ها کشیده می‌شود (دو نقطه را به هم وصل می‌کند) (معمولا توسط یک نوار چسبیده یا موادی شبیه با آن استفاده می‌گردد). نزدیک ترین لبه به این خط در امتداد سطح عمودی از میان لبه نزدیک تر به میله مانع می‌باشد.

توجه (ii): ورزشکاران T11 می‌توانند جهت جایگیری بهتر قبل از شروع دویدن خود، میله را لمس کنند. اگر در طی این لمس ورزشکار میله را از جای خود حرکت دهد، آن حرکت قابل قبول نخواهد بود.

توجه (iii): ورزشکاران کلاس‌های T12, T13 می‌توانند یک وسیله کمکی بصری مناسب را روی میله قرار دهند.

توضیحات: در راستای شفاف سازی و اجرای این قانون؛ اختیارات داور تحت قوانین ۲۰۱۳ و ۲۴ برای کسب نتیجه منصفانه ورزشکاران در ماده مربوطه مد نظر قرار می‌گیرد. حال چنانچه بهر دلیلی قبل از ادامه مسابقه؛ نتوان بعلت اعتراض شفاهی تصمیم نهایی گرفت؛ برای حفظ حقوق ورزشکار؛ وی می‌تواند "تحت شرایط اعتراض" همچنان به مسابقه خود ادامه دهد.

”نگه‌گوریکه قشچ، ای یقح م !

۳- حداقل عرض باند دورخیز ۱۶ متر و حداقل طول آن ۱۵ متر می‌باشد. در بازی‌ها و مسابقات IPC حداقل باند ۲۵ متر می‌باشد. (به فصل B-3.1.2 مراجعه نمائید).

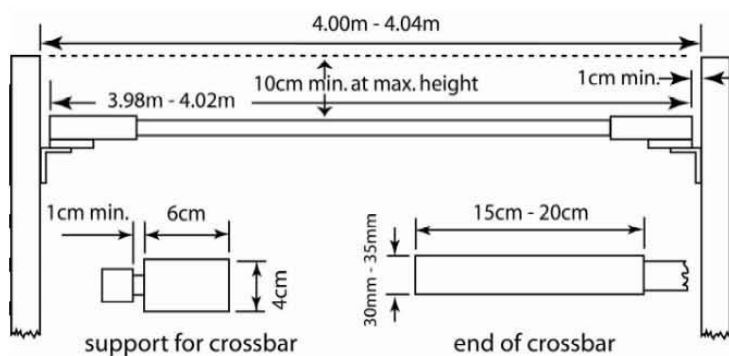
- ۴- حداکثر کل شیب رو به پایین در ۱۵ متر آخر باند دورخیز و منطقه جهش از هر طرف شعاع منطقه نیم دایره به مرکزیت نقطه وسط دو تیرک حداکثر ۱:۱۶۷ (۰.۶٪) می باشد. منطقه فرود به گونه ای باشد که ورزشکار به بالای شیب برسد.
- توجه: باند دورخیز و منطقه شروع جهش طبق مشخصه های سالهای ۲۰۱۸/۲۰۱۹ همچنان معتبر است.
- ۵- منطقه جهش به طور کلی مسطح و بدون شیب بوده و مطابق با قانون ۲۶.۴ و قوانین امکانات دوومیدانی دوومیدانی جهانی تجهیز می گردد.

ق آ ن ظ

- ۶- تیرک ها، تیرک های عمودی می توانند از هر جنسی باشد به شرط آن کاملاً سفت و محکم باشند. این تیرک ها باید بتوانند میله مانع (crossbar) را به خوبی نگهدارند. آن ها آن قدر بلند باشند که از ارتفاع واقعی میله حداقل ۱۰ سانتیمتر بالاتر باشند.
- فاصله میان دو تیرک حداقل ۴ متر و حداکثر ۴/۰۴ متر می باشد.
- ۷- تیرک ها نباید در طی مسابقه حرکت داده (جابجا شوند)؛ مگر آن که داور تشخیص دهد یا منطقه جهش یا منطقه فرود نامناسب هستند. در چنین حالتی، تغییر تیرک ها فقط زمانی صورت می گیرد که یک دور از حرکت ها به پایان رسیده باشد.
- ۸- نگهدارنده میله مانع (crossbar). ابعاد نگهدارنده ها ۴ در ۶ سانتیمتر و مسطح و مستطیل شکل می باشد. در طی پرش کاملاً محکم و بدون حرکت به تیرک ها چسبیده باشند به طوری که سطح رویی و بیرونی آن ها برعکس تیرک قرار گرفته باشد. دو انتهای میله مانع روی این نگهدارنده ها به گونه ای قرار گرفته باشند که اگر ورزشکار به میله مانع برخورد کرد، میله مانع به راحتی یا رو به جلو و یا رو به عقب روی زمین بیفتد. سطح نگهدارنده زیر نباشد.

نگهدارنده ها نباید پوشش لاستیکی یا هر جنس دیگری که باعث اصطکاک بیشتر با میله مانع شود را داشته باشند؛ هیچ نوع فنر نیز نباید در آن ها به کار رفته باشد.

ارتفاع نگهدارنده ها مانند یکدیگر بوده و درست بالای منطقه جهش و دقیقاً زیر هر دو انتهای میله مانع قرار گرفته باشند.

شکل ۸- سمت بالا پرش ارتفاع و میله مانع

۹- یک فضای حداقل یک سانتیمتر میان دو انتهای میله مانع و تیرک ها وجود داشته باشد.

۱۰- در مسابقات و بازی های IPC (مراجعه به فصل B-3.1.2 a,b)، اندازه منطقه فرود حداقل ۶ متر طول در ۴ متر عرض و ۰/۷ متر ارتفاع از پشت سطح عمودی میله مانع داشته باشد.

توجه: همچنین تیرک‌ها و منطقه فرود به گونه ای طراحی شوند که به هنگام مسابقه یک فاصله باز حداقل ۱۰ سانتیمتری بین آن‌ها وجود داشته باشد تا اگر منطقه فرود به وسیله تماس با تیرک‌ها جابجا شد، میله مانع جابجا نشود.

توضیحات: در سایر مسابقات منطقه فرود حداقل ۵ متر طول، ۳ متر عرض و ۰/۷ متر ارتفاع داشته باشد.

تیم داوران

در ماده پرش ارتفاع توصیه می شود تقسیم کار در میان داوران به شکل زیر انجام شود:

۱- سرداور کل مسابقه ماده مربوطه را نظاره می نماید و اندازه گیری های انجام شده را تأیید می نماید. وی دارای ۲ پرچم می باشد-رنگ سفید به منزله تأیید حرکت و رنگ قرمز به نشانه خطا می باشد. وی طوری در محل قرار می گیرد که بتواند موارد زیر را مدیریت نماید:

(a) به طور معمول هرگاه ورزشکار میله مانع را لمس نماید در ارتفاع نگهدارنده ها لرزش ایجاد می شود. سرداور با توجه به موقعیت میله مانع

در زمانی تصمیم گیری می نماید که لرزش به پایان رسیده است و متناسب با آن پرچم خود را بالا برد؛ بویژه در شرایط خاص و طبق مفاد

۲۵.۱۱ و

(b) از آنجا که ورزشکار ممکن است میله مانع را لمس ننماید؛ باید به بخش عمودی تیرک ها و یا زمین هموار نزدیک لبه میله مانع دقت

زیادی شود و همچنین زمانی که ورزشکار تصمیم به عدم اتمام مسابقه می نماید وی به کناره و یا زیر میله می دود و برای همین منظور

باید دقت ویژه ای به محل قرار گیری پاهای ورزشکار شود.

۲- داوران ۱ و ۲ در کناره های منطقه فرود می ایستند و در صورت افتادن میله مانع آن را در سر جای خود قرار می دهند و در اجرای قوانین فوق نیز به سرداور کمک می نمایند.

۳- داور - مسئول رکورد در برکه نتایج امتیازات را ثبت می نماید و ورزشکاران را فراخوان می نماید (و همچنین فردی که نفر بعدی وی است)

۴- داور مسئول تابلو اعلام نتایج است (حرکت، شماره، نتیجه)

۵- داور مسئول زمان مقدار زمان لازم برای انجام حرکت های آنها را اعلام می نماید.

۶- داور مسئول ورزشکاران

توجه ۱: این روند سنتی چیدمان داوران می باشد. در مسابقات بزرگ، زمانی که سیستم اطلاعات و تابلو الکترونیک امتیازات وجود دارد؛ یقیناً به پرسنل حرفه ای نیاز است. برای شفاف سازی در این زمینه؛ روند اجرا و امتیاز دهی ماده میدانی توسط مسئول ثبت رکورد و سیستم اطلاعات اجرا خواهد شد.

توجه ۲: داوران و تجهیزات طوری جایگیری شوند که مانعی برای مسیر ورزشکار ایجاد نمایند و دید تماشاچیان را مسدود نکنند.

توجه ۳: محلی را برای قراردادن بادسنج منظور می نمایند تا جهت باد و سرعت آن را نشان دهد.

B. پرش‌های افقی

توضیحات: این قوانین بطور برابر در هر دو ماده پرش طول و پرش سه گام اعمال می‌شود؛ به استثناء ورزشکاران کلاس های T11 و T12، که چیدمان، پرش و علاوه بر آنها محل (قرارگیری) بادسنج و همچنین بادسنج در مواد پرش طول و سه گام با یکدیگر متفاوت است.

قانون ۲۷: شرایط کلی

(قانون ۱۸۴)

“**هنگ‌گویکه**”

۱- حداقل طول باند دورخیز ۴۰ متر می‌باشد که از خط جهش مربوطه تا انتهای باند اندازه‌گیری می‌شود. عرض این باند ۱/۲۲ متر با تلورانس مثبت/منفی ۰/۰۱ متر است که به وسیله یک خط سفید به پهنای ۵ سانتیمتر مشخص شده است.

توجه: کلیه میداین دوومیدانی که قبل از اول ژانویه ۲۰۰۴ بنا شده اند، قسمت باند دورخیز آن‌ها می‌تواند به پهنای ۱/۲۵ متر باشد. البته هرگاه این باند مجدداً بطور کامل تسطیح گردد آنگاه عرض خط طبق این قانون باشد.

۲- شیب جانبی این باند باید ۱:۱۰۰ (۱٪) باشد؛ مگر آنکه تحت شرایط خاص، دوومیدانی جهانی استثناء قائل شود و در ۴۰ متر آخر باند، کل شیب رو به پایین آن در همان باند دورخیز حداکثر ۱:۱۰۰۰ (۰.۱٪) باشد.

تخته و منطقه جهش

توجه: قوانین ذیل ۲۷.۳ و ۲۷.۵ در فوریه ۲۰۲۰ اصلاح گردیده اند و از تاریخ ۹۹/۸/۱۱ لازم الاجرا خواهند بود. با توجه به اینکه هنوز این موارد در مرحله اخذ مشورت می‌باشند لطفاً به ضمیمه ۳ مندرج در قوانین ۲۷.۳ و ۲۷.۵ رجوع نموده که تا تاریخ ۹۹/۸/۱۰ همچنان قابل اجرا می‌باشند.

۳- محل جدا شدن از زمین بوسیله یک تخته فرو رفته در محل دورخیز و سطح محل فرود مشخص می‌شود. لبه تخته ای که به محل فرود نزدیک تر است بعنوان خط جهش در نظر گرفته می‌شود. در بالای خط جهش یک تابلو پلاستیکی چراغ دار برای کمک به داوران قرار داده می‌شود.

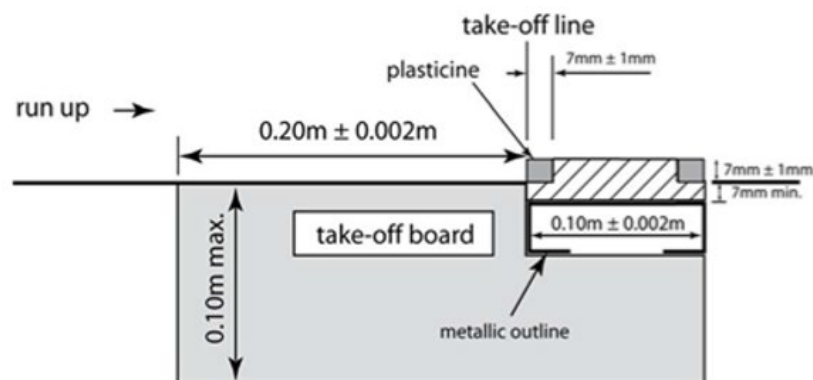
توجه: در زمان ساخت محل دورخیز و یا تخته جهش در گذشته از تابلو پلاستیکی چراغ دار استفاده می‌نمودند و در حال حاضر دیگر از آن استفاده نمی‌شود و برای جایگزینی آن از یک تخته چشمتک زن همتراز با تخته پرش استفاده می‌نمایند.

۴- ساخت منطقه جهش. تخته جهش سفید، مستطیل شکل، از جنس چوب یا دیگر جنس‌های محکم مناسب باشد به طوری که میخ‌های کف کفش ورزشکاران به آن چسبیده و نلغزد. اندازه این تخته ۱/۲۲ متر طول با تلورانس ۰/۰۱ متر، ۲۰ سانتیمتر عرض با تلورانس ۲ میلیمتر و تا ۱۰ سانتیمتر ارتفاع می‌باشد. رنگ آن سفید می‌باشد. برای آنکه خط جهش واضح و در تقابل با تخته پرش باشد، محل پشت خط جهش متمایز از رنگ سفید می‌باشد.

۵- قویا استفاده از ویدئو و یا سایر فن‌آوری‌ها برای کمک به داوران طبق مفاد قانون ۲۸.۱ در همه سطوح مسابقات توصیه می‌گردد. چنانچه فناوری در دسترس نباشد از تخته نشانگر پلاستیکی استفاده می‌شود.

تخته شاخص پلاستیکی. این تخته متشکل از یک تخته یک تکه به عرض ۱۰ سانتی متر (با ± 2 میلی متر تلورانس) و ۱.۲۲ متر طول و از جنس چوب و یا سایر اجناس متناسب است. رنگ آن نیز متضاد از رنگ منطقه پرش می باشد. در صورت امکان، رنگ پلاستیکی آن از کنتراست رنگ بالایی برخوردار باشد. تخته داخل یک چارچوب در منطقه دورخیز قرار می گیرد و یک طرف تخته پرش نزدیک به محل فرود باشد. سطح آن از سطح منطقه پرش به ارتفاع ۷ میلی متر (با تلورانس ± 1 میلی متر) بالاتر می باشد. لبه های آن بصورتی برش خورده باشد که لایه پلاستیکی سطح آن نزدیک به خط جهش همچنان زاویه ۹۰ درجه داشته باشد. (به شکل شماره ۹ رجوع شود).

شکل ۹: تخته پرش و شاخص (از تاریخ ۱۰ آبانماه ۱۴۰۰).

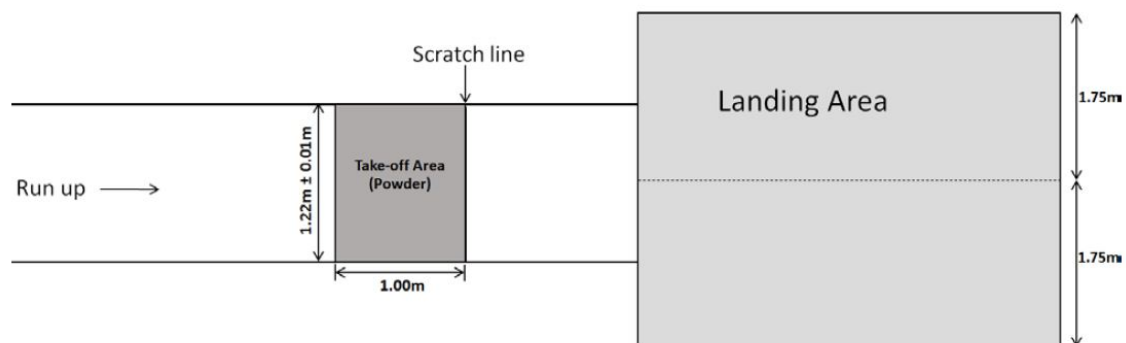

این تخته به هنگام نصب در تورفتگی آن قدر محکم باشد که بتواند تمام نیروی وارد شده به وسیله پای ورزشکار را تحمل کند. سطح تخته در زیر ماده پلاستیکی از ماده ای باشد که میخ های کف کفش ورزشکاران کاملاً روی آن بچسبند و سر نخورد.

لایه پلاستیکی به وسیله یک رنده صاف شده و به گونه ای نرم باشد که جای پای ورزشکاران روی آن باقی نماند.

۶- برای ورزشکاران کلاس های T11 و T12 تمامی پرش ها از نزدیک ترین محل فرود پا در محل فرود تا محل اثر به جای مانده به وسیله پای شروع کننده جهش (take-off) و یا امتداد آن اندازه گیری می شود. در صورتی که ورزشکار از منطقه ویژه take-off پرش خود را آغاز نکند، بلکه پرش خود را قبل از این نقطه آغاز نماید، اندازه گیری تا لبه منطقه جهش که دورترین نقطه به محل فرود ورزشکار می باشد، انجام خواهد گرفت.

شکل ۱۰: محوطه جهش برای ورزشکاران کلاس های T11 و T12

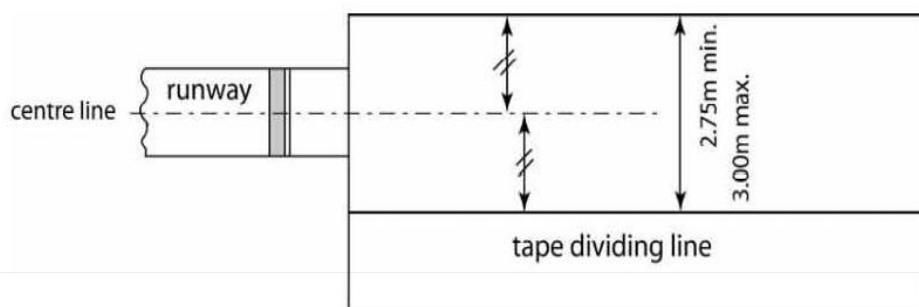
منطقه فرود

۷- منطقه فرود حداقل ۲/۷۵ متر و حداکثر ۳ متر عرض دارد. در صورت امکان، کاملاً در وسط خط امتدادی باند دوییدن باشد (یعنی اگر به طور مجازی باند دورخیز امتداد یابد، دقیقاً از وسط منطقه فرود بگذرد).

توجه (i): اگر محور وسط باند دوییدن با محور وسط منطقه فرود مطابق نبود، یک نوار یا در صورت امکان دو نوار در طول منطقه فرود کشیده می شود تا مسئله مورد نظر بالا حاصل گردد (به شکل ذیل دقت فرمایید).

توجه (ii): در کلاس های T11-12 و به منظور ایمنی، قویاً توصیه می شود که حداقل مسافت (فاصله) بین محور نقطه شروع (منطقه دورخیز runway) و کناره های منطقه فرود، ۱/۷۵ متر باشد. اگر این توصیه را نتوان برآورده نمود، نماینده فنی مسابقات تمهیدات ایمنی دیگری را مد نظر قرار می دهد. (به شکل ۱۰ رجوع شود).

شکل ۱۱- محوطه فرود پرش سه گام / مرکز پرش طول

توضیحات: در زمان ساخت تسهیلات جدید باید توجه داشته باشیم که ورزشکاران نابینا هم در این مسابقه شرکت می نمایند؛ حداقل یک محل برخورد پا به زمین (pit) عریض در آن محل تعبیه شود (طبق قوانین دوومیدانی جهانی عرض آن به جای ۳ متر حداکثر ۳.۵ متر باشد)
۸- منطقه فرود پوشیده از شن مرطوب و نرم بوده و سطح بیرونی آن همطراز با تخته جهش باشد.

شکل ۱۱-۱

۹- اندازه گیری هر پرش بلافاصله پس از هر پرش معتبر (یا بعد از یک اعتراض شفاهی فوری بر اساس قانون ۵۰.۵ انجام گیرد). تمامی پرش ها از نزدیک ترین شکستگی (اثر) در محل فرود که به وسیله هر قسمت از بدن ایجاد شده تا خط استارت (take-off) یا خط امتداد یافته take-off اندازه گیری شوند. این اندازه گیری به صورت عمود به خط استارت یا take-off یا خط امتداد یافته آن انجام گیرد.
۱۰- در کلاس های T11 و T12 کلیه پرش ها از نزدیک ترین محل چرخش در محوطه فرود عمودی تا نزدیک ترین جای پای پرش ورزشکار محاسبه می شود. هرگاه از داخل محوطه پرش جهش خود را انجام ندهد؛ اندازه گیری از لبه محوطه پرش تا دورترین نقطه محل فرود اندازه گیری می شود.

۱۱- در تمامی مواد پرش های افقی، اگر مسافت اندازه گیری شده مضرب کاملی از سانتیمتر نیست، آنگاه به نزدیک ترین ۰/۰۱ سانتیمتر و گرد شده به پایین و نزدیک ترین ۰/۰۱ متر ثبت می شود.

توضیحات: تا زمانی که مسابقه به روال معمول اجرا می شود کلیه پرش ها محاسبه و اندازه گیری می شوند و طول پرش انجام شده در آن محاسبه شود؛ اعم از دلایلی که ممکن است سبب تساوی نتایج ورزشکاران شده و اینکه آیا وی می تواند به راند بعدی راه یابد. به استثناء قانون ۵۰.۵؛ طبق روال معمول هیچ یک از پرش هایی که به شکل غیر متعارف انجام می شوند، نباید ثبت شوند. سرداوران با صلاحدید خود از اقدامات جانبی استفاده می نمایند و تنها در موارد ضروری از آنها بهره گیرند.

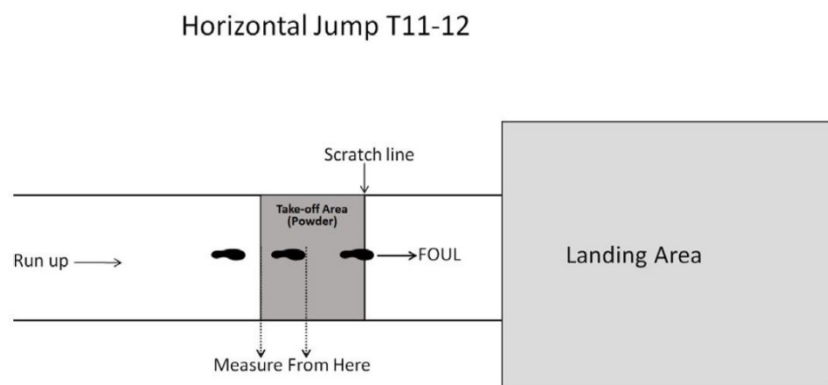
به غیر از زمانی که از تجهیزات ثبت ویدئویی استفاده می شود؛ پس از هر پرش مورد تأیید یک نشان بصورت عمودی (معمولا با فلز) بر روی محل به جای مانده پای ورزشکار در محل فرود در نزدیکترین نقطه به خط پرش گذاشته می شود. نشان به شکل یک نوار فلزی مدرج می باشد. نوار فلزی به شکل افقی بر روی طول پرش قرار داده می شود و به هیچ عنوان نباید از زمین جدا شود.

اندازه گیری پرش طول در کلاس T11 و T12

از پودر تالکوم برای مشخص کردن محوطه فرود به اندازه ۱ در ۱.۲۲ متر با ± 0.01 استفاده می کنند.

چنانچه پرش در داخل محدوده صورت گیرد؛ اندازه گیری پرش از نزدیکترین نقطه بجای مانده از محل پرش (در محدوده پودر تالکوم) انجام می شود. چنانچه پرش قبل از محدوده پرش انجام شود، اندازه گیری از لبه پرش تا دورترین نقطه فرود محاسبه می شود. (به شکل ۱۲ زیر رجوع شود).

شکل ۱۲: اندازه گیری پرش طول در کلاس T11 و T12

تفصیلات بین آئیخ ۴۰

۱۲- باد سنج طبق موارد مندرج در قانون ۱۸.۱۱ و ۱۸.۱۲ باشد و طبق مفاد قوانین ۱۸.۱۴ و ۱۸.۱۵ و ۱۸.۱۶ کار کند.

۱۳- سرداور مواد میدانی مربوطه اطمینان حاصل نماید باد سنج در ۲۰ متری خط جهش نصب شده است. باد سنج در ارتفاع ۱.۲۲ متری نصب می شود و حداکثر ۲ متر از باند فاصله دارد.

سرعت (شتاب) باد به مدت ۵ ثانیه از زمانی که ورزشکار از نقطه مشخص شده در باند دورخیز می گذرد، محاسبه می شود. این نقطه مشخص شده در پرش طول از خط جهش ۴۰ متر و در پرش سه گام ۳۵ متر است. چنانچه ورزشکاری کمتر از ۴۰ متر و ۳۵ متر را دوید و همین مقدار برایش کافی بود، سرعت باد از زمانی که دویدن خود را آغاز کرده است اندازه گیری می شود.

غلاچدا / ایش ایی " یو"

۱۴- استفاده از پروتز برای ورزشکاران مواد پرش طول در کلاس های T61-64 اختیاری است. داور مربوطه تبعیت از قانون ۶.۱۲.۱ b را کنترل می نماید.

(a) اگر پروتز ورزشکاری در طی دویدن از جایش درآید، ورزشکار نمی تواند بدون آن به مسابقه ادامه دهد؛ ورزشکار تنها در زمان مجاز خود می تواند آن را درست کرده و سپس به مسابقه خود ادامه دهد.

(b) اگر پروتز ورزشکار به هنگام پرش بیفتد و بر اثر افتادن پروتز علامتی روی زمین به وجود بیاید که نزدیکترین مکان به نقطه جهش در منطقه فرود است، بنابراین اندازه گیری از آن علامت، نتیجه بازی را مشخص می کند.

(c) اگر پروتز پشت نزدیک ترین علامت در منطقه فرود به زمین افتاد، اما خارج از منطقه فرود باشد، به منزله یک عدم انجام صحیح پرش محسوب شده و ثبت می گردد.

قانون ۲۸: پرش طول

(قانون ۱۸۵)

غ ا ا ا ا

توجه: قانون ۲۸.۱ (a) از تاریخ ۹ آبانماه ۱۴۰۰ قابل اجراست.

۱- خطای یک ورزشکار در موارد ذیل اتفاق می افتد:

(a) حین جهش در پشت خط جهش (با یکی از قسمت های تخته پلاستیکی) یکی از اعضاء بدن و یا پروتز ورزشکار زمین را لمس نماید؛ حال این حرکت حین دویدن بدون جهش و یا در حین انجام حرکت جهش باشد.

توجه: قانون ۲۸.۱ (a) ذیل از تاریخ ۱۰ آبان ماه ۱۴۰۰ لازم الاجراست.

(a) چنانچه حین جهش قسمتی از پا / کفش و یا پروتز آنها صفحه عمودی خط جهش را قطع نماید؛ حال آنها در حال دویدن یا پریدن باشد، یا؛

(b) اگر ورزشکار جهش خود را خارج از هر طرف انتهایی تخته استارت، از طرف دیگر یا قبل از خط امتداد جهش انجام دهد.

(c) اگر ورزشکار در حین دویدن یا پریدن، به هر شکلی پشتک بزند.

(d) پس از حرکت استارت یا take-off، اما قبل از اولین تماس ورزشکار با منطقه فرود، ورزشکار با مسیر (باند) حرکت یا زمین خارج از باند یا خارج از منطقه فرود تماس پیدا می‌کند، یا

(e) اگر در طی مراحل فرود، بدن ورزشکار، بجای لمس نزدیکترین مکان به شکاف (گودی) ایجاد شده روی ماسه، تخته منطقه فرود یا زمین خارج از فرود نزدیک به منطقه خط جهش را لمس کرده باشد.

(f) اگر ورزشکار منطقه فرود را به هر صورتی به غیر از شرایط مندرج در قانون ۲۸-۲ ترک نماید.

۲- اگر هنگام ترک منطقه فرود اولین تماس پای ورزشکار با مرز یا زمین خارج، به جای نزدیک بودن به شکاف ایجاد شده در ماسه، به خط جهش نزدیک باشد؛ (و این شامل هر شکافی که بر اثر نامتعادل شدن ورزشکار در منطقه فرود باشد نیز می‌شود که نزدیک تر به خط جهش باشد تا به گودی اولیه به وجود آمده)

توجه: این اولین تماس، آغاز ترک منطقه محسوب می‌شود.

۳- موارد ذیل خطا محسوب نمی‌گردد:

(a) اگر ورزشکار در هر قسمتی خارج از خطوط سفید مشخص کننده باند دورخیز بدود.

b: به غیر از آنچه در قانون b ۲۸/۱ گفته شده، ورزشکار قبل از رسیدن به تخته استارت، پرش take-off انجام دهد.

(c) طبق قوانین b ۲۸/۱، اگر قسمتی از کفش یا پای ورزشکار قبل از خط جهش، زمین خارج هر یک از دو انتهای تخته پرش (یا منطقه take-off در کلاس‌های T11-12) را لمس کند.

(d) اگر در هنگام فرود، ورزشکار با هر قسمت از بدن خود یا با هر چیزی که آن زمان با بدنش تماس دارد، زمین خارج از منطقه فرود یا مرز را لمس کند؛ مگر آن که تخطی از قانون ۲۸/۱ e یا d باشد.

(e) اگر ورزشکار به طرز صحیح بعد از ترک منطقه فرود، به طرف عقب در منطقه فرود طبق قانون ۲۸.۲ راه برود.

خط پرش و خط تماس

۴- فاصله بین خط جهش و دورترین نقطه محل فرود حداقل ۱۰ متر می‌باشد.

۵- خط پرش بین ۱ تا ۳ مانده به نزدیکترین محل فرود باشد.

۶- برای ورزشکاران کلاس‌های T11 و T12 فاصله بین خط تماس و دورترین نقطه محل فرود حداقل ۱۰ متر می‌باشد. خط تماس بین ۱ تا ۳ متر مانده به نزدیکترین نقطه محل فرود می‌باشد.

توضیحات: تیم داوران

در ماده پرش طول و سه گام توصیه می‌شود تقسیم کار در میان داوران به شکل زیر انجام شود:

۱- داور کل مسابقه ماده مربوطه را نظاره می‌نماید.

۲- داور نحوه پرش را از جهت صحیح بودن آن کنترل می نماید و اندازه پرش را اندازه گیری می نماید. وی دارای ۲ پرچم می باشد - رنگ سفید به منزله تأیید حرکت و رنگ قرمز به نشانه خطا می باشد. زمانی که پرش اندازه گیری شد؛ توصیه می شود داور در جلوی تخته قرار گیرد؛ پرچم قرمز را در دست داشته باشد، همزمان محوطه فرود همپراز می شود و در صورت لزوم قالب تخته تعویض می شود. می توان از مخروط استفاده نمود. (در برخی مسابقات این مسئولیت بر عهده سرداور مسابقه خواهد بود.)

۳- داور در نقطه فرود محل نزدیکترین نقطه تماس در محوطه فرود را تا خط پرش اندازه گیری می کند، میخ فلزی را قرار می دهد و نوار فلزی مدرج را از نقطه صفر در نظر می گیرد. زمانی که از دستگاه ویدئویی استفاده می شود؛ بطور معمول نیازی به انجام این کار نیست. زمانی که از یک سیستم اپتیکی استفاده می شود؛ حضور ۲ داور در محل فرود ضروری است؛ یک نفر نشان را در شن فرو می نماید؛ نفر دیگر نتیجه دستگاه اپتیکی را می خواند.

۴- داور - مسئول رکورد در برگه نتایج امتیازات را ثبت می نماید و ورزشکاران را فراخوان می نماید (و همچنین فردی که نفر بعدی وی است)

۵- داور مسئول تابلو اعلام نتایج است (حرکت، شماره، نتیجه)

۶- داور مسئول باد سنج در ۲۰ متری تخته پرش قرار می گیرد.

۷- پس از انجام پرش، یک و یا چند داور و یا کمک وی مسئول همپراز نمودن محل فرود می باشند.

۸- داور و یا دستیار وی مسئول تعویض قاب می باشند.

۹- داور مسئول زمان به ورزشکاران مدت زمان باقیمانده را اعلام می نماید.

۱۰- داور ورزشکاران

توجه ۱: این روند سنتی چیدمان داوران می باشد. در مسابقات بزرگ، زمانی که سیستم اطلاعات و تابلو الکترونیک امتیازات وجود دارد؛ یقیناً به پرسنل حرفه ای نیاز است. برای شفاف سازی در این زمینه؛ روند اجرا و امتیاز دهی ماده میدانی توسط مسئول ثبت رکورد و سیستم اطلاعات اجرا خواهد شد.

توجه ۲: داوران و تجهیزات طوری جایگیری می شوند که مانعی برای مسیر ورزشکار ایجاد نمایند و دید تماشاچیان را مسدود نکند.

توجه ۳: محلی را برای قراردادن بادسنج منظور می نمایند تا جهت باد و سرعت آن را نشان دهد.

قانون ۲۹: پرش سه گام

(قانون ۱۸۶)

قوانین مربوط به پرش طول در مورد پرش سه گام نیز به کار گرفته می شود، به اضافه موارد ذیل:

عناصر

۱- پرش سه گام به ترتیب از لی لی (hop)، قدم (step) و پرش (jump) تشکیل شده است.

۲- آن پای ورزشکار که به هنگام لی لی کردن در زمان جهش از آن استفاده شده، باید اولین پای باشد که به زمین می رسد (فرود می آید)؛ در مرحله قدم، ورزشکار روی پای دیگر خود که برای پرش استفاده شده پایین بیاید.

اگر ورزشکاری در حین مرحله پرش با پای تاب خورنده/غیرفعال خود زمین را لمس کند، خطا محسوب نمی شود.

توجه: قانون d ۲۸/۱ برای فرودهای عادی در مرحله لی لی و قدم، به کار گرفته نمی شود.

مک'۲۱۱'ای'م' قک'ث'خ'ا'

۳- مسافت میان خط جهش و منتهی الیه منطقه فرود حداقل ۲۱ متر می باشد.

۴- در مسابقات رسمی پارا دوومیدانی جهانی، برای ورزشکاران آقا و خانم یک تخته جداگانه تعبیه می شود. برای ورزشکاران کلاس T45-47 توصیه می شود که تخته استارت به طور نرمال برای خانم ها ۹ متر و برای آقایان ۱۱ متر تنظیم گردد. برای ورزشکاران کلاس T11-13 توصیه می شود که تخته استارت بر اساس فاصله های ذیل باشد:

(a) کلاس ورزشی T11، حداقل ۹ متر

(b) کلاس ورزشی T12 و T13، حداقل ۱۱ متر

توجه: فاصله دقیق از تخته تا محل برخورد پا به زمین (pit) یا نقطه فرود، برای هر مسابقه با مشورت نماینده فنی مشخص می گردد. برای حفظ ایمنی و با تأیید نماینده فنی یک خط تماس متفاوت در نظر گرفته می شود.

۵- برای مراحل قدم و پرش، میان تخته استارت و منطقه فرود یک منطقه جهش به پهنای ۱/۲۲ متر (تلورانس ۰/۰۱ متر) وجود داشته باشد که امکان جای پای محکم و یک نواختی را به وجود آورد.

توجه: تمامی مناطق جهش که قبل از اول ژانویه ۲۰۰۴ ساخته شده اند، می توانند حداکثر ۱/۲۵ متر پهنای داشته باشند. البته هر گاه منطقه دورخیز بطور کامل تسطیح شده باشد؛ آنگاه پهنای آن تابع این قانون می باشد.

توضیحات: شایان ذکر است که در ماده پرش سه گام چنانچه موارد زیر روی دهد (البته تنها به همان دلیل باشد) خطا محسوب نمی شود:

(a) با خطوط سفید و یا در حد فاصل منطقه جهش و منطقه فرود تماس پیدا نماید و یا

(b) چنانچه ورزشکار در مرحله گام برداشتن به دلیلی خارج از کنترل خود فرود آید (برای مثال داوران اشکال را در تخته جهش بدانند) آنگاه داوران بطور معمول اجازه یک حرکت مجدد را به ورزشکار می دهند.

البته چنانچه حرکت فرود در محدوده منطقه فرود انجام نشود؛ خطا محسوب می شود.

C مواد پرتابی در ورزشکاران قطع عضو

توضیحات: انجام حرکت آزمایشی در محوطه مسابقه

ورزشکاران مواد میدانی می توانند در محوطه مسابقه قبل از استارت تمرین نمایند.

در گذشته ورزشکاران قطع عضو مواد پرتابی دو پرتاب آزمایشی داشتند؛ اما در حال حاضر محدودیت خاصی در این زمینه ندارند و در زمان مجاز تمرین هر اندازه که تمایل داشته باشند می توانند پرتاب آزمایشی داشته باشند. در بازیها و مسابقات IPC (به بخش B3.1.2 a,b رجوع شود) تعداد استاندارد پرتاب آزمایشی همچنان ۲ پرتاب است و به ترتیب طبق قرعه کشی انجام شده از قبل انجام می شود. به قسمت وجه تمایز

پرتاب های ایمن در قانون مربوط به الزامات پرتاب های نشسته رجوع نمائید. (قانون ۳۵.۵)

قانون ۳۰: شرایط کلی

(قانون ۱۸۷)

ادوات

۱- ادوات پرتابی مورد استفاده (مگر آنکه مختص دوومیدانی معلولین نباشند) باید با ویژگی‌های تعیین شده از سوی دوومیدانی جهانی مطابقت داشته باشند. فقط آن دسته از ادواتی که به تایید دوومیدانی جهانی رسیده اند را می‌توان در مسابقات پارا دوومیدانی جهانی استفاده نمود. (به بخش B3.1.2 رجوع شود).

جدول اوزان ادوات پرتاب در قوانین پارا دوومیدانی جهانی در ضمیمه شماره ۱ ارائه شده اند.

توجه: در مسابقات مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی و طبق بخش B3.1.2 ورزشکاران تنها می‌توانند از ادوات مرتبط با کلاس خود مندرج در ضمیمه شماره ۱ استفاده نمایند.

۲- اوزان ادوات پرتابی مندرج در ضمیمه شماره ۱ که مشخصات آنها توسط دوومیدانی جهانی تایید نشده است بوسیله نماینده فنی مورد ارزیابی قرار می‌گیرند تا از مطابقت آنها با قوانین اطمینان حاصل شود.

توجه: این مسئله مربوط به آن دسته از ادوات خاص دوومیدانی معلولین است که اطلاعات آنها در قانون ۱۸۷ دوومیدانی جهانی و یا ضمیمه مرتبط با آن نیامده است.

۳- جز در مورد زیر، کلیه این ادوات بوسیله کمیته برگزاری فراهم می‌شوند. نماینده فنی با در نظر گرفتن قوانین کمیته برگزاری می‌تواند به ورزشکاران اجازه دهد از ادوات شخصی خود یا از ادوات ارائه شده بوسیله متصدی ملزومات استفاده نمایند، مشروط بر این که این ادوات قبل از مسابقات به وسیله کمیته برگزاری کنترل شوند و مطابقت آنها با قوانین و مقررات پارا دوومیدانی جهانی مورد تایید قرار گیرد. آن دسته از ادواتی که در لیست ادوات تأیید شده دوومیدانی جهانی نیستند؛ باید اندازه‌گیری شوند و نشان و تأییدیه کمیته برگزاری و نماینده (نماینده گان) فنی قبل از استفاده ورزشکاران برای مسابقه بر روی آنها زده شود. مگر آنکه نماینده فنی تصمیم دیگری اتخاذ نماید؛ بدین صورت که بیش از دو وسیله نباید از سوی ورزشکار در هر ماده پرتابی ارائه شود.

توجه: به منظور پذیرش ادوات شخصی؛ ادوات مورد تأیید دوومیدانی جهانی ادواتی هستند که در گذشته دارای تأییدیه بوده اند لیکن در حال حاضر دیگر تولید نمی‌شوند.

توضیحات: استفاده از ادوات تولید شده در گذشته توسط کمیته های برگزاری یک روال طبیعی است (بدلیل هزینه خرید این ادوات). این مسئله مسئولیت مدیران فنی و دستیاران آنها را سنگین می‌نماید چرا که باید از نزدیک همه ادوات شخصی موجود در مسابقات را کنترل نمایند تا الزامات تعیین شده در قوانین رعایت شود و همچنین نام آنها در فهرست تجهیزات مورد تأیید دوومیدانی جهانی موجود باشد.

۴- هرگونه دستکاری ادوات پرتاب در حین مسابقات ممنوع است.

۵- موارد ذیل ادوات کمکی محسوب شده و بنابراین استفاده از آن‌ها مجاز نمی باشد:

(a) بستن دو یا چند انگشت به هم. نوار بسته شده روی دست و انگشتان مجاز می‌باشد، به این شرط که در نتیجه بستن آن، دو یا چند انگشت به هم به گونه ای بسته نشده باشند که هر یک از انگشتان نتوانند آزادانه و به تنهایی حرکت کنند. این نوار بسته شده قبل از شروع مسابقه به سرداور نشان داده شود.

(b) ورزشکار نباید از هیچ نوع وسیله ای از هر نوع استفاده نماید که شامل استفاده از وزنه متصل به بدن بوده و به هر طریقی در انجام یک حرکت به ورزشکار کمک می‌کند.

(c) ورزشکاران نباید از دستکش استفاده نمایند.

(d) ورزشکاران نباید هیچ ماده ای روی سطح دایره یا زیر کفش خود بپاشند (یا بمالند) و نباید از هیچ ماده ای برای زبر کردن سطح دایره استفاده کنند.

توجه: داوران در صورت اطلاع از شرایط ورزشکارانی که از این قانون تبعیت نمی نمایند آنها را به تصحیح این شرایط راهنمایی می نمایند. چنانچه ورزشکار حرکت خود را اصلاح ننماید؛ حرکت وی خطا محسوب می شود. چنانچه حرکت ورزشکار قبل از اخطار داور به پایان رسیده باشد؛ داور در مورد آن تصمیم گیری می نماید. در کلیه موارد مورد تردید قانون ۸.۲ و ۵-۱۳-۲ اعمال می شود.

۶- موارد ذیل وسیله کمکی محسوب نشده و بنابراین استفاده از آن‌ها مجاز می‌باشد:

(a) ورزشکاران به منظور گرفتن بهتر وسیله، فقط می‌توانند از یک ماده مناسب در دستانشان استفاده نمایند. ورزشکارانی که در ماده پرتاب وزنه شرکت می‌کنند، می‌توانند از این ماده در اطراف گردنشان نیز استفاده نمایند.

(b) همچنین، در پرتاب وزنه و دیسک، ورزشکاران می‌توانند وسیله خود را آغشته به گچ یا یک ماده مشابه ای نمایند که به آسانی از روی دست و ادوات قابل پاک کردن بوده و هیچ گونه آلودگی را به همراه نداشته باشد.

توضیحات: این موضوع از آن جهت اهمیت دارد که ورزشکاران ممکن است دستان و یا ادوات مورد استفاده خود را آغشته به موادی نمایند ولی به راحتی با یک پارچه خیس قابل پاک شدن می باشند. چنانچه این مواد به راحتی با یک پارچه خیس پاک نشوند؛ آنگاه تحت هیچ شرایطی استفاده از آنها مجاز نیست. در مرحله اجرا داوران قبل از آنکه از این ادوات در مسابقه استفاده شود، پاک شدن آنها را کنترل نمایند.

شایان ذکر است این مسئله تنها برای مواد دیسک و وزنه اعمال می شود؛ البته قانونی وجود ندارد که استفاده از هر گونه ماده برای دست ورزشکار پرتاب نیزه را منع نموده باشد. به قانون ۳۰.۵ (a) رجوع شود.

(c) نوار بستن بر روی دست و انگشتان به طوری که قانون a ۳۰/۵ را نقض نکند.

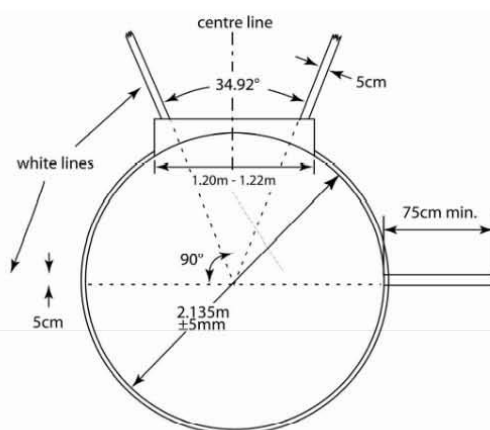
۷- قاب دایره پرتاب از شبکه‌های آهنی، استیل یا دیگر مواد مناسب دیگر تعبیه شده و لبه بالایی آن همتراز با محوطه (زمین) بیرونی باشد. محوطه اطراف دایره می‌تواند از بتن، ترکیبی از مواد مصنوعی محکم، آسفالت، چوب یا هر ماده مناسب دیگر باشد.

محوطه داخلی دایره می‌تواند از بتن، آسفالت یا هر ماده محکم و غیرلغزنده دیگر درست شده باشد. سطح داخلی این محوطه کاملاً تراز بوده و ۲ سانتیمتر (با تلورانس ۶ میلی‌متر) از لبه بالایی قاب دایره پایین تر باشد.

در پرتاب وزنه، می‌توان از یک دایره متحرک دارای این مشخصات استفاده کرد.

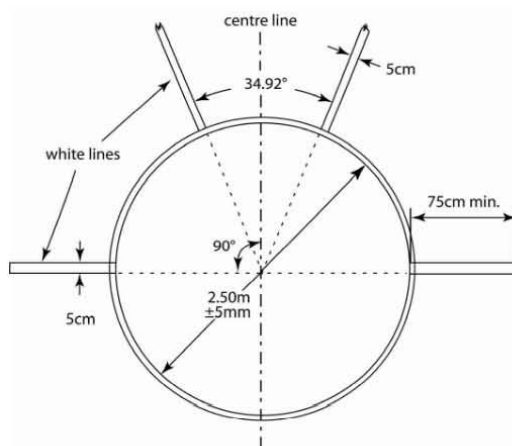
۸- در پرتاب وزنه، قطر داخلی دایره ۲/۱۳۵ متر (با تلورانس ۵ میلی‌متر) و در پرتاب دیسک این قطر ۲/۵۰ متر (با تلورانس ۵ میلی‌متر) می‌باشد. قاب دایره پرتاب سفید بوده و حداقل ۶ میلی‌متر ضخامت داشته باشد.

توجه: رنگ این حلقه مدور ترجیحاً غیر از رنگ سفید باشد تا خطوط سفید رنگ مورد نیاز که در قانون ۸-۳۰ گفته شده به وضوح دیده شوند.

شکل ۱۳ - نمای دایره پرتاب وزنه

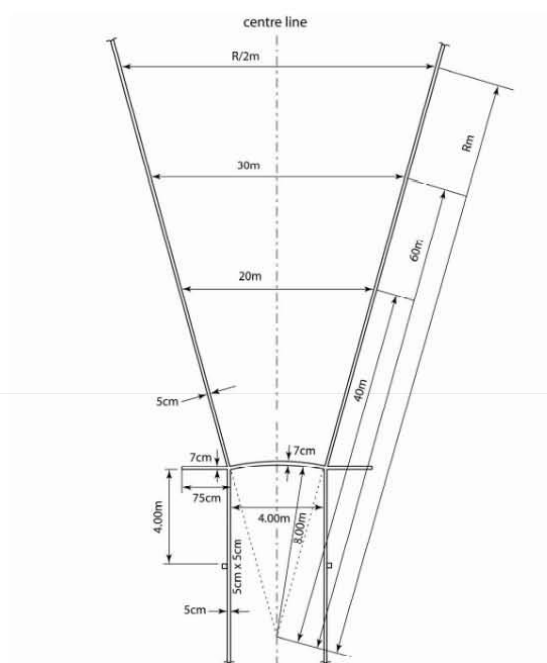
خط سفیدی به عرض ۵ سانتیمتر از لبه طوق فلزی حداقل به طول ۷۵ سانتیمتر از طرفین دایره کشیده شود. این خط می‌تواند رنگ شود و یا از چوب یا ماده مناسب دیگر ساخته شود. امتداد فرضی لبه (عقبی) این خط سفید از مرکز دایره عبور می‌نماید و در این نقطه نسبت به خط مرکزی قطاع پرتاب زاویه ۹۰ درجه ایجاد نماید.

شکل ۱۴ - نمای دایره پرتاب دیسک

باند دورخیز^۱ / نهج^۲

۹- به غیر از مسابقات IPC، (به بخش B-3.1.2 a,b رجوع شود) در پرتاب نیزه حداقل طول باند دورخیز ۳۰ متر می باشد و در مسابقات IPC این طول حداقل ۳۳/۵ متر است. در صورتی که شرایط اجازه دهد، این حداقل می تواند ۳۶/۵ متر باشد. این باند با دو خط موازی سفید رنگ به پهنای ۵ سانتیمتر با فاصله ۴ متر از یکدیگر مشخص شده باشند. حرکت پرتاب از پشت یک قوس دایره با شعاع ۸ متر انجام می شود. این قوس با پهنای حداقل ۷ سانتیمتر از یک نوار رنگی، یا چوبی یا ماده دیگری مانند پلاستیک که خورده نشود، باشد. رنگ آن سفید بوده و همتراز زمین باشد. خطها از انتهای قوس در زوایای ۹۰ درجه، به خطوط موازی باند دورخیز کشیده شوند. این خطوط سفید رنگ و حداقل ۷۵ سانتیمتر طول و ۷ سانتیمتر عرض داشته باشند. نهایت شیب افقی باند دورخیز ۱:۱۰۰ بوده؛ مگر آنکه تحت شرایط خاصی، دوومیدانی جهانی استثناء قائل شود و در ۲۰ متر انتهایی باند این شیب بیشتر از ۱:۱۰۰۰ (۰.۱٪) نباشد.

شکل ۱۵ - باند پرتاب نیزه و قطاع فرود

ص.ج. ل.ح.س. ی.ق.ک

۱۰- قطاع فرود پوشیده از خاکستر یا چمن یا ماده مناسب دیگری باشد که وسیله پرتابی مورد نظر بتواند روی آن اثر ایجاد کند.

۱۱- حداکثر شیب کل رو به پایین این بخش در باند پرتاب نباید بیشتر از ۱:۱۰۰۰ (۰.۱٪) باشد.

-۱۲

(a) به غیر از ماده پرتاب نیزه، قطاع فرود به وسیله خطوطی سفید رنگ به پهنای ۵ سانتیمتر با زاویه ۳۴/۹۲ درجه به گونه ای مشخص گردد

که چنانچه لبه داخلی خطوط امتداد یابد، از مرکز دایره بگذرد.

توجه: قطاع ۳۴/۹۲ درجه ای را می توان با ایجاد ۱۲ متر (۲۰ در ۰/۶۰) فاصله بین دو نقطه روی خطوط قطاع که از مرکز دایره ۲۰ متر فاصله دارند،

به درستی تنظیم نمود. به این نحو برای هر متر فاصله از مرکز دایره بین دو نقطه ۶۰ سانتیمتر فاصله باشد.

(b) در پرتاب نیزه، قطاع فرود با خطوط سفید با پهنای ۵ سانتیمتر مشخص می‌گردد به گونه ای که چنانچه لبه داخلی این خطوط امتداد یابند، از میان دو محل تقاطع لبه‌های داخلی قوس و خطوط موازی باند دورخیز گذشته و در مرکز دایره ای که قوس قسمتی از آن است تلاقی کند (یکدیگر را قطع کنند). (به شکل شماره ۱۵ مراجعه نمایید). بنابراین قطاع فرود در این ماده حدود ۲۸/۹۶ درجه می‌شود.

توضیحات: قطاع فرود حتی می‌تواند یک سطح نرم باشد؛ بطوری که محل ضربه اولیه ادوات به وضوح توسط داوران تعیین شود. سطح فرود نباید طوری باشد که سبب پرش ادوات به سمت عقب شود و تعیین اندازه گیری را به مخاطره بیندازد.

چفیه ۱۱۰

۱۳- در مواد پرتاب وزنه و دیسک، وسیله پرتابی از داخل دایره و در ماده پرتاب نیزه از باند دورخیز پرتاب شود. وقتی که حرکت‌ها از داخل دایره انجام می‌شود، ورزشکار حرکت خود را از یک حالت ساکن در داخل دایره شروع می‌نماید. ورزشکار می‌تواند قسمت داخلی قاب را لمس نماید (برخورد کند). در پرتاب وزنه، ورزشکار همچنین می‌تواند قسمت داخلی تخته استاپ (تخته جلوی دایره پرتاب) را طبق موارد مندرج در قانون ۳۱.۲ لمس نماید. توضیحات: برای ورود به محدوده دایره از جهت نحوه و انتخاب جهت ورود هیچ نوع محدودیتی برای ورزشکار وجود ندارد. ورزشکار به محض ورود به دایره از موقعیت ثابت ادوات خود قبل از شروع مسابقه اطمینان حاصل نماید.

۱۴- چنانچه ورزشکاری در طول زمان انجام حرکت، موارد ذیل را انجام دهد، خطا محسوب می‌گردد:

(a) وزنه یا نیزه را به گونه ای غیر از آن چه که در قانون ۳۱/۱ و ۳۳/۱ گفته شده، رها نماید.

(b) اگر ورزشکار بعد از ورود به دایره و شروع پرتاب، با قسمتی از بدن خود، بالای قاب (یا بالای لبه داخلی قاب) یا با زمین خارج از دایره تماس پیدا کند.

توجه: چنانچه تماس در حین پرتاب و پشت به خط سفیدی که خارج از دایره است روی دهد؛ و به شکل تئوریک مرکز محسوب می‌شود خطا محسوب نمی‌شود.

(c) اگر در پرتاب وزنه، بدن ورزشکار به جز برخورد با قسمت داخلی تخته استاپ، به دیگر قسمت‌های تخته استاپ برخورد کند (به غیر از لبه بالایی یا فوقانی آن که بخشی از قسمت فوقانی یا بالایی آن به حساب می‌آید).

توضیحات: داوران نسبت به قضاوت خود در این مورد دقت به خرج بدهند. برای مثال چنانچه بند کفش ورزشکاری با قسمت بالای تخته استاپ تماس پیدا نماید، خطا محسوب نمی‌شود لیکن هرگونه تماس انتهایی این کفش با بالا و پائین تخته استاپ تماس خطا محسوب می‌شود.

(d) اگر در پرتاب نیزه، بدن ورزشکار، خطوط مخصوص باند دورخیز یا زمین خارج از این باند را لمس کند.

توجه: اگر دیسک بعد از پرتاب به دیواره قفس مخصوص برخورد کند، چنانچه از قانون دیگری تخلف نشده باشد، این برخورد خطا محسوب نمی‌گردد.

توضیحات: شایان ذکر است لبه های داخلی بالای قاب دایره و تخته استاپ به ترتیب به عنوان بخشی از بالای قاب تخته استاپ محسوب می‌شوند. این بدان معناست که چنانچه ورزشکاری با لبه داخلی بالای قاب و یا تخته استاپ تماس پیدا نماید؛ آنگاه این حرکت وی به منزله خطا محسوب می‌شود.

الحاق این نکته به قانون b ۳۰.۱۴ مربوط به تکنیک های چرخشی مورد استفاده ورزشکاران در پرتاب دیسک و وزنه می باشد. این مسئله بدین شکل تفصیل می شود؛ هرگونه تماس غیر ارادی با قسمت بالای قاب و یا زمین خارج از نیمه پستی آن قسمت از دایره در حین اولین چرخش نباید به عنوان خطا محسوب شود. البته پر واضح است استفاده از هر تکنیکی که سبب برتری جویی و ایجاد نیروی محرکه در ورزشکار شود، خطا محسوب می شود. ۱۵- اگر در طول زمان انجام پرتاب، از قوانین مربوط به مواد پرتابی تخلفی صورت نگرفته باشد، ورزشکار می تواند به محض شروع، حرکت خود را ناتمام بگذارد، وسیله پرتابی خود را در داخل/خارج دایره یا باند دورخیز زمین گذاشته و آن جا را ترک کند.

توجه: حداکثر زمان انجام تمامی این کارها که در این پاراگراف گفته شد، با حداکثر زمان انجام یک حرکت که در قانون ۲۴/۱۷ گفته شده به حساب می آید (جزء محدوده زمانی پرتاب محسوب می شود).

توضیحات: در چنین شرایطی، برای خروج از محدوده دایره از جهت نحوه و انتخاب جهت خروج هیچ نوع محدودیتی برای ورزشکار وجود ندارد. تنها مسئله مورد نظر آن است که قوانین دیگری در این راستا نقض نگردد.

۱۶- اگر وزنه، دیسک یا نوک نیزه در اولین تماس خود به زمین، روی خط قطاع فرود در زمین و یا بر روی هر چیزی (به غیر از قفس توری پرتاب به همان صورتی که در قسمت توجه قانون ۳۰.۱۴ آمده است) خارج از این خط پایین بیاید، خطا محسوب می شود.

۱۷- تا زمانی که وسیله پرتابی به زمین برخورد نکرده، ورزشکار نمی تواند دایره یا باند دورخیز را ترک کند.

a) در پرتاب هایی که از دایره انجام می شوند، در موقع ترک دایره اولین تماس با بالای حلقه آهنی یا زمین خارج از دایره، به طور کامل در عقب خط سفیدی که خارج از دایره کشیده شده و از لحاظ نظری از مرکز دایره می گذرد، ایجاد شود.

توجه: اولین برخورد (تماس) با بالای قاب یا زمین خارج از دایره، شروع عمل ترک دایره محسوب می گردد.

b) در ماده پرتاب نیزه، به هنگام ترک باند دورخیز اولین تماس ورزشکار با خطوط موازی یا زمین خارج از باند نباید کاملاً از پشت خط سفید قوس یا خطوط کشیده شده از منتهی الیه قوس در سمت زوایای ۹۰ درجه به خطوط موازی انجام گیرد. به محض برخورد وسیله پرتابی به زمین، از ورزشکار انتظار می رود باند دورخیز را به طور قانونی و صحیح ترک نماید به این صورت که تماسی با خط باند یا پشت این خط داشته باشد (خطی که کشیده شده یا به وسیله ماده ای دیگر باند را مشخص کرده)، و در فاصله ۴ متری پشت انتهای قوس پرتاب وجود دارد. اگر در زمان تماس وسیله پرتابی با زمین ورزشکار پشت این خط و داخل باند دورخیز باشد، به عنوان خارج شدن از مسیر دورخیز در نظر گرفته می شود.

توضیحات: سطر دوم و سوم قانون b ۳۰.۱۷ در جهت تسریع فرایند داوری تدوین شده اند و بدنبال ایجاد یک روش اضافی برای اعلام خطا نمی باشد. منظور از "نشان های ۴ متری" امکان بالا رفتن پرچم سفید توسط داور و اندازه گیری پرتاب انجام شده پس از بازگشت ورزشکار به پشت این نقطه است (به همان شکلی که برای ترک باند دورخیز به شکل صحیح اعمال می شود).

مسئله مهم آن است که دلیل دیگری برای اعلام خطا وجود نداشته باشد و وسیله پرتاب شده قبل از بالا رفتن پرچم سفید با زمین برخورد نموده باشد. ضرورتاً؛ چنانچه بهر دلیل ورزشکار در فاصله ۴ متری قرار نگیرد؛ در هر حال پس از پرتاب و به محض فرود وسیله پرتابی، پرچم بالا می رود.

۱۸- وسایل پرتابی بعد از هر پرتاب به منطقه نزدیک دایره یا باند دورخیز برده می شود و هرگز نباید به طرف عقب پرتاب شوند.

تکامل یمن

۱۹- در تمامی مواد پرتابی، اگر مسافت پرتابی مضرب کاملی از سانتیمتر نباشد، مسافت‌ها به نزدیک ترین اندازه ۰/۰۱ متر و گرد شده به پایین به نزدیک ترین ۰/۰۱ متر اندازه‌گیری شود.

۲۰- اندازه‌گیری‌ها دقیقاً بعد از هر پرتاب موفق (یا بعد از یک اعتراض شفاهی فوری تحت قوانین فصل ۵/۵۰) با شرایط ذیل صورت می‌گیرد:

(a) اندازه‌گیری از نزدیک ترین علامت که بر اثر افتادن وزنه / دیسک به وجود آمده تا داخل محیط دایره در امتداد یک خط راست به مرکز دایره انجام می‌شود.

(b) در پرتاب نیزه، اندازه‌گیری با یک خط راست از محل اولین برخورد نوک نیزه با زمین داخل قوس تا مرکز دایره قوس مربوطه انجام می‌شود.

توضیحات: تا زمانی که مسابقه به روال معمول اجرا می‌شود کلیه پرتاب‌ها محاسبه و اندازه‌گیری می‌شوند و طول پرش انجام شده در آن محاسبه می‌شود؛ اعم از دلایلی که ممکن است سبب تساوی نتایج ورزشکاران شده و اینکه آیا وی می‌تواند به راند بعدی راه یابد. به استثناء قانون ۵۰.۵؛ طبق روال معمول هیچ یک از پرش‌هایی که به شکل غیر متعارف انجام می‌شوند، نباید ثبت شوند. سرداوران با صلاحدید خود از اقدامات جانبی استفاده می‌نمایند و تنها در موارد ضروری از آنها بهره می‌گیرند.

به غیر از زمانی که از تجهیزات ثبت ویدئویی استفاده می‌شود؛ پس از هر پرش مورد تأیید یک نشان بصورت عمودی (معمولاً با فلز) بر روی محل به جای مانده پای ورزشکار در محل فرود در نزدیکترین نقطه به خط پرش گذاشته می‌شود. نشان به شکل یک نوار فلزی مدرج می‌باشد. نوار فلزی به شکل افقی بر روی طول پرش قرار داده می‌شود و به هیچ عنوان نباید از زمین جدا شود.

قانون ۳۱: پرتاب وزنه

(قانون ۱۸۸)

غایب

۱- وزنه باید از شانه و فقط با یک دست پرتاب شود. زمانی که ورزشکار برای شروع پرتاب در دایره جای‌گیری می‌کند، وزنه باید در نزدیکترین محل به گردن و چانه قرار گرفته یا چانه را لمس کند و دست نباید در طول عمل پرتاب از این وضعیت پایین تر بیاید. وزنه نباید به پشت خط شانه‌ها برده شود.

توجه یک: استفاده از تکنیک‌های چرخ و فلک (*cartwheeling*) مجاز نمی‌باشد.

توجه دو: در کلاس‌های *F33-34* و *F52-57* از استارت تا پایان، حرکت پرتاب وزنه به صورت مستقیم (صاف) و مستمر باشد.

توجه سه: در کلاس ورزشی *F32* و در زمان پرتاب، حرکت افقی وزنه با فاصله از قفسه سینه و یا گردن مجاز است.

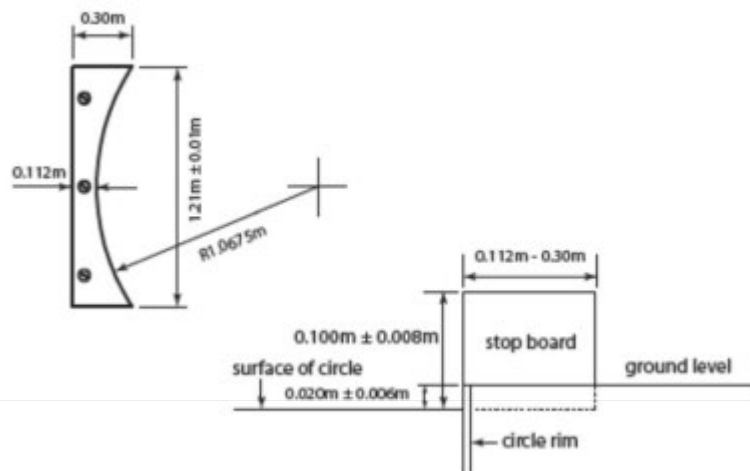
توضیحات: نکته مهم آن است که وزنه باید "پرتاب" شود و "پرت" نشود. بردن وزنه به پشت خط شانه‌ها به منزله آن است که فرد به جای پرتاب درصد پرت کردن وزنه است. در کلاس *F32* حرکت جانبی پهلوها مجاز است و حرکت عرضی به شکل مستقیم در راستای انجام عمل پرتاب قابل

اغماض است. سایر عناصر عمل پرتاب به همان شکل است؛ یعنی دست نمی تواند به پائین چانه بیفتد و همینطور وزنه نباید به خط پشت شانه ها برده شود.

مک ۱۱۱۱ < (مک) ۱۱۱۱ (مک) ۱۱۱۱

۲- این تخته سفید رنگ و چوبی (یا جنس مناسب دیگر) به شکل قوس ساخته می شود که می بایست لبه داخلی آن با لبه داخلی قاب دایره پرتاب تماس داشته و عمود بر سطح دایره قرار گیرد. به گونه ای کار گذاشته شود که مرکز آن منطبق با خط مرکزی قطاع فرود باشد (به شکل ۱۱ رجوع نمایید) و کاملاً در زمین یا بتن اطراف دایره محکم شده باشد.

توجه: استفاده از تخته استاپ هایی که طبق قوانین سال های ۱۹۸۳ و ۱۹۸۴ دوومیدانی جهانی ساخته شده اند همچنان مجاز می باشد.

شکل ۱۶ - تخته استاپ وزنه (از نمای بالا و کنار)

نمای از بالا

۳- پهنای آن از ۱۱/۲ سانتیمتر تا ۳۰ سانتیمتر است، با یک سیم به طول ۱/۲۱ متر (تولرانس ۰/۰۱ متر) برای کشیدن قوسی با همان شعاع دایره پرتاب و با بلندی ۱۰ سانتیمتر (تولرانس ۰/۸ سانتیمتر) نسبت به سطح داخلی دایره کنار تخته استاپ.

قوله

۴- وزنه از جنس آهن خالص، برنج و یا فلزاتی سنگین تر از برنج باشد و یا غلافی برنجی که با سرب یا ماده دیگر پر شده باشد، ساخته شود. وزنه کروی و سطح آن کاملاً صاف و صیقلی باشد.

اطلاعات سازنده: برای صیقلی بودن، متوسط ارتفاع سطح بیرونی وزنه باید کمتر از $6/1m \mu$ باشد؛ یعنی درجه سختی N7 یا کمتر.

۵- مشخصات وزنه به ترتیب ذیل می باشد:

وزنه						
۷/۲۶۰	۶	۵	۴	۳	۲	حداقل وزن برای اجازه استفاده در مسابقه و قبول رکورد (کیلوگرم)
۷/۲۸۵ تا ۷/۲۶۵	۶/۰۲۵ تا ۶/۰۰۵	۵/۰۲۵ تا ۵/۰۰۵	۴/۰۲۵ تا ۴/۰۰۵	۳/۰۲۵ تا ۳/۰۰۵	۲/۰۲۵ تا ۲/۰۰۵	اطلاعات برای سازندگان/ دامنه تهیه وسایل برای مسابقات (کیلوگرم)
۱۳۰ تا ۱۱۰	۱۲۵ تا ۱۰۵	۱۲۰ تا ۱۰۰	۱۱۰ تا ۹۵	۱۱۰ تا ۸۵	۱۰۰ تا ۸۰	حداقل و حداکثر ابعاد (میلیمتر)

توضیحات: تیم داوران

در ماده پرتاب وزنه توصیه می شود تقسیم کار در میان داوران به شکل زیر انجام شود:

۱- داور کل مسابقه ماده مربوطه را نظاره می نماید.

۲- دو داور نحوه پرتاب را از جهت صحیح بودن آن کنترل می نماید و اندازه پرتاب را اندازه گیری می نماید. وی دارای ۲ پرچم می باشد - رنگ سفید به منزله تأیید حرکت و رنگ قرمز به نشانه خطا می باشد. زمانی که پرتاب اندازه گیری شد؛ توصیه می شود داور در درون دایره قرار گیرد؛ پرچم قرمز را در دست داشته باشد، همزمان وسیله پرتابی به جای خود باز می گردد و محل فرود پاکسازی می شود. می توان از مخروط در درون دایره استفاده نمود. (در برخی مسابقات این مسئولیت بر عهده سرداور مسابقه خواهد بود). در صورتی که از EDM استفاده نشود داور دوم نوار اندازه گیری را بصورتی بگیرد که از مرکز دایره کشیده شود.

۳- داور فوراً پس از انجام پرتاب یک نشان را در نقطه پرتاب انجام شده قرار می دهد تا اندازه گیری انجام شود.

۴- داور منشور/ میخ را در نقطه ای قرار می دهد که نشان قرار دارد؛ بدین صورت که نقطه صفر نوار از آنجا آغاز می شود.

۵- داور مسئول بازگرداندن ادوات؛ وسیله پرتابی را به محل آنها باز می گرداند و آنها را در ناودان قرار می دهد.

۶- داور - مسئول رکورد در برکه نتایج امتیازات را ثبت می نماید و ورزشکاران را فراخوان می نماید (و همچنین فردی که نفر بعدی وی است)

۷- داور مسئول تابلو اعلام نتایج است (حرکت، شماره، نتیجه)

۸- داور مسئول زمان به ورزشکاران مدت زمان باقیمانده را اعلام می نماید.

۹- داور مسئول ورزشکاران

۱۰- داور مسئول قرار گیری ادوات در محل خود

توجه ۱: این روند سنتی چیدمان داوران می باشد. در مسابقات بزرگ، زمانی که سیستم اطلاعات و تابلو الکترونیک امتیازات وجود دارد؛ یقیناً به پرسنل حرفه ای نیاز است. برای شفاف سازی در این زمینه؛ روند اجرا و امتیاز دهی ماده میدانی توسط مسئول ثبت رکورد و سیستم اطلاعات اجرا خواهد شد.

توجه ۲: داوران و تجهیزات طوری جایگیری می شوند که مانعی برای مسیر ورزشکار ایجاد نمایند و دید تماشاچیان را مسدود نکنند.

قانون ۳۲: پرتاب دیسک

(قانون ۱۸۹)

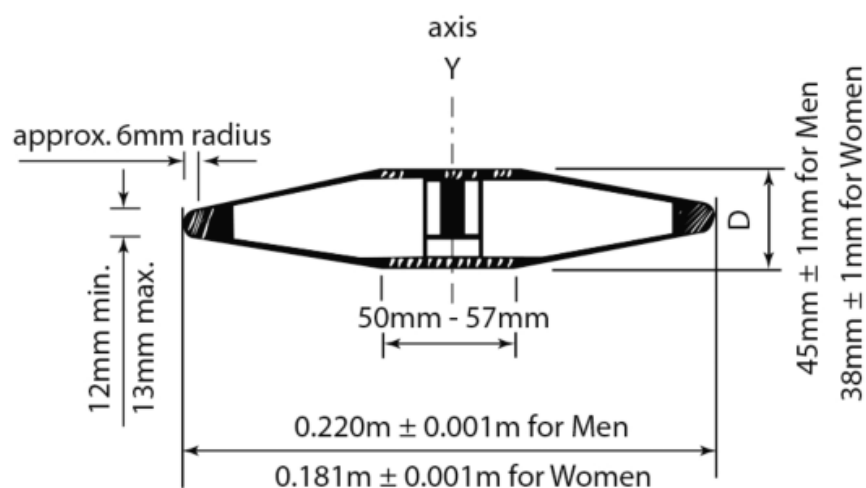
گن اُص

۱- بدنه دیسک توپر یا خالی و جنس آن از چوب یا ماده مناسب دیگری باشد، با یک طوقه فلزی که لبه آن مدور است. مقطع لبه بایستی مدور باشد و به شکل دایره واقعی گرد شده و شعاعی در حدود ۶ میلیمتر داشته باشد. می‌توان صفحات مدوری همتراز با مرکز هر دو طرف دیسک کار گذاشت. به گونه ای دیگر، می‌توان دیسک را بدون ضخامت فلزی ساخت؛ اما به این شرط که سطح مورد نظر مسطح باشد و اندازه‌ها و وزن دیسک با ویژگی‌های قانونی تطبیق کند.

هر دو طرف دیسک دارای ساختمان یکسان بوده و فرورفتگی، برآمدگی یا لبه تیز نداشته باشد. کناره‌های دیسک در یک خط مستقیم از شروع انحنا (طوقه) تا دایره ای به شعاع ۲۵ الی ۲۸/۵ میلیمتر در مرکز دیسک باریک می‌شود.

شکل دیسک با مشخصات ذیل مطابقت داشته باشد. از ابتدای انحنا (نقطه D) اضافه می‌شود. این حداکثر ضخامت در یک فاصله ۲۵ تا ۲۸/۵ میلیمتری از محور مختصات دیسک (نقطه Y) انجام می‌شود. از این نقطه تا محور مختصات Y ضخامت دیسک به طور پیوسته می‌باشد. طرف بالا و طرف پایین دیسک برابر باشد؛ پس باید دیسک بتواند دور یک محور مختصات به راحتی بچرخد و در هر طرف متقارن باشد.

دیسک و سطح طوقه آن نباید هیچ زبری داشته و در انتهاهای لبه کاملاً صاف و صیقلی باشد.

شکل ۱۷ - دیسک

۲- دیسک با مشخصات ذیل همخوانی داشته باشد:

دیسک					
۳	۱/۷۵۰	۱/۵	۱	۰/۷۵۰	حداقل وزن برای اجازه استفاده در مسابقه و قبول رکورد (کیلوگرم)
۲/۰۲۵ تا ۲/۰۰۵	۱/۷۷۵ تا ۱/۷۵۵	۱/۵۲۵ تا ۱/۵۰۵	۱/۰۲۵ تا ۱/۰۰۵	۰/۷۷۵ تا ۰/۷۵۵	اطلاعات برای سازندگان / دامنه تهیه وسایل برای مسابقات (کیلوگرم)
۲۲۱ تا ۲۱۹	۲۱۲ تا ۲۱۰	۲۰۲ تا ۲۰۰	۱۸۲ تا ۱۸۰	۱۷۲ تا ۱۶۶	قطر بیرونی طوقه فلزی (حداقل تا حداکثر به میلیمتر)
۵۷ تا ۵۰	۵۷ تا ۵۰	۵۷ تا ۵۰	۵۷ تا ۵۰	۵۷ تا ۵۰	قطر صفحه فلزی یا بخش مسطح مرکزی (حداقل تا حداکثر به میلیمتر)
۴۶ تا ۴۴	۴۳ تا ۴۱	۴۰ تا ۳۸	۳۹ تا ۳۷	۳۸ تا ۳۳	ضخامت صفحه فلزی یا بخش مسطح مرکزی (حداقل تا حداکثر به میلیمتر)
۱۳ تا ۱۲	۱۳ تا ۱۲	۱۳ تا ۱۲	۱۳ تا ۱۲	۱۳ تا ۱۰	ضخامت طوقه ۶ میلیمتر از لبه (حداقل تا حداکثر به میلیمتر)

توضیحات: تیم داوران

در ماده پرتاب دیسک توصیه می شود تقسیم کار در میان داوران به شکل زیر انجام شود:

۱- داور کل مسابقه ماده مربوطه را نظاره می نماید.

۲- دو داور نحوه پرتاب را از جهت صحیح بودن آن کنترل و اندازه پرتاب را اندازه گیری می نمایند. وی دارای ۲ پرچم می باشد - رنگ سفید به منزله تأیید حرکت و رنگ قرمز به نشانه خطا می باشد. زمانی که پرتاب اندازه گیری شد؛ توصیه می شود داور در ورودی قفس توری قرار گیرد؛ پرچم قرمز را در دست داشته باشد، همزمان وسیله پرتابی به جای خود باز می گردد و محل فرود پاکسازی می شود. می توان از مخروط در درون دایره استفاده نمود. (در برخی مسابقات این مسئولیت بر عهده سرداور مسابقه خواهد بود). در صورتی که از EDM استفاده نشود داور دوم نوار اندازه گیری را بصورتی بگیرد که از مرکز دایره کشیده شود.

۳- داور فوراً پس از انجام پرتاب یک نشان را در نقطه پرتاب انجام شده قرار می دهد تا اندازه گیری انجام شود. چنانچه وسیله پرتابی خارج از قطاع فرود آید؛ همان داور و یا فرد دیگری که مجهز به منشور / میخ (هر کدام که به خط نزدیک تر است) با کشیدن دست خود علامت می دهد. برای پرتاب های صحیح نیازی به گذاشتن علامت نیست.

۴- داور منشور/میخ را در نقطه ای قرار می دهد که نشان قرار دارد؛ بدین صورت که نقطه صفر نوار از آنجا آغاز می شود.

۵- یک و یا دو داور و یا دستیاران وی مسئول بازگرداندن ادوات و بازگشتن آنها به محل قرارگیری ادوات پرتابی هستند. هرگاه از نوار برای اندازه گیری استفاده می شود؛ یکی از این داوران و یا دستیاران وی یقین نمایند که اندازه گیری صحیح با نوار اندازه گیری به شکل سفت انجام شده باشد.

۶- داور - مسئول رکورد در برکه نتایج امتیازات را ثبت می نماید و ورزشکاران را فراخوان می نماید (و همچنین فردی که نفر بعدی وی است)

۷- داور مسئول تابلو اعلام نتایج است (حرکت، شماره، نتیجه)

۸- داور مسئول زمان به ورزشکاران مدت زمان باقیمانده را اعلام می نماید.

۹- داور مسئول ورزشکاران

۱۰- داور مسئول قرار گیری ادوات پرتابی در محل خود

توجه ۱: این روند سنتی چیدمان داوران می باشد. در مسابقات بزرگ، زمانی که سیستم اطلاعات و تابلو الکترونیک امتیازات وجود دارد؛ یقیناً به پرسنل حرفه ای نیاز است. برای شفاف سازی در این زمینه؛ روند اجرا و امتیاز دهی ماده میدانی توسط مسئول ثبت رکورد و سیستم اطلاعات اجرا خواهد شد.

توجه ۲: داوران و تجهیزات طوری جایگیری شوند که مانعی برای مسیر ورزشکار ایجاد ننمایند و دید تماشاچیان را مسدود نکنند.

توجه ۳: محلی را برای قراردادن بادسنج منظور می نمایند تا جهت باد و سرعت آن را نشان دهد.

قفس توری پرتاب دیسک

(قانون ۱۹۰)

توضیحات: البته برای ورزشکاران نابینا تغییراتی در حصار و یا قفس داده می شود؛ لیکن مسائل ایمنی داوران، تماشاچیان و ورزشکاران در اولویت باشد. از قفس دیسک برای پرتاب کلاب نیز استفاده می شود.

۳- به منظور تامین ایمنی تماشاچیان، داوران و شرکت کنندگان کلیه پرتاب‌های دیسک از یک محوطه بسته (محافظت شده) یا قفس توری انجام گیرد. قفس مورد نظر در میدانی ورزشی که مسابقه خارج از منطقه است و با حضور تماشاچیان انجام می‌شود و یا مواد دیگر علاوه بر پرتاب دیسک در همان منطقه در حال انجام است، استفاده می‌شود. زمانی که این قانون اعمال نمی‌گردد؛ بویژه در زمین تمرین، استفاده از وسیله ساده تر نیز کافی است. اطلاعات بیشتر در این زمینه را می‌توانید از سازمان‌های ملی یا بخش پارا دوومیدانی جهانی دریافت کنید.

۴- قفس توری پرتاب به نحوی طرح ریزی، ساخته و نگهداری شود که بتواند دیسکی به وزن ۲ کیلوگرم را که با سرعت ۲۵ متر در ثانیه در حال حرکت است را متوقف کند. نحوه ساخت به گونه ای باشد که خطر کمانه کردن و برگشت دیسک به طرف ورزشکار یا خارج شدن دیسک از بالای قفس توری وجود نداشته باشد. در صورت رعایت این خصوصیات می‌توان از قفس‌هایی با طرح‌ها و ساختارهای مختلف استفاده کرد.

۵- طرح قفس توری نعل اسبی (U) شکل باشد (شکل ۱۵). عرض دهانه قفس ۶ متر بوده و در ۷ متری جلوی دایره مرکزی پرتاب قرار می‌گیرد. انتهای پهنای دهانه ۶ متری لبه داخلی شبکه قفس است. حداقل ارتفاع قطعات مشبک یا صفحات توردار ۴ متر و به فاصله ۳ متری جلوی قفسه به حداکثر ۶ متر خواهد رسید. (از تاریخ ۱ ژانویه ۲۰۲۰).

جهت جلوگیری از این که دیسک راه خود را از درزها یا محل‌های اتصال صفحات قفس توری، تورها یا زیر صفحات توردار به بیرون باز کند پیش بینی‌های لازم در طرح و ساختار قفس پرتاب به عمل آید.

توجه (i): شکل و ترتیبات قسمتی بیرونی صفحات / شبکه‌های توری مهم نمی باشد به شرط آن که شبکه حداقل ۳ متر از مرکز دایره فاصله داشته باشد.

توجه (ii): استفاده از طراحی‌های جدید که همان مقدار و یا امنیت بیشتر طرح‌های قانونی و قراردادی را در بر داشته و باعث به وجود آمدن خطرات در محل نشود، منوط به مجوز دوومیدانی جهانی می‌باشد.

توجه (iii): آن طرف قفس توری که به سمت پیست دو می‌باشد را می‌توان به هنگام برگزاری همزمان مسابقات دو و دیسک، بلندتر گرفت و یا پانل‌ها قابل حرکت باشند تا امنیت بیشتری برای ورزشکاران حاصل شود.

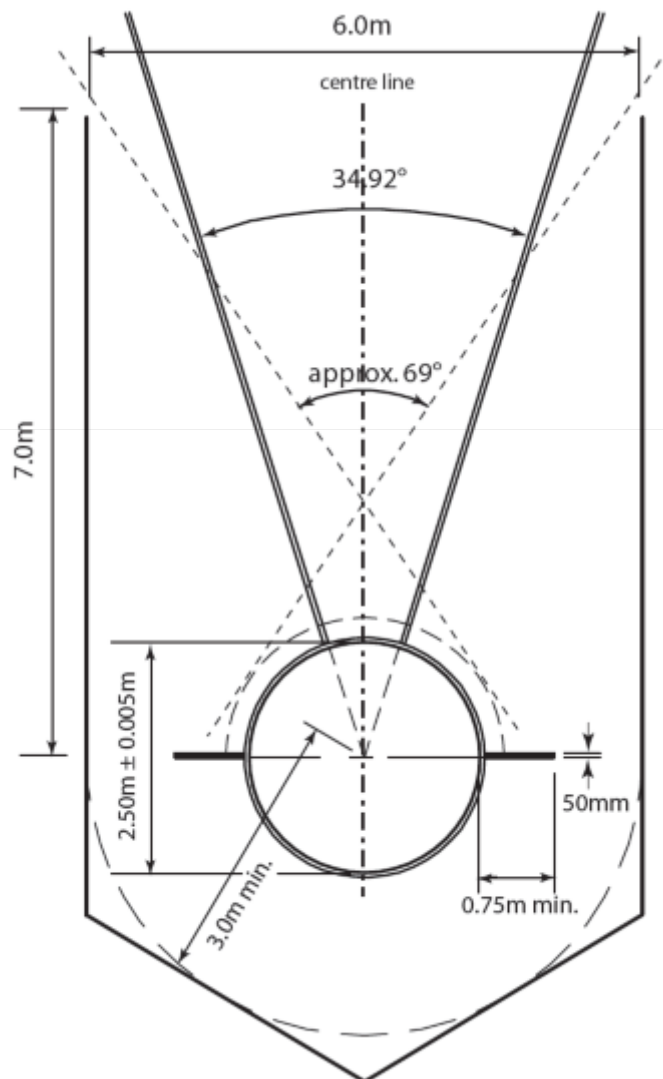
توضیحات: شبکه‌های توری بصورتی بسته می‌شوند که عرض دهانه قفس به اندازه ارتفاع شبکه‌های توری باشد.

۶- تور قفس می تواند از فیبر یا ریسمان های مصنوعی یا طبیعی و یا سیم های فولادی با کشش زیاد یا کم ساخته شود. حداکثر اندازه شبکه های توری ریسمانی ۴۴ میلیمتر و برای شبکه های توری فولادی ۵۰ میلیمتر می باشد.

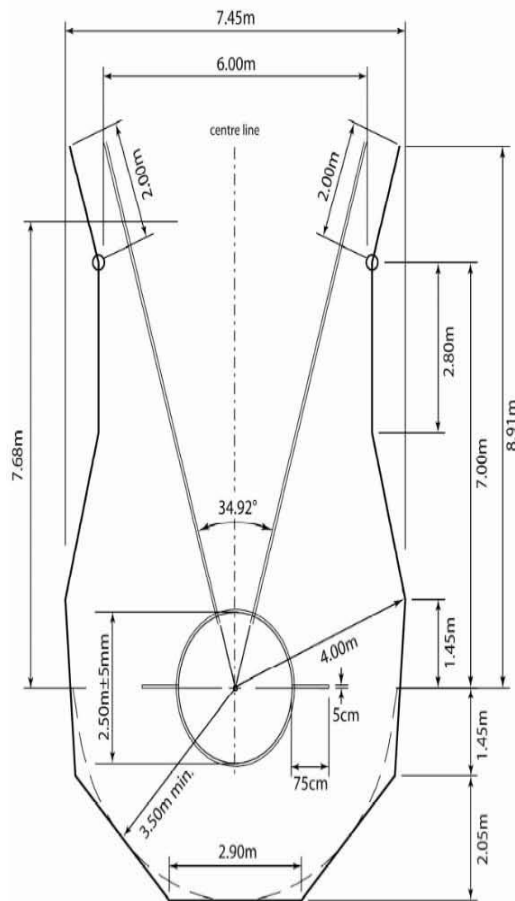
توجه: دیگر مشخصات مورد نیاز برای بافت تور و مراحل بازرسی امنیتی آن در کتابچه تسهیلات مسابقات دوومیدانی دوومیدانی جهانی قید شده است.

۷- حداکثر خطر فاصله دو شعاع برای پرتاب دیسک از این قفس برای شرکت کنندگان راست دست و چپ دست تقریباً ۶۹ درجه می باشد. (با این فرض که دیسک از داخل دایره ای به شعاع ۱.۵ متر رها می شود) وضعیت و تنظیم قفس توری در منطقه مسابقه برای تامین امنیت بسیار حیاتی و ضروری است.

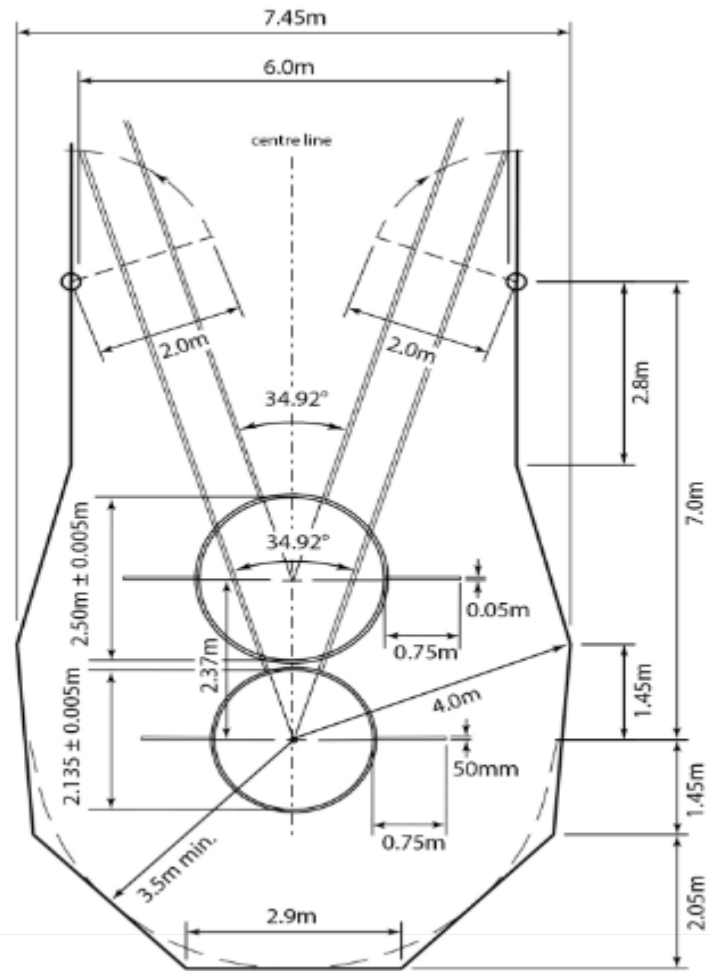
توجه: روش استفاده شده برای تعیین محوطه خطر در شکل ۱۶ آمده است.

شکل ۱۸ - قفس مختص پرتاب دیسک

شکل ۱۹ - قفس پرتاب دیسک با دایره‌های هم مرکز

شکل ۲۰ - قفس پرتاب دیسک با دواير جداگانه

قانون ۳۳: پرتاب نیزه

(قانون ۱۹۳)

ماده ۱

۱-

(a) نیزه از دسته آن و فقط با یک دست گرفته می شود و پرتاب از بالای شانه یا بخش بالایی بازوی پرتاب کننده انجام می شود و نباید نیزه خیلی شل یا خیلی محکم (به حالت لگد زدن) پرتاب گردد. استفاده از سبکها و روشهای ابداعی مجاز نمی باشد.

(b) یک پرتاب در صورتی مورد قبول واقع می شود که سر فلزی نیزه پیش از سایر قسمت‌های نیزه با زمین برخورد نماید.

(c) تا زمان پرتاب نیزه (یعنی تا زمانی که ورزشکار نیزه را پرتاب نکرده است)، ورزشکار هیچ گاه نباید به طور کامل به دور خود بچرخد به طوری که پشت وی به طرف قوس پرتاب قرار گیرد.

توضیحات: ارجاعات قبلی در این قوانین به کلمه "نوک نیزه" کنار گذاشته شده است و در حال حاضر به جای آن کلمه عام "سر نیزه" استفاده می شود. این مسئله به خوبی نشان می دهد که شکل سر نیزه بسیار متفاوت می باشد و برای همین منظور تعریف آن با کلمه نوک کمی مشکل خواهد بود. این بدان معناست که داوران در تعیین فرود صحیح نیزه طبق قوانین ۳۰.۱۶ و ۳۳.۱(b) تصمیم می گیرند و در حال حاضر پهنای محدوده اندازه گیری طبق قانون ۲۰.۲۰b برای دسترسی نیز وسیع تر شده است. لیکن اصول همانند گذشته می باشند و زوایای فرود همچنان در ماده پرتاب اندک می باشد. فرود عرضی و یا فرود نیزه از قسمت ته آن خطا محسوب می شود.

۲- چنانچه نیزه در حین پرتاب یا در هوا بشکند خطا محسوب نمی شود، در صورتی که انجام پرتاب با این قانون منطبق بوده باشد. اگر به این دلیل ورزشکاری تعادلش را از دست بدهد و قسمتی از این قانون را نقض کند، پرتاب او خطا نمی باشد. در هر دو حالت به ورزشکار اجازه یک پرتاب جدید داده می شود.

ماده ۲

۳- نیزه از سه قسمت اصلی سرنیزه، میله و دستگیره نخ پیچی شده تشکیل شده است.

۴- میله توپر یا توخالی و از جنس فلز یا دیگر مواد مناسب باشد تا بتواند یک سوراخ ثابت و یکپارچه به وجود آورد. سطح میله کاملاً صاف، بدون برآمدگی یا فرورفتگی، بدون شیار یا سوراخ بوده و انتهای آن صاف و یک تکه باشد.

۵- به میله یک سر فلزی که در انتها تیز می شود متصل شده و محکم شود. سر نیزه حتماً فلزی باشد. این فلز می تواند به منظور محکم تر شدن با آلیاژهای فلزی دیگر ترکیب شود به این شرط که سرنیزه کاملاً صاف و یکنواخت باشد. زاویه نوک نیزه نباید بیش از ۴۰ درجه باشد.

۶- دستگیره (محل گرفتن نیزه) که در مرکز ثقل نیزه قرار دارد، نباید تا بیش از ۸ میلیمتر از ضخامت میله بیشتر باشد. به طور کلی از جنسی باشد که دست روی آن نلغزد، دارای هر نوع تسمه، شیار یا سوراخ نباشد. ضخامت این دستگیره در همه قسمت‌ها یکسان باشد.

۷- مقطع نیزه در سراسر طول نیزه مدور باشد (به توجه (۱) مراجعه شود) و حداکثر قطر میله فوراً در جلوی دستگیره باشد. بخش مرکزی میله از جمله بخشی که زیر قسمت نخ پیچی شده است ممکن است استوانه ای باشد و تا انتهای آن باند پیچی شود. در هر حال کاهش قطر میله از جلو دستگیره تا پشت آن نباید از ۰/۲۵ میلیمتر بیشتر باشد. از دستگیره، نیزه از نوک آن که در جلو قرار دارد تا دم که در انتها قرار گرفته از قطر آن کاسته می شود.

برش طولی دستگیره از نوک در جلو تا دم می‌تواند مستقیم یا محدب (خمیده) باشد (به توجه (ii) مراجعه شود) و در طول نیزه نباید تغییر ناگهانی در قطر به وجود آید به استثناء پشت نوک نیزه و جلو و پشت دستگیره نخ پیچی شده، در انتهای سر نیزه کاهش قطر نباید از ۲/۵ میلی‌متر بیشتر باشد. انحراف از مقطع طولی نباید در پشت سر نیزه از ۳۰۰ میلی‌متر بیشتر شود.

توجه (i): از آن جایی که مقطع عرضی مدور است حداکثر اندازه مجاز بین بیشترین و کمترین قطر ۲ در صد می‌باشد. میانگین این دو قطر مطابق مختصات یک نیزه مدور باشد. (به جداول ذیل رجوع نمایید)

توجه (ii): شکل برش طولی با استفاده از یک میله مستقیم فلزی به طول ۵۰۰ میلی‌متر و به عرض ۱/۲۵ میلی‌متر و تیغه ضخامت سنج ۰/۲۰ میلی‌متری به سهولت بررسی می‌شود. برای بررسی صحت قسمت خمیده برش عمودی این میله به هنگام تماس با بخش کوتاه نیزه نوسان می‌کند. در مورد بخش‌های مستقیم برش عمودی، این میله محکم به این قسمت‌ها بچسبد و داخل کردن تیغه ضخامت سنجی به قطر ۰/۲۰ میلی‌متر بین نیزه و این میله مستقیم در سراسر طول تماس غیر ممکن باشد. این کار در مورد محل اتصال نیزه و میله انجام نمی‌شود. در این هنگام نباید مقیاس ۱/۲۵ میلی‌متر از محل تماس بگذرد.

۸- نیزه دارای خصوصیات ذیل باشد:

نیزه					
۸۰۰	۷۰۰	۶۰۰	۵۰۰	۴۰۰	حداقل وزن برای اجازه استفاده در مسابقه و قبول رکورد (به انضمام دستگیره نخ پیچی شده) (گرم)
۸۲۵ تا ۸۰۵	۷۲۵ تا ۷۰۵	۶۲۵ تا ۶۰۵	۵۲۵ تا ۵۰۵	۴۲۵ تا ۴۰۵	اطلاعات برای سازندگان/ دامنه تهیه وسایل برای مسابقات (گرم)
۲/۷۰ تا ۲/۶۰	۲/۴۰ تا ۲/۳۰	۲/۳۰ تا ۲/۲۰	۲/۱ تا ۲	۱/۹۵ تا ۱/۸۵	اندازه طول سراسری (متر) (L0)
۱/۰۶ تا ۰/۹۰	۱/۰۰ تا ۰/۸۶	۰/۹۲ تا ۰/۸۰	۰/۸۸ تا ۰/۷۸	۰/۸ تا ۰/۷۵	اندازه میان نوک سر فلزی تا مرکز ثقل (متر) (L1)
۱/۸۰ تا ۱/۵۴	۱/۵۴ تا ۱/۳۰	۱/۵۰ تا ۱/۲۸	۱/۳۲ تا ۱/۱۲	۱/۲ تا ۱/۰۵	اندازه دم تا مرکز ثقل (L2)
۳۳۰ تا ۲۵۰	۳۳۰ تا ۲۵۰	۳۳۰ تا ۲۵۰	۰/۲۷ تا ۰/۲۲	۰/۲۵ تا ۰/۲	طول سر فلزی (میلی‌متر) (L3)
۱۶۰ تا ۱۵۰	۱۶۰ تا ۱۵۰	۱۵۰ تا ۱۴۰	۰/۱۴۵ تا ۰/۱۳۵	۰/۱۴ تا ۰/۱۳	پهنای دسته نخ پیچی شده (میلی‌متر) (L4)
۳۰ تا ۲۵	۲۸ تا ۲۳	۲۵ تا ۲۰	۲۴ تا ۲۰	۲۳ تا ۲۰	ضخامت میله در ضخیم ترین نقطه (میلی‌متر) (در جلوی دستگیره - DO)

۹- نیزه نباید بخش متحرکی داشته باشد و یا از بخش‌هایی درست شده باشد که به هنگام پرتاب، مرکز ثقل یا ویژگی‌های پرتابی آن را تغییر دهد.

۱۰- باریکی نیزه تا نوک نیزه فلزی به گونه‌ای باشد که زاویه آن بیش از ۴۰ درجه نشود. قطر نقطه‌ای که ۱۵۰ میلی‌متر از سر نیزه فاصله دارد نباید بیش از ۸۰ درصد حداکثر قطر میله باشد. در نقطه مرکزی بین مرکز ثقل و سر فلزی، قطر نباید بیش از ۹۰ درصد حداکثر قطر میله باشد.

۱۱- باریکی نیزه تا دم (انتهای) آن طوری باشد که قطر نقطه میانی بین مرکز ثقل و دم کمتر از ۹۰ درصد حداکثر قطر میله باشد. در نقطه‌ای که ۱۵۰ میلی‌متر از دم نیزه فاصله دارد، قطر نباید بیش از ۴۰ درصد حداکثر قطر میله شود. قطر میله در انتهای دم نباید از ۳/۵ میلی‌متر کمتر باشد.

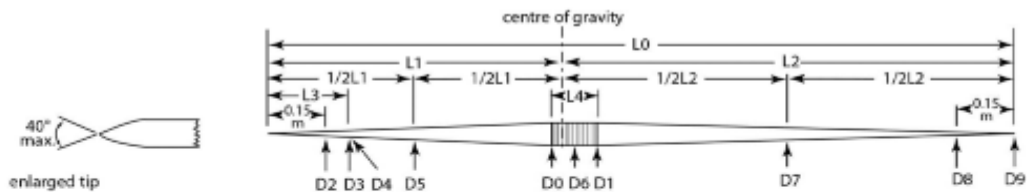

Figure 19 – International Javelin

Lengths		Diameters		Maximum	Minimum
L0	Overall	D0	In front of grip	-	-
L1	Tipto C of G	D1	At rear of grip	D0	D0-0.25mm
1/2L1	Half L1	D2	150mm from tip	0.8 D0	-
L2	Tail to C of G	D3	At rear of head	-	-
1/2L2	Half L2	D4	Immediately behind head	-	D3-2.5mm
L3	Head	D5	Halfway tip to C of G	0.9 D0	-
L4	Grip	D6	Over grip	D0+8mm	-
		D7	Halfway tail to C of G	-	0.9 D0
		D8	150mm from tail	-	0.4 D0
C of G	Centre of Gravity	D9	At tail	-	3.5mm

Note: All measurements of diameters must be to at least 0.1 mm.

توضیحات: تیم داوران

در ماده پرتاب نیزه توصیه می شود تقسیم کار در میان داوران به شکل زیر انجام شود:

۱- سرداور کل مسابقه ماده مربوطه را نظاره می نماید.

۲- دو داور نحوه پرتاب را از جهت صحیح بودن آن کنترل می نمایند و اندازه پرتاب را اندازه گیری می نمایند. وی دارای ۲ پرچم می باشد - رنگ سفید به منزله تأیید حرکت و رنگ قرمز به نشانه خطا می باشد. زمانی که پرتاب اندازه گیری شد؛ توصیه می شود داور در محوطه دورخیز قرار گیرد؛ پرچم قرمز را در دست داشته باشد، همزمان وسیله پرتابی به جای خود باز می گردد و محل فرود پاکسازی می شود. می توان از مخروط در درون دایره استفاده نمود. (در برخی مسابقات این مسئولیت بر عهده سرداور مسابقه خواهد بود).

۳- در صورتی که از EDM استفاده نشود داور دوم نوار اندازه گیری را بصورتی بگیرد که از مرکز دایره کشیده شود بطوری که نقطه ۸ متری دورخیزی بگذرد.

۴- یک و یا دو داور فوراً پس از انجام پرتاب یک نشان را در نقطه پرتاب انجام شده قرار می دهد تا اندازه گیری انجام شود. چنانچه وسیله پرتابی خارج از قطاع فرود آید؛ همان داور و یا فرد دیگری که مجهز به منشور/ میخ (هر کدام که به خط نزدیک تر است) با کشیدن دست خود علامت

می دهد. چنانچه داوران تشخیص دهند که وسیله پرتابی در با سر فرود نیامده است یک علامت قرار می دهند. توصیه می شود برای این منظور از علائم دیگری به غیر از پرچم استفاده شود. برای پرتاب های صحیح نیازی به گذاشتن علامت نیست.

۵- داور منشور/میخ را در نقطه ای قرار می دهد که نشان قرار دارد؛ بدین صورت که نقطه صفر نوار از آنجا آغاز می شود.

۶- یک و یا دو داور و یا دستیاران وی مسئول بازگرداندن ادوات و بازگشتن آنها به محل قرارگیری ادوات پرتابی هستند. هرگاه از نوار برای اندازه گیری استفاده می شود؛ یکی از این داوران و یا دستیاران وی یقین نمایند که اندازه گیری صحیح با نوار اندازه گیری به شکل سفت انجام شده باشد.

۷- داور - مسئول رکورد در برگه نتایج امتیازات را ثبت می نماید و ورزشکاران را فراخوان می نماید (و همچنین فردی که نفر بعدی وی است)

۸- داور مسئول تابلو اعلام نتایج است (حرکت، شماره، نتیجه)

۹- داور مسئول زمان به ورزشکاران مدت زمان باقیمانده را اعلام می نماید.

۱۰- داور مسئول ورزشکاران

۱۱- داور مسئول قرار گیری ادوات پرتابی در محل خود

توجه ۱: این روند سنتی چیدمان داوران می باشد. در مسابقات بزرگ، زمانی که سیستم اطلاعات و تابلو الکترونیک امتیازات وجود دارد؛ یقیناً به پرسنل حرفه ای نیاز است. برای شفاف سازی در این زمینه؛ روند اجرا و امتیاز دهی ماده میدانی توسط مسئول ثبت رکورد و سیستم اطلاعات اجرا خواهد شد.

توجه ۲: داوران و تجهیزات طوری جایگیری شوند که مانعی برای مسیر ورزشکار ایجاد نمایند و دید تماشاچیان را مسدود نکنند.

توجه ۳: محلی را برای قراردادن بادسنج منظور می نمایند تا جهت باد و سرعت آن را نشان دهد.

D. مواد پرتابی ورزشکاران نشسته

قانون ۳۴: شرایط کلی

الف) قوانین آخنز

۱- وسایل مورد استفاده (مگر آنکه مختص دوومیدانی معلولین نباشند) با مشخصات فعلی دوومیدانی جهانی مطابقت داشته باشد. فقط از وسایلی که دارای گواهی معتبر یا مورد تایید پارا دوومیدانی جهانی هستند می توان در مسابقات تحت پوشش پارا دوومیدانی جهانی استفاده کرد. (به بخش B-3.1.2 رجوع شود).

لیست اوزان وسایل مورد استفاده دوومیدانی معلولین در ضمیمه شماره یک آمده است.

توجه: در مسابقات مورد تایید پارا دوومیدانی جهانی و طبق بخش B 3.1.2 ورزشکاران تنها ملزم به استفاده از ادوات مرتبط با کلاس ورزشی خود مندرج در ضمیمه شماره ۱ می باشند.

۲- اوزان وسایل پرتابی مندرج در ضمیمه شماره ۱ که مشخصات آنها توسط دوومیدانی جهانی تایید نشده است بوسیله نماینده فنی مورد ارزیابی قرار می گیرند تا از مطابقت آنها با قوانین اطمینان حاصل شود.

نکته: این مسئله مربوط به ادواتی است که مختص دوومیدانی معلولین است ولی در قانون ۱۸۷ دوومیدانی جهانی و ضوابط مربوطه لحاظ نشده اند.

۳- به غیر از موارد ذیل، کلیه وسایل پرتابی توسط کمیته برگزاری تهیه می گردد. نماینده (نماینده گان) فنی با در نظر گرفتن قوانین کمیته برگزاری می تواند به ورزشکاران اجازه دهد از ادوات شخصی خود یا از ادوات ارائه شده بوسیله متصدی ملزومات استفاده نمایند، مشروط بر این که این ادوات قبل از مسابقات توسط کمیته برگزاری کنترل شوند و مطابقت آنها با قوانین و مقررات دوومیدانی جهانی مورد تایید قرار گیرند. آن دسته از ادواتی که در لیست ادوات تایید شده دوومیدانی جهانی نیستند؛ باید اندازه گیری شوند و نشان و تائیدیه کمیته برگزاری و نماینده (نماینده گان) فنی قبل از استفاده ورزشکاران برای مسابقه بر روی آنها زده شود. چنانچه قبلاً کمیته برگزاری همان مدل وسیله را تهیه کرده است، استفاده از چنین وسیله ای مجاز نمی باشد.

۴- در طی مسابقه ایجاد هیچ تغییری در وسایل مجاز نمی باشد.

المسائل التي توالى انظافها في

۵- موارد ذیل کمک محسوب شده و بنابراین استفاده از آنها مجاز نمی باشد:

(a) باندپیچی دو یا چند انگشت به یکدیگر مجاز نمی باشد. اگر باندپیچی روی دستها و انگشتان استفاده می شود، این کار می تواند مستمر باشد، مشروط بر این که در این شرایط دو انگشت یا بیشتر از آن به هم بسته نشوند به صورتی که انگشتان به تنهایی نتوانند حرکت کنند. باندپیچی قبل از شروع مسابقه به سرداور نشان داده شود.

(b) استفاده از هر وسیله ای از هر نوعی که شامل استفاده از وزنه های متصل به بدن و به هر شکلی به ورزشکار به هنگام پرتاب کمک می کند.

(c) استفاده از دستکش مجاز نمی باشد به غیر از ورزشکاران کلاس های F51-53 و F31-33 مشروط بر آن که در تضاد با قانون ۳۴/۶ نباشد.

۶- موارد ذیل وسیله کمکی محسوب نشده و بنابراین مجاز می باشد:

(a) ورزشکار می تواند برای بهتر گرفتن وسیله پرتابی، از ماده مناسبی فقط برای دستانش استفاده کند. پرتاب کنندگان وزنه می توانند از این ماده مناسب روی گردنشان نیز استفاده کنند.

(b) همچنین، در پرتاب وزنه، دیسک و کلاب، ورزشکار می تواند وسیله پرتابی را آغشته به گچ یا ماده ای مشابه نماید، به طوری که از روی دستها و ادوات استفاده شده به آسانی پاک شده و باعث آلودگی نشود.

(c) باندپیچی دست یا انگشتان به گونه ای که با قانون ۳۴/۵ در تضاد نباشد.

(d) استفاده از دستکش به گونه ای که در تضاد با قانون ۳۴/۵ c نباشد.

ورزشکاران در کلاس های ورزشی F51-53 و F31-33 (ورزشکاران فلج چهار اندام یا quadriplegic) می توانند از نوار (باند) یا دستکش در دستی که با آن پرتاب نمی کنند، استفاده نمایند و می توانند آن دست را به صندلی پرتاب یا میله نگهدارنده صندلی پرتاب ببندند.

۷- دایره پرتاب از نوار آهنی، فولاد یا جنس مناسب دیگر که هم سطح زمین خارج از دایره پرتاب باشد، ساخته شود. زمین اطراف دایره می‌تواند از جنس بتن، مواد مصنوعی، آسفالت، چوب یا مواد مناسب دیگر باشد.

داخل دایره از سیمان، آسفالت، یا مواد محکم دیگر که لغزنده نباشد، ساخته می‌شود. سطح قسمت داخلی هموار و ۲ سانتیمتر (با تلورانس ۶ میلیمتر) پایین تر از لبه بالایی قاب دایره پرتاب می‌باشد.

در پرتاب وزنه، استفاده از یک حلقه قابل حملی که شرایط لازم زیر را دارد مجاز است:

سطح بندهای نگهدارنده (کلاسه‌های ورزشی F31-34 و F51-57)

(a) پارا دوومیدانی جهانی بندهای نگهدارنده را که برای انجام صحیح مواد پرتابی در مسابقات مورد تأیید IPC استفاده می‌شوند را تأیید

نموده است. (به بخش B-3.1.2 a, b مراجعه نمائید).

(b) در مسابقات مورد تأیید IPC (به بخش B-3.1.2 a, b مراجعه نمائید) قسمت درونی حلقه پرتاب از جنس سیمان، آسفالت و یا مواد

غیر قابل لیز خوردن ساخته شود.

(c) در زمان استفاده از وسایل نگهدارنده مورد تأیید پارا دوومیدانی جهانی سطح پرتابی سیمانی دارای دستگیره باشد. (برای مثال با رنگ

زبر مانند و یا با یک نوار زبر پوشش داده شود).

(d) با صلاحدید نماینده فنی می‌توان از سکوهای متحرک استفاده نمود. لزومی ندارد که سکو گرد کامل باشد، لیکن در این شرایط هلال جلویی و یا

نیمه حلقوی باید طراحی شود، البته بصورتی باشد که همان تاثیر سکوی گرد را با قطر ۲۰۱۳۵ متر در ۲۰۵ متر در پرتاب داشته باشد و تغییری در زاویه قطاع دایره ایجاد نکند.

توضیحات: سکوهای پرتابی به شکل گسترده و وسیع استفاده می‌شوند. نکته مهم آن است که این ادوات به شکل صحیح طوری به زمین بسته

شوند که حجیم‌ترین و سنگین‌ترین ورزشکاران هم نتوانند در زمان پرتاب آنها را از جای خود تکان دهند.

۸- انجام پرتاب در کلیه مواد پرتابی نشسته (وزنه، دیسک، نیزه و چکش) از داخل دایره ای به قطر ۲/۱۳۵ تا ۲/۵۰ و یا ۲/۵ میلیمتر با تلورانس ± 0.05

با قطاع ۳۴/۹۲ درجه باشد. قاب دایره حداقل ۶ میلیمتر ضخامت و به رنگ سفید باشد. استفاده از سکوهای سیار با رعایت این شرایط مجاز می‌باشد.

توجه ۱: بهتر است رنگ حلقه مدور، سفید نباشد تا خطوط سفید دیگر این قانون کاملا مشهود باشد.

توجه ۲: پرتاب دیسک و پرتاب کلاب در داخل قفس توری انجام شود.

حرکت‌ها و اندازه‌گیری

۹- در مواد پرتابی نشسته، انجام کارهای زیر خطا محسوب می‌شوند:

(a) اگر وزنه، دیسک یا نوک نیزه در اولین تماس خود به زمین، روی خط قطاع فرود در زمین و یا بر روی هر چیزی (به غیر از قفس توری

پرتاب) خارج از این خط پایین بیاید.

(b) چنانچه ورزشکار با هر یک از تسمه‌های نگهدارنده خارج از صفحه عمودی دایره پرتاب تماس پیدا کند.

۱۰- در تمامی مواد پرتابی، اگر مسافت پرتابی مضرب کاملی از سانتیمتر نباشد، مسافت‌ها به نزدیک ترین اندازه ۰/۰۱ متر و گرد شده به پایین به نزدیک ترین ۰/۰۱ متر اندازه‌گیری شود.

۱۱- اندازه‌گیری‌ها دقیقاً بعد از هر پرتاب موفق (یا بعد از یک اعتراض شفاهی فوری تحت قانون ۵۰.۵) با شرایط ذیل صورت می‌گیرد:

(a) اندازه‌گیری از نزدیک ترین علامت که بر اثر افتادن وزنه/ دیسک به وجود آمده تا داخل محیط دایره در امتداد یک خط به مرکز دایره انجام شود.

(b) از جایی که نوک نیزه با زمین برخورد می‌کند تا درون محیط دایره و در امتداد یک خط به سمت مرکز دایره باشد؛

(c) از اولین نقطه تماس یکی از قسمتهای کلاب در درون محیط دایره و در امتداد یک خط به سمت مرکز دایره باشد.

قانون ۳۵: الزامات پرتاب نشسته

(کلاس های ورزشی F31-34 و F51-57)

قابل توجه داوران: جهت تفسیر این قانون و دیگر قوانین مربوط به شکل، ابعاد، ساختمان و دیگر خصوصیات وسایل مسابقات موارد مندرج در بخش

B-7.1 در رابطه با " فناوری و وسایل ورزشی " رعایت شوند.

۱- ویژگیهای صندلی پرتاب

(a) حداکثر ارتفاع سطح نشستن شامل هر نوع تشکچه ۷۵ سانتیمتر می باشد.

(b) هر صندلی پرتاب دارای نشیمنگاهی است که به شکل مربع و یا مستطیل می‌باشد و طول هر طرف آن حداقل ۳۰ سانتی متر باشد.

سطح نشیمنگاه هم سطح و یا قسمت جلو آن بالاتر از عقب باشد. (یعنی به سمت عقب متمایل و یا شیب داشته باشد) جلوی نشیمنگاه از

قسمت پشتی پائینتر نباشد.

توجه: قسمت جلو (FRONT) دورترین سطح (نقطه) از ستون فقرات ورزشکار، در یک حالت نشسته است، صرفنظر از جهت ورزشکار نسبت به

محل فرود وسیله پرتابی

(c) فریم پرتابی می‌تواند دارای تکیه گاههای جانبی و پشتی با هدف ایجاد ایمنی و ثبات باشد. این فریم‌ها می‌توانند از جنس غیر ارتجاعی

(غیر الاستیک) مانند پارچه غیر الاستیک و یا دارای یک ساختار محکم (سفت) باشند که حرکت نکند (مانند فولاد سخت یا آلومینیوم).

تکیه گاه پشت می‌تواند دارای یک قسمت نرم (تشک مانند) باشد که حداکثر ضخامت آن از ۵ سانتی متر می باشد.

توجه: ساختار صندلی پرتاب به گونه ای نباشد که جلوی دید داوران را بگیرد.

(d) کناره / جلو و عقب تکیه گاه نباید دارای فنر یا اتصالهای (لولاهای) متحرک یا هر نوع خاصیت دیگری که می‌تواند به حرکت دادن

وسيله پرتابی به طرف جلو کمک کند، باشد.

(e) صندلی پرتاب می‌تواند دارای یک میله نگهدارنده افقی سفت (محکم) باشد. این میله نگهدارنده یک تکه (یک پارچه) صاف و بدون

انحناء یا خم شدگی باشد و دارای سطح مقطع مدور یا مربع شکل، نه به صورت بیضی و یا مستطیل شکل باشد. این میله نگهدارنده نباید

دارای فنر یا لولاهای متحرک یا هر گونه خاصیت و ویژگی باشد که به حرکت دادن وسیله پرتابی به جلو کمک کند.

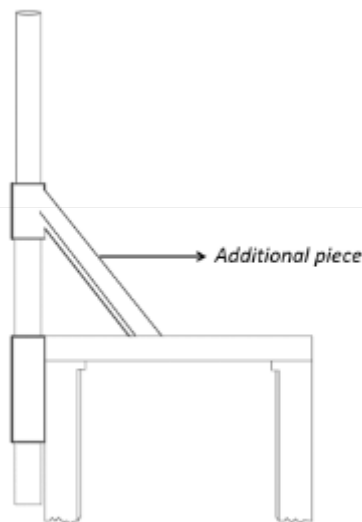
توجه (۱): این مهم قابل درک است که اغلب مواد در اثر فشار دچار حالت ارتجاعی شده و تا چند درجه کج می‌شوند و این کار از نظر عملی و اقتصادی امکان‌پذیر نخواهد بود که یک راهکار را مهندسی نمود که براساس آن تمامی خاصیت ارتجاعی مواد کاملاً از بین برود. بهر حال، حالت ارتجاعی نباید آن قدر واضح و مشخص باشد و به عقیده داوران روح این قوانین و مقررات B-7 را نقض نماید.

توجه (۲): میله نگهدارنده می‌تواند دارای لایه‌های نواری شکل و یا از سایر مواد مناسب برای بهتر گرفتن ساخته شود. ضخامت نوار و یا سایر مواد مورد استفاده نباید منجر به برتری جویی و افزایش توان جسمی ورزشکار شود.

توضیحات: برای طول میله عمودی حداقل و حداکثری تعیین نشده است. میله باید در حالت عمودی باشد البته داشتن کمی انحرافات عمودی نسبت به زمین حداکثر تا ۵ درجه از قسمت عمودی مجاز می‌باشد. قطعه اضافی که بعنوان تقویت میله عمودی عمل می‌نماید (مشابه نمونه ذیل) برای جلوگیری از خم شدن احتمالی قویاً پیشنهاد می‌شود. میله عمودی نباید از دایره پرتاب / سکو بیرون بزند.

از شاقول برای تعیین قائم بودن میله عمودی و فریم پرتابی در زمان قرارگیری آنها در دایره پرتاب استفاده می‌شود.

شایان ذکر است در بازیها و مسابقات IPC قبل از شروع مسابقات یک کنترل اولیه بر روی صندلی‌های پرتابی صورت می‌گیرد تا در صورت لزوم ورزشکاران اصلاحات لازم را قبل از وارد شدن به اتاق اعلام بر روی آنها انجام دهند.

شکل ۲۲- قطعه اضافی برای جلوگیری از انعطاف پذیری میله عمودی

(f) هیچ یک از قسمت‌های صندلی پرتاب شامل هر نوع میله نگهدارنده نباید در خلال عمل پرتاب حرکت کند (به غیر از حرکت اتفاقی که به طور منطقی نمی‌توان آن را حذف نمود یعنی به غیر از حرکات اتفاقی اجتناب‌ناپذیر)

می‌توان گوشه (ها) و یا لبه‌های نشیمنگاه را برای تطبیق با کناره و یا جلو / عقب نشیمنگاه یا میله نگهدارنده درون فریم پرتاب برش داد. اندازه این برشها نباید به طور قابل توجهی بیش از فضای مورد نیاز برای قرار دادن باقیمانده میله نگهدارنده در درون آنها باشد. شکل نشیمنگاه به همان شکل مربع و یا مستطیل باقی بماند.

(g) صفحه زیر پا (تکیه‌گاه پا)، در صورت استفاده فقط برای حمایت (حفظ تعادل) و ثبات مورد استفاده قرار می‌گیرند.

(h) استفاده از ویلچر معمولی در صورتیکه این ضوابط را نقض ننماید قابل قبول است. (از جمله اینکه در زمان عمل پرتاب حرکت ننماید)

۲- اندازه‌گیری و بازرسی فریم پرتاب

صندلی پرتاب در اتاق اعلام (call room) یا در محوطه مسابقات قبل از شروع مسابقه اندازه‌گیری و بازرسی خواهد شد. پس از اندازه‌گیری و بازرسی صندلی پرتاب یک ورزشکار، این صندلی پرتاب قبل از شروع مسابقه از محوطه مسابقات خارج نشود. صندلی‌های پرتاب می‌توانند قبل، در خلال یا بعد از هر مسابقه توسط داوران مجدداً اندازه‌گیری و بررسی شوند.

توجه: اندازه‌گیری همیشه بدون نشستن ورزشکار روی صندلی پرتاب انجام خواهد شد.

۳- مسئولیت ورزشکار در قبال انطباق صندلی پرتاب با قوانین

مسئولیت رعایت الزامات فوق‌الذکر برای صندلی پرتاب مندرج در قانون ۱-۳۵ با ورزشکار می‌باشد. در هنگام انجام اصلاحات یا تنظیمات توسط ورزشکار در صندلی پرتاب خود، هیچ‌گونه تاخیری نباید در انجام مسابقه به وجود آید (تنظیم صندلی پرتاب توسط ورزشکار نباید باعث تاخیر در انجام مسابقه شود). چنانچه ورزشکاری در تبعیت از این قانون تخطی نماید آنگاه ورزشکار اجازه شرکت در مسابقه را ندارد و متعاقباً طبق قانون ۶.۱۶ در جلوی نام وی حرف اختصاری DNS قید خواهد شد.

۴- استقرار صندلی پرتاب

به هنگام استقرار و محکم نمودن صندلی پرتاب در داخل محوطه مسابقات، تمامی اجزاء صندلی پرتاب، میله نگه‌دارنده و تکیه‌گاه‌های پا در داخل صفحه عمودی لبه (قاب) دایره پرتاب در طول زمان مسابقات باقی بماند.

۵- اختصاص زمان برای محکم نمودن صندلی‌های پرتاب

نصب صندلی ورزشکار در دایره پرتاب؛ قبل از نشستن ورزشکار بر روی صندلی پرتاب در زمان تعیین شده مجاز است.

حداکثر زمان مجاز برای ورزشکاران تا خود را بر روی صندلی قرار دهند و همچنین چند پرتاب آزمایشی در زمان مجاز داشته باشند به شرح زیر است:

(a) چهار دقیقه برای کلاس‌های F32-34 و F54-57 و یا

(b) پنج دقیقه برای کلاس‌های F31 و F51-53

توجه ۱: ثبت زمان از زمانی آغاز می‌شود که صندلی در جهت مناسب و در سر جایش بر روی سکوی پرتاب محکم بسته شده باشد؛ بطوری که ورزشکار بتواند با نشستن بر روی آن خود را ببندد.

توجه ۲: چنانچه مسابقه در دو گروه برگزار می‌شود؛ زمان بین سه مرحله (راند) اول و آخر پرتاب ورزشکاران (کلاس‌های F32-34 و F54-57) برای قرار گرفتن در روی صندلی ۲ دقیقه خواهد بود و برای کلاس‌های F31 و F51-53 ۳ دقیقه خواهد بود. پرتاب آزمایشی ممنوع است.

توضیحات: زمان قرار گرفتن ورزشکار بر روی صندلی پرتاب و پرتاب‌های تمرینی زمانی انجام می‌شود که صندلی پرتاب در درون دایره پرتاب قرار می‌گیرد. چنانچه زمان قانونی در این مدت قبل از قرارگیری ورزشکاران بر روی صندلی پرتابی سپری شود، زمان اولین حرکت باید آغاز شود چرا که فرض بر آن است که ورزشکار در جای خود قرار گرفته است.

چنانچه صندلی چرخ‌دار ورزشکاری الزامات تعیین شده برای صندلی پرتاب را داشته باشد؛ زمان مسابقه از زمانی محاسبه خواهد شد که این صندلی در داخل دایره پرتاب و یا سکوی پرتاب بسته می‌شود.

۶- شکستن وسایل نگهدارنده / میله نگهدارنده (کلاس های F51-57, F31-34)

در صورتیکه در حین اجرای پرتاب، ادوات پرتابی بشکند مسئول ناظر باید:

- (a) در صورتی که ورزشکار حرکت خود را درست انجام داده، به ورزشکار پیشنهاد تکرار آن پرتاب را بدهد (یعنی چنانچه ورزشکار از نتیجه پرتاب خود راضی می‌باشد و آن را درست انجام داده است، در این صورت ورزشکار امکان انتخاب آن پرتاب و محاسبه آن را برای خود دارد) یا
- (b) اگر ورزشکار حرکت خود را درست انجام نداده باشد، در این صورت این پرتاب نباید محاسبه گردد و به ورزشکار اجازه انجام مجدد آن پرتاب داده شود.

قانون ۳۶: تکنیک (فن) پرتاب نشسته، بلند شدن و خطا کردن

۱- در مسابقات پرتابی نشسته، همه ورزشکاران (کلاس های ورزشی F51-57 و F31-34) همه پرتابهای خود را از روی صندلی پرتاب در موقعیت نشسته انجام دهند. موقعیت نشستن به شکل زیر تعریف می‌شود:

(a) ورزشکار طوری بنشیند که هر دو پا از پشت زانو تا پشت باسن (Ishial tuberosity) با سطح نشیمنگاه در تماس باشند. در مورد ورزشکارانی که در بالای زانو دارای عضو کوچک هستند و یا به طور کامل قطع زانو هستند، باقیمانده طول پا (ها) تا پشت باسن با نشیمنگاه در تماس باشد (Ishial tuberosity).

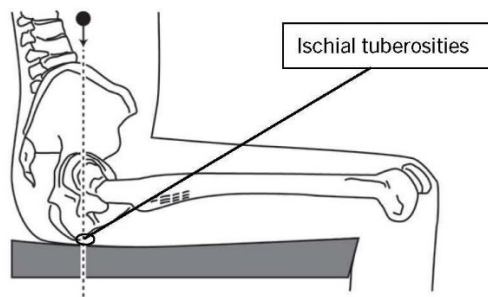
b- این حالت نشسته در تمام مدت پرتاب تا زمان روی زمین قرار گرفتن ادوات حفظ شود.

توجه (i): هدف از این قانون به حداقل رساندن دخالت (کمک) پاها در عملکرد ورزشکار است.

توجه (ii): اگر یک ورزشکار دارای یک محدودیت آناتومیکی است که مانع از برآوردن شرایط فوق الذکر می‌شود، در این صورت یک ارزیابی توسط نماینده فنی پارا دوومیدانی جهانی قبل از مسابقه انجام شود. کمیته پارا دوومیدانی جهانی یک فرایندی را برای در نظر گرفتن چنین استثنایی به اجرا بگذارد بطوریکه ورزشکار بر اساس روح این قوانین پرتاب نماید.

توجه (iii): این قانون بدین شکل است؛ پشت باسن منظور همان انتهایی ترین قسمت جلوی باسن ورزشکار در زمان نشستن با سطح نشیمنگاه در تماس باشد و تا حد امکان در ناحیه کفل خم شود؛ بطوری که سینه به سمت زانوها برود و Ishial tuberosity با سطح نشیمنگاه در تماس باشد.

توجه (iv): در صورتی که کلیه الزامات این قانون رعایت گردد بطوری که یک پای ورزشکار بصورت باز در گوشه سطح عمودی نشیمنگاه بر روی صفحه کناری قرار گیرد آنگاه تماس هر دو زانو با لبه سطح عمودی نشیمنگاه الزامی نیست.

شکل ۲۳

۲- ورزشکار حرکت خود را از موقعیت نشسته ساکن (ثابت) آغاز کند.

۳- چنانچه ورزشکار از زمانی که وسیله پرتاب را در حالت نشسته برای شروع حرکت پرتاب در دست می‌گیرد (در موقعیت شروع حرکت پرتاب قرار می‌گیرد) تا زمانی که آن پرتاب به زمین فرود می‌آید (از جای خود) حرکت کند یا جابجا شود، این یک خطا محسوب می‌گردد.

توجه: چنانچه در زمان حرکت پرتاب تا زمان فرود آمدن، پشت زانو با نشیمنگاه در تماس باشد، خطا محسوب نمی‌شود.

توضیحات: شایان ذکر است چنانچه در حین پرتاب؛ یک و یا دو زانوی ورزشکار به سمت جلو سر بخورند و از سطح نشیمنگاه جدا شوند؛ خطا محسوب می‌شود.

توضیحات: تیم داوران

در مواد پرتابی نشسته توصیه می‌شود تقسیم کار در میان داوران به شکل زیر انجام شود:

۱- سرداور کل مسابقه ماده مربوطه را نظاره می‌نماید.

۲- دو داور نحوه پرتاب را از جهت صحیح بودن آن کنترل و اندازه پرتاب را اندازه‌گیری می‌نمایند و موقعیت زانوها و نحوه سر خوردن آنها به جلو را مشاهده و همچنین پرتاب انجام شده را اندازه‌گیری می‌نمایند. وی دارای ۲ پرچم می‌باشد - رنگ سفید به منزله تأیید حرکت و رنگ قرمز به نشانه خطا می‌باشد. زمانی که پرتاب اندازه‌گیری شد؛ توصیه می‌شود داور در محوطه دایره قرار گیرد؛ پرچم قرمز را در دست داشته باشد، همزمان وسیله پرتابی به جای خود باز می‌گردد و محل فرود پاکسازی می‌شود. می‌توان از مخروط در درون دایره استفاده نمود. (در برخی مسابقات این مسئولیت بر عهده سرداور مسابقه خواهد بود). در صورتی که از EDM استفاده نشود داور دوم باید نوار اندازه‌گیری را بصورتی بگیرد که از مرکز دایره کشیده شود بطوری که از مرکز دایره بگذرد.

۳- داور فوراً پس از انجام پرتاب یک نشان را در نقطه پرتاب انجام شده قرار می‌دهد تا اندازه‌گیری انجام شود.

۴- داور منشور/ میخ را در نقطه ای قرار می‌دهد که نشان قرار دارد؛ بدین صورت که نقطه صفر نوار از آنجا آغاز می‌شود.

۵- داور مسئول بازگرداندن ادوات و بازگشتن آنها به محل قرارگیری ناودان ادوات پرتابی می‌باشد.

۶- داور - مسئول رکورد در برگه نتایج امتیازات را ثبت می‌نماید و ورزشکاران را فراخوان می‌نماید (و همچنین فردی که نفر بعدی وی است)

۷- داور مسئول تابلو اعلام نتایج است (حرکت، شماره، نتیجه)

۸- داور مسئول زمان به ورزشکاران مدت زمان باقیمانده را اعلام می‌نماید.

۹- داور مسئول ورزشکاران

۱۰- داور مسئول قرارگیری ادوات پرتابی در محل خود

توجه ۱: این روند سنتی چیدمان داوران می‌باشد. در مسابقات بزرگ، زمانی که سیستم اطلاعات و تابلو الکترونیک امتیازات وجود دارد؛ یقیناً به پرسنل حرفه‌ای نیاز است. برای شفاف‌سازی در این زمینه؛ روند اجرا و امتیاز دهی ماده میدانی توسط مسئول ثبت رکورد و سیستم اطلاعات اجرا خواهد شد.

توجه ۲: داوران و تجهیزات طوری جایگیری شوند که مانعی برای مسیر ورزشکار ایجاد ننمایند و دید تماشاچیان را مسدود نکنند.

قانون ۳۷: پرتاب کلاب

مسابقات

۱- کلاب فقط با یک دست از ناحیه گردن و/یا قسمت سر آن نگه داشته شود. کلاب را می‌توان یا از یک حالت رو به محل فرود یا از یک حالت پشت به محل فرود و پرتاب از روی سر انجام داد.

وسیله پرتابی کلاب

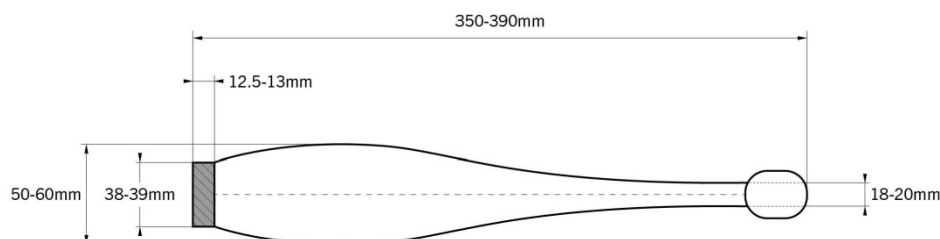
۲- ساختار: کلاب شامل چهار بخش اصل می‌باشد. (قسمت سر، گردن، بدنه و انتها، سر) گردن و بدنه سفت و از جنس چوب باشد به طوری که یک مجموعه یکپارچه و ثابت و محکم را تشکیل دهد. قسمت بدنه به یک قسمت انتهایی سیلندری ثابت شده و از جنس فلز بدون بریدگی، برآمدگی یا لبه‌های تیز باشد.

۳- سطح سر، گردن و بدنه صاف (نرم) بوده، و نباید دارای گودی یا برآمدگی، شیار یا برجستگی، حفره یا زبری (ناصافی) باشد.

۴- قسمت سر کروی یا سیلندری (استوانه‌ای) شکل باشد و دقیقاً (بدون واسطه) به قسمت گردن چسبیده باشد. قطر پهن‌ترین قسمت بدنه حداکثر ۶۰ میلی‌متر و این قسمت (بدنه) می‌تواند استوانه‌ای شکل باشد. کلاب معمولاً به طرف قسمت گردن و اندکی به طرف قسمت انتهایی فلزی شیب داشته باشد.

۵- کلاب حائز شرایط زیر باشد:

کلاب	
حدافل وزن برای پذیرش در مسابقه و پذیرش رکورد	۳۹۷ گرم
اطلاعات برای سازندگان (محدوده عرضه کلاب برای مسابقات)	۴۰۲ تا ۴۲۲ گرم
طول کلی (شامل انتهایی فلزی)	۳۵۰ تا ۳۹۰ میلی‌متر
قطر گردن	۱۸ تا ۲۰ میلی‌متر
قطر پهن‌ترین قسمت بدنه	۵۰ تا ۶۰ میلی‌متر
قطر قسمت انتهایی فلزی	۳۸ تا ۳۹ میلی‌متر
ضخامت انتهایی فلزی	۱۲/۵ تا ۱۳ میلی‌متر

شکل ۲۴ - کلاب

توضیحات: پرتاب کلاب یکی از چندین مواد مخاطره آمیز برای مسئولین دست اندرکار محسوب می شود؛ بنابراین توجه ویژه ای برای ایمنی همه داوران، ورزشکاران و کمک های آنها و همچنین رسانه ها و تماشاچیان در نظر گرفته شود. اعلام اینکه ادوات پرتابی در دستان ورزشکار قرار گرفته است سبب بالابردن ایمنی موارد مربوطه خواهد شد. افزون بر آن؛ اعلام به ورزشکار که اکنون زمان پرتاب است سبب بالابردن ایمنی خواهد شد؛ موارد طبق توضیحات توجه ۱ قانون ۲۴.۱۷ آمده است.

قسمت ۵- مسابقات داخل سالن

قانون ۳۸: اعمال قوانین محوطه باز برای مسابقات داخل سالن

(قانون ۲۱۰)

به استثناء مفاد قوانین بخش ۵ ذیل و الزامات سنجش باد طبق مندرجات قانون ۱۸ و ۲۷، تمامی قوانینی که در بخش یک تا چهار برای مسابقات خارج از سالن گفته شده در مسابقات داخل سالن اعمال می شوند. موارد ذیل برای مسابقات داخل سالن قابل اجرا است.

قانون ۳۹: استادیوم سرپوشیده

(قانون ۲۱۱)

۱- استادیوم در محیط کاملاً سرپوشیده و سر بسته باشد. برای ایجاد شرایط مناسب در مسابقه نور، گرما و تهویه فراهم شود.

۲- میدان مسابقه شامل یک پیست بیضی شکل، یک پیست مستقیم برای دو سرعت و دو با مانع، خطوط دو و محل فرود برای مواد پرشی است. به علاوه یک دایره و قطاع فرود برای پرتاب وزنه به طور موقت یا دائمی تدارک دیده شود. کلیه تجهیزات و تسهیلات مطابق با مختصات گفته شده در کتابچه قوانین تسهیلات دوومیدانی جهانی باشد.

۳- تمام پیست ها، مسیرهای دو و سطوح پرش با مواد مصنوعی پوشیده شود که می بایست میخ های کفش های دوندگان که ۶ میلیمتر است در آن فرو رود. ضخامت های دیگر توسط مدیریت استادیوم تدارک دیده شده و توسط مدیریت اندازه مجاز میخ به ورزشکار اعلام می شود. تسهیلات موجود در مسابقات قهرمانی داخل سالن پارا دوومیدانی جهانی مورد تایید بخش تسهیلات دوومیدانی داخل سالن دوومیدانی جهانی قرار گیرد.

توصیه می شود دیگر مسابقات مصوب پارا دوومیدانی جهانی نیز با همین تسهیلات برگزار گردد. (به قسمت B-3.1.2 مراجعه نمائید.)

۴- جنس فونداسیون که روی آن سطح مصنوعی مسیر دو و باند دورخیز و محل پرش قرار گرفته از جنس های محکم مانند بتون و یا از مواد موقت (مانند صفحات چوبی یا صفحات چندلایه چوبی الوار مانند) درست شده باشد، بدون آن که قسمتی هایی از آن حالت فنری داشته باشند و در صورتی که از نظر فنی امکان پذیر باشد، سراسر مسیر دو حالت ارتجاعی داشته باشد. حالت ارتجاعی محل پرش برای مسابقات پرش، قبل از هر مسابقه بررسی می شود.

توجه (i): یک "بخش فنری" یک بخش ساخته شده یا طراحی شده است که کمک مضاعف به ورزشکار می دهد.

توجه (ii): در کتابچه قوانین تسهیلاتی دوومیدانی دوومیدانی جهانی که می توان از روی سایت اصلی دانلود کرد، ممکن است جزئیات بیشتر درباره طراحی و ساخت استادیوم های داخل سالن و اندازه های پیست و علامت گذاری آن دیده شود.

توجه (iii): فرم‌های استاندارد جهت دریافت گواهی، گزارش اندازه‌ها و مراحل سیستم گواهی را می‌توانید از روی سایت رسمی دوومیدانی جهانی دریافت کرد.

توضیحات: کمبود روشنایی یک از معضلات مرسوم در برگزاری مسابقات سرپوشیده است. استادیوم سرپوشیده به اندازه ای روشنایی داشته باشد که بتوان مواد مختلف را در آن برگزار نمود و چنانچه مسابقات از پوشش تلویزیونی برخوردار باشند از روشنایی بیشتری برخوردار باشد. برای انجام رکوردگیری خودکار در محوطه خط پایان میزان روشنایی بیشتر باشد.

قانون ۴۰: پیست مستقیم

(قانون ۲۱۲)

۱- حداکثر شیب مجاز جانبی از ۱:۱۰۰ بیشتر نباشد؛ مگر آنکه تحت شرایط خاصی دوومیدانی جهانی استثناء قائل شود و شیب در جهت دوییدن از ۱:۲۵۰ (۰/۴ درصد) و در سراسر آن از ۱:۱۰۰۰ بیشتر نباشد.

غله پلان گف

۲- در روی هر پیست حداقل ۶ و حداکثر ۸ مسیر که از طرفین با خطوطی به پهنای ۵ سانتیمتر جدا شده اند، وجود دارد. عرض این مسیرها یکسان و برابر ۱/۲۲ متر (با تلورانس ۰/۰۱ متر) که شامل خط سفید سمت راست می‌باشد.

توجه: کلیه پیست‌های ساخته شده تا قبل از تاریخ اول ژانویه ۲۰۰۴ مسیرهای دو می‌توانند حداکثر ۱/۲۵ متر باشند. البته در صورتی که مجدداً تسطیح گردند آنگاه عرض خط از قوانین تبعیت نماید.

عیق‌ها و کمان‌ها

۳- تا فاصله ۳ متری پشت خط شروع نباید مانعی باشد و تا فاصله ۱۰ متری خط پایان نیز خالی از مانع باشد تا هر ورزشکار بدون آن که صدمه ببیند، متوقف شود.

توجه: قویا توصیه می‌شود تا فاصله ۱۵ متری خط پایان مانعی وجود نداشته باشد.

توضیحات: اندازه پیست مستقیم ۵۰ و یا ۶۰ متر می‌باشد. در مسابقات بزرگ مواد مسابقات در مسافت بیش از ۶۰ متر برگزار می‌شود. برای این منظور محوطه استارت و خط پایان عاری از افراد باشد.

تجربه در بسیاری از موارد نشان داده است در پشت خط استارت، منطقه آزاد حداکثر ۲ متر باشد. این فاصله برای قرار دادن تخته‌های نشان دهنده خطای استارت و شماره خط‌ها کافی است.

قانون ۴۱: پیست بیضی شکل و مسیرها

(قانون ۲۱۳)

۱- طول رسمی پیست ترجیحا ۲۰۰ متر می‌باشد. این پیست شامل ۲ مسیر مستقیم افقی و دو قوس با شعاع‌های مساوی است که می‌تواند لبه دار باشد.

داخل پیست می‌تواند حاشیه ای از مواد و جنس مناسب داشته باشد که پهنا و ارتفاع این لبه ۵ سانتیمتر است و یا در لبه آن خط سفیدی به پهنای ۵ سانتیمتر کشیده می‌شود. لبه خارجی حاشیه داخل مسیر یک را شکل می‌دهد. لبه داخلی خط یا حاشیه در سراسر پیست افقی بوده و شیبی معادل ۱:۱۰۰۰ (۰.۱٪) داشته باشد. می‌توان حاشیه دو طرف خط مستقیم را حذف نموده و به جای آن از یک خط سفید با پهنای ۵۰ میلی‌متر استفاده کرد. توجه: همه اندازه گیری ها طبق قانون ۲-۱۵ انجام می شود.

غله ۱۱

۲- پیست حداقل ۴ و حداکثر ۶ مسیر باشد.

همه مسیرها به پهنای یکسان حداقل ۰/۹۰ متر و حداکثر ۱/۱۰ متر (شامل خط مسیر سمت راستی) باشند. کلیه مسیرها با یک تلورانس ۰/۰۱ متری، پهنای مساوی داشته باشند. این مسیرها با خطوط سفیدی به پهنای ۵ سانتیمتر جدا می‌شوند. توضیحات: علیرغم باریک بودن عرض خط های مسابقات داخل استادیوم سرپوشیده؛ ورزشکاران همچنان استارت خود را در داخل خط های خود انجام دهند. (برای مثال دستان آنها کاملا در داخل خط قرار داشته باشد). البته این بدان معنا نیست که قسمتی از تخته استارت های آنها نمی‌تواند بیرون از خط ها باشد؛ البته در صورتی که با دیگر ورزشکاران تداخل ایجاد ننماید (به قانون e ۱۶.۲ رجوع شود).

حق الی ۱۱

۳- زاویه لبه‌ها در کلیه مسیرها در محل تقاطع با پیست یکسان باشد.

مسیر مستقیم می‌تواند کاملا صاف یا می‌تواند نسبت به مسیر داخلی حداکثر ۱:۱۰۰ شیب داشته باشد.

به منظور سهولت در تغییر از مسیر مستقیم به مسیرهای خمیده کناری، این تغییر به آرامی و به طور افقی در امتداد مسیر مستقیم صورت گیرد. همچنین می‌تواند این جابجایی و تغییر حرکت عمودی هم باشد.

خلاغ * طی ایضه *

۴- زمانی که لبه داخلی پیست با خط سفیدی مشخص شده است، این لبه با پرچم یا قیف دوباره روی قوس‌ها یا در صورت نیاز روی مسیرهای مستقیم مشخص شود. ارتفاع قیف‌ها حداقل ۱۵ سانتیمتر باشد. اندازه پرچم‌ها ۲۵ سانتیمتر در ۲۰ سانتیمتر و حداقل ارتفاع آن‌ها ۴۵ سانتیمتر است که با زاویه ۶۰ درجه نسبت به سطح پیست کار گذاشته می‌شوند. پرچم‌ها یا قیف‌ها روی خط سفید گذاشته شوند به طوری که روی خارجی آن‌ها به طرف لبه نزدیک ترین خط سفید پیست باشد. این پرچم‌ها و قیف‌ها به فواصل حداکثر ۱/۵ متری روی قوس‌ها و ۱۰ متری روی خطوط مستقیم پیست گذاشته می‌شوند.

توجه: استفاده از یک حاشیه داخلی قویا توصیه می‌شود.

توضیحات: یک پیست بیضی می‌تواند بیش از ۲۰۰ متر باشد ولی برای رکوردهای ۲۰۰ متر و بیش از آن تأیید نمی‌شود. بهبود دو ۲۰۰ متر نسبت به مسافت های کوتاه از مزایای بیشتری برخوردار است. برای سازماندهی مسابقات حرفه ای؛ در اختیار داشتن یک پیست ۶ لاین بسیار مفید خواهد بود. پهنای خطوط پیست های بیضی شکل ۱ متر باشد.

مخروط ها نباید تنها در کنار قوس ها گذاشته شوند بلکه باید در کل مسیر پیست بیضی شکل قرار داده شوند.

در زمان گذاشتن پرچم ها و یا مخروط ها باید به این مسئله دقت شود که خط سفید داخل لاین ۱ متعلق به ورزشکار آن خط نیست. پیشنهاد

می شود در مسابقات سرپوشیده از مخروط استفاده شود.

قانون ۴۲: علائم شروع و خاتمه مسیر روی پیست بیضی شکل

(قانون ۲۱۴)

۱-اطلاعات فنی و دقیق درباره ساختار و علامت گذاری یک پیست ۲۰۰ متری کناره دار داخل سالن در کتابچه تسهیلات دوومیدانی دوومیدانی جهانی درج گردیده است. اصول زیربنایی که برای معلولین اقتباس شده در ذیل آورده شده است.

غ۴۲/۱ یگ غ۴۲ یگ غ۴۲

۲-شروع و خاتمه مسیر با خطوط سفیدی به پهنای ۵ سانتیمتر که در سمت راست مسیرها برای قسمت‌های مستقیم پیست و در امتداد شعاع برای بخش‌های منحنی پیست کشیده می‌شود، مشخص می‌گردد.

۳-از الزامات خط پایان آن است که در صورت امکان خط پایانی برای مسابقات با مسافت‌های متفاوت یکسان باشد و این خط روی قسمت‌های مستقیم پیست و در صورت امکان قبل از خاتمه یافتن مسیر باشد.

۴-کلیه خطوط شروع مستقیم، منحنی یا متناوب طوری باشند که وقتی ورزشکاری کوتاه‌ترین مسیر را می‌پیماید، برای کلیه شرکت کنندگان مسافت پیموده شده یکسان باشد.

۵-در صورت امکان، خطوط شروع (و خطوط سرعت گیری در مسابقات امدادی) نباید روی سراسیمب ترین بخش لبه پیست قرار گیرد.

“چ۴۲ این غ۴۲”

-۶-

(a) مسابقات ۳۰۰ متر و کمتر، کاملاً در مسیرها دویده شوند.

(b) مسابقات بیش از ۳۰۰ متر و کمتر از ۸۰۰ متر در مسیرهای شروع و تا آخر قوس دوم طی شوند.

(c) در مسابقات ۸۰۰ متر هر ورزشکار یک خط جداگانه داشته باشد یا این که تا حداکثر دو ورزشکار بتوانند در یک خط بدون یا چنانچه ترجیحاً شروع مسابقه در خطوط ۱ و ۴ باشد، یک استارت گروهی صورت گیرد. در این نوع مسابقات، ورزشکاران می‌توانند فقط بعد از خط شکسته در انتهای اولین قوس، خط خود را ترک کنند یا ورزشکارانی که در گروه خارج می‌دویدند، به گروه داخلی بپیوندند. و یا اگر مسابقه در دو خط (با دو قوس) برگزار شود؛ در انتهای قوس دوم این کار می‌تواند صورت گیرد.

(d) مسابقات بیش از ۸۰۰ متر بدون مسیر و با استفاده از خط شروع منحنی (دارای قوس) و استارت گروهی انجام شوند. چنانچه از استارت گروهی استفاده می‌شود، خط تغییر مسیر در انتهای قوس اول و یا دوم باشد. چنانچه ورزشکاری از این قانون تخطی نماید از زمین اخراج می‌شود. خط تغییر مسیر خطی خمیده به عرض ۵۰ میلی‌متر است که بعد از اولین قوس مشخص شده، به غیر از مسیر یک، بقیه مسیرها را قطع می‌کند. برای کمک به شرکت کنندگان در شناسایی خط تغییر مسیر، می‌توان مخروط یا منشورهای کوچکی به ابعاد ۵ در ۵ سانتیمتر که ارتفاع آن بیش از ۱۵ سانتیمتر نباشد، و ترجیحاً متفاوت با رنگ خط مسیر و خطوط مسیر، دقیقاً قبل از محل تقاطع خط مسیر و خط تغییر مسیر قرار داد.

توجه (i): در مسابقاتی به غیر از مسابقات و بازی های IPC، (به بخش B-3.1.2 مراجعه شود) کمیته‌های ملی پارالمپیک شرکت کننده می‌توانند با توافق یکدیگر برای دوی ۸۰۰ متر از خطوط مسیر استفاده نکنند.

توجه (ii): در پیست هایی که کمتر از ۶ خط دارند، جهت تسهیل در رقابت ۶ ورزشکار، می‌توان استارت گروهی انجام داد. این قانون برای کلاس‌های ورزشی ۱۱ و ۱۲، اگر دوندۀ راهنما داشته باشند، به کار گرفته نخواهد شد.

توجه (iii): در مسابقاتی که در خطوط مسیر برگزار می‌شود، چنانچه ورزشکاران کلاس‌های ۱۱ و ۱۲ با دوندۀ همراه مسابقه دهند برای هر کدام از آنها دو خط در نظر گرفته شود.

کج قهت برأ ق لنف یان ه ل ل ن ز ا مقظ ۲۰۰ غ ی

۷-خط شروع برای اولین مسیر روی پیست مستقیم اصلی می باشد. محل این خط چنان باشد که جلوترین خط استارت متناوب در مسیر بیرونی مسابقات ۴۰۰ متر طوری قرار بگیرد که زاویه لبه پیست بیش از ۱۲ درجه نباشد.

خط پایان برای کلیه مسابقات در پیست بیضی شکل باید امتداد خط شروع در مسیر یک، کاملاً در طول پیست و عمود بر خطوط باشد. توضیحات: رنگ های مورد استفاده برای نشان گذاری پیست در بخش مواد دو و میدانی کتابچه راهنمای دوومیدانی جهانی لحاظ شده اند.

قانون ۴۳: گروه بندی ها، قرعه کشی ها و انتخاب‌ها در مواد دو

(قانون ۲۱۵)

دور های کامل و گروه های مقدماتی

۱-در مسابقات داخل سالن، در به غیر از موارد فوق العاده، جداول ذیل برای تعیین تعداد دوره (rounds) و تعداد مسابقات مقدماتی (heats) که در هر دور باید برگزار شود و نیز برای انجام این روند احراز صلاحیت، مورد استفاده قرار گیرند. یعنی افراد صعود کرده بر اساس مقام (P) و زمان (T) به دست آمده برای هر دور از مواد دو مشخص شوند.

60m

Declared Entries	First Round		Second Round		Semi-Finals	
	Heats	Place	Heats	Place	Heats	Place
9-16	2	3	2			
17-24	3	2	2			
25-32	4	3	4		2	4
33-40	5	4	4		3	2
41-48	6	3	6		3	2
49-56	7	3	3		3	2
57-64	8	2	8		3	2
65-72	9	2	6		3	2
73-80	10	2	4		3	2

200m, 400m, 800m, 4x200m, 4x400m

Declared Entries	First Round			Second Round		Semi-Finals			
	Heats	Place	Time	Heats	Place	Time	Heats	Place	Time
7-12	2	2	2						
13-18	3	3	3			2	3		
19-24	4	2	4			2	3		
25-30	5	2	2			2	3		
31-36	6	2	6			3	2		
37-42	7	2	4			3	2		
43-48	8	2	2			3	2		
49-54	9	2	6	4	3	2	3		
55-60	10	2	4	4	3	2	3		

1500m

Declared Entries	First Round			Second Round		Semi-Finals			
	Heats	Place	Time	Heats	Place	Time	Heats	Place	Time
12-18	2	3	3						
19-27	3	2	3						
28-36	4	2	1						
37-45	5	3	3			2	3	3	
46-54	6	2	6			2	3	3	
55-63	7	2	4			2	3	3	

از جداول تناوبی زیر برای کلاس خاصی و یا ادغام کلاسها به همان صورتی که در جدول مربوطه علامت گذاری شده اند، استفاده شود. برای ادغام کلاسی که در جدول زیر نیامده است، جداول معمول فوق الذکر اعمال می شوند، در غیر این صورت جدول صحیح را نماینده فنی تعیین خواهد نمود.

60m (T11-12) – 8 Lanes

Declared Entries	First Round			Second Round			Semi-Finals		
	Heats	Place	Time	Heats	Place	Time	Heats	Place	Time
5-8	2	1	2						
9-12	3	1	1						
13-16	4	1	4			2	1	2	
17-20	5	1	7			3	1	1	
21-24	6	1	6			3	1	1	
25-28	7	1	5			3	1	1	
29-32	8	1	8	4	1	4	2	1	2

200m, 400m, 800m (T11-12) – 6 Lanes

Declared Entries	First Round			Second Round			Semi-Finals		
	Heats	Place	Time	Heats	Place	Time	Heats	Place	Time
4-6	2	1	1						
7-9	3	1	0						
10-12	4	1	2			2	1	2	
13-15	5	1	1			2	1	2	
16-18	6	1	0			2	1	2	

1500m (T11-12) – 6 Lanes

Declared Entries	First Round			Second Round			Semi-Finals		
	Heats	Place	Time	Heats	Place	Time	Heats	Place	Time
6-10	2	1	3						
11-15	3	1	2						
16-20	4	1	6			2	1	3	

توجه: مراحل انتخابی گفته شده تنها در پیست‌های بیضی ۶ خطی / پیست‌های مستقیم ۸ خطی کارایی دارد.

توضیحات: در مسابقات فضای باز و برای گروه بندی طبق این قانون تنها از استفاده از پیست های ۶ خطی استفاده می شود.

۲- برای تمامی موادی که به طور کامل یا قسمتی از آن‌ها در مسیر قوسی دویده می‌شود، وقتی که دور های متوالی مسابقه وجود دارد، جهت تعیین خطوط سه قرعه کشی انجام می‌شود:

(a) دو خط بیرونی بین دو ورزشکار یا تیم هایی که در رده بندی مرحله قبل در مقام بالاتری قرار داشته اند، قرعه کشی می‌شود.

(b) دو خط بعدی بین دو ورزشکار یا تیم های سوم و چهارم رده بندی قرعه کشی می‌شود.

(c) خطوط داخلی باقیمانده بین سایر تیم‌ها یا ورزشکاران قرعه کشی می‌شود.

(d) رده بندی که به آن استناد می‌شود به شرح ذیل تعیین می‌گردد:

(e) برای دسته های دور اول، از فهرست مربوط به نتایج معتبر به دست آمده در طی دوره ای که از پیش تعیین شده است، استفاده می‌شود.

(f) پس از راند اول و طبق دستورالعمل مندرج در قانون a ۲۱.۳ و یا در ماده ۸۰۰ متر قانون b ۲۱.۳ اعمال می‌شود.

۳- برای دوره‌های بعدی، از مراحل گفته شده در قانون ۴-۲۱ و قانون ۵-۲۱ تبعیت نمود.

توضیحات: هرگاه خطوط پیست ها دارای شکل متفاوتی باشند؛ سپس جداول مورد استفاده باید طبق قوانین فنی مسابقات تدوین شوند و در صورت فقدان این قوانین؛ این کار توسط نماینده فنی و یا کمیته برگزاری انجام می‌شود.

قانون ۴۴: طول میخ کف کفش

(قانون ۲۱۶)

زمانی که مسابقه روی سطحی با پوشش مصنوعی برگزار می‌شود، آن قسمت از هر میخ که در پنجه یا پاشنه از کف کفش بیرون زده است، حداکثر شش میلیمتر (یا آن اندازه ای که توسط کمیته برگزاری تعیین شده) باشد و همواره حداکثر اندازه مندرج در قانون ۴-۶ رعایت شود.

قانون ۴۵: مسابقات امدادی

(قانون ۲۱۸)

“یط این غ اضا”

۱- در امدادی ۴ در ۲۰۰ متر تمام مرحله اول و اولین قوس از مرحله دوم تا نزدیک ترین لبه به خط شکسته ی مشخص شده در قانون ۴۲/۶ در مسیرهای مجزا دویده شود. منطقه دویدن دارای ۲۰ متر طول می‌باشد و ورزشکاران دوم، سوم و چهارمی در این محوطه استارت بزنند.

۲- در دو امدادی ۴ در ۴۰۰ متر طبق قانون ۴۲.۶ b بدون.

۳- در دو امدادی ۴ در ۸۰۰ متر طبق قانون ۴۲.۶ c بدون.

۴- در مسابقات امدادی که ورزشکاران می‌توانند در ابتدای ورود به خط مستقیم بعد از دویدن دو یا سه قوس از مسیر، خط خود را ترک کنند؛ طرح استارت پلکانی در قانون ۴۲ شرح داده شده است.

۵- ورزشکاران منتظر در مرحله سوم و چهارم دوی امدادی ۴ در ۲۰۰ متر، مرحله سوم و چهارم مسابقات امدادی ۴ در ۴۰۰ متر و ۴ در ۸۰۰ متر باید طبق دستور مسئول مربوطه، به همان ترتیب که اعضاء تیمشان وارد قوس آخر شده اند (از داخل به خارج) بایستند. به محض آن که ورزشکاران ورودی

این نقطه را گذرانند، ورزشکاران منتظر باید همان ترتیب خود را حفظ کرده و در ابتدای انجام تعویض در منطقه مربوطه نباید موضع خود را به هم بزنند. اگر ورزشکاری از این قانون تخطی نماید، تیمش اخراج خواهد شد.

توجه: در مسابقات امدادی داخل سالن، به خاطر باریک بودن مسیرها، افراد بیشتر از مسابقات امدادی فضای باز در معرض برخورد با یکدیگر و یا ایجاد مانع ناخواسته و غیر عمدی برای هم هستند. بنابراین توصیه می‌شود در صورت امکان، بین خطوط جای خالی در نظر گرفته شود.

قانون ۴۶: پرش ارتفاع

(قانون ۲۱۹)

عزمتیله "تکدکویکه" قوه!

۱- در صورتی که کفی قابل حمل به کار رود، کلیه موارد ذکر شده در مقررات درباره سطح محوطه جهش با در نظر گرفتن سطح بالای کفه ساخته شود.

۲- ورزشکار می‌تواند دورخیز خود را روی شیب بخش قوسی پیست شروع کند به شرط آن که ۱۵ متر آخر دورخیزش روی مسیری باشد که مطابق با قوانین ۳-۲۶ و ۴-۲۶ و ۵-۲۶ باشد.

قانون ۴۷: پرش های افقی

(قانون ۲۲۱)

ع له یه گویکه

ورزشکار می‌تواند دورخیز خود را از روی قسمت شیبدار قوس پیست شروع کند به شرط آن که ۴۰ متر انتهایی آن بر مسیری باشد که مطابق با قانون های ۲-۲۷ و ۱-۲۷ باشد.

قانون ۴۸: پرتاب وزنه

(قانون ۲۲۲)

صیح لحدس یقک قوه!

۱- قطاع فرود از ماده مناسبی که وزنه روی آن اثر بگذارد، و در عین حال حداقل میزان پرش (bounce) را دارا باشد، تشکیل شود.

۲- قطاع فرود در انتهای دورتر و در دو طرف آن فاصله ای که برای حفظ سلامتی سایر ورزشکاران و مقام های رسمی (داوران) لازم است، با موانع نگهدارنده و شبکه حفاظتی با حدود ۴ متر ارتفاع که وزنه را خواه در حین پرواز یا bounce از سطح محوطه فرود نگه دارد، محدود شود.

۳- به دلیل محدود بودن فضای محل مسابقه داخل سالن، محلی که با موانع نگهدارنده محدود می‌شود می‌تواند آن چنان که تمام قطاع ۳۴/۹۲ درجه را در بر بگیرد، بزرگ نباشد. شرایط ذیل درباره چنین محدودیت هایی به کار می‌رود:

(a) مانع نگهدارنده در قسمت انتهایی حداقل ۵۰ سانتیمتر فراتر از رکورد جهانی مردان و زنان باشد.

(b) خطوط دو طرف قطاع نسبت به خط مرکزی قطاع ۳۴/۹۲ درجه متقارن باشند.

C) خطوط قطاع ممکن است شعاع وار از مرکز دایره پرتاب وزنه که شامل قطاع کامل $34/92$ درجه باشد بگذرد یا ممکن است نسبت به یکدیگر و نسبت به خط مرکزی قطاع $34/92$ درجه موازی باشند. در صورتی که این خطوط قطاع موازی باشند، حداقل فاصله آنها نباید کمتر از ۹ متر باشد.

توضیحات: توصیه می شود مانع نگهدارنده / تور محافظ در طرفین به سمت مرکز دایره امتداد داشته باشند بطوری که در محدوده ۸ متری باشد و طول ارتفاع آنها حداقل ۵ متر باشد.

۴- در مسابقات پرتاب وزنه نشسته استفاده از مانع نگهدارنده (stop board) ضروری نیست. برای این کلاسها استفاده از یک سکوی متحرک در یک مکان مناسب در سالن سرپوشیده مجاز می باشد.

الف) ایزو قوس

۵- با توجه به نوع محل فرود (به قانون ۴۸/۱ رجوع نمایید)، وزنه یا باید کلا فلزی یا با پوشش فلزی باشد یا از پلاستیک نرم یا لاستیک که از ماده مناسبی پر شده است، تهیه شود. در یک مسابقه نمی توان از هر دو نوع وزنه استفاده کرد.

ب) قوس نقره / آلیاژ مس

۶- این نوع وزنهها مطابق با قوانین ۴-۳۱ و ۵-۳۱ که برای پرتاب وزنه در فضای باز است مطابق باشد.

ج) قوس آلومینیم / نئوپان

۷- این نوع وزنهها دارای قابی لاستیکی و یا پلاستیکی نرم هستند و با ماده مناسبی پر شده اند به نحوی که در موقع فرود بر سطح معمولی کف سالن، آسیبی ایجاد نمی کند. وزنه کروی شکل بوده و سطح بیرونی آن صاف و بدون زبری باشد.

اطلاعات برای تولیدکنندگان: صاف بودن یعنی متوسط قطر سطح آن کمتر از $6/1m$ یا درجه زبری آن N7 یا کمتر باشد.

۸- وزنه با مشخصات ذیل مطابقت داشته باشد:

وزنه						
۷/۲۶۰	۶	۵	۴	۳	۲	حداقل وزن برای اجازه استفاده در مسابقه و قبول رکورد (کیلوگرم)
۷/۲۸۵ تا ۷/۲۶۵	۶/۰۲۵ تا ۶/۰۰۵	۵/۰۲۵ تا ۵/۰۰۵	۴/۰۲۵ تا ۴/۰۰۵	۳/۰۲۵ تا ۳/۰۰۵	۲/۰۲۵ تا ۲/۰۰۵	اطلاعات برای سازندگان / دامنه تهیه وسایل برای مسابقات (کیلوگرم)
۱۱۰	۱۰۵	۱۰۰	۹۵	۸۵	۸۵	حداکثر ابعاد (میلیمتر)
۱۴۵	۱۴۰	۱۳۵	۱۳۰	۱۲۰	۱۱۰	حداقل ابعاد (میلیمتر)

قسمت ۶- مسابقات جاده

قانون ۴۹: مسابقات جاده

(قانون ۲۴۰)

مخمس

در مواردی که گروهی از شرکت کنندگان در مواد خارج از استادیوم شرکت می نمایند، این قوانین بطور طبیعی تنها برای آن ورزشکاران اعمال می شود و برای هر کدام با توجه به رده سنی و سطح حرفه ای جوائز و مدال تعلق می گیرد. مسئولین مسابقه اطلاعات لازم را در اختیار ورزشکاران قرار دهند و به آنها اعلام نمایند که کدام قوانین برای آنها اعمال می شود؛ بویژه قوانینی که مربوط به حفظ ایمنی آنهاست.

مسافت

۱- مسافت های استاندارد برای مردان و زنان ۱۰ کیلومتر، نیمه ماراتن و ماراتن (۴۲/۱۹۵ کیلومتر) باشد.

۱.۱

۲- مسابقات در جاده های ساخته شده برگزار شود. هرچند اگر تردد بیش از حد خودروها یا وضعیتی نظیر آن مسیری را که قبلا علامت گذاری شده است نامناسب کند، می توان از مسیر دوچرخه و یا پیاده رو کنار جاده بغیر از زمین نرم نظیر چمن یا نظایر آن (مگر برای منطقه شروع و پایان)، استفاده کرد. شروع و پایان مسابقه می تواند داخل ورزشگاه باشد.

توجه (A): توصیه می شود برای مسابقات مسافت های استاندارد، با اندازه گیری مستقیم نقاط شروع و پایان فاصله بین آنها بیش از ۵۰ درصد مسافت مسابقه نباشد.

توجه (B): انجام استارت، پایان و بخش های دیگر مسابقه، به غیر از مواد ویلچررانی، روی چمن یا دیگر سطوح صاف نشده مجاز است. این بخش ها به حداقل رسانده شوند.

۳- در رشته هایی که در مسیر جاده برگزار می شود، مسیر در امتداد کوتاهترین مسیری که شرکت کننده می تواند در داخل جاده و به سمت مجاز آن برای مسابقه طی کند، اندازه گیری می شود.

در کلیه مسابقات و بازی های IPC (به بخش B-3.1.2 رجوع شود) خط اندازه گیری در طول مسیر و با رنگ مشخص که با دیگر خط کشی ها اشتباه نشود، متمایز گردد.

طول مسیر کمتر از مسافت رسمی آن ماده نخواهد بود. در تمامی مسابقات IPC، تردید در مسافت نباید بیش از ۰/۱ درصد (یعنی ۴۲ متر برای ماراتن) باشد و طول مسیر از قبل از سوی اندازه گیر مسیر مورد تایید دوومیدانی جهانی گواهی شده باشد.

توجه (A): برای اندازه گیری روش "دوچرخه تعیین اندازه شده" مورد استفاده قرار می گیرد.

توجه (B): برای جلوگیری از این که در اندازه گیری مجدد، کوتاه بودن مسیر مشخص نشود، توصیه می شود که یک "عامل جلوگیری از مسیر

کوتاه" به هنگام تنظیم آن مسیر ایجاد شود. در اندازه گیری های با دوچرخه این عامل ۰/۱ درصد است که به معنای این است که هر کیلومتر مسیر "طول اندازه گیری شده" ۱۰۰۱ متر است.

توجه (iii): اگر قرار باشد در روز مسابقه قسمت هایی از مسیر مسابقه با استفاده از وسائل موقتی مانند مخروط، موانع یا نظایر آن محدود شود، باید محل قرار گرفتن آن‌ها قبل از اندازه گیری تعیین شوند و مدارک چنین تصمیماتی در گزارش اندازه گیری انعکاس یابند.

توجه (iv): توصیه می‌شود که برای مسابقات جاده که در مسافت های استاندارد برگزار می‌شود کاهش بلندی (ارتفاع) بین شروع و پایان بیش از یک در ۱۰۰۰ (۰/۱ درصد) یعنی یک متر در هر کیلومتر نباشد.

توجه (v): یک گواهی اندازه گیری پیست فقط برای ۵ سال اعتبار دارد و بعد از آن پیست دوباره اندازه گیری شود حتی اگر تغییر محسوسی در آن دیده نشود.

۴- در طول مسیر مسافت‌ها به کیلومتر در معرض دید ورزشکاران قرار گیرد.

۱۱/۱

۵- مسابقات با شلیک تپانچه، توپ، بوق بادی یا نظایر آن‌ها شروع می‌شود. در مسابقات بیش از ۴۰۰ متر از دادن فرامین و (اعلام) مراحل استفاده کرد. در مسابقاتی که تعداد زیادی شرکت کننده دارد، اخطار ۵ دقیقه، ۳ دقیقه و یک دقیقه قبل از شروع مسابقه داده شود. با فرمان "به جای خود" ورزشکاران به گونه ای در خط شروع جایگیری نمایند که برگزار کننده اعلام کرده است. مسئول استارتر اطمینان یابد پای هیچ ورزشکاری (یا هر قسمتی از بدن) یا چرخ جلویی ویلچر (در کلاس های T33-34 و T51-54) روی خط شروع یا زمین جلوی آن قرار نگرفته اند، و سپس مسابقه را آغاز می‌نماید.

توضیحات: در مواد دو با مسافت های طولانی و میانی، در موادی که در خارج از استادیوم برگزار می‌شود؛ استارترها و داوران نباید بیش از حد ممکن نسبت به قوانین خطای استارتر حساسیت نشان دهند. اعلام مجدد برای بازگشت ورزشکاران به استارتر در مواد جاده و سایر مسابقات برگزار شده در خارج از استادیوم امری دشوار و تقریباً غیر عملی است. البته نقض از قوانین مشخص است و داور نباید در تصمیم گیری خود در زمان برگزاری و پس از مسابقه تعلل نماید. در مسابقات بزرگ و در جایی که مکانیسم استارتر خطا دارد کاملاً واضح است که سیستم ثبت زمان نیز با اشکال مواجه شود؛ بنابراین اعلام بازگشت ورزشکاران به استارتر در این شرایط بهترین گزینه می‌باشد.

توجه (i): در مسابقات جاده، ورزشکاران قطع عضوی می‌توانند با هم استارتر بزنند لیکن با توجه به رکورد بدست آمده و طبق کلاس های هر ماده رده بندی می‌شوند.

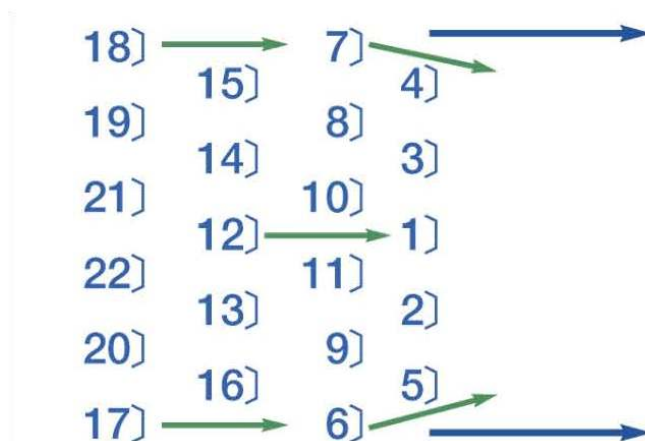
توجه (ii): در مسابقات جاده ورزشکاران ویلچری می‌توانند با تصمیم نماینده فنی مسابقات برای آن ماده، مسابقه خود را آغاز (استارتر) نمایند، لیکن با توجه به رکورد بدست آمده و طبق کلاس های هر ماده رده بندی می‌شوند.

توجه (iii): گروه بندی برای مسابقات ویلچررانی جاده ای بر اساس کلاس ورزشی، تایم گروه (seed time) و جنسیت باشد. (به عنوان مثال، ورزشکاران مرد کلاس T54/34 در ردیف (های) جلو، سپس ورزشکاران زن کلاس T54/34، سپس ورزشکاران مرد کلاس های T52/33/51 و سپس ورزشکاران زن T52/33/51 قرار گیرند) شروع مسابقه/دسته هر کلاس ورزشی با فواصل زمانی حداقل ۳۰ ثانیه از هم جدا شوند.

توجه (iv): ترکیب گروه بندی برای مسابقه/دسته هر کلاس ورزشی ورزشکار شماره یک گروه را در نقطه (موقعیت) وسط در ردیف جلو ترکیب و ورزشکاران شماره دو و سه، در سمت راست و چپ، ورزشکاران شماره چهار و پنج در سمت راست و چپ و ... قرار گیرند. (به شکل ۲۵ مراجعه شود).

توضیحات: در بازی ها و مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش پارا دوومیدانی جهانی (3.12 a-c) حداقل معیار گروه بندی بهترین رکورد ورزشکار در دوره قبل از مسابقه می باشد. این بازه زمانی در قوانین فنی و یا در بسته اطلاعاتی شرایط ثبت نام و استانداردهای مسابقات قید خواهد شد. چنانچه این مسئله مشخص نشده باشد آنگاه نماینده فنی با همراهی کمیته برگزاری در مورد معیار گروه بندی تصمیم گیری می نمایند.

شکل ۲۵- نمونه ای از ترکیب بندی مسابقات جاده با ویلچر

توضیحات: تعیین موقعیت استارت از نظر فنی در مواد ماراتن و نیمه ماراتن و یا سرعت جاده در عمل چندان اهمیت ندارد؛ البته به ورزشکاران موقعیت درست نشان داده شود. مورد فوق الذکر تنها یک نمونه است ولی اهمیت دو ردیف اولی زیاد است.

پایان

۶- در مسابقات برای ورزشکاران در کلاس های T11 و T12 که با یک دهنده راهنما به رقابت می پردازند، ورزشکار جلوتر از دهنده راهنما از خط پایان عبور می نماید، در غیر این صورت ورزشکار از دور مسابقه حذف خواهد شد.

کلیه نکات

۷- کمیته های برگزاری مسابقات جاده از حفظ سلامتی شرکت کنندگان و مسئولین رسمی مسابقات اطمینان لازم را کسب نمایند. در مسابقات IPC، (به بخش B-3.1.2 a,b رجوع شود) کمیته برگزاری اطمینان خواهد یافت که جاده های مورد استفاده برای مسابقه بر روی رفت و آمد وسایل موتوری در کلیه جهات بسته شده است.

۸- به غیر از مواد ویلچری:

(a) در خط شروع و پایان کلیه مسابقات آب و دیگر تنقلات مناسب در دسترس باشد.

(b) در کلیه مسابقات، در فواصل مناسب تقریبی هر ۵ کیلومتر، آب در دسترس باشد. در مواد بالای ۱۰ کیلومتر به غیر از آب، تنقلات نیز می تواند در این فواصل گذاشته شود.

توجه (i): بنا بر شرایط جوی، وضعیت جغرافیایی محل برگزاری مسابقه و وضعیت جسمانی بیشتر ورزشکاران، می توان از آب و/یا تنقلات در فواصل مناسب و در خور شرایط استفاده کرد.

توجه (ii): اگر شرایط جوی و/یا شرایط برگزاری مهیا باشد ایستگاه های افشانه (آب) مهیا شود.

توضیحات: چنانچه ایستگاه های افشانه در محل مهیا شده باشند، نباید کل عرض جاده را اشغال نمایند. این از آن جهت است که ورزشکاران / ویلچر رانان بدون مرطوب شدن از آنجا رد شوند. شایان ذکر است بسیاری از ویلچر رانان علاقه ای به این ایستگاه ها ندارند چرا که طوقه ویلچر و دستکش آنها خیس می شود و در حرکت فشار به جلوی آنها اختلال ایجاد می نماید.

(c) تنقلات می تواند به غیر از آب شامل دیگر نوشیدنی ها، مکمل های انرژی زا یا بسته های خوراکی باشد. کمیته برگزاری بر اساس شرایط موجود، نوع تنقلات را مشخص سازد.

(d) در حالت عادی تنقلات توسط کمیته برگزاری تهیه می گردد، اما ورزشکاران (و همراهان دونده اش) می توانند تنقلات خود را همراه بیاورند که در این صورت ورزشکار مشخص می کند در کدام ایستگاه تنقلات را در دسترس او قرار دهند. تنقلاتی که توسط ورزشکار (و همراه دونده اش) تهیه شده از زمان حمل توسط ورزشکار یا نماینده اش، تحت نظارت مسئولین رسمی مورد تایید کمیته برگزاری باشد. مسئول مربوطه اطمینان یابد این تنقلات بعد از به تایید رسیدن، با تنقلات دیگری تعویض نشده اند.

(e) کمیته برگزاری محل استقرار و تحویل تنقلات را کاملاً به وسیله موانع، میز یا علامت روی زمین مشخص سازد. این محل نباید مستقیماً در خط مسابقه باشد. تنقلات در محلی باشند که راحت در دسترس بوده یا اشخاصی که مسئول این کار هستند، آن ها را به دست ورزشکار (و/یا دونده همراهش) بدهند. این مسئولین در محل های تعیین شده بمانند و نباید وارد مسیر مسابقه شده یا مانع ورزشکاران شوند. تحت هیچ شرایطی، مسئول مربوطه نباید در کنار ورزشکار بدود تا تنقلات یا آب را به او برساند.

(f) در مسابقات و بازی های IPC (به بخش B-3,1,2 (a) و (b) رجوع شود) حداکثر دو مسئول از هر کشور می تواند پشت محوطه تعیین شده برای یک ورزشکار کشور خود مستقر شود.

توجه: در مسابقه ای که کشوری بیش از سه شرکت کننده دارد، بر اساس قوانین فنی، آن کشور می تواند افراد بیشتری در قسمت تحویل تنقلات داشته باشد.

توضیحات: تجدیدنظر انجام شده در قانون ۴۹ در سال ۲۰۱۱ سبب هماهنگی ضوابط مندرج در قانون مواد برگزاری در فضای باز گردید؛ چرا که این مسئله منطقی و عملی به نظر می رسد. در نتیجه برای اولین مرتبه در این قانون ضوابط مشخصی برای ارائه تنقلات به تیم داوران مشخص گردید.

(g) در هر زمانی ورزشکار و/یا دونده راهنما می تواند آب یا مواد خوراکی خود را با دست یا به بدن خود حمل کند به شرط آن که از خط شروع یا یک ایستگاه رسمی این کار را شروع کرده باشد. دونده راهنما نمی تواند خارج از محدوده مشخص شده به ورزشکار آب و یا مواد خوراکی بدهد.

(h) دریافت تنقلات یا آب از به غیر از ایستگاه های رسمی به دلایل پزشکی مجاز می باشد. اما چنانچه ورزشکار و/یا همراهش آب یا تنقلات را برای اولین بار از غیر از ایستگاه های رسمی دریافت کند یا از ورزشکار و/یا همراه دونده دیگری بگیرد، خطا لحاظ شده و داور به وسیله یک کارت زرد به او اخطار می دهد. برای بار دوم، داور به وسیله نشان دادن یک کارت قرمز، ورزشکار را از مسابقه اخراج می کند. ورزشکار خاطی بلافاصله مسیر مسابقه را ترک نماید.

(i) دونده راهنما می تواند تنقلات را برای ورزشکار خود از ایستگاه های تعیین شده بردارد؛ به شرط آنکه این کار در محل تعیین شده صورت گیرد. دونده راهنما نمی تواند تنقلات را در خارج از محدوده تعیین شده به ورزشکار خود بدهد.

توجه: ورزشکار / راهنما مجازند آب، تنقلات و یا اسفنج های مرطوب را به دیگر راهنماها / ورزشکاران بدهند؛ البته در صورتی که آنها را در استارت و یا ایستگاههای رسمی برداشته باشند. لیکن حمایت مستمر از یک ورزشکار / راهنما به شکل کمک ناعادلانه مد نظر قرار می گیرد و منجر به دادن اخطار و یا اخراج ورزشکاران از مسابقه می گردد.

توضیحات: لازم بذکر است تهیه تنقلات از محدوده مشخص شده صورت می گیرد و هرگونه رد و بدل شدن تنقلات توسط راهنما در خارج از این محدوده انجام شود.

ورزشکاران ویلچری (کلاس های T33-34 و T51-54) می توانند نوشیدنی و تنقلات خود را به همراه داشته باشند.

توجه: برگزار کنندگان مسابقات تضمین نمایند که دست اندرکاران از مشکلات ایمنی خاص در ارائه نوشیدنی ها به افراد با معلولیت بینایی (کلاس T11-13) یا ورزشکاران دارای معلولیت در ناحیه دست (کلاس T45-46) آگاهی دارند و آموزش کافی به تمامی افراد کمکی فعال در این ایستگاهها داده می شود.

“خط آین غ اهدا”

۹- در مسابقات جاده، ورزشکار می تواند با اجازه و نظارت یک داور، مسیر جاده یا پیست را ترک کند مشروط بر این که با خارج شدن از مسیر، مسافتی را که باید طی کند، کوتاه نکرده باشد.

۱۰- اگر سرداور گزارش داور یا داور کمکی یا گزارشی از راه های دیگر را قبول کند مبنی بر این که ورزشکاری که جاده مسیر مسابقه را به گونه ای ترک کرده که مسیر مسابقه را برای خود کوتاه کرده است، آن ورزشکار اخراج می شود.

توضیحات: محوطه خط پایان به اندازه کافی عریض باشد تا دوندگان بتوانند همزمان و جدا از یکدیگر وارد آن شوند. چنانچه از دستگاه زمان سنج همراه با سیستم بک آپ برای تعیین ترتیب خط پایان استفاده می شود (مانند دستگاه ویدئویی)، خطوط (قیفی شکل) پایانی بین ۸ تا ۱۰ متر پس از خط پایان باشند و پهنای آنها ۰/۷۰ الی ۰/۸۰ متر باشد. این مکان طوری باشد که ورزشکاران قادر به سبقت از یکدیگر نباشند. طول این خطوط بین ۳۵ تا ۴۰ متر می باشد و ورزشکاران را بصورتی هدایت می نماید که خط پایان را قطع نمایند. در انتهای هر خط، داوران شماره و نام ورزشکاران را یادداشت می نمایند و در صورت لزوم تراشه های سیستم زمان سنج را بهبود می بخشند.

این خطوط در انتها و محل ورودی ورزشکاران دارای طناب باشند؛ بطوری که وقتی یک خط پر است، طناب بعدی را بتوان پشت سر آخرین ورزشکار قرار داد تا نفر بعدی بتواند وارد خط پایانی شود و کار به همین منوال ادامه داشته باشد.

داوران و مسئول ثبت زمان در هر طرف خط پایان قرار می گیرند و توصیه می شود برای پیگیری هر گونه درخواست تجدید نظر خواهی احتمالی، یک داور به همراه تجهیزات ویدئویی (در صورت امکان با یک دستگاه زمان سنج) چند متر آن طرف تر از خط پایان برای تعیین ترتیب رد شدن ورزشکاران قرار می گیرد.

۱۱- سرداور در فواصل و ایستگاه های تعیین شده حضور داشته باشد. سایر داوران در طول مسیر مسابقه حضور داشته باشند.

توضیحات: پر واضح است پیگیری اقدامات اخطار اولی در زمان اجرای قانون ۴۹ و قانون ۷۰۲ و ۷۰۳ مشکلاتی را در اجرا خواهد داشت ولی در صورت امکان، داور ملزم به انجام این کار است. پیشنهاد می شود این کار به داوران و یا کمک داوران قسمت های مختلف محول شود و آنها با سایر داوران

در ارتباط باشند و در زمان اعلام اخطار و یا اخراج ورزشکار یکدیگر را مطلع نمایند. اما ذکر این نکته مهم است طبق مفاد توجه قانون ۷.۲ در برخی شرایط اخراج ورزشکار می تواند بدون اخطار قبلی صورت گیرد.

زمانی که سیستم زمان سنج در محل وجود ندارد و زمانی که بدنال داشتن یک سیستم بک آپ هستیم؛ توصیه می شود یک سیستم دیگر به شکل مواد مندرج در ۴۹.۱۰ داشته باشیم.

۱۲- کمیته برگزاری شماره‌های متمایز کننده ورزشکاران را تهیه و میان ورزشکاران هر کلاس ورزشی توزیع نمایند.

۱۳- در طی برگزاری مسابقات جاده، ورزشکاران کلاس های T11-12 مجاز به استفاده از حداکثر دو (۲) دوندۀ راهنما می‌باشند. هر گونه تعویضی بدون مزاحمت برای دیگران صورت گیرد و در مسابقات ماراتن این کار در مسافت های ۱۰، ۲۰، ۲۱.۱ (نیمه راه) و ۳۰ کیلومتری برای مسابقات ماراتن و در فاصله (علامت) ۱۰ کیلومتر برای مسابقات نیمه ماراتن و در فاصله ۵ کیلومتر برای مسابقات ۱۰ کیلومتر انجام شود.

توجه (i): قویا توصیه می‌شود که برگزار کنندگان اطمینان یابند که مسابقه به طور کامل در شرایط نور (آفتاب) خوب برگزار می‌شود.

توجه (ii): چنانچه تعویض دوندگان راهنما صورت گیرد، ورزشکار و دوندۀ راهنمای جایگزین هر دو باید مسابقه را به اتمام برسانند تا رکوردشان مورد تایید قرار گیرد.

توجه (iii): با توجه به چیدمان پیست، تعویض دوندگان با تشخیص نماینده فنی و کمیته برگزاری می‌تواند در یک محدوده نشان گذاری دیگر انجام شود.

۱۴- قصد تغییر راهنمای دوندۀ از قبل به داور و نماینده فنی مسابقات اعلام گردد. کادر فنی شرایط تعویض را مشخص نموده و آنها را از قبل به ورزشکاران اطلاع خواهد داد.

توجه: اگر تعویض دوندۀ راهنما پس از این که ترتیبات و هماهنگی انجام شد، صورت نگیرد، ورزشکار مربوطه از آن مسابقه حذف می‌گردد.

تعقیب کردن (drafting)

(کلاس های T33-34 و T51-54)

۱۵- در مسابقات رسمی پارا دوومیدانی جهانی طبق بخش B-3.1.2 قوانین؛ در مواد سرعت جاده و زمانی که ورزشکاران کلاس های T33-34

و T51-54 با یکدیگر مسابقه می دهند؛ تعقیب کردن در پشت سر یک ورزشکار از یک کلاس ورزشی دیگر یا جنسیت دیگر ممنوع می‌باشد.

همچنین تعقیب وسایل نقلیه و موتور سیکلت از سوی ورزشکاران ممنوع است. تخطی از این قانون سبب اخراج ورزشکار مربوطه از مسابقه می‌گردد.

توجه (i): تعقیب یعنی تلاش برای به دست آوردن یک برتری در عملکرد از طریق دنبال کردن ورزشکار دیگر در یک فاصله ای کمتر از ۵ متر.

توجه (ii): برای مسابقات مواد جاده کلاس های T53 و T54 که یک کلاس محسوب می‌شوند قانون ۴۹.۱۵ اعمال نمی‌گردد.

بخش ۷: اعتراض و درخواست تجدید نظر

قانون ۵۰- اعتراض و درخواست تجدید نظر

(قانون ۱۴۶)

این قوانین اعتراضات مطروحه در مورد مبارزه با دوپینگ و کلاسبندی که به ترتیب طبق آئین نامه مبارزه با دوپینگ و قوانین و مقررات کلاسبندی پارا دوومیدانی جهانی بررسی می شوند را در بر نمی گیرد.

کخ' پ/ ترا'

۱- اعتراضات مربوط به وضعیت ورزشکار (به استثناء موارد کلاسبندی و مبارزه با دوپینگ) برای شرکت در مسابقه قبل از شروع مسابقه برای نماینده فنی ارسال شود. هرگاه نماینده فنی تصمیمی را اتخاذ نمود؛ حق درخواست اعتراض برای وی محفوظ است. چنانچه مسئله مذکور قبل از مسابقه حل و فصل نشود، ورزشکار می تواند در شرایط "تحت اعتراض" مسابقه دهد و موضوع به IPC ارجاع داده می شود. در چنین مواردی پارا دوومیدانی جهانی پس از اتمام مسابقه بطور موردی در مورد وضعیت ورزشکار تصمیم گیری می نماید و متعاقباً ممکن است رکورد وی دستخوش تغییراتی شود.

۲- اعتراضات مربوط به نتایج و یا نحوه برگزاری مسابقه در طی ۳۰ دقیقه از زمان اعلام رسمی نتایج آن ماده ارسال شوند. کمیته برگزاری مسابقات مسئول تضمین زمان اعلام همه نتایج ثبت شده می باشد.

توضیحات: بطور معمول این زمان ۳۰ دقیقه ای از زمان اعلام نتایج در TIC آغاز می شود (منظور زمانی است که در برگه نتایج ثبت می شود) و یا طبق قوانین فنی مسابقات مشخص شده است. دبیر هیئت ژوری فرد مسئول مدیریت این فرایند است. چنانچه کسی برای این کار انتخاب نشده باشد؛ فرد دیگری در TIC این کار را مدیریت می نماید. این کار برای تضمین رعایت محدودیت زمانی تعیین شده و مباحثه با داور مربوطه است.

۳- هر گونه اعتراض در اولین مرحله بطور شفاهی از سوی ورزشکار و یا فرد دیگری به نمایندگی از وی و یا نماینده رسمی تیم به داور بیان شود. چنین فردی و یا تیمی تنها در صورتی از حق اعتراض برخوردار است که در همان راند مسابقه حضور داشته باشد (یا درخواست اعتراض). برای تحقق یک تصمیم منصفانه، داور مستندات مربوطه را در نظر داشته باشد. داور در مورد اعتراض مربوطه تصمیم گیری می نماید و یا موضوع را به هیئت ژوری ارجاع می دهد. چنانچه داوری تصمیمی اتخاذ نماید؛ حق درخواست تجدید نظر خواهی به ژوری محفوظ است. چنانچه داور در دسترس نباشد؛ اعتراض از طریق TIC و یا سایر مسئولین مستقر در مسابقات به وی داده می شود.

۴- در ماده دو

(a) اگر یک ورزشکار یک اعتراض شفاهی فوری را بر علیه خطا گرفتن حرکت استارتش، بنماید، داور مسابقات دو، چنانچه شک داشته باشد، می تواند به این ورزشکار اجازه شرکت در مسابقه به صورت "تحت اعتراض" بدهد تا از حقوق تمامی افراد مرتبط (سایر ورزشکاران) در ماده مربوطه، حمایت گردد. رقابت کردن به صورت تحت اعتراض در صورتی که بر اساس سیستم اعلان استارت مورد تایید دوومیدانی جهانی، اشتباه اعلام شود، نباید مجاز دانسته شود (به ورزشکار خاطی نباید اجازه رقابت به صورت «تحت اعتراض» داده شود)، مگر اینکه به طور استثنایی داور مشخص نماید که اطلاعات ارائه شده به وسیله این وسایل ممکن است نادرست باشد.

(b) یک اعتراض می تواند بر اساس عدم اعلام یک استارت اشتباه یا عدم اعلام یک استارت خطرناک (بر اساس قانون ۱۷،۵) توسط داور استارت صورت گیرد (یعنی در صورتی که داور استارت، یک استارت اشتباه یا خطرناک را اعلام نکند، می توان به این اقدام وی اعتراض کرد).

اعتراض فقط می‌تواند توسط یا از طرف ورزشکاری که در آن مسابقه شرکت کرده، صورت گیرد. اگر چنین اعتراضی مورد قبول واقع شود، هر ورزشکاری که مرتکب استارت خطا شده یا رفتارش می‌توانسته باعث خطر شود و بر اساس قانون ۱۷.۷ و ۱۷.۸ و ۱۷.۵ مستوجب اخراج یا گرفتن اخطار از مسابقه است، در اینصورت از دور مسابقه کنار گذاشته شده یا اخطار بگیرد. در صورت حذف یا عدم حذف از مسابقه یا گرفتن اخطار یا عدم اخطار، سر داور از اختیار باطل اعلام کردن کل یا قسمتی از آن مسابقه برخوردار باشد و بر اساس نظر و قضاوت وی، کل آن ماده یا قسمتی از آن مجدداً برگزار می‌شود.

توجه: در صورت استفاده و یا عدم وجود دستگاه اطلاع رسانی حق درخواست تجدیدنظر خواهی طبق قانون b ۵۰.۴ همچنان اعمال می‌شود.

(c) چنانچه اعتراض و یا درخواست تجدید نظر خواهی بدلیل اخراج نادرست ورزشکار از مسابقه بدلیل خطای استارت باشد و پس از مسابقه اعتراض وی تأیید شود، به ورزشکار یک فرصت دیگر داده می‌شود تا بتواند ثبت رکورد نماید و متعاقباً چنانچه این کار زودتر از زمان آغاز مسابقات بعدی صورت گیرد به راند بعد صعود می‌نماید. هیچ یک از ورزشکاران اجازه ندارند بدون شرکت در مسابقات انتخابی به راند بعد راه یابند مگر آنکه داور و یا هیئت ژوری بدلیل شرایط خاص آن مورد اجازه این کار را بدهند؛ برای مثال بدلیل ضیق وقت قبل از راند بعد و یا طولانی بودن مسابقه.

توجه: این قانون همچنین برای داور، هیئت ژوری در سایر موارد و در زمان مقتضی نیز اعمال می‌شود.

(d) هرگاه اعتراض از سوی نماینده ورزشکار / تیمی مطرح شده که از خط پایان نگذشته است، سرداور در ابتدا مشخص می‌نماید که ورزشکار و یا تیم مورد نظر بدلیل تخطی از قانون و بدون در نظر گرفتن اعتراض مطرح شده از مسابقه اخراج شده و یا باید اخراج شود. چنانچه اعتراض مطرح شده در این خصوص باشد آنگاه اعتراض مردود خواهد بود.

توضیحات: زمانی که داور استارت درصدد تصمیم‌گیری در مورد اعتراض شفاهی آنی ورزشکار مرتکب خطای استارت می‌باشد؛ وی ملزم است کلیه اطلاعات در دسترس را مد نظر قرار دهد و تنها در صورت احتمال معتبر بودن اعتراض ورزشکار؛ به ورزشکار اجازه دهد تحت شرایط اعتراض، در مسابقه شرکت نماید. پس از اتمام مسابقه؛ تصمیم‌نهایی توسط داور اتخاذ می‌شود، این تصمیم تابع درخواست تجدید نظر برای اعتراض می‌باشد. برای ایجاد شفافیت؛ چنانچه دستگاه ثبت استارت خطای استارت را بدرستی ثبت نموده باشد و یا زمانی که با مشاهده مستقیم خطای استارت ورزشکار محرز باشد؛ جای هیچگونه اعتراضی وجود ندارد و داور نمی‌تواند به ورزشکار تحت شرایط اعتراض اجازه شرکت در مسابقه را بدهد.

این قوانین نه تنها برای خطای استارت اعمال می‌شود بلکه برای خطای بازگشت به استارت مجدد نیز اعمال می‌شود. داور همه عوامل را در نظر داشته باشد و بصورت خاص در مورد برگزاری مجدد بخشی (یا کل) مسابقه تصمیم‌گیری نماید. در مورد شرایط خاص؛ برای مثال در مسابقه ماراتن ضرورتی ندارد بدلیل خطای استارت ورزشکار و عدم بازگشت وی، مجدداً مسابقه تکرار شود. البته در مورد ماده سرعت شرایط بدین شکل نخواهد بود و خطای ورزشکار در استارت بر نحوه استارت و ادامه مسابقه دیگر ورزشکاران تأثیر گذار است.

به عبارت دیگر؛ به عنوان مثال چنانچه در راند انتخابی مشخص شود که حق یک و یا چند ورزشکار بدلیل اشتباه در اعلام خطای استارت و یا بازگشت مجدد به استارت تضييع شده است؛ داور می‌تواند به این افراد اجازه مسابقه مجدد دهد و اگر این شرایط حاکم شد؛ به چه صورت انجام شود.

مطالب مورد نیاز برای بررسی وضعیت ورزشکاری که به اشتباه خطای استارت برای وی در نظر گرفته شده است و از مسابقه اخراج شده در قانون ۵۰.۴ c آمده است.

۵- در یک ماده میدانی، اگر یک ورزشکار اقدام به یک اعتراض شفاهی فوری بر علیه خطا گرفتن یک تلاش توسط داور، بنماید در این صورت داور آن مسابقه می‌تواند بنا بر صلاحدید خود دستور دهد که این تلاش وی اندازه‌گیری شود و نتیجه آن ثبت شود تا بدین ترتیب از حقوق سایر افراد (ورزشکاران) مرتبط با این مسابقه محافظت و حمایت نماید. چنانچه تلاش مورد اعتراض:

(a) در خلال سه راند اول تلاش‌های یک ماده میدانی افقی انجام گیرد که در آن بیش از هشت نفر ورزشکار در حال رقابت می‌باشند، ورزشکار مورد اعتراض در صورتی به راند بعدی خود در آن ماده صعود خواهد کرد که اعتراض وی یا تجدید نظر خواهی بعدی وی مورد قبول قرار گیرد.

(b) در یک ماده پرش عمودی، که در آن ورزشکار مربوطه، فقط در صورتی که اعتراض وی یا تجدید نظر خواهی بعدی وی مورد قبول واقع شود، به یک ارتفاع (پرش) بالاتر صعود خواهد کرد، در این مورد، داور می‌تواند، در صورت شک و تردید، به این ورزشکار اجازه ادامه مسابقه را بدهد تا از حقوق تمامی ورزشکاران مرتبط یا شرکت کننده در این مسابقه ی تحت اعتراض حمایت نماید.

توضیحات: در مواردی که سرداور یقین دارد تصمیم گرفته شده داوران صحیح بوده است؛ بویژه زمانی که خود با نظارت خود و یا از طریق داور دستگاه ویدئو متوجه این موضوع شده است؛ ورزشکار مجاز به ادامه مسابقه نیست.

ولی هرگاه محاسبه رکورد بدست آمده تحت تاثیر اعتراض شفاهی قرار گیرد؛ آنگاه داور باید اقدامات زیر را انجام دهد:

(a) هرگاه نقض از قوانین به وضع مشخص باشد اعتراض نمودن ممنوع است؛ برای مثال در ماده پرش طول، علامت ایجاد شده توسط ورزشکار مربوطه بر روی تخته و یا در ماده پرتابی محل فرود وسیله پرتابی در خارج از قطاع کاملاً مشخص کننده موضوع می باشد.

(b) هرگاه تردیدی وجود داشت به روال مسابقه ادامه دهد (و فوراً تصمیم گیری نماید و از هر گونه ایجاد وقفه در مسابقه جلوگیری نماید). نحوه اجرای صحیح این قانون بدان معناست داوری که میخ فلزی و یا منشور را به همراه دارد باید نقطه فرود (به استثناء مواد پرتابی و زمانی که ادوات پرتابی خارج از قطاع فرود می آیند) را حتی با دیدن پرچم قرمز نشان گذاری نماید. جدای از اعتراض شفاهی فوری ورزشکار؛ این امکان نیز همواره وجود دارد که داور بطور اشتباهی و یا تصادفی پرچم زده باشد.

۶- عملکرد مورد اعتراض این ورزشکار یا هرگونه نتیجه به دست آمده توسط وی در خلال زمانی که در شرایط تحت اعتراض قرار دارد، تنها در صورتی معتبر خواهد بود که نتیجه‌ها مشخص نماید که ورزشکار مربوطه در چارچوب قوانین به رقابت پرداخته و عملکرد وی دیگر به عنوان یک خطا تلقی نمی شود.

در مواد میدانی هرگاه نتیجه ورزشکار در حال مسابقه "تحت اعتراض" باشد آنگاه ورزشکار دیگر می تواند به مسابقه خود ادامه دهد؛ نتایج این ورزشکار و رکوردهای نهایی وی همچنان بدون در نظر گرفتن اعتراض شفاهی ورزشکار تحت اعتراض (حتی در صورت پذیرش اعتراض) مورد قبول خواهد بود.

تجدید نظر خواهی در خصوص اعتراضات

۷- تجدید نظر خواهی در خصوص یک تصمیم اتخاذ شده در قبال یک اعتراض، امکان پذیر می‌باشد و چنین تجدیدنظر خواهی ظرف ۳۰ دقیقه به هیئت ژوری تجدید نظر ارائه می‌شود:

(a) پس از زمان اعلام رسمی نتیجه اصلاح شده یک ماده که پس از تصمیم داور می‌باشد.

(b) پس از نظر ارائه شده توسط داور یا از طرف داور به افراد (فرد) اعتراض کننده، مبنی بر اینکه هیچ گونه امکان اصلاح در نتیجه مسابقه مورد نظر وجود ندارد.

تجدید نظر خواهی به صورت مکتوب و با امضای نماینده رسمی کمیته ملی پارالمپیک مسئول از طرف ورزشکار یا تیم مربوطه باشد و به همراه برگه اعتراض مبلغ ۲۰۰ یورو به عنوان حق اعتراض یا معادل آن به نرخ رایج کشور میزبان مسابقات ارائه گردد. چنانچه فرجام خواهی مورد قبول واقع نشود یا مجوز ارائه نداشته باشد، مبلغ حق اعتراض و تجدید نظر خواهی ضبط خواهد شد. ورزشکار یا تیم مربوطه تنها در صورتی می‌تواند اعتراض (یا تجدید نظر خواهی) نمایند که در آن دور از مسابقه مورد اعتراض شرکت کرده باشند (یا در مسابقه ای شرکت نمایند که در آن سیستم امتیاز تیمی در حال اعمال می‌باشد).

توجه: داور مربوطه پس از تصمیم خود در خصوص یک اعتراض، فوراً زمان اخذ تصمیم را به مرکز اطلاعات فنی (TIC) اطلاع می‌دهد. اگر داور قادر به اعلام شفاهی تصمیم خود به تیم (ها) / ورزشکاران مربوطه نباشد، زمان رسمی اعلان، همان زمان اعلام نتیجه اصلاح شده و یا تصمیم اتخاذ شده مرکز اطلاعات فنی (TIC) خواهد بود.

۸- هیئت ژوری تجدید نظر با تمامی افراد مرتبط از جمله داور مربوطه و به استثناء زمانی که تصمیم وی نیاز به تأییدیه دارد؛ مشورت می‌نماید و بررسی هرگونه اسناد و مدارک موجود دیگر را مد نظر قرار دهد. چنانچه این چنین مدارک و شواهد، شامل هرگونه شواهد بصری (فیلم ویدئویی) موجود، قاطع و مسلم نباشد، در این صورت تصمیم داور مورد تأیید و قبول قرار می‌گیرد.

۹- چنانچه شواهد متقنی ارائه شود؛ هیئت ژوری تجدید نظر می‌تواند موضوع را مجدداً بررسی نماید و در این صورت تصمیم جدید اجرایی خواهد بود. به طور معمول چنین بررسی‌هایی پیش از مراسم اهدای مدال آن ماده در حال برگزاری انجام می‌شوند؛ مگر آنکه بخش حاکمیتی مربوطه با توجه به شرایط موجود نظر دیگری داشته باشد.

توضیحات: در شرایط خاص داوران (قانون ۲۰۱۴.۲)، سرداور (قانون ۲۰۱۳.۶) و ژوری (قانون ۵۰.۹) می‌توانند در تصمیم خود تجدید نظر نمایند. البته در صورتی که امکان این کار وجود داشته باشد و آن تصمیم اجرایی باشد.

۱۰- تصمیمات مربوط به مواردی که در این قوانین مد نظر قرار نگرفته و در این قوانین گنجانده نشده اند، متعاقباً توسط رئیس هیئت ژوری تجدید نظر به مدیر ورزش / نماینده منصوب شده پارا دوومیدانی جهانی گزارش شود.

۱۱- تصمیمات داور (مشمول تجدید نظر خواهی براساس این مقررات) و نیز تصمیمات هیئت ژوری تجدید نظر قطعی و نهایی تلقی شود و حق

هیچگونه تجدید نظر خواهی نزد هر مرجع دیگری شامل دادگاه داوری ورزش، وجود نخواهد داشت.

توضیحات: هرگاه درخواست اعتراضی مطرح می‌شود؛ هزینه آن (۲۰۰ یورو و یا معادل پول رایج کشور) تا پس از اتمام مراسم اهداء جوایز نزد کمیته برگزاری باقی می‌ماند. این کار از آن جهت انجام می‌شود که هیئت ژوری در بررسی خود درخواست های همه طرف های ذینفع را مد نظر قرار

دهد و هرگاه در تصمیم اولیه هیئت ژوری تغییری حاصل شد، دیگر نیازی نیست که مبلغ فوق نزد هیئت ژوری برای بررسی درخواست نگاه داشته شود.

دستورالعمل‌های رفع اختلاف در مسابقات رسمی پارا دوومیدانی جهانی

به عنوان بخشی از فرآیند تایید برگزاری مسابقات مصوب دوومیدانی جهانی، کمیته برگزاری محلی مسابقات با مشورت مدیر ورزش دوومیدانی / نماینده منصوب شده IPC می‌تواند دستورالعمل‌های خاص رفع اختلافاتی را خارج از دستورالعمل‌های مربوط به اعتراضات و تجدید نظر خواهی در مسابقات رسمی پارا دوومیدانی جهانی وضع نماید. (به فصل B-3.1.2 مراجعه شود).
برای اطلاعات مربوط به دستورالعمل‌های رفع اختلافات برای یک مسابقه خاص، لطفاً با مدیر مسابقات مربوطه و/ یا نماینده فنی پارا دوومیدانی جهانی ارتباط برقرار نمایید.

بخش ۸: رکوردهای منطقه ای و جهانی

قانون ۵۱: رکوردهای منطقه ای و جهانی

(قانون ۲۶۰ و ۲۶۱)

جهت کسب اطلاعات کامل از مراحل درخواست ثبت رکوردهای منطقه ای و جهانی پارا دوومیدانی جهانی، به نشانی اینترنتی زیر مراجعه نمایید:

www.worldparaathletics.org

توضیحات: فرم‌های جاری درخواست ثبت رکورد در تارنما لحاظ شده اند.

ای آ اظ ق ا ه گ

۱- رکوردهای جهانی و منطقه ای پارا دوومیدانی جهانی تنها توسط ورزشکاران واجد شرایط (و یا ورزشکاران شرکت کننده در ماده امدادی) در مسابقات مورد تایید پارا دوومیدانی جهانی به دست می‌آیند و این ورزشکاران حائز شرایط بخش B-4 زیر نیز باشند:

(a) دارای کلاس ورزشی با وضعیت تایید شده (C) یا

(b) دارای کلاس ورزشی با وضعیت مشمول بازنگری مدت دار (R) پس از ثبت رکورد باشند.

۲- به استثناء مواد میدانی که طبق قانون ۴.۷ و ۴.۸ و مسابقاتی که طبق قانون ۴۹ در خارج از استادیوم برگزار می‌شوند، هیچ یک از نتایج کسب شده ورزشکار در صورتی که در خلال یک مسابقه مختلط بدست آمده باشد، تأیید نخواهند شد.

توجه: رکوردهای مسابقه ماده سرعت جاده خانم ها طبق مفاد مندرج در فصل ۵۱.۲۲ خواهند بود.

۳- رکوردهای بدست آمده در سری مسابقات زیر از سوی پارا دوومیدانی جهانی مورد قبول هستند: رکوردهای ثبت شده در مسابقات منطقه ای و جهانی (خارج از سالن سرپوشیده)

۴- ورزشکار به دست آورنده رکورد (و یا ورزشکاران شرکت کننده در ماده امدادی) می‌بایست واجد شرایط شرکت در مسابقات بر اساس این قوانین و مقررات بوده، سایر ضوابط و شرایط این قوانین به نحو مقتضی رعایت شده و تحت حاکمیت یک عضو IPC باشد.

۵- نماینده فنی منصوب در بخش پارا دوومیدانی جهانی (به فصل B-3.1.2 مراجعه شود). برای مسابقات تحت پوشش پارا دوومیدانی جهانی، مسئول تایید رعایت و اجرای تمامی الزامات دستورالعمل پارا دوومیدانی جهانی خواهد بود.

۶- در زمانی که نتیجه ای برابر و یا برتر از رکورد فعلی باشد، بخش حاکمیتی کشور مربوطه ای که در آن رکورد ثبت شده است بدون هیچ تأخیری تمام اطلاعات مورد نیاز برای اخذ تأییدیه پارا دوومیدانی جهانی را ارسال می نماید. تا زمانی که تأییدیه پارا دوومیدانی جهانی حاصل نشود، هیچ نتیجه ای به عنوان رکورد محسوب نخواهد شد. بخش حاکمیتی کشور مربوطه در اسرع وقت طی نامه ای پارا دوومیدانی جهانی را در جریان ارسال عملکرد ثبت شده قرار دهد.

توجه: طبق قوانین و مقررات، بخش حاکمیتی کشور مربوطه به سازمان رسمی مسئول اعزام ورزشکاران به مسابقه اطلاق می شود. این سازمان می تواند کمیته ملی پارالمپیک و یا فدراسیون ملی دوومیدانی و یا سازمان امور ورزشکاران معلول در آن کشور باشد.

۷- رکورد بدست آمده بالاتر و یا مساوی با رکورد فعلی جهانی در آن ماده باشد. اگر یک رکورد با رکورد فعلی جهان یکسان باشد، این رکورد از همان جایگاهی که رکورد اولیه (فعلی) جهانی داراست، برخوردار باشد.

۸- فرم درخواست رسمی ثبت رکورد پارا دوومیدانی جهانی در طی ۳۰ روز از زمان رکورد بدست آمده برای دفتر مرکزی کمیته پارا دوومیدانی جهانی ارسال شود. فرم مذکور را می توان از دفتر مرکزی پارا دوومیدانی جهانی درخواست و یا از روی تارنمای پارا دوومیدانی جهانی دانلود نمود.
(لینک تعیین شده)

توجه: فرم درخواست ثبت رکورد برای عملکردهای بدست آمده در مسابقات مصوب پارا دوومیدانی جهانی مورد نیاز است.
(به فصل 3.1.2 B-3 مراجعه شود).

۹- سازمان حاکمیتی کشوری که در آن ثبت رکورد انجام شده است فرم درخواست رسمی را همراه با مدارک زیر ارسال نماید:

a: برنامه منتشر شده مسابقات (و یا فایل آن)

b: نتیجه رسمی ماده مذکور؛ اعم از همه اطلاعات مورد نیازی که در این قوانین مشخص شده اند.

c: در هر ماده دو که از روش کاملا اتوماتیک برای ثبت زمان استفاده شود، عکس Photo Finish آن ماده و برگه کالیبراسیون دستگاه (Zero Control Test Image) برای دو تا مسافت حداکثر ۸۰۰ متر و همینطور دو امدادی ۴ در ۴۰۰ متر نیز لازم است.

d: سایر اطلاعات مورد نیاز نیز طبق این قوانین ارسال می شوند؛ البته در صورتی که چنین اطلاعاتی موجود و یا در اختیار باشند.

۱۰- رکوردهای جهانی و منطقه ای پارا دوومیدانی جهانی تنها در صورتی مورد تایید قرار خواهند گرفت که در مسابقات ذیل به دست آمده باشند:

a) در بازیها و مسابقات IPC و یا مسابقات مورد تایید IPC (به فصل 3.1.2 a, c B-3 مراجعه شود) یا مسابقات مورد تایید

پارا دوومیدانی جهانی که بر اساس آیین نامه مبارزه با دوپینگ IPC برگزار شده باشند، یا

b) در مسابقات مورد تایید پارا دوومیدانی جهانی، مشروط بر اینکه نماینده فنی پارا دوومیدانی جهانی تایید نماید که کنترل دوپینگ در آن

مسابقات بر اساس آئین نامه مبارزه با دوپینگ فدراسیون نظارت کننده مربوطه و بر اساس فرآیند تقاضای برگزاری مسابقات مورد تایید

پارا دوومیدانی جهانی انجام گرفته باشد.

توجه ۱: به منظور تأیید رکوردها؛ کلیه رکوردهای جهانی و منطقه ای ورزشکاران کلاس های T61-62 برای ثبت نهایی همراه با سنجش مجدد حداکثر استاندارد قد مجاز (MASH) در اتاق اعلام باشند.

توجه ۲: رکوردهای جهانی و منطقه ای پارا دوومیدانی جهانی، حتی در صورتی که ورزشکار زنده رکورد در لحظه ثبت رکورد خود تست دوپینگ نشده باشد، مورد تایید قرار خواهد گرفت.

۱۱- رکوردهای به دست آمده در دوره‌های مقدماتی، در دوره‌های مربوط به شکستن حالت تساوی، در هر ماده ای که متعاقباً خارج از اعتبار (باطل) اعلام می‌گردد را می‌توان جهت تایید ارائه نمود.

۱۲- مدیریت پارا دوومیدانی جهانی و کمیته فنی ورزشی این رشته به همراه یکدیگر مجاز به تایید رکوردهای جهانی هستند.

۱۳- زمانی که یک رکورد جهانی مورد تایید قرار گرفت، پارا دوومیدانی جهانی گواهینامه رسمی رکورد جهانی را جهت ارائه به دارندگان رکورد جهانی تهیه و ارسال خواهد کرد و عملکرد (نتیجه) آنها به روز خواهد شد و در وب سایت رسمی پارا دوومیدانی جهانی در دسترس قرار خواهد گرفت.

۱۴- پارا دوومیدانی جهانی لیست رسمی رکوردهای جهانی را هر باری که یک رکورد جهانی جدید مورد تایید قرار می‌گیرد، به روز نماید. این لیست ارائه دهنده نتایج مورد تایید IPC تا تاریخ صدور این لیست، به عنوان بهترین نتایج به دست آمده تاکنون توسط یک ورزشکار یا تیمی از ورزشکاران در هر یک از مسابقات مورد تایید باشد.

۱۵- اگر رکورد مورد تایید قرار نگیرد، پارا دوومیدانی جهانی دلایل آن را ارائه خواهد کرد.

عینک ژاکت ۲

۱۶. به استثنای مواد جاده:

a: رکورد در یک سالن مورد تایید دوومیدانی انجام گیرد و با قانون ۳ مطابقت داشته باشد.

b: جهت تأیید شدن هر رکورد در هر مسافت از ۲۰۰ متر یا بیشتر، پیستی که رکورد در آن به ثبت رسیده نباید از $40\frac{2}{3}$ متر (۴۴۰ یارد) بزرگتر باشد و مسابقه در داخل این پیست انجام شده باشد.

c: عملکرد بدست آمده در یک پیست بیضی شکل و شعاع خط دو پیست نباید از ۵۰ متر بیشتر باشد، به جز در مواردی که با دو شعاع مختلف یک حالت منحنی ایجاد می‌شود که در این صورت قوس (کمان) طولانی تر نباید بیشتر از ۶۰ درجه یک محل دور (گردش) ۱۸۰ درجه را تشکیل دهد.

d: رکوردی که در مواد دو خارج از سالن بدست آمده باشد را تنها می‌توان در یک پیستی که با قانون ۱۵ منطبق می‌باشد، انجام گیرد.

۱۷. رکوردهای مواد داخل پیست (دو و ویلچر سرعت)

a: ثبت زمان عملکرد ورزشکار توسط وقت نگهداران رسمی و با سیستم Photo Finish تأیید شده (در آن تست کالیبراسیون طبق قانون ۲۰.۲۰ انجام شده باشد) و یا سیستم زمان سنج خودکار (Transponder) انجام شده باشد. (به قانون ۲۰.۲۵ مراجعه شود).

b: برای دوهای سرعت حداکثر تا مسافت ۸۰۰ متر (و همینطور ۴ در ۴۰۰ متر امدادی)، تنها زمان ثبت شده عملکردهایی که از طریق سیستم زمان گیری اتوماتیک Photo Finish انجام شده اند، مورد قبول هستند.

c: برای نتایجی که در فضای آزاد و تا مسافت حداکثر ۲۰۰ متر بدست آمده اند، اطلاعاتی از قبیل سرعت باد؛ بصورتی که در این قوانین ذکر شده است؛ ارسال شوند. چنانچه سرعت وزش باد محاسبه شده در جهت موافق دهنده به طور متوسط از ۲ متر بر ثانیه بیشتر باشد، این رکورد مورد قبول قرار نخواهد گرفت.

d: در صورتی که ورزشکار قانون ۱۸.۵ را نقض نماید، عملکرد وی تأیید نخواهد شد.

e: برای تمامی رکوردها حداکثر تا دو ۴۰۰ متر (شامل ۴ در ۴۰۰ متر) در صورت امکان در آن تخته استارت‌های متصل به ابزار اعلان استارت مورد تأیید دوومیدانی جهانی مورد استفاده قرار گیرند و در صورت استفاده از این ابزار عملکرد آن‌ها صحیح باشد به طوری که زمان‌های عکس‌العمل گرفته شده و در نتایج آن ماده ثبت شود.

۱۸. رکوردهای مواد امدادی

زمان ثبت شده اولین ورزشکار تیم امدادی را نمی‌توان برای ثبت رکورد ارسال نمود.

۱۹. رکوردهای مواد میدانی

a: عملکرد به وسیله سه نفر داور مسابقات میدانی با استفاده از خط کش (متر) نواری فلزی مدرج و مورد تأیید یا به وسیله یک ابزار

اندازه‌گیری علمی مورد تأیید که دقت آن‌ها به وسیله یک داور مجرب در زمینه اندازه‌گیری طبق قانون ۱۰ تأیید شده اند، اندازه‌گیری شود.

b: در پرش طول و پرش سه گام، اطلاعات مربوط به سرعت باد، که براساس این قوانین اندازه‌گیری شده اند نیز ارائه شوند. اگر سرعت باد

اندازه‌گیری شده در جهت پرش، در پشت سر ورزشکار به طور متوسط از دو متر بر ثانیه در خلال پرش (شامل زمان دورخیز یا RUN UP) بیشتر باشد، این رکورد مورد قبول قرار نخواهد گرفت.

c: رکوردها می‌توانند برای بیش از یک عملکرد در یک مسابقه مورد قبول قرار گیرند؛ مشروط بر اینکه هر رکورد تأیید شده، معادل و یا بالاتر از بهترین عملکرد قبلی به دست آمده در آن لحظه باشد.

d: در مواد پرتابی، بر اساس قانون ۲/۱۱، وسیله پرتابی قبل از مسابقه کنترل شود. چنانچه سرداور در طی مسابقه متوجه شود نتیجه ای مساوی شده یا ارتقاء یافته، او می‌تواند فوراً آن وسیله پرتابی مورد استفاده را مشخص و کنترل نماید که آیا وسیله پرتابی مطابق قانون هست یا نه و یا تغییراتی در آن داده شده است. معمولاً، این وسیله‌های پرتابی دوباره طبق قانون ۲.۱۱ بعد از مسابقه کنترل شوند.

۲۰. رکوردهای مواد جاده (دو و ویلچر سرعت)

a: پیست (مسیر دو) به وسیله یک و یا چندین داور اندازه‌گیری درجه A یا B مورد تأیید دوومیدانی جهانی AIMS/ اندازه‌گیری شود؛ بطوری که طبق این قانون و با توجه به درخواست پارا دوومیدانی جهانی گزارش اندازه‌گیری مربوطه و سایر اطلاعات مورد نیاز در دسترس باشند.

b: نقاط شروع و پایان یک پیست (مسیر دو) که براساس یک خط مستقیم فرضی بین این دو نقطه اندازه‌گیری شده اند، نباید بیشتر از ۵۰ درصد از مسیر مسابقه از هم فاصله داشته باشند.

c: کاهش کلی در برآمدگی بین نقطه شروع و پایان نباید از ۱۰۰۰:۱ (یک متر در هر کیلومتر) بیشتر باشد.

d: داور اندازه‌گیری پیست که اندازه‌گیری پیست را انجام داده و یا داوران رسمی دیگری که واجد شرایط می‌باشند (پس از اخذ مشاوره با سازمان مربوطه) و با در دست داشتن یک نسخه از اندازه‌گیری‌های جزء به جزء صورت گرفته تأیید نماید که پیست اندازه‌گیری شده طبق اسناد و مدارک دریافت شده داور اندازه‌گیری می‌باشد. وی با خودرو پیش رو در زمان برگزاری مسابقه نیز در پیست حاضر شده و صحت مشخصات پیست مذکور را تأیید می‌نماید.

e: پیست در نزدیک ترین زمان ممکن به زمان مسابقه، در همان روز مسابقه یا بلافاصله بعد از مسابقه در صورت امکان، مورد بررسی (اندازه‌گیری) مجدد قرار گیرد. ترجیحا این اندازه‌گیری توسط یک داور اندازه‌گیری دارای گواهینامه درجه A، فردی به غیر از شخص اندازه‌گیر اصلی انجام شود.

توجه: اگر پیست قبلا توسط حداقل دو داور اندازه‌گیری دارای درجه A یا یک داور اندازه‌گیری با درجه A و یک داور اندازه‌گیری با درجه B اندازه‌گیری شد و حداقل یکی از آنها برای تأیید پیست در مسابقه حاضر می‌باشد، طبق این قانون نیازی به انجام بررسی (تأیید) نخواهد بود.

f: ثبت رکوردها در مواد جاده ای در مسافت های میانی تابع شرایط مندرج در این قانون باشند. این مسافت های میانی نیز در خلال اندازه گیری پیست اندازه‌گیری و ثبت شوند و متعاقبا به عنوان بخشی از اندازه‌گیری پیست نشان گذاری شوند و طبق این قانون تأیید شوند.

۲۱- ثبت سایر رکوردها

(قانون ۲۶۵)

- (a) بازیها، مسابقات قهرمانی و سایر رکوردها توسط سازمان های ذیربط مسابقه و یا کمیته برگزاری کنترل و ثبت می گردند.
- (b) رکورد ثبت شده بهترین نتیجه بدست آمده در هر سری از مسابقات طبق قوانین و مقررات محسوب می شود و چنانچه در قوانین اجرایی مسابقات بدان اشاره شده باشد می تواند با نادیده گرفتن تاثیرات سرعت باد باشد.

۲۲- غنچه‌آگن ضد "یا ان ف ال ا ی ص ق ی ر گ م ل ن ع گ ا ی م ل ل م گ"

- نتایجی که بر اساس زمان سنجی تمام خودکار به دست آمده (F.A.T)
- نتایجی که بر اساس سیستم زمان سنجی دستی به دست آمده (H.T)
- نتایجی که بر اساس سیستم زمان سنجی خودکار به دست آمده (T.T)

ص ل ن ف

تنها F.A.T = ۱۰۰ متر، ۲۰۰ متر، ۴۰۰ متر، ۸۰۰ متر، ۴ در ۱۰۰ متر امدادی، ۴ در ۴۰۰ متر امدادی

F.A.T یا H.T = ۱۵۰۰ متر، ۵۰۰۰ متر، ۱۰۰۰۰ متر

مسابقات جاده F.A.T یا H.T و یا T.T

۱۰ کیلومتر، نیمه ماراتن، ماراتن کامل

پرش ها= پرش ارتفاع، پرش طول، پرش سه گام

پرتاب ها= پرتاب وزنه، پرتاب دیسک، پرتاب نیزه، پرتاب کلاب

ک ل م ع ل ا

فقط F.A.T = ۱۰۰ متر، ۲۰۰ متر، ۴۰۰ متر، ۸۰۰ متر، ۴ در ۱۰۰ متر امدادی، ۴ در ۴۰۰ متر امدادی

F.A.T یا H.T = ۱۵۰۰ متر، ۵۰۰۰ متر، ۱۰۰۰۰ متر

۱۰ کیلومتر، نیمه ماراتن، ماراتن کامل F.A.T یا H.T یا T.T

پریش ها= پریش ارتفاع، پریش طول، پریش سه گام

پریش ها= پریش وزنه، پریش دیسک، پریش نیزه، پریش کلاب

جهانی: فقط F.A.T ماده امدادی جهانی ۴ در ۴۰۰ متر

توجه ۱: مسابقه جاده خانم ها تنها بصورتی برگزار می شوند که زمان استارت آقایان و خانم ها جدا از یکدیگر انجام شود. اختلاف زمان بصورتی باشد که مواردی چون کمک گرفتن، گام برداشتن، تداخل احتمالی؛ بویژه در پیست هایی که ورزشکاران باید بیش از یک دور در پیست بدون را در نظر بگیرند.

بخش ۹: اعطاء مدال و دیپلم

قانون ۵۲: اعطاء مدال و دیپلم

۱- در مسابقات رسمی پارا دوومیدانی جهانی تنها فینالیست ها واجد شرایط برای دریافت مدال هستند.

در مواد امدادی چهار ورزشکار و چهار راهنما در هر تیم که در فینال مسابقه داده اند در روی سکوی دریافت مدال قرار می گیرند. سایر ورزشکاران و راهنماها که (طبق قانون ۲۳/۱۰) که در هر یک از این تیم ها در این مسابقات شرکت داشته اند، مدال های خود را دریافت خواهند کرد.

۲- ورزشکاران راهنما (های) دنده خود را در ثبت نام های نهایی اعلام می نمایند. فقط آن دسته از راهنماهای دنده ای که ثبت نام شده اند و از معیارهای ذیل برخوردار باشند، واجد شرایط دریافت یک مدال در کنار ورزشکاران برنده مدال می باشند.

a) در مواد انفرادی که ورزشکاران کم بینا / نابینا مجاز به انجام مسابقه با استفاده از چند نفر دنده راهنما می باشند، فقط آن دسته از راهنماهایی که کل مسابقه را (از دور اول تا فینال) با ورزشکار مربوطه به اتمام رسانده باشند، واجد شرایط دریافت مدال به همراه ورزشکار خود خواهند بود.

توجه (۱): راهنماها در مواد میدانی واجد شرایط دریافت مدال نمی باشند.

توجه (۲): چنانچه ورزشکار اعلام نماید که از بیش از یک نفر دنده راهنما در مسابقه استفاده می نماید، در این صورت این دوندگان راهنما واجد شرایط دریافت مدال نخواهند بود.

b) در مواد امدادی، دوندگان راهنمای همراه ورزشکاران برنده مدال در فینال، باید در مراسم اهداء مدال حاضر شوند.

توجه: در مواردی که یک ورزشکار برنده مدال که با بیش از یک نفر دنده راهنما بین راندهای مسابقه به رقابت پرداخته اند، در این صورت دوندگان راهنما واجد شرایط دریافت مدال نخواهند بود.

۳- در مواد انفرادی که ورزشکاران نابینا می توانند از دوندگان راهنما استفاده کنند، تمامی دوندگان راهنمای دو و میدانی در مسابقات جاده و پیست (شامل مسابقاتی که در آن راهنمایان متعدد شرکت کرده اند)، بر اساس خط مشی اعطاء دیپلم مندرج در قوانین اجرایی مسابقات واجد شرایط دریافت دیپلم هستند.

۴- تغییرات کلاس ورزشی در زمان برگزاری مسابقه بر نتایج ورزشکار، رکوردگیری وی تاثیر می گذارد و البته این تفاوت ها در مواد دو و میدانی متفاوت است. ثبت نام مجدد پس از تغییرات کلاس ورزشی تابع تأییدیه نماینده فنی و طبق قانون ۵.۳ این قوانین صورت می گیرد.

مواد دو

چنانچه کلاس ورزشی بازبینی شده همچنان در میان کلاس های ورزشی واجد شرایط مسابقه باشد؛ نیازی به ثبت نام مجدد در آن ماده نیست. رکورد، رتبه و جایزه به ورزشکار تعلق می گیرد. چنانچه کلاس ورزشی جزء کلاس های واجد شرایط نباشد، آنگاه نتیجه (رکوردهای) ورزشکار معتبر خواهد بود لیکن مدال و رتبه داده شده به وی باطل است.

مواد میدانی

چنانچه کلاس ورزشی بازبینی شده همچنان در میان کلاس های ورزشی واجد شرایط مسابقه باشد؛ نیازی به ثبت نام مجدد در آن ماده نیست. چنانچه از سیستم امتیازی استفاده شود؛ برای تعیین رتبه و جایزه ورزشکار باید امتیازات بدست آمده طبق کلاس بازبینی شده، مجددا محاسبه شوند. رکورد (های) بدست آمده ورزشکار در کلاس بازبینی شده تنها در صورتی معتبر خواهند بود که قوانین آن مشابه قوانین کلاس قبلی باشد. چنانچه کلاس ورزشی جزء کلاس های واجد شرایط نباشد، آنگاه نتیجه (رکوردهای) ورزشکار معتبر خواهد بود؛ البته در صورتی که قوانین کلاس بازبینی شده مشابه قوانین کلاس قبلی باشد لیکن مدال و رتبه داده شده به وی باطل است.

ضمائم

ضمیمه ۱

وزن ادوات رشته پارا دوومیدانی جهانی

Sport Classes F11-13

Age Group	Classes	Discus Male	Discus Female	Javelin Male	Javelin Female	Shot Put Male	Shot Put Female
Open	F11-13	2.00kg	1.00kg	800gr	600gr	7.26kg	4.00kg
U/20	F11-13	1.75kg	1.00kg	800gr	600gr	6.00kg	4.00kg
U/17	F11-13	1.50kg	1.00kg	700gr	500gr	5.00kg	3.00kg

Sport Class F20

Age Group	Classes	Discus Male	Discus Female	Javelin Male	Javelin Female	Shot Put Male	Shot Put Female
Open	F20	2.00kg	1.00kg	800gr	600gr	7.26kg	4.00kg
U/20	F20	1.75kg	1.00kg	800gr	600gr	6.00kg	4.00kg
U/17	F20	1.50kg	1.00kg	700gr	500gr	5.00kg	3.00kg

Sports Classes F31-38

Age Group	Classes	Discus Male	Discus Female	Javelin Male	Javelin Female	Shot Put Male	Shot Put Female	Club Male & Female
Open And U/20	F31	NE	NE	NE	NE	NE	NE	397gr
	F32	1.00kg	1.00kg	NE	NE	2.00kg	2.00kg	397gr
	F33	1.00kg	1.00kg	600gr	600gr	3.00kg	3.00kg	NE
	F34	1.00kg	1.00kg	600gr	600gr	4.00kg	3.00kg	NE
	F35	1.00kg	1.00kg	600gr	600gr	4.00kg	3.00kg	NE
	F36	1.00kg	1.00kg	600gr	600gr	4.00kg	3.00kg	NE
	F37	1.00kg	1.00kg	600gr	600gr	5.00kg	3.00kg	NE
	F38	1.50kg	1.00kg	800gr	600gr	5.00kg	3.00kg	NE
U/17	F31	NE	NE	NE	NE	NE	NE	397gr
	F32	750gr	750gr	NE	NE	1.00kg	1.00kg	397gr
	F33	750gr	750gr	500gr	500gr	2.00kg	2.00kg	NE
	F34	750gr	750gr	500gr	500gr	3.00kg	2.00kg	NE
	F35	750gr	750gr	500gr	500gr	3.00kg	2.00kg	NE
	F36	750gr	750gr	500gr	500gr	3.00kg	2.00kg	NE
	F37	750gr	750gr	500gr	500gr	4.00kg	2.00kg	NE
	F38	1.00kg	750gr	600gr	500gr	4.00kg	2.00kg	NE

Sport Classes F40-46

Age Group	Classes	Discus Male	Discus Female	Javelin Male	Javelin Female	Shot Put Male	Shot Put Female
Open and U/20	F40,F41	1.00kg	750gr	600gr	400gr	4.00kg	3.00kg
	F42	1.50kg	1.00kg	800gr	600gr	6.00kg	4.00kg
	F43,F44	1.50kg	1.00kg	800gr	600gr	6.00kg	4.00kg
	F45,F46	1.50kg	1.00kg	800gr	600gr	6.00kg	4.00kg
U/17	F40,F41	1.00kg	750gr	500gr	400gr	3.00kg	2.00kg
	F42,	1.00kg	1.00kg	700gr	500gr	5.00kg	3.00kg
	F43, F44	1.00kg	1.00kg	700gr	500gr	5.00kg	3.00kg
	F45,F46	1.00kg	1.00kg	700gr	500gr	5.00kg	3.00kg

Sport Classes F51- 57

Age Group	Classes	Discus Male	Discus Female	Javelin Male	Javelin Female	Shot Put Male	Shot Put Female	Club Male & Female
Open and U/20	F51	1.00kg	1.00kg	NE	NE	NE	NE	397gr
	F52	1.00kg	1.00kg	600gr	600gr	2.00kg	2.00kg	NE
	F53	1.00kg	1.00kg	600gr	600gr	3.00kg	3.00kg	NE
	F54	1.00kg	1.00kg	600gr	600gr	4.00kg	3.00kg	NE
	F55	1.00kg	1.00kg	600gr	600gr	4.00kg	3.00kg	NE
	F56	1.00kg	1.00kg	600gr	600gr	4.00kg	3.00kg	NE
	F57	1.00kg	1.00kg	600gr	600gr	4.00kg	3.00kg	NE
U/17	F51	750gr	750gr	NE	NE	NE	NE	397gr
	F52	750gr	750gr	500gr	500gr	2.00kg	2.00kg	NE
	F53	750gr	750gr	500gr	500gr	2.00kg	2.00kg	NE
	F54	750gr	750gr	500gr	500gr	3.00kg	2.00kg	NE
	F55	750gr	750gr	500gr	500gr	3.00kg	2.00kg	NE
	F56	750gr	750gr	500gr	500gr	3.00kg	2.00kg	NE
	F57	1.00kg	750gr	500gr	500gr	3.00kg	2.00kg	NE

Sport Classes F61- 64

Age Group	Classes	Discus Male	Discus Female	Javelin Male	Javelin Female	Shot Put Male	Shot Put Female
Open and U/20	F61,F63	1.50kg	1.00kg	800gr	600gr	6.00kg	4.00kg
	F62,F64	1.50kg	1.00kg	800gr	600gr	6.00kg	4.00kg
U/17	F61,F63	1.00kg	1.00kg	700gr	500gr	5.00kg	3.00kg
	F62, F64	1.00kg	1.00kg	700gr	500gr	5.00kg	3.00kg

APPENDIX TWO:

Classification Hierarchy Table 1 – Paralympic Games and World Championships

Class	100m	200m	400m	800m	1500m	5000m	10000m	Marathon	High Jump	Triple Jump	Long Jump	Discus	Shot Put	Javelin	Club	Class	
11									*							11	
12					*	*	*	*	*			*	*	*		12	
13																13	
20																20	
31																31	
32																32	
33													Only Female			33	
34																34	
35					35 & 38							35 & 38	35 & 38 Only Female	35 & 38 Only Female	35 & 38 Only Female		35
36					36 & 38							36 & 38	36 & 38 Only Female	36 & 38 Only Female	36 & 38 Only Female		36
37					37 & 38							37 & 38	37 & 38 Only Female	37 & 38 Only Female	37 & 38 Only Female		37
38					35, 36 or 37							35, 36 or 37	35, 36 or 37 Only Female	See Above Breakdowns	35, 36 or 37 Only Female		38
40																40	
41																41	
61																61	
42																42	
63																63	
43																43	
62																62	
44																44	
64																64	
45																45	
46																46	
47																47	
51																51	
52	**	**	**	**												52	
53					***	***	**	***				****	*****	****		53	
54																54	
55																55	
56																56	
57																57	

- Grouping classes on basis of Classification Hierarchy and/or technical rules.
- Non existing class/event combination (2018).
- * Class 11 can compete with Class 12. Class 12 can compete with Class 13. However, Class 11 should not compete with Class 13.
- ** Possible combinations: T51-53 or T52-54.
- *** T53 and T54 compete as a combined event.
- **** Possible combinations: any grouping of three consecutive classes.
- ***** Possible combinations: any grouping of three consecutive classes within 53-57 (females) or 54-57 (males).

APPENDIX TWO:

Classification Hierarchy Table 2 – Regional Championships and Regional Games

Class	100m	200m	400m	800m	1500m	5000m	10000m	Marathon	High Jump	Triple Jump	Long Jump	Discus	Shot Put	Javelin	Club	Class	
11																11	
12					*	*	*	*	*			*	*	*		12	
13																13	
20																20	
31																31	
32																32	
33																33	
34																34	
35				35 & 38													35
36				36 & 38													36
37				37 & 38													37
38				35, 36 or 37													38
40																40	
41																41	
61																61	
42									42, 44, 63, 64							42	
63																63	
43																43	
62																62	
44																44	
64									42, 44, 63, 64							64	
45																45	
46																46	
47																47	
51																51	
52	**	**	**	**												52	
53					***	**	***	***				****	*****	***		53	
54																54	
55																55	
56																56	
57																57	

Grouping classes on basis of Classification Hierarchy and/or technical rules.
 Non existing class/event combination (2018).

- * Class 11 can compete with Class 12. Class 12 can compete with Class 13. However, Class 11 should not compete with Class 13.
- ** Possible combinations: T51-53 or T52-54.
- *** T53 and T54 compete as a combined event.
- **** Possible combinations: any grouping of three consecutive classes.
- ***** Possible combinations: any grouping of three consecutive classes within 53-57 (females) or 54-57 (males).

ضمیمه شماره ۳

توجه: قوانین ذیل ۲۷.۳ و ۲۷.۵ تا تاریخ ۹ آبان ماه ۱۴۰۰ جاری خواهند بود.

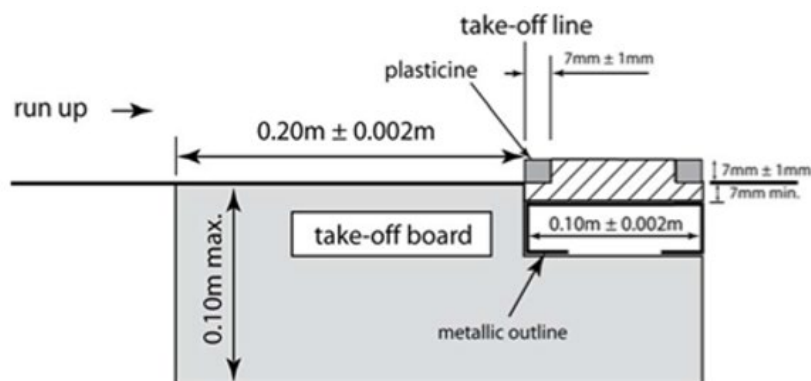
تخته و منطقه جهش

۳- محل جدا شدن از زمین بوسیله یک تخته فرو رفته در محل دورخیز و سطح محل فرود مشخص می شود. لبه تخته ای که به محل فرود نزدیک تر است بعنوان خط جهش در نظر گرفته می شود. در بالای خط جهش یک تابلو پلاستیکی چراغ دار برای کمک به داوران قرار داده می شود.

۴- ساختار منطقه جهش. تخته جهش سفید، مستطیل شکل، از جنس چوب یا دیگر جنس‌های محکم مناسب باشد به طوری که میخ‌های کف کفش ورزشکاران به آن چسبیده و نلغزد. اندازه این تخته ۱/۲۲ متر طول با تلورانس ۰/۰۱ متر، ۲۰ سانتیمتر عرض با تلورانس ۲ میلی‌متر و تا ۱۰ سانتیمتر ارتفاع می باشد. رنگ آن سفید می باشد.

۵- تخته شاخص پلاستیکی. این تخته متشکل از یک تخته یک تکه به عرض ۱۰ سانتی متر (با ۲ میلی متر تلورانس) و ۱.۲۲ متر طول و از جنس چوب و یا سایر اجناس متناسب است. رنگ آن نیز متضاد از رنگ منطقه پرش می باشد. در صورت امکان، رنگ پلاستیکی آن از کنتراست رنگ بالایی برخوردار باشد. تخته داخل یک چارچوب در منطقه دورخیز قرار می گیرد و یک طرف تخته پرش نزدیک به محل فرود باشد.

سطح آن از سطح منطقه پرش به ارتفاع ۷ میلی متر (با تلورانس ۱ +/- میلی‌متر) بالاتر می باشد. لبه های آن بصورتی برش خورده باشد که لایه پلاستیکی سطح آن نزدیک به خط جهش همچنان زاویه ۴۵ درجه داشته باشد. (به شکل شماره ۶ رجوع شود).

شکل ۶- تخته پرش و تخته شاخص

حدود از ۱۰ میلی‌متری ابتدای بخش فوقانی تخته شاخص تا انتهای آن با یک لایه پلاستیکی پوشیده شود. این تخته به هنگام نصب در تورفتگی باید آن قدر محکم باشد که بتواند تمام نیروی وارد شده به وسیله پای ورزشکار را تحمل کند. سطح تخته در زیر ماده پلاستیکی از ماده ای باشد که میخ‌های کف کفش ورزشکاران کاملاً روی آن بچسبند و سر نخورد. لایه پلاستیکی به وسیله یک رنده صاف شده و به گونه ای نرم باشد که جای پای ورزشکاران روی آن باقی نماند. توجه: توصیه می شود تخته های پلاستیکی بیدکی در دسترس داشته باشیم تا در زمان پاک نمودن جای پای ورزشکار مسابقه به تاخیر نیفتد.